Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Hisenda

MEMÒRIA GENERAL

5/12/2023

Part primera. Mesures fiscals

Títol I. Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol I. Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 1.1

ACC M-123.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 4.2-4, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"2. Per l'autorització de plantacions de vinya:
Sol·licitud d'autorització de replantacions, noves plantacions de vinya, notificació de plantació d'autoconsum i experimentació de vinya: 19.75 euros per hectàrea, amb un màxim de 189.25 euros. Quan la plantació és de menys d'una hectàrea, la taxa és de 6,75 euros."

OBJECTE

L'objecte consisteix en la supressió del terme conversions de l'apartat 2 de l'article 4.2-4. del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Amb aquest canvi eliminem un supòsit de fet imposable que actualment no existeix, adequant d'aquesta manera el Text refós de la Llei de taxes i preus públics a la normativa vitivinícola vigent

NECESSITAT

Segons l'article 21.1 del RD 1338/2018, de 29 d'octubre, pel que es regula el potencial de producció vitícola, els titulars dels drets de plantació que vulguin sol·licitar una conversió, podran presentar la sol·licitud entre el 15 de setembre de 2015 i el 31 de desembre de 2022, ambdós inclosos.

Atès que ja s'ha superat la data límit, no te sentit mantenir una taxa d'un tràmit inexistent

La finalitat perseguida amb aquest canvi es adequar les bases imposables i tipus de gravamen que s'apliquen per determinar la quota de la taxa per l'autorització de plantacions de vinya, a la normativa vitivinícola vigent i, la única manera de fer-ho és suprimir la sol·licitud d'autorització de conversions del redactat del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures 2024 atès que té el rang legal adequat i és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa del Decret Legislatiu 3/2008.

MARC NORMATIU

-Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

-Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i les entitats que en depenen.

-Real Decret 1338/2018, de 29 d'octubre, pel que es regula el potencial de producció vitícola

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari; la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals; i les llavors i els planters.

Article 2.1

ACC M-109.0

S'afegeix un subapartat, el 5, a l'article 4.3-5.5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, amb el text següent:

"5.5 Per l'enviament del document d'identificació equina (DIE o passaport) per a èquids de criança i renda i èquids de races autòctones catalanes registrades ubicats en altres països: 7,91 euros"

OBJECTE

Afegir un nou subapartat, el 5, a l'article 4.3-5.5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, amb l'objectiu de rescabalar la despesa que suposa pel Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural l'enviament, a través de correu certificat amb confirmació de rebuda, del document d'identificació equina (DIE o passaport) per a èquids de renda i criança i per a èquids de races autòctones catalanes registrades ubicats en altres països

NECESSITAT

La iniciativa prové de la necessitat de poder recuperar el cost que suposa pel departament competent en la matèria, la gestió i l'enviament del document d'identificació equina (DIE o passaport) per a èquids de criança i renda i per a èquids de races autòctones catalanes registrades, ubicats en altres països i que es realitza per correu certificat amb confirmació de rebuda.

La modificació proposada s'adequa a la finalitat pretesa consistent en el fet que les despeses que s'originen per l'enviament del document d'identificació equina (DIE o passaport) per a èquids de criança i renda i per a èquids de races autòctones catalanes registrades, ubicats en altres països i que es realitza per correu certificat amb confirmació de rebuda, siguin satisfetes per part dels sol·licitants del servei.

Aquesta modificació s'inclou en l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic atès que és la norma adequada per rang i per contingut, per introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa del referit text refós.

MARC NORMATIU

-Reglament (UE) 2021/963 de la Comissió de 10 de juny, pel que s'estableixen disposicions d'aplicació dels Reglaments (UE) 2016/429,(UE) 2016/1012 i (UE) 2019/6, respecte a la identificació i el registre d'equins i s'estableixen models de documents d'identificació.
-Reglament (UE) 2019/2035 de la Comissió, de 28 de juny, que completa el Reglament (UE) 2016/429 del Parlament Europeu i del consell referent a les normes sobre els establiments que tinguin animals terrestres i les plantes d'incubació, i a la traçabilitat de determinats animals terrestres en captivitat.
-Reglament (UE) 2015/262 de la Comissió, de 17 de febrer, al que fa als mètodes d'identificació dels èquids
-RD 676/2016, de 16 de desembre, pel qual es regula el sistema d'identificació i registre dels animals de l'espècie equina.

RD 577/2014, de 4 de juliol, pel qual es regula la targeta de moviment equina.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries:
-la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari.
-La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramaders.

Text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny.	Article 4.3-5.5 del Títol IV del Capítol III	Addició

Article 2.2

ACC M-110.0

S'afegeix un subapartat, el 6, a l'apartat 2.5 de l'article 4.3-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el text següent:

"2.6. Per la supervisió de la re-identificació dels bovins prevista al Reglament d'execució (UE) 2021/520, de la Comissió de 24 de març de 2021 : Import de la taxa per cada re-identificació:
-Pel primer animal; 28,23 €
-Per cadascun de la resta: 2,75 €"

OBJECTE

Afegir un nou subapartat, el 6, a l'apartat 2.5 de l' l'article 4.3-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que ve a rescabalar la despesa que suposa pel Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural els serveis facultatius corresponents a la re-identificació de bestiar boví, per la possibilitat que es dona als titulars dels bovins identificats i que de manera voluntària la sol·licitin.

NECESSITAT

Cal incloure en l'avantprojecte de llei el cost de la re-identificació en recursos humans del personal veterinari i administratiu que comporta la supervisió de la substitució de la identificació individual bovina per la identificació bovina electrònica, en cas que en virtut del Reglament d'execució UE 2021/520 de la Comissió, sigui sol·licitada pel titular dels animals.

L'adequació de la mesura al fi que es persegueix s'assoleix introduint en la quota de la taxa els serveis inherents a la supervisió de la substitució dels elements visuals d'identificació boví per elements electrònics prevista al Reglament d'execució UE 2021/520 de la Comissió.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

El sistema d'identificació i registre està regulat per:
•Reglament d'execució (UE) 2021/520 de la Comissió, de 24 de març de 2021 pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació del Reglament (UE) 2016/429 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a la traçabilitat de determinats animals terrestres en captivitat.
•Reglament (UE) 2016/429 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març, relatiu a les malalties transmissibles dels animals i pel qual es modifiquen o deroguen alguns actes en matèria de sanitat animal.
•Reglament delegat (UE) 2019/2035 de la Comissió, de 28 de juny, pel qual es completa el R (UE) 2016/429 del Parlament Europeu i del Consell referent a les normes sobre els establiments que tinguin animals terrestres i les plantes d'incubació, i a la traçabilitat de determinats animals terrestres en captivitat i dels ous per a incubar.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries:
-la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari.
-La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader.

Text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny.	nou subapartat 6 a l'apartat 2.5 de l'article 4.3-5 del capítol II del Títol IV	Addició

Article 2.3

ACC M-111.0

Es modifica l'apartat 12 de l'article 4.3-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"12. Per als serveis corresponents al control i supervisió de l'expedició del passaport per a desplaçaments sense ànim comercial de gossos, gats i fures, que preveu el Reglament UE 576/2013, del Parlament i del Consell, de 12 de juny, relatiu als desplaçaments sense ànim comercial d'animals de companya: 7,31 euros".

OBJECTE

Modificar l'apartat 12 de l'article 4.3-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, per augmentar l'import de la quota de la taxa relativa al control i la supervisió de l'expedició del passaport per a desplaçaments, sense ànim comercial, de gossos, gats i fures.
Aquesta taxa té la gestió cedida al Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, segons el conveni de delegació de funcions signat el 6 de març de 2023, i comprèn les actuacions per cobrar-ne l'import, d'acord amb el que preveu la disposició addicional Setena del Decret Legislatiu 3/2008.

NECESSITAT

Cal actualitzar la taxa pel cost de l'edició i compra, distribució, control de dades, despeses de personal, despeses generals, tasques administratives dels col·legis veterinaris i supervisió de l'expedició dels passaports d'animals de companyia, gossos, gats i fures.

La modificació proposada s'adequa a la finalitat pretesa consistent en el fet que les despeses que s'originen per l'edició, distribució, treballs administratius, resolució d'incidències, consultes, seguiment, control i suport informàtic dels passaports, siguin satisfetes per part dels sol·licitants del servei.

Aquesta modificació s'inclou en l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic atès que és la norma adequada per rang i per contingut, per introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa del referit text refós.

MARC NORMATIU

El desplaçament intracomunitari o des de tercers països de gossos, gats i fures està regulat per:
-Reglament (UE) 576/2013 del Parlament Europeu i del Consell relatiu als desplaçaments sense ànim comercial d'animals de companya.
-Reglament (UE) 577/2013 de la Comissió Europea relatiu als models de documents d'identificació per als desplaçaments sense ànim comercial de gossos, gats i fures.
Pel que fa a l'import de la taxa actual, és el previst a l'Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, pel qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries:
-La sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals.
-La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramaders.

Text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny.	Article 4.3-5.12 del capítol III del títol IV	Modificació

Article 2.4

ACC M-112.0

S'afegeix un apartat, el 17, a l'article 4.3-5. del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el text següent:

"17. Per la realització de controls oficials a bord d'un vaixell destinat al transport de bestiar durant tot el primer viatge del vaixell amb partides d'animals després de l'aprovació del vaixell i abans de la renovació del certificat d'aprovació. L'import de la taxa es calcularà en funció de la durada del viatge d'acord amb els imports següents:

- 600 euros quota fixa per viatge
- 1.368 euros addicionals per dia de viatge"

OBJECTE

Sotmetre a la taxa per la prestació del serveis veterinaris, els controls oficials efectuats per un veterinari oficial a bord de vaixells destinats al transport de bestiar, d'acord amb l'article 10.1 del Reglament d'execució (UE) 2023/372 de la Comissió de 17 de febrer 2023, que entra en vigor l'1 de gener de 2024.

NECESSITAT

És necessari poder cobrir part de les despeses derivades de les tasques de control oficial establertes a l'article 10.1 del Reglament d'execució (UE) 2023/372 de la Comissió de 17 de febrer 2023, que exigeix que un veterinari oficial dugui a terme controls oficials dels vaixells destinats al transport de bestiar durant tot el primer viatge del vaixell després de la seva aprovació i abans de la seva renovació.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen que és cobrir part de les despeses derivades dels controls oficials que s'han de realitzar durant el viatge, atès que no existeix cap taxa que s'adeqüi en relació a la carrega administrativa i tècnica que suposarà l'exercici d'aquests controls amb l'entrada en vigor del Reglament europeu

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes.
Decret 47/2012, de 8 de maig, pel qual es regulen el Registre de transportistes i mitjans de transport d'animals vius i el Registre d'operadors comercials de bestiar, i se n'estableixen les normes d'autorització, inscripció i funcionament.
Reglament d'execució (UE) 2023/372 de la Comissió de 17 de febrer 2023,pel qual s'estableixen normes sobre el registre, l'emmagatzematge i l'intercanvi de registres escrits dels controls oficials efectuats en els vaixells destinats al transport de bestiar, plans de contingència per als vaixells en cas d'emergència, sobre l'aprovació dels vaixells i sobre els requisits mínims dels punts de sortida.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari; La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals.

Text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny	Article 4.3.5 del Capítol III del Títol IV	Addició

Article 3.1

ACC M-113.0

Es modifica l'article 4.15-1, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, que resta redactat de la manera següent:

"4.15-1.
Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, de modificacions i de renovacions, subjectes a autorització, en els registres següents:

- Registre d'explotacions ramaderes.
- Registre del sector de l'alimentació animal i de l'àmbit de subproductes animals i productes derivats no destinats al consum humà.
- Registre de transportistes i mitjans de transport d'animals vius. En el cas de mitjans de transport, el fet imposable de la taxa es genera exclusivament respecte dels vaixells i mitjans de transport per carretera que fan trajectes amb caràcter comercial o lucratiu."

OBJECTE

Modificar el fet imposable de la taxa per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, modificacions i renovacions subjectes a autorització en el registre de transportistes i mitjans de transport d'animals vius, substituint la referencia prevista a que la taxa es genera exclusivament respecte dels vaixells i mitjans de transport per carretera que facin trajectes de durada igual o superior a vuit hores, per una menció a tots els trajectes amb finalitat comercial o lucrativa.

NECESSITAT

En el cas dels mitjans de transport per carretera i vaixells, és necessari redefinir el fet imposable per tal de poder cobrar la taxa a tots els mitjans de transports que realitzin trajectes amb finalitat comercial o lucrativa independentment de la durada del trajecte, i no només els que facin trajectes de durada igual o superior a vuit hores.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen consistents en el fet que les depeses que s'originen per tots els tràmits relatius a les inscripcions, renovacions, modificacions del registre de mitjans de transport siguin satisfetes quan tinguin finalitat comercial i lucrativa.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació d'aquesta llei amb aquesta única finalitat.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes.
Decret 47/2012, de 8 de maig, pel qual es regulen el Registre de transportistes i mitjans de transport d'animals vius i el Registre d'operadors comercials de bestiar, i se n'estableixen les normes d'autorització, inscripció i funcionament.
Reglament d'execució (UE) 2023/372 de la Comissió de 17 de febrer 2023,pel qual s'estableixen normes sobre el registre, l'emmagatzematge i l'intercanvi de registres escrits dels controls oficials efectuats en els vaixells destinats al transport de bestiar, plans de contingència per als vaixells en cas d'emergència, sobre l'aprovació dels vaixells i sobre els requisits mínims dels punts de sortida.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari; la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals.

Text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny	Article 4.15-1 del Capítol XV del Títol IV	Modificació

Article 3.2

ACC M-114.0

Es modifica la lletra *b)* de l'apartat 3 de l'article 4.15.4, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"b) Mitjans de transport per carretera:
- 10,30 euros per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, per la modificació de les dades registrals i per la renovació dels mitjans de transport que fan trajectes amb caràcter comercial o lucratiu de fins a 8 hores.
- 40,00 euros per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, per la modificació de les dades registrals i per la renovació dels mitjans de transport que fan trajectes amb caràcter comercial o lucratiu de més de 8 hores.
- 10,30 euros per l'emissió de duplicats dels certificats d'aprovació dels mitjans de transport."

OBJECTE

Incrementar l'import de la quota de la taxa que es cobra per la inscripció, la modificació i la renovació al Registre oficial dels mitjans de transport d'animals vius per carretera autoritzats per trajectes de més de 8 hores, atès que al ser un tràmit subjecte a inspecció prèvia, l'import actual és insuficient per cobrir les despeses.

NECESSITAT

És necessari incrementar els imports de les taxes dels mitjans de transport per carretera autoritzats per trajectes de més de 8 hores, amb l'objectiu de cobrir les despeses generades per les tasques administratives i d'inspecció prèvia que es duen a terme en aquest tràmits. Actualment la quota és la mateixa, independentment de les hores de trajecte.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen que és augmentar els ingressos derivats d'aquests tràmits associats a trajectes de més de 8 hores, per tal de cobrir part de les despeses derivades atès que les taxes actuals no son proporcionades a la carrega administrativa i tècnica que suposen actualment.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes.
Decret 47/2012, de 8 de maig, pel qual es regulen el Registre de transportistes i mitjans de transport d'animals vius i el Registre d'operadors comercials de bestiar, i se n'estableixen les normes d'autorització, inscripció i funcionament.
Reglament 1/2005 de 22 de desembre del 2004 relatiu a la protecció dels animals durant el transport i les operacions connexes i pel qual es modifiquen les directives 64/432/CEE i 93/119/CE i el Reglament 1255/97.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari; La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals.

Text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny	Article 4.15-4.3.b), del capítol XV Títol IV	Modificació

Article 4.1

ECO M-015.0

Es modifica el capítol II del títol VI del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"Capítol II
Taxa per examen de la documentació necessària per verificar el compliment dels requisits d'admissió a negociació de valors participatius exclusivament als mercats regulats de l'àmbit autonòmic de Catalunya

Article 6.2-1
Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa l'examen de la documentació necessària per verificar el compliment dels requisits d'admissió a negociació de valors participatius exclusivament als mercats regulats de l'àmbit autonòmic de Catalunya, exigible d'acord amb la Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió, i per les disposicions de desenvolupament.

Article 6.2-2
Subjecte passiu

Són subjectes passius les societats que sol·liciten l'admissió a negociació de valors participatius exclusivament als mercats regulats de l'àmbit autonòmic de Catalunya.

Article 6.2-3
Acreditació

La taxa s'acredita en el moment en què el Departament d'Economia i Hisenda dóna per complerts tots els requisits necessaris per a l'admissió a negociació dels valors participatius.

Article 6.2-4
Base imposable

La base imposable és el valor nominal dels valors participatius per als quals es sol·licita l'admissió a negociació. En cas de modificació de valors en circulació per increment de llur valor nominal, la base imposable és l'import de l'increment del valor nominal de les emissions, com a conseqüència de la modificació, en la data de la verificació corresponent.

Article 6.2-5
Quota

1. La quota de la taxa es determina aplicant a la base imposable el tipus de gravamen del 0,03 per mil.

2. Si la quota que resulta d'aplicar el tipus de gravamen és superior a 30.000,00 euros, s'ha d'aplicar una quota fixa màxima de 30.000,00 euros.

3. Si la quota que resulta d'aplicar el tipus de gravamen és inferior a 2.500,00 euros, s'ha d'aplicar una quota fixa mínima de 2.500,00 euros."

OBJECTE

L'objecte és modificar la taxa per delimitar que el fet imposable de la taxa només es produeix quan es sol·licita l'admissió a negociació de valors participatius, ja que l'article 63 de la Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió ha modificat el procés d'admissió i ha establert que pels valors no participatius la verificació del compliment dels requisits la deixi de fer el supervisor, Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) o la Generalitat de Catalunya per al mercat autonòmic, i la realitzi la societat rectora del mercat.

S'aprofita per revisar terminologia o funcions que han canviat arran de la Llei 6/2023, com per exemple afegir la concreció mercats "regulats" o eliminar la referència a verificar el fullet ja que l'article 67 de la Llei 6/2023 designa a la CNMV com a única autoritat competent, d'acord amb el Reglament (UE) núm. 2017/1129, de 14 de juny de 2017.

NECESSITAT

És necessari adaptar les mesures fiscals d'obtenció d'ingressos de la Generalitat de Catalunya a la realitat dels serveis que presta i, per tant, cal modificar la taxa d'admissió a negociació per acotar el fet imposable i aclarir que la verificació del compliment dels requisits només correspon fer-la per als valors participatius i cal eliminar de la quota els càlculs referits a valors de renda fixa que ja no estan supervisats per la Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'article 63 de la Llei 6/2023, de 17 de març.

La mesura s'adequa a la realitat del canvi legal del subjecte que ha de verificar els requisits d'admissió a negociació dels valors no participatius que, d'acord amb l'article 63 de la Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió, és l'òrgan rector del mercat regulat on es sol·licita l'admissió. La proposta també adapta altres aspectes a la nova terminologia i funcions introduïdes a la Llei 6/2023.

Es considera necessari incloure la modificació de la taxa per la verificació prèvia a l'admissió de valors a negociació exclusivament als mercats de valors situats a Catalunya a l'apartat de mesures fiscals, àmbit dels tributs propis de la Generalitat de Catalunya, per ajustar la previsió d'ingressos a la realitat dels canvis normatius i delimitar el règim jurídic dels pressupostos de la Generalitat per a l'exercici del 2024.

MARC NORMATIU

-Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió.

-Reglament (UE) núm. 2017/1129, de 14 de juny de 2017, sobre el fullet que s'ha de publicar en cas d'oferta pública o admissió a cotització de valors a un mercat regulat i pel qual es deroga la Directiva 2003/71/CE.

-Reial Decret 1310/2005, de 4 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en matèria d'admissió a negociació de valors en mercats secundaris oficials, d'ofertes públiques de venda o subscripció i del fullet exigible a aquests efectes.

-Decret 509/1982, de 23 de desembre, pel qual la Generalitat assumeix les competències relatives a la Borsa de Valors de Barcelona.

-Ordre de 5 de maig de 2000, per la qual s'estableixen les condicions d'accés per ser membre de la Borsa de Valors de Barcelona i el règim, d'admissió, suspensió i exclusió dels valors que cotitzin exclusivament en aquest mercat.

COMPETÈNCIA

Article 5.1

CLT M-034.0

Es modifica l'apartat 6 de l'article 8.6-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"6. Tarifes per a usos comercials de les reproduccions

En el cas que l'usuari o la usuària destini les reproduccions de documents a un ús comercial, ha de pagar a l'arxiu corresponent, a més de les tarifes de reproducció, les que estableix aquest apartat, si n'és titular dels drets d'explotació. Si el contracte de cessió de drets d'explotació a l'arxiu corresponent estableix alguna remuneració per a l'autor o l'autora del document, l'usuari o la usuària ha de satisfer aquesta remuneració directament a l'autor o l'autora.

6.1. Fotografia, documentació textual i documentació gràfica
Ús editorial i exposicions: 31,25 euros.
Pàgines web: 31,25 euros.
Produccions audiovisuals: 46,85 euros.
Ús publicitari: 156,05 euros.

6.2 Imatge mòbil, audiovisual
Ús editorial i exposicions: 62,45 euros/minut.
Pàgines web: 62,45 euros/minut.
Produccions audiovisuals: 78,05 euros/minut.
Ús publicitari: 156,05 euros/minut.

6.3. So Ús editorial i exposicions: 31,25 euros/minut.
Pàgines web: 31,25 euros/minut.
Produccions audiovisuals: 46,85 euros/minut.
Ús publicitari: 78,05 euros/minut.

A les entitats sense ànim de lucre se'ls aplicarà un descompte del 25% en les taxes per a usos comercials. Així mateix, als mitjans públics de comunicació se'ls aplicarà una bonificació del 50% en les taxes per a usos comercials quan la finalitat de l'ús de les reproduccions sol·licitades sigui la difusió i divulgació dels fons i activitats relacionades amb l'Arxiu Nacional de Catalunya."

OBJECTE

L'objecte de la iniciativa consisteix a afegir un nou supòsit de descompte, en aquest cas, del 50 % als mitjans públics en les taxes per a usos comercials quan la finalitat de l'ús de les reproduccions sol·licitades sigui la difusió i divulgació dels fons i activitats relacionades amb l'Arxiu Nacional de Catalunya.

NECESSITAT

La mesura proposada esdevé una forma de fomentar i impulsar la petició de reproduccions a l'Arxiu Nacional per part de mitjans públics en disminuir el cost a pagar per part d' aquest col·lectiu. En aquest sentit, l'Arxiu Nacional considera beneficiós incentivar la presència dels mitjans públics que, en moltes ocasions, sol·liciten documents a l'Arxiu Nacional per realitzar documentals de caràcter històric.

La mesura proposada s'adequa a la finalitat pretesa que consisteix en abaratir les tarifes de les taxes per a usos comercials per incentivar als mitjans públics quan la finalitat de l'ús de les reproduccions sigui la difusió i la divulgació dels fons i activitats relacionades amb l'Arxiu Nacional.

Aquesta mesura s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres i administratives atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la Llei de Taxes i Preus Públics de la Generalitat de Catalunya sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta Llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix aquesta proposta resta constituït per les normes que regulen els principis del dret tributari i la capacitat tributària de la Generalitat: la Constitució espanyola, l'Estatut d'Autonomia, la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les Comunitats Autònomes (article 6) i la Llei estatal 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Es tracta de modificar una taxa que es regula en el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat mitjançant el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny per establir un descompte en reproduccions que es realitzin a l'Arxiu Nacional per part de mitjans públics. El Sistema d'arxius de Catalunya es troba regulat a la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents.

COMPETÈNCIA

L'article 133 de la Constitució espanyola determina que les Comunitats Autònomes poden establir i exigir tributs d'acord amb la Constitució i les lleis. L'article 157 esmenta el rendiment de les taxes pròpies entre els recursos de les Comunitats Autònomes.

L'article 203 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Així mateix, l'article 202 de l'Estatut d'autonomia estableix, entre els recursos de les finances de la Generalitat, els rendiments de les seves taxes.

D'acord amb l'article 127 de l'Estatut d'autonomia, la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura, que inclou, entre d'altres àmbits, el patrimoni cultural i els museus i altres centres de dipòsit cultural que no són de titularitat estatal.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 8.6-4 ap.6	Modificació

Article 6.1

EDU M-036.1

Es modifica l'Article 9.2-3 del DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 9.2-3

Exempcions i bonificacions

1. Són aplicables als alumnes que fan servir aquest servei les bonificacions i exempcions establertes pels apartats 2 i 3, amb la justificació documental prèvia de la situació que hi dona dret.

2. Bonificacions

Tenen una bonificació del 50% de la taxa els membres de famílies nombroses i els membres de famílies monoparentals, classificades en la categoria general.

Bonificacions específiques aplicables a la taxa de matrícula i serveis per a alumnes oficials dels nivells intermedi i avançat en les escoles oficials d'idiomes:

a) Tenen una bonificació del 50% de la taxa les persones que cursen estudis en centres sostinguts amb fons públics, que es matriculen d'una segona llengua estrangera en una escola oficial d'idiomes, diferent a la llengua estrangera obligatòria del currículum que estudien en el centre educatiu.
b) Tenen una bonificació del 50% de la taxa de matrícula i serveis d'una segona llengua estrangera les persones que estan matriculades d'una llengua estrangera dels nivells bàsic, intermedi o avançat en la mateixa o una altra escola oficial d'idiomes.
c) Tenen una bonificació del 50% la taxa de matrícula i serveis les persones que hagin assolit el nivell intermedi B2 d'una llengua estrangera i que es matriculin d'una nova llengua estrangera el curs immediatament posterior.
d) Tenen una bonificació del 50% de la taxa de matrícula i serveis les persones que es matriculen de llengua catalana o de llengua occitana.

Acumulació de bonificacions

La concurrència en una mateixa persona de les condicions que donen dret a dues o més bonificacions comportarà l'acumulació d'aquestes bonificacions.

3. Exempcions

Gaudeixen d'exempció en el pagament de la taxa dels serveis docents de les escoles oficials d'idiomes:

a) Els membres de famílies nombroses i els membres de famílies monoparentals, classificades en la categoria especial.
b) Les persones que tinguin una discapacitat acreditada igual o superior al 33%, els seus cònjuges i els seus fills o filles que en depenguin econòmicament.
c) Les persones subjectes a mesures privatives de llibertat.
d) Les persones víctimes d'actes terroristes, llurs cònjuges i llurs fills i filles.
e) Les persones que percebin la renda mínima d'inserció o la renda activa d'inserció o la renda garantida de ciutadania o d'altres subsidis o prestacions destinats a persones en situació de vulnerabilitat econòmica, els seus cònjuges i els seus fills o filles que en depenguin econòmicament..
f) Les persones en situació d'aturat o d'aturada de llarga durada que perceben un subsidi equivalent a una renda mínima d'inserció o la renda activa d'inserció o la renda garantida de ciutadania, els seus cònjuges i els seus fills o filles que en depenguin econòmicament.
g) Els infants o adolescents en acolliment familiar.
h) Les víctimes de violència de gènere i els seus fills o filles que en depenguin econòmicament.
i) Els alumnes que tinguin concedida una beca per a estudis d'idiomes per part de l'Administració pública competent en la matèria. Si un o una alumna es matricula de dos o més idiomes, l'exempció només abasta l'idioma per al qual s'ha concedit la beca. L'exempció només es concedirà per al mateix curs acadèmic per al qual s'ha concedit la beca.
A l'efecte de formalització de la matrícula oficial, l'alumne ha d'abonar la taxa si encara no té concedida la beca. Un cop se li notifiqui la concessió de la beca, podrà demanar la devolució de l'import de la taxa mitjançat el procediment de devolució d'ingressos indeguts.
j) Els alumnes que en el curs acadèmic immediatament anterior han obtingut matrícula

OBJECTE

Modificar l'article 9.2-3 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que regula les exempcions i bonificacions de les taxes associades a la prestació dels serveis docents de les escoles oficials d'idiomes en el cas de les matrícules oficials o la inscripció en les proves lliures per a l'obtenció d'algun dels certificats oficials.

NECESSITAT

És necessari alinear les bonificacions i les exempcions de les taxes i dels preus públics que graven ensenyaments sota una mateixa regulació curricular, així com actualitzar els supòsits per beneficiar col·lectius de persones en risc d'exclusió social i garantir l'excel·lència acadèmica. També es persegueix incrementar el coneixement avançat de les llengües oficials de Catalunya i d'altres llengües.

Una millora en les reduccions de les taxes en les llengües oficials facilita l'accés dels col·lectius a les activitats d'aprenentatge i fomenta l'aprenentatge d'aquestes per part de persones nouvingudes i de formació permanent dels servidors públics. Finalment, alinear normativament el tractament econòmic i els beneficis per als usuaris de les EOI respon a requeriments del Síndic de Greuges en aquest sentit, afegeix seguretat jurídica i evita greuges comparatius.

La proposta té per objecte modificar les bonificacions i exempcions de les taxes associades a la prestació dels serveis docents de les EOI en el cas de les matrícules oficials o la inscripció en les proves lliures per a l'obtenció d'algun dels certificats oficials i s'ha d'incloure a l'Avantprojecte de llei atès que la modificació afecta una norma d'aquest rang i està relacionada amb la recaptació de taxes.

MARC NORMATIU

Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació: articles 59 a 62.
Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació: article 64.
Decret 45/2022, de 15 de març, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i el currículum del nivell Intermedi de diversos idiomes.
Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics: articles 6 i 24.
Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya: articles 1.2.1, 1.3.1 i 9.2.1 a 9.2.5.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 131 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dóna publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya), en matèria educativa corresponen a la Generalitat competències exclusives, compartides i d'execució.

D'altra banda, l'article 202 de la mateixa norma estableix quins són els recursos de les finances de la Generalitat, entre els quals s'hi inclouen les taxes i els preus públics.

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	9.2-3	Modificació

d'honor en el batxillerat, en els cicles de formació professional superior, en els cicles d'arts plàstiques i disseny superiors, en els cicles de grau superior esportius o el premi extraordinari de batxillerat. En aquest cas, resten exempts de la taxa corresponent a la primera matrícula.
k) Les persones menors tutelades o persones extutelades menors de 21 anys d'edat. La condició de persona tutelada o extutelada s'acredita per mitjà del certificat emès per la Direcció General d'Atenció a la Infància i la Adolescència o l'òrgan equivalent d'altres comunitats autònomes.

Article 6.2

EDU M-037.0

Es modifica l'Article 9.2-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"Article 9.2-5
Quota
L'import de la quota és:
1. Matrícula i serveis per a alumnes oficials dels nivells intermedi i avançat, per curs: 275,00 euros.

2. Matrícula i serveis per a alumnes oficials dels nivells intermedi i avançat, si el curs s'ofereix en dos blocs horaris quadrimestrals, per cada bloc: 137,50 euros.

2 bis. Matrícula i serveis per a alumnes oficials dels nivells intermedi i avançat en la modalitat no presencial, per cada mòdul: 137,50 euros.

3. Matrícula i drets d'examen del certificat del nivell intermedi per a alumnes lliures: 69,00 euros.

4. Matrícula i drets d'examen del certificat del nivell avançat per a alumnes lliures: 85,00 euros."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és suprimir dos apartats de l'article 9.2-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. En concret, es suprimeixen les penalitzacions a l'alumnat repetidor establertes als apartats 5 i 6, que comporten un increment de la taxa que han de satisfer per beneficiar-se dels serveis docents.

NECESSITAT

L'Article 9.2-5 convindria modificar-lo per suprimir els apartats 5 i 6, relatius a la penalització econòmica per repetició de curs, que es va establir quan les escoles oficials d'idiomes tenien un índex de demanda de matrícula molt superior a l'oferta. Actualment, la situació s'ha revertit i la taxa d'ocupació de places en les EOI és del 60%.

La proposta és adequada per:
Afavorir l'augment de la matricula d'alumnes i la continuïtat d'estudis en les persones que mostren més dificultats d'aprenentatge o conciliació de la seva vida personal i professional amb l'oferta d'estudis de llengües, que és exigent.
Revertir l'abandonament dels estudis
Incrementar l'ocupació de les aules de les EOI i l'aprofitament més eficient dels recursos humans i de funcionament d'aquests centres.

La proposta té per objecte la modificació de l'article 9.2-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya que, com a norma amb rang de llei, no pot ser modificada més que per una altra norma amb el mateix rang legal, com és el cas d'aquest Avantprojecte de llei, i està relacionada amb la recaptació de taxes.

MARC NORMATIU

Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació: articles 59 a 62.
Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació: article 64.
Decret 45/2022, de 15 de març, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i el currículum del nivell Intermedi de diversos idiomes.
Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics: articles 6 i 24.
Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya: articles 1.2.1, 1.3.1 i 9.2.1 a 9.2.5.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya (Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dóna publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.)

Article 131: estableix les competències en matèria d'educació.
Article 202: estableix els recursos de les finances de la Generalitat (taxes i preus públics, en el cas que ocupa aquesta proposta).

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	9.2-5	Modificació

Article 7.1

ACC M-104.0

Es modifica el títol del capítol VII del Títol XII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"Capítol VII.
Taxa per l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat i l'ocupació dels camins ramaders."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar el títol del Capítol VII del Títol XII del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, suprimint del títol la referència a que el camí ramader estigui classificat, ja que enguany també es presenta una modificació del fet imposable de la taxa regulada en aquest capítol, per poder aplicar-la a l'ocupació de camins ramaders, estiguin o no classificats.

NECESSITAT

Amb aquesta iniciativa es vol adequar el títol del capítol VII que regula la taxa per ocupació de camins ramaders, a la nova proposta de fet imposable de la taxa consistent en l'ocupació de camins ramaders, tant els que estiguin classificats com els que no ho estiguin, ja que d'acord amb la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries, la classificació és un acte administratiu de caràcter declaratiu, però no constitutiu.

La proposta plantejada permet adequar el títol del Capítol VII a la resta de modificacions que es plantegen en aquest capítol i que, per coherència , requereixen de la modificació del títol del capítol, de manera que aquest reflecteixi el contingut real de la seva regulació, que aplica a les ocupacions de camins ramaders en general.

La inclusió de la proposta a l'Avantprojecte de llei de mesures es justifica perquè la taxa actual està regulada al capítol VII del Títol XII del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una modificació d'aquesta norma mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i en les normes bàsiques (als efectes del previst en l'art.149.1.23 de CE) de la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders atribueix a aquests camins la naturalesa de bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Capítol VII del Títol XII	Modificació

Article 7.2

ACC M-117.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 12.7 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"12.7-1. Fet imposable
Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat i l'ocupació dels camins ramaders en virtut de l'atorgament de les concessions o les autoritzacions pertinents, sempre que resultin compatibles amb la persistència dels valors naturals dels terrenys."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'article 12.7-1 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, referent al fet imposable de la taxa, substituint la referència actual a l'ocupació de camins ramaders classificats, per una referència a l'ocupació dels camins ramaders, ja que aquests constitueixen domini públic de la Generalitat, estiguin o no classificats.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa deriva de la descripció actual del fet imposable de la taxa per l'ocupació de camins ramaders i que especifica que han de ser camins classificats, tot i que els camins ramaders constitueixen bens de domini públic de la Generalitat independentment de que hagin estat o no classificats, en tant que l'acte de classificació és merament declaratiu.

La proposta permet adequar el fet imposable de la taxa a la naturalesa de bé de domini públic dels camins ramaders i aplicar-la també a l'ocupació de camins ramaders que no hagin estat classificats atès que la classificació no és un acte constitutiu de la seva naturalesa de bé de domini públic de la Generalitat.

La inclusió de la proposta a l'Avantprojecte de llei de mesures es justifica perquè el fet imposable de la taxa actual està regulada al capítol VII del Títol XII del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en les normes bàsiques (als efectes del previst en l'art.149.1.23 de CE) de la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders atribueix a aquests la naturalesa de bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 12.7-1 del Capítol VII del Títol XII	Modificació

Article 7.3

ACC M-118.0

Es modifica l'article 12.7-2 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, que resta redactat de la manera següent:

"12.7-2. Subjecte passiu
Són subjectes passius de la taxa les persones que sol·liciten l'ocupació dels terrenys forestals i dels camins ramaders"

OBJECTE

L'objecte de la proposta és el de modificar el subjecte passiu de la taxa per ocupació de camí ramader, per coherència amb la modificació que es proposa del fet imposable d'aquesta taxa, i que consisteix en suprimir del fet imposable la característica de que el camí ramader a ocupar sigui classificat

NECESSITAT

Per coherència normativa entre tots els elements de la taxa per ocupació de camins ramaders, cal adequar el subjecte passiu de la taxa al canvi que també es proposa en el fet imposable, consistent en substituir la menció a camins ramaders classificats, per camins ramaders.

La proposta s'adequa al fi que es persegueix, consistent en dotar de coherència a tots els elements que configuren la taxa per ocupació de camins ramaders i que en aquest cas concret és que la descripció del subjecte passiu reflecteixi el canvi que també es proposa en el fet imposable, de manera que restin sotmesos a aquesta no només les persones que ocupen camins ramaders classificats sinó també les que ocupen camins ramaders no classificats.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei es justifica perquè el subjecte passiu de la taxa actual està regulat al Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en les normes bàsiques (als efectes del previst en l'art.149.1.23 de CE) de la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Apartat 2 de l'article 12.7 del Capítol VII del Títol XII	Modificació

Article 7.4

ACC M-119.1

Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

"1.La quota de la taxa de les ocupacions de terrenys forestals propietat de la Generalitat es determina aplicant els criteris generals de valoració següents:"

OBJECTE

L'objecte de la proposta és suprimir la menció a l'ocupació de camins ramaders classificats, del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7-5 relatiu als criteris generals de valoració aplicables per determinar la quota de la taxa, i mantenint només l'esment a les ocupacions de terrenys forestals propietat de la Generalitat.

NECESSITAT

Cal adequar la redacció del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7-5, a la resta de modificacions plantejades en el capítol VII i en concret a la proposta d'addició d'un nou article 12.7-5-bis que ha de regular, de forma separada, la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders basant-se en un sistemes de valoració de la quota diferents als emprats en la valoració de la quota de la taxa per ocupació de terrenys forestals de la Generalitat.

La proposta permet adequar la redacció actual del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7.5 relatiu a la quota de la taxa per l'ocupació de camins forestals i per ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat, a la proposta addició d'un nou article 12.7-5 bis, dedicat únicament a la quota de la taxa per l'ocupació de caminis ramaders.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei de mesures es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en les normes bàsiques (als efectes del previst en l'art.149.1.23 de CE) de la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	1er paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7-5 del Capítol VII del Títol XII	Modificació

Article 7.5

ACC M-120.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 12.7-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"b) Els danys sobre els diferents valors ambientals i sobre els aprofitaments de la forest, i també els usos que es puguin veure afectats per l'ocupació o concessió."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és el de modificar un dels criteris generals de valoració de la quota de la quota de la taxa per l'ocupació de terrenys forestals de la Generalitat de Catalunya, per adequar-lo a la resta de canvis proposats en aquesta taxa, un dels quals consisteix en separar en dos articles diferents la quota de la taxa per l'ocupació de terrenys forestals i la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders.

NECESSITAT

Cal adequar un dels criteris generals de valoració de la quota de la taxa per l'ocupació de terrenys forestals de la Generalitat, a la resta de canvis que es proposen enguany en aquesta taxa. En aquest cas suprimir la menció als danys en els camins ramaders previstos en la lletra b) de l'article 12.7-5-1.

La proposta permet adequar un dels criteris generals de valoració emprats per determinar la quota de la taxa prevista a l'article 12.7-5.1 (que enguany es proposa que només sigui per ocupacions de terrenys forestals de la Generalitat) al fet que la quota de la taxa per ocupacions de camins ramaders es trasllada a un nou article 12.7-5 bis.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en les normes bàsiques (als efectes del previst en l'art.149.1.23 de CE) de la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Article 7.6

ACC M-121.0

Es modifica la lletra *a)* de l'apartat 2 de l'article 12.7-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2008, que resta redactat de la manera següent:

"a) Instal·lació d'esteses aèries de línies elèctriques, telefòniques i altres línies de naturalesa similar, amb sobrevol de la línia: la taxa s'estableix, amb caràcter anual, en funció dels metres quadrats de sobrevol, amb part proporcional d'ocupació de suports, pals o torres i elements auxiliars. Als efectes del càlcul de la quota, en el cas de línies elèctriques, la superfície es determina considerant l'amplada del corredor definida en l'annex 2 del Decret 268/1996, del 23 de juliol, pel qual s'estableixen mesures de tallada periòdica i selectiva de vegetació en la zona d'influència de les línies aèries de conducció elèctrica per ala prevenció d'incendis forestals i la seguretat de les instal·lacions. En cap cas l'amplada considerada pot ésser inferior a dos metres. Els suports, transformadors i altres elements accessoris de les línies elèctriques s'entenen inclosos sempre que la base o la seva projecció quedi inclosa en la superfície esmentada. En cas contrari, es computa la superfície addicional amb la mateixa quota."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és suprimir, dels paràmetres específics a tenir en compte en la determinació de la taxa per les ocupacions ocasionades per la instal·lació d'esteses aèries de línies elèctriques, telefòniques i altres línies de naturalesa similar, amb sobrevol de la línia, el supòsit de que l'estesa travessi de manera perpendicular un camí ramader, mantenint la resta de la redacció actual.

NECESSITAT

Cal adequar la redacció de l'article 12.7-5.2.a) a la resta de modificacions plantejades en el capítol VII i en concret a la proposta d'addició d'un nou article 12.7-5-bis que ha de regular, de forma separada, la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders basant-se en un sistemes de valoració de la quota amb algunes diferències respecte dels emprats en la valoració de la quota de la taxa per ocupació de terrenys forestals de la Generalitat.

La proposta permet adequar la redacció de la lletra a) de l'article 12.7-5-2 relatiu a la quota de la taxa per l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat, a la proposta addició d'un nou article 12.7-5 bis, dedicat únicament a la quota de la taxa per l'ocupació de caminis ramaders.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en les normes bàsiques (als efectes del previst en l'art.149.1.23 de CE) de la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Article 7.7

ACC M-122.1

Es modifica la lletra *b)* de l'apartat 2 de l'article 12.7-5 del Decret Legislatiu 3/2008, que queda redactat de la manera següent:

"b) Parcs eòlics: la taxa s'estableix, amb caràcter anual, en funció dels metres quadrats de sobre-vol de l'aerogenerador i part proporcional de la superfície de suports. Les línies d'evacuació necessàries s'han de valorar a part, tant si són línies aèries com soterrades, i també les subestacions de transformació i les vies o camins de nova construcció o l'ampliació dels existents. Als efectes del càlcul de la quota, la superfície correspon a la que ocupa la projecció de les aspes en tot el seu recorregut."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és el de modificar el paràmetre específic de valoració de la quota de la taxa per ocupacions de terrenys forestals per part de parcs eòlics, incloent en la descripció de la valoració, l'ocupació ocasionada per les vies o camins de nova construcció o l'ampliació dels existents, de forma generalitzada, privatius o no.

NECESSITAT

El text original fa referència únicament a les vies d'accés que tinguin un ús privatiu, als efectes de cobrament de la taxa, sense especificar si són de nova creació o afecta a camins existents. El que es pretén amb la modificació és disminuir la subjectivitat d'interpretació i que la taxa apliqui en tots els supòsits de noves construccions o ampliacions de camins existents derivats de l'activitat d'ocupació, més enllà del seu ús privatiu o no.

La mesura pretén eliminar les interpretacions errònies en el càlcul de la taxa, ja que sovint els sol·licitants de les ocupacions pretenen reduir l'import de la taxa no incloent la construcció de camins necessaris per l'ocupació o l'ampliació dels existents.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei de mesures es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i el text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Lletra b) de l'apartat 2 de l'article 12.7-5 del Capítol VII del Títol XII	Modificació

Article 7.8

ACC M-124.0

Es modifica l'apartat 3 de de l'article 12.7-5 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, que resta redactat de la manera següent:

"a) Instal·lació d'esteses aèries de línies elèctriques, telefòniques i altres línies de naturalesa similar, amb sobre-vol de la línia: 0,35 euros/m2/any.
b) Parcs eòlics: 1.04 euros/m2/any.
c) Antenes, pals i altres suports d'elements de mesura o per a la reemissió de senyals:
c.1) Torres anemomètriques: 1.166,40 euros/ut/ any.
c.2) Torres per a antenes de reemissió de telefonia mòbil: 5.184,00 euros/ut/ any.
c.3) Antenes de reemissió de ràdio i televisió: 3.888,00 euros/ut/ any.
d) Esteses de línies elèctriques subterrànies, canonades soterrades d'aigua o gas i a altres instal·lacions subterrànies: 0,35 euros/m2/any.
e) Cartells i senyals informatius, indicatius i publicitaris: 64,80 euros/m² de cartell/any.
f) Basses de regulació i d'abastament d'aigua: 2,59 euros/m²/any.
g) Altres instal·lacions amb ocupació superficial com dipòsits, subestacions elèctriques o similars: 6,48 euros/m²/any.
h) Dipòsit de materials de construcció o d'un altre tipus i àrees d'estacionament de vehicles o maquinària: 0,25 euros/m²/any.
i) Construcció de nous camins o ampliació i millora d'accessos a finques confrontants: 0,45 euros/m²/any.
j) Usos recreatius, esportius, de guiatge i similars de caràcter privatiu, càmpings i altres usos similars:
j.1) Usos recreatius amb tanca: 0,25 euros/m²/any.
j.2) Usos recreatius sense tanca: 0,15 euros/m²/any.
k) Ocupacions per cultius agrícoles: 0,45 euros/m²/any.
l) Pedreres i activitats extractives: 0,65 euros/m²/any

OBJECTE

Es proposa modificar les quotes dels paràmetres específics de valoració de la taxa per ocupacions de terrenys forestals de la Generalitat, actualitzant-los d'acord amb l'IPC i prenent com a valor de referència els de l'any de publicació del Decret Legislatiu 3/2008, traslladats al 2023. S'ha tingut en compte les actualitzacions de l'Ordre ACC/87/2023, així com els valors de referència d'altres comunitats autònomes per casos similars.

NECESSITAT

Després d'anys d'experiència tramitant expedients d'ocupacions de terrenys forestals propietat de la Generalitat, es considera necessari adequar el valors de les bases imposables i els tipus de gravamen que determinen la quota actual de la taxa. Cal adequar el valor de les bases imposables d'acord amb l'IPC, actualitzant-les.

La proposta permet adequar i actualitzar les bases imposables i els tipus que determinen la quota de la taxa, ja que els valors estan desfasats respecte l'actualització de l'IPC. Per això, s'ha utilitzat el mètode de càlcul que ofereix l'Institut Nacional d'estadística https://www.ine.es/calcula/

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei de mesures es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta de modificació de la quota de la taxa per l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat de Catalunya, s'emmarca en la normativa actual que regula les taxes, que és el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya.

Article 7.9

ACC M-125.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 12.7-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Llgislatiu 3/2008, amb el següent text:

"5.En qualsevol cas, s'estableix una quota única mínima de 400 euros per expedient tramitat."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és incloure un nou apartat, el 5, a l'article 12.7-5, referent a la quota mínima per tramitació d'expedients per ocupació de terrenys forestals de la Generalitat. Aquesta quota és proporcional al cost de la prestació del servei prestat (hores de treball de despatx i inspecció a camps) i costos associats com la publicació al DOGC.

NECESSITAT

L'experiència actual demostra que amb la regulació vigent es tramiten expedients d'ocupació de terrenys forestals amb quotes de la taxa inferiors a la mínima que es proposa, i que no s'adeqüen al valor del servei prestat, considerant hores de tramitació i publicació al DOGC. Per això es proposa establir una quota mínima de 400 euros per expedient tramitat.

La proposta d'establiment d'una quota mínima en l'article 12.7-5 que regula la quota de la taxa resulta idònia des del punt de vista de simplificació administrativa i d'adequació al valor econòmic del servei prestat, ja que en ocasions després de la tramitació de l'expedient, la taxa resultant amb la quota actual és irrisòria i no està en concordança amb els recursos utilitzats.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei de mesures es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta de modificació de taxa per l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat, s'emmarca en la normativa actual que regula les taxes, que és el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya.

Article 7.10

ACC M-126.0

S'afegeix un article, el 12.7-5 *bis,* al text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, amb el text següent:

" 12.7-5 *bis.* Quota
1. La quota de la taxa de les ocupacions dels camins ramaders es determina aplicant els criteris generals de valoració següents:
a) El valor del terreny ocupat, que s'obté tenint en compte l'àmbit de protecció de l'espai en què s'ubiqui, els valors dels terrenys confrontants i el benefici esperat pel subjecte passiu.
b) Els danys sobre els diferents valors ambientals i sobre els aprofitaments del camí ramader, i també els usos que es puguin veure afectats per l'ocupació o concessió.
2. S'han d'aplicar els paràmetres específics de valoració següents:
a) Encreuament subterrani o aeri per a l'execució o instal·lació de línies elèctriques, xarxes de telecomunicacions, o de conduccions de líquids o gasos.
b) Paral·lelisme subterrani o aeri per a l'execució o instal·lació de línies elèctriques, xarxes de telecomunicacions, o de conduccions de líquids o gasos.
3. La taxa consisteix en el pagament d'una quota única, la base imposable de la qual es determina segons els criteris de valoració següents:
a) Qualsevol encreuament subterrani: 500,00 euros/encreuament
b) Encreuament aeri:
b.1) Per línies elèctriques d'un circuit amb una tensió superior a 66 kV:750,00 euros/encreuament
b.2) Per línies elèctriques d'un circuit amb una tensió compresa entre 1 kV i 66 kV: 600,00 euros/encreuament
b.3) Per xarxes de telecomunicacions i línies elèctriques de dos o més circuits amb una tensió inferior o igual a 1 kV: 500,00 euros/encreuament
c) Qualsevol paral·lelisme:
c.1) subterrani: 15,00 euros/metre lineal
c.2) aeri: 20,00 euros/metre lineal"
d) Ocupació del sòl: 100,00 euros/metre quadrat.
4. En qualsevol cas, s'estableix una quota mínima de 400 euros per expedient tramitat. "

OBJECTE

Es proposa addicionar un nou article, el 12.7-5 bis, que fa referència a la quota de la taxa dels camins ramaders. També es proposa incloure una quota mínima segons els paràmetres de valoració establerts. Aquesta simplificació facilita la tramitació, especialment amb imports baixos, des del càlcul fins a l'emissió de les cartes de pagament, reduïdes a una sola.

NECESSITAT

Cal modificar la quota de la taxa per ocupació de camins ramaders, diferenciant-lo de la quota per ocupacions de terrenys forestals, així com establir una quota mínima que resulti proporcional al cost dels serveis prestats. L'experiència en la tramitació d'aquests expedients demostra la conveniència de canviar el sistema de valoració-calculant la quota en base als creuaments d'infraestructures de serveis i els seus paral·lelismes, com si es tractessin de carreteres.

El nou sistema de càlcul de la quota de la taxa dels camins ramaders disminueix la subjectivitat i simplifica les interpretacions en el càlcul de la superfície a ocupar. El càlcul s'assimila a la metodologia basada en quota única per creuament o paral·lelisme com les taxes de carreteres. D'aquesta manera s'aconsegueix una tramitació més eficient dels expedients, sense dubtes en el càlcul.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta de modificació del càlcul de la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders i l'establiment d'una quota mínima s'emmarca en la normativa actual que regula les taxes, que és el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya.

Article 8.1

ACC M-115.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 12.9-1, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny,que resta redactat de la manera següent:

"2. No estan subjectes a la taxa:
a) Les activitats que requereixen autorització ambiental, d'acord amb el que estableix la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.
b) Els projectes promoguts per les administracions públiques de Catalunya
c) Els projectes de conservació i restauració ambiental
d) Els projectes relatius a activitats de turisme rural i activitats agrícoles, forestals i ramaderes situats en espais inclosos a la xarxa Natura 2000 o en el Pla d'espais d'interès natural."

OBJECTE

Incorporar els projectes amb finalitat de conservació i restauració ambiental a les exempcions de la taxa, donat que la seva aplicació en els darrers anys ha demostrat que l'establiment de taxes per aquests projectes no afavoreix l'impuls d'aquetes accions i fa que actuacions de baix pressupost i de gran incidència ambiental no s'arribin a realitzar. A més, s'ha detectat un augment considerable de projectes amb finalitats de conservació ambiental que contribueixen a la millora de la biodiversitat ambiental i resiliència front al canvi climàtic i per tant son necessaris per al medi ambient

NECESSITAT

La conservació del patrimoni natural exigeix accions de recuperació i restauració d'ambients perduts o profundament alterats. Per assolir el manteniment i millora dels serveis ecosistèmics i la restauració d'ecosistemes degradats és necessari fomentar actuacions de restauració o creació d'infraestructura verda i renaturalització. La exempció de taxes ajudarà a l'impuls d'aquestes iniciatives

Una bona política fiscal és la que promou l'impuls d'accions de recuperació, conservació i millora de la biodiversitat en un moment clau on processos com el canvi climàtic la posen en risc. Les exempcions son instruments que contribueixen a promoure l'execució de projectes de restauració i conservació o d'implantació de la infraestructura verda que ajudaran a donar un punt d'inflexió en les tendències observades i iniciar la recuperació de la riquesa natural de Catalunya

Fer extensiva la exempció de la taxa d'avaluació ambiental als diferents projectes de conservació, gestió, millora, restauració i valorització del patrimoni natural i la biodiversitat, es una eina fonamental per agilitar i fer mes eficaç i eficient la implementació d'aquest tipus d'actuacions. El tractar-se d'una mesura de caràcter econòmic que requereix d'una modificació de norma amb rang de llei, justifica la inclusió de la proposta en l'avantprojecte.

MARC NORMATIU

- Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental,
- Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambientals de les activitats
- Llei 42/2007, de 13 de desembre de patrimoni natural i Biodiversitat
- Donar compliment a l'objectiu estratègic 5.2 de l'Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya 2030, aprovada per Acord GOV/54/2018, de 17 de juliol (. Objectiu estratègic 5.2)

COMPETÈNCIA

L'article 203 de l'Estatut d'Autonomia, en especial l'apartat 5, preveu la competència de la Generalitat per establir tributs propis i l'apartat 6, estableix els principis a aplicar en exercir la capacitat normativa tributària, entre els quals es preveu la sostenibilitat mediambiental. Així mateix, l'article 202.3, preveu els recursos de les finances de la Generalitat, entre els quals se citen les taxes (lletra a).

Per una altra part, l'article 144, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria de medi ambient sens perjudici de les facultats de la Generalitat d'establir normes addicionals de protecció, així la competència exclusiva en matèria d'espais naturals, respectant el que disposa l'art. 149.1.23 de la Constitució. Dins de la competència de medi ambient, s'inclou l'avaluació d'impacte ambiental.

Decret Legislatiu de 3/2008, de 25 de juny.	art.12.9.1, apartat 2	Modificació
Decret Legislatiu de 3/2008, de 25 de juny. (DOGC núm. 5161, 27/06/2008)	Article 12-9.1, apartat 2	Modificació

Article 8.2

ACC M-206.1

S'afegeix un punt 3 a l'article 12.9-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"3. S'estableix una bonificació del 50% de l'import de la quota per als serveis a què fa referencia l'apartat 1 relatius als projectes de gestió forestal amb objectius de conservació o prevenció d'incendis forestals"

OBJECTE

Incorporar una bonificació del 50% en la quota de la taxa per als projectes o instruments de gestió forestals amb objectius de conservació ambiental i de prevenció d'incendis forestals donat que contribueixen a la conservació de la biodiversitat ambiental i resiliència front al canvi climàtic i per tant son beneficiosos pel medi ambient i alhora impulsar les actuacions que hi contenen.

NECESSITAT

El patrimoni natural exigeix accions de conservació i de prevenció d'incendis forestals. Per assolir el manteniment i millora dels serveis ecosistèmics és necessari fomentar els projectes o instruments de gestió forestal que contribueixen a la conservació i prevenció d'incendis. La bonificació en la quota ajudarà a l'impuls d'aquestes iniciatives.

Una bona política fiscal és una eina per promoure l'impuls d'accions de recuperació, conservació i millora de la biodiversitat en un moment clau on processos com el canvi climàtic la posen en risc. La bonificació en la quota de la taxa és un instrument dirigit a promoure l'execució de projectes de gestió forestal amb objectius de conservació i de prevenció d'incendis i que contribuiran a la recuperació de la riquesa natural de Catalunya

Establir una bonificació del 50% en la quota de la taxa en el cas dels projectes i instruments de gestió forestal dirigits a la conservació i de prevenció d'incendis és una eina fonamental per agilitar i fer mes eficaç i eficient la implementació d'aquest tipus d'actuacions. El tractar-se d'una mesura de caràcter econòmic que requereix d'una modificació de norma amb rang de llei, justifica la inclusió de la proposta en l'avantprojecte.

MARC NORMATIU

Llei la 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental,
- Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambientals de les activitats
- Llei 42/2007, de 13 de desembre de patrimoni natural i Biodiversitat
- Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya 2030, aprovada per Acord GOV/54/2018, de 17 de juliol (objectiu estratègic 5.2)

COMPETÈNCIA

L'article 203 de l'Estatut d'Autonomia, en especial l'apartat 5, preveu la competència de la Generalitat per establir tributs propis i l'apartat 6, estableix els principis a aplicar en exercir la capacitat normativa tributària, entre els quals es preveu la sostenibilitat mediambiental. Així mateix, l'article 202.3, preveu els recursos de les finances de la Generalitat, entre els quals se citen les taxes (lletra a).

Per una altra part, l'article 144, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria de medi ambient sens perjudici de les facultats de la Generalitat d'establir normes addicionals de protecció, així la competència exclusiva en matèria d'espais naturals, respectant el que disposa l'art. 149.1.23 de la Constitució. Dins de la competència de medi ambient, s'inclou l'avaluació d'impacte ambiental

Decret Legislatiu de 3/2008, de 25 de juny. (DOGC núm. 5161, 27/06/2008)	Capítol IX del títol XII art.12.9.1Adicció apartat 3	Addició

Article 9.1

ACC M-107.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 12.10-4 del Capítol X del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"2.Per inspecció de les obres i les accions de restauració de l'explotació d'activitats extractives i l'emissió d'informe tècnic sobre la inspecció efectuada: 1.035,88 €."

OBJECTE

Es modifica l'import de la vigent taxa per inspecció de les obres i les accions de restauració de l'explotació d'activitats extractives. La finalitat de la modificació és la de cobrir la dedicació actual i el cost del servei, tenint en compte els canvis introduïts en el sistema d'inspecció ambiental de les activitats extractives a partir de l'any 2016, amb l'aprovació per resolució de la DGQACC del Pla d'inspecció d'activitats extractives, en aplicació dels canvis incorporats a la normativa bàsica estatal.

NECESSITAT

L'import vigent de la taxa d'inspecció de les activitats extractives no cobreix la dedicació i el cost del servei que es presta actualment, tenint en compte tots els canvis succeïts, tant normatius com operatius, des de que es va establir aquell, que s'han esmentat en l'apartat anterior.

La implantació de la mesura permetrà adequar l'import de la taxa per la realització de les inspeccions de les activitats extractives al cost del servei. Així mateix, la nova redacció aportarà una major seguretat jurídica, en especificar que la taxa inclou també el servei d'emissió de l'informe tècnic relatiu a la inspecció efectuada, evitant així possibles confusions amb l'informe d'avaluació de programes de restauració d'activitats extractives que disposa d'una taxa pròpia.

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de llei està justificada perquè es tracta d'una modificació de la taxa regulada a l'article 12.10 del Capítol X del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de llei relativa a ingressos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

•Real Decret 975/2009, de 12 de juny, sobre gestió dels residus de les indústries extractives i de protecció i rehabilitació de l'espai afectat per activitats mineres,
•Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya.
•Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
•Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives
•Decret 343/1983, de 15 de juliol, sobre les normes de protecció del medi ambient d'aplicació a les activitats extractives

COMPETÈNCIA

•Article 202: estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

•Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional.

•Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 12.10-4	Modificació

Article 10.1

ACC M-103.0

Es modifica l'article 12.13-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"Article 12.13-4.
Acreditament
a) En els supòsits a què fan referència les lletres *a, b, b bis, c, d,* de l'article 12.13-1, la taxa s'acredita un cop l'òrgan ambiental competent s'ha pronunciat sobre la suficiència i la idoneïtat de la documentació presentada. La tramitació de l'autorització ambiental no pot continuar si no s'ha efectuat l'ingrés de la taxa.
Si l'òrgan ambiental acorda la insuficiència o la no-idoneïtat de la documentació presentada la taxa s'estableix per quantia d'un 20% de la quota aplicable.
b) En el supòsit a què fa referència la lletra *d bis* de l'article 12.13-1, quan es comunica la modificació no substancial.
c) En el supòsit a què fa referència la lletra *e* de l'article 12.13-1, quan s'aporta la informació requerida per a la revisió d'ofici, la qual no es pot tramitar si no s'ha efectuat l'ingrés de la taxa."

OBJECTE

Es modifica l'article 12.13-4 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, per tal d'establir que en el procediment d'atorgament de les autoritzacions ambientals l'acreditació de la taxa es produiex un cop l'òrgan competent s'hagi pronunciat sobre la suficiència i la idoneitat de la documentació presentada i es determina que si l'òrgan ambiental acorda la insuficiència o la no-idoneïtat la taxa serà per quantia d'un 20% de la quota aplicable.

NECESSITAT

La taxa actual preveu que el fet imposable s'acredita i liquida en el moment en què es presenta la sol·licitud, sense considerar les diverses fases procedimentals que poden determinar l'arxiu de l'expedient. Amb la modificació proposada, si l'expedient administratiu es conclou anticipadament amb un acord d'insuficiència o no-idoneïtat de la documentació presentada, l'import de la taxa es redueix proporcionalment a la reducció del cost del servei prestat.

La modificació normativa proposada s'entén adequada a la finalitat perseguida, atès que amb la seva aplicació la taxa meritada s'adequarà al cost del servei efectivament prestat per l'administració quan el procediment finalitzi anticipadament per la insuficiència o la no-idoneïtat de la documentació presentada.

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de llei està justificada perquè es tracta d'una modificació de la taxa regulada a l'article 12.13-4 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de llei relativa a ingressos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

Estatal

- Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental
- Reial Decret Legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació

Catalunya

- Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya
- Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:

- Article 202: estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

- Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional.

- Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 12.13-4	Modificació

Article 11.1

ACC M-102.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 12.14-3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"1. La quota en concepte d'estudi documental pel fet imposable dels apartats a, b i e de l'article 12.14-1 s'ha de liquidar un cop s'ha verificat que la sol·licitud i la documentació aportades són correctes i suficients per acreditar el compliment dels requisits exigibles per a l'habilitació de l'entitat."

OBJECTE

Es modifica el moment procedimental en què es liquida la taxa en concepte d'estudi documental en els procediments d'habilitació, de modificació de l'habilitació i d'aixecament del la suspensió de l'habilitació de les entitats col·laboradores de medi ambient. Fins ara, la quota es liquidava en el moment de presentar la sol·licitud, és a dir, abans que la unitat competent hagués verificat que la sol·licitud i la documentació aportada son c
orrectes i suficients. La finalitat de la modificació és evitar els errors dels administrats en l'aplicació de la quota a liquidar

NECESSITAT

La taxa d'estudi documental té quotes diferents en funció de si l'entitat sol·licitant disposa d'una acreditació o autorització prèvia i de si aquesta acreditació o autorització és coincident amb els àmbits materials i camps definits en el Decret 60/2015, de 28 d'abril. Per tant, si el sol·licitant no interpreta bé en quina casuística es troba, s'equivoca en l'import de la quota que liquida en el moment de presentar la sol·licitud

La mesura és adequada perquè evita qualsevol error que el sol·licitant pugui cometre en les quanties que ha de liquidar en el moment de presentar la sol·licitud d'habilitació, modificació de l'habilitació o aixecament de la suspensió de l'habilitació. Si la liquidació es fa des de l'Oficina d'Acreditació d'Entitats Col·laboradores un cop fet l'estudi documental de la sol·licitud no es cometrà aquest error.

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de llei està justificada perquè es tracta d'una modificació de la taxa regulada a l'article 12.14-1
del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de llei relativa a ingressos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

•Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya.

•Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

•Decret 60/2015, de 28 d'abril, sobre les entitats col·laboradores de medi ambient.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat les competències següents:

•Article 202: estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

•Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional.

•Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 12.14-1	Modificació

Article 11.2

ACC M-106.0

Es modifica l'apartat 2.1 de l'article 12.14-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"2.1. Quota en concepte d'estudi documental:

a) Per les entitats que s'habiliten d'acord amb l'article 5.1.*b* del Decret 60/2015: 306,75 euros.
En el cas de laboratoris d'anàlisis, aquest import es liquida per a cada grup de fins a 10 paràmetres a habilitar.

b) Per les entitats que s'habiliten d'acord amb l'article 5.2.*b* del Decret 60/2015, inclosa l'avaluació dels requisits d'independència i imparcialitat, si escau: 153,37 euros."

OBJECTE

La proposta de modificació normativa redueix a la meitat l'import de la taxa per la prestació del servei d'estudi documental en el procediment de modificació de l'habilitació quan l'entitat sol·licitant accedeix per la via descrita a l'article 5.2.b del Decret 60/2015. Així mateix, deixa clar que les entitats que modifiquen l'habilitació per la via de l'article 5.2.a no estan sotmeses a cap taxa, com no ho estan en el procediment d'habilitació.

NECESSITAT

La quota vigent de la taxa per la prestació del servei d'estudi documental en el procediment de modificació de l'habilitació d'entitats col·laboradores en matèria de medi ambient, en el cas de les entitats que sol·liciten aquesta modificació per la via de l'article 5.2.b del Decret 60/2015, no és proporcional al cost real del servei, doncs part de la documentació presentada ja ha estat avaluada prèviament per l'organisme oficial que ha atorgat l'acreditació a l'entitat.

La mesura normativa proposada s'entén que és adequada a la finalitat perseguida atès que el fet de diferenciar la quota en funció de la via d'accés a l'habilitació aconsegueix que la taxa meritada sigui més adequada i proporcional al cost real del servei que efectivament ha de prestar l'Administració

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de llei està justificada perquè es tracta d'una modificació de la taxa regulada a l'article 12.14-4 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de llei relativa a ingressos de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

•Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya.

•Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

•Decret 60/2015, de 28 d'abril, sobre les entitats col·laboradores de medi ambient.

COMPETÈNCIA

•Article 202: estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

•Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional.

•Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	12.14-4	Modificació

Article 12.1

EMT M-287.0

S'afegeix un epígraf, *el 5.3.4*, a l'apartat 5.3 (Altres certificacions i informes) de l'article 14.1-4 del títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb el text següent:

"5.3.4. Targeta ITV a prototipus o presèries que pertanyin a projectes en fase de desenvolupament per part d'un fabricant de vehicles: 214,00 euros."

OBJECTE

L'objecte és crear una definició explícita i adequada de la taxa que grava les actuacions administratives derivades de les sol·licituds dels fabricants de vehicles per a l'expedició de targetes ITV de prototipus i presèries, per no ser suficientment explícita la taxa que s'està aplicant en l'actualitat i que provoca confusions i males interpretacions per part dels agents afectats.

NECESSITAT

La descripció de l'activitat de l'epígraf que actualment s'aplica no s'adequa amb precisió a les actuacions realitzades, així com l'import el valor actual amb el que es grava l'actuació, no reflexa la realitat dels costos administratius que suposa.

La proposta plantejada és la mínimes necessària i imprescindible, i han estat prèviament treballada amb el sector afectat, i s'han realitzat els càlculs de costos ponderats per adequar els valors de les taxes als costos administratius necessaris per la seva gestió.

La proposta plantejada s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei, donat que implica la creació de valors de taxes administratives derivades de les actuacions realitzades per l'òrgan competent en la matèria, a sol·licitud i benefici particular, d'acord amb la normativa vigent en matèria de seguretat industrial.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008).

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014).

Reial decret 750/2010, de 4 de juny, pel que es regulen els procediments d'homologació de vehicles de motor i els seus remolcs, màquines autopropulsades o remolcades, vehicles agrícoles, així com de sistemes, parts i peces d'aquests vehicles.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Article 13.1

EMT M-286.0

Es modifica l'apartat 5.2 *bis.*2 de l'article 14.1-4 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"5.2 bis.2. Certificat de conformitat ATP per a vehicles i contenidors d'importació:
- Per a sol·licituds de certificats per a vehicles o contenidors, a certificar individualment: la quota és de 139,00 euros.
- Per a sol·licituds de sèries de contenidors isotèrmics idèntics amb número de sèrie correlatiu de menys de dos metres cúbics, a certificar conjuntament: la quota és de 184,00 euros."

OBJECTE

L'objecte és corregir el redactat actual, donat que aquest no reflexa adequadament les situacions previstes per les actuacions administratives derivades de les sol·licituds d'emissions de certificats ATP per vehicles i contenidors generant confusions i males interpretacions continues en els agents afectats.

NECESSITAT

S'ha de corregir l'error detectat en el redactat existent per ajustar els conceptes gravats a la realitat del sector i evitar males interpretacions, fent que la redacció de la descripció al text legislatiu sigui coincident amb el que s'estableix al tràmit que actualment s'està implementant a Canal Empresa, i que reflexa correctament les actuacions a realitzar per l'Administració.

La proposta plantejada és la mínimes necessària i imprescindible, i han estat prèviament treballada amb el sector afectat, i s'han realitzat els càlculs de costos ponderats per adequar els valors de les taxes als costos administratius necessaris per la seva gestió.

La proposta plantejada s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei, donat que implica la modificació de valors de taxes administratives derivades de les actuacions realitzades per l'òrgan competent en la matèria, a sol·licitud i benefici particular, d'acord amb la normativa vigent en matèria de seguretat industrial.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008).

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Article 14.1

EMT M-278.0

S'afegeix un capítol, el XVII, al títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el text següent:

"Capítol XVII. Taxa per l'autorització i el control de les actuacions dels centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat

Article 14.17-1
Fet imposable
El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera l'autorització i el control de les actuacions dels centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat, per part de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

Article 14.17-2
Subjecte passiu
Els subjectes passius d'aquesta taxa són els centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat que han estat prèviament autoritzats.

Article 14.17-3
Acreditament
La taxa s'acredita mitjançant la inscripció en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya(RASIC)

Article 14.17-4
Quota
La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada un dels expedients d'autorització o de modificació de l'autorització dels centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat, és la següent:

Autorització d'alta al RASIC dels centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat: 51,80 euros.
Modificació de l'autorització dels centres tècnics de tacògrafs i entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat: 51,80 euros."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és afegir un capítol al títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, per recollir de forma específica la taxa que han d'abonar determinats agents de la seguretat industrial com són els centres tècnics de tacògrafs i les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat.

NECESSITAT

Desglossar, per seguretat jurídica, la taxa que han d'abonar determinats agents de la seguretat industrial com són els centres tècnics de tacògrafs i les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat, respecte de l'epígraf actualment aplicat del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada ja que actualment s'aplica la quota de l'apartat 5.2.1 de l'article 14.1-4, actualitzada segons Ordre EMT/120/2023 del Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, un epígraf que no s'ajusta plenament a la taxa, motiu pel qual es proposa el desglossament de la taxa de l'epígraf actualment aplicat a un nou epígraf específic

La introducció del nou capítol en el Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008).

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Article 15.1

PRE M-305.1

Es modifica el Títol XVI del text refós de la Llei de taxes i preus púbics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

" Títol XVI. Patronat de la Muntanya de Montserrat
Capítol I. Taxa per la utilització privativa de l'aparcament de vehicles del Patronat de la Muntanya de Montserrat

Article 16.1-1. Fet imposable
Constitueix el fet imposable de la taxa la utilització privativa de l'aparcament de vehicles del qual és titular l'organisme autònom Patronat de la Muntanya de Montserrat, quan no estigui afectat al servei del Patronat.

Article 16.1-2. Subjecte passiu
Són subjectes passius de la taxa les persones que accedeixen en vehicle a Montserrat.

Article 16.1-3. Acreditació
La taxa s'acredita en el moment que s'accedeix a l'aparcament.

Article 16.1-4. Quota
L'import de la quota és:
1. Temps màxim (1/2 h):
Tipus A: 0 euros. Tipus B: 0 euros. Tipus C: 10 euros. Tipus D: 50 euros.
2. Temps màxim (tot el dia):
Tipus A: 4 euros. Tipus B: 8 euros. Tipus C: 30 euros. Tipus D: 100 euros.
3. Temps màxim (3 dies):
Tipus A: 8 euros. Tipus B: 12 euros. Tipus C: 35 euros Tipus D: 115 euros.
4. Temps màxim (7 dies):
Tipus A: 10 euros. Tipus B: 15 euros. Tipus C: 40 euros. Tipus D: 120 euros.
5. Temps màxim (15 dies):
Tipus A: 12 euros. Tipus B: 18 euros. Tipus C: 45 euros. Tipus D: 125 euros.
6. Temps màxim (30 dies):
Tipus A: 15 euros. Tipus B: 20 euros. Tipus C: 40 euros. Tipus D: 130 euros.
7. Temps màxim (60 dies):
Tipus A: 18 euros. Tipus B: 23 euros. Tipus C: 50 euros. Tipus D: 135 euros.»

Article 16.1-5. Exempcions i bonificacions
1.Queda exempta la primera mitja hora d'ús de l'aparcament per a qualsevol tipus de vehicles, excepte els Tipus C i D.
2.Queden exempts de pagament els vehicles estacionats en els aparcaments privats dins del recinte del monestir de Montserrat.
3.S'estableixen les bonificacions següents en la quota determinada per l'article 16.1-4
a) Les persones que s'allotgen als diferents establiments del recinte urbà del Monestir de Montserrat, gaudeixen d'una bonificació única de 4 euros per vehicle. Aquesta bonificació no és acumulable a altres.
b) Els vehicles Tipus C i Tipus D que fan ús dels serveis de pastoral, de visites culturals i de serveis de hoteleria dins del recinte del monestir de Montserrat mitjançant reserva a la Central de Reserves de Montserrat , gaudeixen d'una bonificació de 50 euros per vehicle Tipus D i servei, amb una bonificació màxima de 70 euros per vehicle Tipus D i de 10 euros per vehicle Tipus C i servei, amb una bonificació màxima de 20 euros per vehicle Tipus C . Aquesta bonificació no és acumulable a altres..
c) Gaudeixen d'una bonificació de 120 minuts per vehicle Tipus A i Tipus B les persones que s'acreditin com a «Amics de Montserrat». Aquesta bonificació no és acumulable a altres.
4. Resten exempts de pagament els vehicles Tipus B i Tipus C estacionats acreditats amb targeta d'aparcament individual o de transport col·lectiu per a persones amb mobilitat reduïda i els que acreditin la condició de família nombrosa o monoparental.

Article 16.1-6. Afectació de la taxa
De conformitat amb el que estableix l'article 1.1-3 d'aquesta Llei, els ingressos derivats de la taxa resten afectats al finançament del cost dels serveis prestats pel Patronat de la Muntanya de Montserrat.

OBJECTE

És modifica íntegrament el capítol relatiu a la taxa que gestiona el Patronat de la Muntanya de Montserrat. En una avaluació integral dels elements que configuren la taxa, s'ha constatat que el servei principal que s'està prestant amb la taxa de guarda de vehicles és el d'ús privatiu del domini públic en un emplaçament de difícil o impossible aparcament de vehicles privats, essent el servei de guarda de caràcter accessori. És per això que cal revisar i adaptar el fet imposable de la taxa al servei que essencial que s'està prestant per part del Patronat de la Muntanya de Montserrat.

NECESSITAT

Es fa necessari modificar els elements que integren la taxa per tal d'adaptar-los a la prestació principal del servei que realment es grava amb aquesta taxa i que és l'aparcament que facilita el Patronat de la Muntanya de Montserrat als visitants que hi accedeixen amb vehicle privat, en tant que el servei de guarda dels vehicles és accessòria a la principal.

Únicament amb la modificació dels elements essencials de la taxa, que necessàriament s'ha de fer per llei, per tal d'adaptar-la a la prestació essencial del servei que es presta, s'obté la necessària seguretat jurídica que requereix la regulació de la taxa, i, conseqüentment la millora de l'ordenament jurídic.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer. Atès que l'article 1.2.3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics estableix que la modificació d'una taxa s'ha de fer per la llei del parlament i atès que el Títol XVI regula tots els elements essencials que configuren la taxa que ens ocupa, procedeix la inclusió de la mesura en aquest Avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

La proposta comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. En concret es modifica íntegrament el Títol XVI Patronat de la Muntanya de Montserrat, essencialment el fet imposable i la resta d'elements que aquesta la conformen, referent al fet imposable de la taxa, exempcions, bonificacions i quotes.

COMPETÈNCIA

L'article 202.3, lletra a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix entre d'altres que els recursos financers de la Generalitat per afrontar l'exercici adequat del seu autogovern, estan constituïts pels rendiment derivat dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Títol XVI. Capítol I	Modificació

Article 16.1-7. Determinació dels tipus de vehicle
El sistema d'identificació de vehicles que accedeixen a Montserrat distingeix quatre tipus de vehicle segons el paràmetre dimensional d'alçada.
Tipus A: motocicletes amb o sense sidecar. Tipus B: vehicles amb alçada inferior a 1,75 m.
Tipus C:vehicles amb alçada superior a 1,75 m. Tipus D: vehicles amb alçada superior a 3,00 m."

Article 16.1

SLT M-020.0

Es modifica la lletra d) del primer apartat de l'article 21.1-1 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactada de la manera següent:

"d) Verificació per a la emissió de certificats."

OBJECTE

La proposta que es modifica té com a objecte permetre l'emissió de la taxa independentment del resultat de la verificació i resoldre una mancança que existeix des de l'inici atès que el redactat de la normativa actual exclou els casos en que no es pot emetre certificat degut al no compliment dels requisits per poder emetre'l un cop feta la verificació.

NECESSITAT

Malgrat no ha hagut cap modificació en el marc normatiu dels certificats, amb el redactat actual de la norma només es taxable l'acte d'emissió d'un certificat, però emetre un certificat sempre implica unes verificacions prèvies. Si un cop fetes aquestes verificacions no es pot emetre el certificat pels fets imposables al sol·licitant, el redactat de la norma no permet emetre una taxa.

La mesura té com a finalitat poder taxar totes les actuacions de verificació realitzades pels agents de control, independentment de si es pot acabar emetent o no el certificat atenent al resultat d'aquestes verificacions. En tots els casos la actuació sanitària s'ha realitzat adequadament independentment del resultat.

Tal i com s'ha esmentat en els punts anteriors, el redactat de la normativa actual exclou els casos en que no es pot emetre certificat degut al no compliment dels requisits per poder emetre'l un cop feta la verificació. I aquesta modificació proposada permetria la emissió de la taxa independentment del resultat de la verificació i resoldre una mancança que existeix des de l'inici.

MARC NORMATIU

La normativa en la que s'emmarca la proposta es el DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. I concretament la lletra d) i e) del primer apartat de l'article 21.1-1 del Decret Legislatiu mencionat anteriorment.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia estableix a l'article 162 la competència de la Generalitat en l'àmbit de la proposta atès que estableix que, correspon a la Generalitat, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre l' organització i el funcionament intern, l' avaluació, la inspecció i el control de centres, serveis i establiments sanitaris.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Article 21.1-1	Modificació

Article 16.2

SLT M-021.0

Es modifica la lletra *e)* del segon apartat de l'article 21.1-1 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactada de la manera següent:

"e) L'expedició dels certificats sanitaris derivats de les activitats de control sanitari i dels registres, anotacions i autoritzacions esmentats, incloses les verificacions per emetre els certificats de salut pública exigits en el comerç internacional d'aliments."

OBJECTE

La proposta que es modifica té com a objecte permetre l'emissió de la taxa independentment del resultat de la verificació i resoldre una mancança que existeix des de l'inici atès que el redactat de la normativa actual exclou els casos en que no es pot emetre certificat degut al no compliment dels requisits per poder emetre'l un cop feta la verificació.

NECESSITAT

Malgrat no ha hagut cap modificació en el marc normatiu dels certificats, amb el redactat actual de la norma només es taxable l'acte d'emissió d'un certificat, però emetre un certificat sempre implica unes verificacions prèvies. Si un cop fetes aquestes verificacions no es pot emetre el certificat pels fets imposables al sol·licitant, el redactat de la norma no permet emetre una taxa.

La mesura té com a finalitat poder taxar totes les actuacions de verificació realitzades pels agents de control, independentment de si es pot acabar emetent o no el certificat atenent al resultat d'aquestes verificacions. En tots els casos la actuació sanitària s'ha realitzat adequadament independentment del resultat.

Tal i com s'ha esmentat en els punts anteriors, el redactat de la normativa actual exclou els casos en que no es pot emetre certificat degut al no compliment dels requisits per poder emetre'l un cop feta la verificació. I aquesta modificació proposada permetria la emissió de la taxa independentment del resultat de la verificació i resoldre una mancança que existeix des de l'inici.

MARC NORMATIU

La normativa en la que s'emmarca la proposta es el DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. I concretament la lletra d) i e) del primer apartat de l'article 21.1-1 del Decret Legislatiu mencionat anteriorment.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia estableix a l'article 162 la competència de la Generalitat en l'àmbit de la proposta atès que estableix que, correspon a la Generalitat, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre l' organització i el funcionament intern, l' avaluació, la inspecció i el control de centres, serveis i establiments sanitaris.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	lletra e) del segon apartat de l'article 21.1-1	Modificació

Article 16.3

SLT M-308.0

S'afegeix un darrer paràgraf a la lletra *i)* del primer apartat de l'article 21.1-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb el text següent:

"En el supòsit de no poder-se emetre el certificat sanitari sol·licitat degut a la detecció d'incompliments en la verificació dels requisits necessaris per emetre el certificat, s'aplicaran les mateixes quotes indicades en aquest article."

OBJECTE

La proposta té com a objecte permetre l'emissió de la taxa independentment del resultat de la verificació i resoldre una mancança que existeix des de l'inici atès que el redactat de la normativa actual exclou els casos en que no es pot emetre certificat degut al no compliment dels requisits per poder emetre'l un cop feta la verificació.
En congruència amb la proposta de modificació del capítol I la lletra d) del primer apartat de l'article 21.1-1 i lletra e) del segon apartat de l'article 21.1-1.

NECESSITAT

Malgrat no ha hagut cap modificació en el marc normatiu dels certificats, amb el redactat actual de la norma només es taxable l'acte d'emissió d'un certificat, però emetre un certificat sempre implica unes verificacions prèvies. Si un cop fetes aquestes verificacions no es pot emetre el certificat pels fets imposables al sol·licitant, el redactat de la norma no permet emetre una taxa.

La mesura té com a finalitat poder taxar totes les actuacions de verificació realitzades pels agents de control, independentment de si es pot acabar emetent o no el certificat atenent al resultat d'aquestes verificacions. En tots els casos la actuació sanitària s'ha realitzat adequadament independentment del resultat.

Tal i com s'ha esmentat en els punts anteriors, el redactat de la normativa actual exclou els casos en que no es pot emetre certificat degut al no compliment dels requisits per poder emetre'l un cop feta la verificació. I aquesta modificació proposada permetria la emissió de la taxa independentment del resultat de la verificació i resoldre una mancança que existeix des de l'inici.

MARC NORMATIU

La normativa en la que s'emmarca la proposta es el DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. I concretament la lletra d) i e) del primer apartat de l'article 21.1-1 del Decret Legislatiu mencionat anteriorment.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia estableix a l'article 162 la competència de la Generalitat en l'àmbit de la proposta atès que estableix que, correspon a la Generalitat, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre l' organització i el funcionament intern, l' avaluació, la inspecció i el control de centres, serveis i establiments sanitaris.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Article 21.1-5	Addició

Article 17.1

SLT M-014.0

Es modifica el títol del capítol VI del títol XXI del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, i dels articles 21.6-1 i 21.6-2, que resten redactats de la manera següent:

"Capítol VI
Taxa pels serveis de tramitació i resolució de les sol·licituds d'avaluació dels requisits de factibilitat i de pertinència dels estudis observacionals amb medicaments de seguiment prospectiu que es duguin a terme en els centres, serveis i establiments sanitaris ubicats a Catalunya

Article 21.6-1 Fet imposable
Constitueix el fet imposable de la taxa la tramitació i la resolució, per part de la persona titular de la unitat directiva competent en matèria d'ordenació i regulació sanitària del departament competent en matèria de salut, dels expedients d'avaluació dels requisits de factibilitat i de pertinència dels estudis observacionals amb medicaments de seguiment prospectiu que es duguin a terme en els centres, serveis i establiments sanitaris ubicats a Catalunya.

Article 21.6-2 Subjecte passiu
El subjecte passiu de la taxa és la persona jurídica que sol·licita l'avaluació dels requisits de factibilitat i de pertinència dels estudis observacionals amb medicaments de seguiment prospectiu."

OBJECTE

La proposta modifica les descripcions del fet imposable de la taxa i del subjecte passiu, per tal d'adequar-les a la normativa sectorial aplicable (Reial decret 957/2020, de 3 de novembre, i Decret 17/2023, de 31 de gener). Igualment, modifica l'òrgan competent per tramitar i resoldre els corresponents expedients, per actualitzar-lo d'acord amb l'estructura actual del Departament de Salut (Decret 129/2022, de 28 de juny).

NECESSITAT

Cal adaptar la terminologia del que anteriorment s'anomenaven "estudis postautorització" que, amb l'entrada en vigor del Reial decret 957/2020, han passat a denominar-se "estudis observacionals amb medicaments" (EOM). També cal actualitzar que els subjectes passius no poden ser persones físiques, i que l'òrgan competent per la tramitació i resolució és la Direcció general d'Ordenació i Regulació Sanitària del Departament de Salut, d'acord amb el Decret 129/2022.

Atès que la taxa està definida en la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, els canvis operats amb les modificacions proposades no poden assolir-se mitjançant una interpretació de la norma ni tampoc per regulació reglamentària, sinó modificant la mateixa norma.

La modificació proposada es justifica en la necessitat de garantir la coherència entre la denominació del servei prestat, descrit en la normativa sectorial que el regula, i la terminologia emprada en la descripció de la taxa corresponent, així com per aportar seguretat jurídica al tràmit "Estudis Observacionals amb Medicaments (EOM)".

MARC NORMATIU

Article 64, apartats 1 i 2, de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Reial decret 957/2020, de 3 de novembre, pel qual es regulen els estudis observacionals amb medicaments d'ús humà, els estudis postautorització amb medicaments.
Decret 17/2023, de 31 de gener, pel qual s'estableixen els requisits addicionals per a la realització d'estudis observacionals amb medicaments d'ús humà de seguiment prospectiu i es crea la Comissió d'Estudis Observacionals amb Medicaments de Seguiment Prospectiu.
Decret 129/2022, de 28 de juny, de reestructuració del Departament de Salut.

COMPETÈNCIA

L'article 162.5 de l'Estatut de Catalunya (EAC) atorga a la Generalitat de Catalunya la competència executiva de la legislació estatal en matèria de productes farmacèutics.
D'acord amb l'article 112 EAC, correspon a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències executives, la potestat reglamentària, que comprèn l'aprovació de disposicions per a l'execució de la normativa de l'Estat, i també la funció executiva, que inclou, en general, totes les funcions i activitats que l'ordenament atribueix a l'Administració pública.
L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Capítol VI	Modificació
	Article 21.6-1. Fet imposable	Modificació
	Article 21.6-2. Subjecte passiu	Modificació

Article 18.1

INT M-082.0

Es modifica l'apartat 1 i les lletres *a* i *b* de l'apartat 1 i s'afegeix una lletra, la *f*, a l'apartat 1 de l'article 22.6-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resten redactats de la manera següent:

"1. La taxa, en el cas de les autoescoles, centres de sensibilització i reeducació viària i altres centres de formació, s'ha d'exigir segons les tarifes següents:"
"a) Autorització d'obertura, funcionament o activitat: 460,45 euros"
"b) Modificació de l'autorització:
Sense inspecció: 40,05 euros
Amb inspecció: 118,60 euros"

"f) Alta de curs o modalitat de curs de conducció segura i eficient, o de qualsevol altre curs que hagi d'autoritzar el Servei Català de Trànsit: 40,05 euros"

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'apartat relatiu a les taxes aplicables a l'autorització d'obertura de les autoescoles i les seves modificacions per tal d'incloure l'autorització i modificació de l'autorització dels centres que han de realitzar els cursos de sensibilització i reeducació viària i d'altres centres de formació que hagi d'autoritzar el Servei Català de Trànsit (en endavant SCT) així com l'alta dels cursos de conducció segura i eficient i d'altres cursos que hagi d'autoritzar el SCT.

NECESSITAT

El Reial Decret-Llei 5/2023, estableix un règim d'autorització nou pels centres esmentats. La Llei 18/2021, de 20 de desembre, va introduir la possibilitat de realitzar cursos de conducció segura i eficient. Això fa necessari establir un procediment per autoritzar tant els centres com els cursos i aplicar les mateixes tarifes que s'apliquen a d'altres autoritzacions i les modificacions.

Les tarifes que es proposen per l'autorització de nous centres de formació són les mateixes que s'apliquen actualment a les autoescoles, ja que es fa el mateix procediment administratiu per aquests tràmits. A més, s'aproximen als imports que s'apliquen a la resta de l'Estat i que són de 441,91€ per l'autorització d'obertura i funcionament i de 44,58€ per la seva modificació.

Les modificacions del TRLSV esmentades, fan necessari desenvolupar el procediment administratiu i aplicar les taxes corresponents per aquests tràmits. Existint ja unes taxes establertes per les autoritzacions i modificacions del funcionament de les autoescoles, cal modificar aquest article per incloure l'autorització d'altres centres i l'alta de nous tipus de cursos.

MARC NORMATIU

LO 6/1997, de 15 de desembre, de transferència de competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.
RDL 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.
Real Decret-llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, (...); i l'execució i compliment del Dret de la Unió Europea.
Llei 18/2021, de 20 de desembre, per la qual es modifica el Text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.
Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 45 de l'Estatut. Àmbit socioeconòmic
1. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió i la igualtat d'oportunitats.
5. La Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les empreses petites i mitjanes.
Article 48. Mobilitat i seguretat viària
2. Els poders públics han d'impulsar les mesures destinades a l'increment de la seguretat viària i la disminució dels accidents de trànsit.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Decret Legislatiu 3/2008 pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 22.6-4	Modificació

Article 18.2

INT M-083.1

Es modifica l'apartat 4 de l'article 22.6-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:
"4. La taxa de modificació de l'autorització d'obertura d'una autoescola establerta per la lletra b de l'apartat 1 es redueix d'un 50% si l'autoescola acredita que disposa del distintiu de qualitat en els centres de formació viària, d'acord amb el Decret 189/2015, del 25 d'agost, pel qual s'estableix el procediment d'acreditació de les escoles particulars de conductors com a centres de formació de qualitat."

OBJECTE

L'objecte de la proposta es tramitar la modificació de l'apartat relatiu al descompte en les taxes aplicables a la modificació de l'autorització d'obertura de les autoescoles que s'acrediten com a centres de formació de qualitat, a fi de no aplicar aquest descompte a altres tipus de centres de formació.

NECESSITAT

El Reial Decret-Llei 5/2023, de 28 de juny, modifica el Text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària (TRLSV) establint un règim d'autorització nou pels centres esmentats. Això fa necessari incloure les taxes d'aquests centres en el mateix concepte que les d'autoescoles i per aquest motiu cal especificar que el descompte previst a l'apartat 4 no s'aplica als nous centres.

És necessari corregir la redacció de l'apartat 4 esmentat per tal d'adaptar-lo al nou redactat de l'article 22.6-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya per tal que no es confonguin amb les altres taxes establertes.

Si es mantingués el redactat actual de l'apartat 4 de l'article 22.6-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es provocaria una contradicció amb el text del Decret 189/2015, del 25 d'agost, pel qual s'estableix el procediment d'acreditació de les escoles particulars de conductors com a centres de formació de qualitat, que només contempla el descompte per autoescoles.

MARC NORMATIU

LO 6/1997, de 15 de desembre, de transferència de competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.
RDL 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.
Real Decret-llei 5/2023, de 25 de juny, pel qual s'adopten i prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, (...); i l'execució i compliment del Dret de la Unió Europea.
Decret 189/2015, del 25 d'agost, pel qual s'estableix el procediment d'acreditació de les escoles particulars de conductors com a centres de formació de qualitat.
Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 45 de l'Estatut. Àmbit socioeconòmic
1. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió i la igualtat d'oportunitats.
5. La Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les empreses petites i mitjanes.
Article 48. Mobilitat i seguretat viària
2. Els poders públics han d'impulsar les mesures destinades a l'increment de la seguretat viària i la disminució dels accidents de trànsit.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Decret Legislatiu 3/2008 pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 22.4-6, apartat 4	Modificació

Article 19.1

INT M-298.1

S'afegeix un capítol, el VII, al títol XXII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el següent text:

"Capítol VI. Taxa per a l'emissió d'informes preceptius en el procediment d'homologació dels plans d'autoprotecció.

Article 22.7-1 Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa l'emissió d'informes preceptius per a l'homologació dels plans d'autoprotecció de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya, que són aquelles que determina l'Annex IA del Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.

Article 22.7-2

Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones titulars de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya.

Article 22.7-3

Exempcions

Resten exempts del pagament de la taxa els departaments de l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic.

Article 22.7-4

Acreditament

La taxa s'acredita en el moment de la presentació per part de la persona titular de la sol·licitud d'homologació del PAU a la plataforma HERMES.

Article 22.7-5

Quota

L'import de la quota és de 477 euros."

OBJECTE

L'objecte de la proposta de la Direcció General de Protecció Civil (en endavant, DGPC) és afegir un capítol, el VII, al títol XXII del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, als efectes de crear una taxa per a l'emissió d'informes preceptius en el procediment d'homologació dels plans d'autoprotecció.

NECESSITAT

La DGPC informa anualment una mitjana de 370 PAU d'activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya.
Aquesta activitat genera una càrrega administrativa equivalent a 17 h per informe, elaborat per personal tècnic del grup A1.
El fet que no existeixi una taxa associada, comporta que les persones titulars de les activitats puguin presentar diverses vegades (sense cap limitació) el PAU a homologar, generant un cost d'informe d'aquest per part de l'administració.

La mesura persegueix compensar els costos que està assumint l'administració per aquesta tasca d'informe i incentivar per part dels titulars la presentació de PAU de qualitat.
Actualment les persones titulars poden presentar un nombre infinit de vegades un PAU a l'administració, generant en aquesta els costos associats als informes corresponents, sense que el titular faci efectiva cap compensació econòmica per aquests costos.

Respecte el criteri d'oportunitat de la creació de la taxa a través de la llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic de l'exercici 2024, cal dir que està plenament justificat des del punt de vista de tractar-se d'una matèria que té reserva de llei i que té incidència directa amb els ingressos de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya
Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.
Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 45 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Àmbit socioeconòmic
1. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió i la igualtat d'oportunitats.
5. La Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les empreses petites i mitjanes.

Article 203 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Competències financeres.

Article 20.1

EMT M-281.0

Es modifica l'article 26.2-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"Article 26.2-5
Quota
Les quotes per la tramitació de les autoritzacions inicials de treball per un període *igual o* superior a sis mesos són les següents:
1. Autoritzacions de treball per compte d'altri:
a) Autorització inicial de treball per compte d'altri:
– Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *203,84* euros.
– Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *407,71* euros.
b) Modificació d'autorització de treball per compte d'altri: *81,54* euros.
2. Autoritzacions de treball per compte propi:
a) Autorització inicial de treball per compte propi: *203,81* euros.
b) Modificació de l'autorització de treball per compte propi: *81,54* euros.
c) Modificació des d'altres situacions a la situació de treball per compte propi: *81,54* euros.
3. Autoritzacions de treball per a treballadors transfronterers:
a) Autorització inicial de treball per compte d'altri:
– Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *203,84* euros.
– Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *407,71* euros.
b) Autorització inicial de treball per compte propi: *203,84* euros.
c) Pròrroga: *81,54* euros.
4. Autoritzacions de treball per a titulars d'autorització d'estada per estudis, investigació, pràctiques no laborals o serveis de voluntariat:
a) Autorització inicial de treball per compte d'altri: *122,30* euros.
b) Autorització inicial de treball per compte propi: *122,30* euros.
c) Pròrroga: *40,75* euros.
5. Autoritzacions de treball per a titulars d'autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals:
a) Autorització inicial de treball per compte d'altri:
– Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *203,84* euros.
– Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *407,71* euros.
b) Autorització inicial de treball per compte propi: *203,84* euros.
c) Pròrroga:
– Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *203,84* euros.
– Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *407,71* euros.
d) Modificació en període de renovació, amb autorització de treball per compte d'altri o per compte propi: 81,54 euros.
6. Altres autoritzacions inicials de treball:
a) Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *203,84* euros.
b) Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: *407,71* euros."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar l'article 26.2-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. La finalitat de la modificació consisteix a equiparar les quotes que percep la Generalitat de Catalunya en concepte de taxes per a la tramitació d'autoritzacions de treball a persones estrangeres amb els imports que, en procediments equivalents, percep l'Administració General de l'Estat (AGE) a la resta de l'Estat.

NECESSITAT

La necessitat d'aquesta iniciativa consisteix a evitar greuges comparatius en relació amb les quotes que percep la Generalitat de Catalunya en concepte de taxes per a la tramitació d'autoritzacions de treball, ja que a la resta de l'Estat les quotes per aquest concepte són, en general, inferiors.

En relació amb les taxes per a la tramitació de les autoritzacions de treball a persones estrangeres, l'única manera d'igualar o d'equiparar les quotes que percep la Generalitat de Catalunya amb les que percep l'Administració General de l'Estat passa per modificar l'article 26.2-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Atès que la mesura té un impacte econòmic significatiu, cal prendre-la en consideració en la Llei d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya, és a dir, en l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic. El 2022 es van recaptar 4.185.000 euros per aquest concepte, una xifra que ja ha quedat superada en acabar la primera meitat del 2023.

MARC NORMATIU

El fet que la taxa per a la tramitació d'autoritzacions de treball es trobi regulada en l'article 26.2 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny s'empara en l'article 45 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. En virtut d'aquest article, la gestió i liquidació de la taxa fou transferida a la Generalitat quan es va traspassar la competència (Reial decret 1463/2009, de 18 de setembre).

En l'àmbit estatal, la regulació de les taxes es troba a l'Ordre PRE/1803/2011, de 30 de juny (BOE núm. 156, de 01/07/2011). Les quotes de les taxes també s'han incrementat des de la publicació de l'Ordre. Els imports vigents es poden consultar en el mateix formulari oficial establert per a la liquidació de les taxes, escollint el tipus de sol·licitud que es vulgui presentar. Font: TAXES - MHAP (administracionespublicas.gob.es).

COMPETÈNCIA

La regulació de les característiques bàsiques de la taxa per a la tramitació de l'autorització de treball, entre les quals la quota, correspon a la Generalitat de Catalunya d'acord amb el marc normatiu exposat anteriorment. En especial, cal tenir en compte l'article 45 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i el Reial decret 1463/2009, de 18 de setembre.

Capítol II. Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

Article 21.1

DGT M-215.1

Modificació de la Llei 16/2017 amb relació a l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

Es modifica, amb efectes de l'1 de gener del 2024, la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 46 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que resta redactat de la manera següent:

"b) Baixa definitiva del vehicle o baixa temporal. S'assimila a la baixa definitiva del vehicle la sortida d'aquest del territori en què és aplicable l'impost per trasllat del domicili fiscal del seu titular fora de Catalunya, o per l'adquisició per part d'una persona sense domicili fiscal a Catalunya d'un vehicle de titularitat d'una persona amb domicili fiscal a Catalunya. En aquests supòsits, el període impositiu finalitza el dia anterior al del canvi de domicili fiscal o el dia anterior al d'adquisició del vehicle."

OBJECTE

La mesura té per objecte la modificació la lletra b de l'apartat 2 de l'article 46 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, precepte que estableix el període impositiu i la meritació de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica. Concretament, s'elimina la referència a la baixa temporal pel supòsit de robatori, de manera que el precepte recull ara totes les baixes temporals dels vehicles.

NECESSITAT

L'article 4 de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, va modificar l'article 41.2 de la Llei reguladora de l'impost i va excloure de tributació els vehicles en situació de baixa temporal (fins aleshores només quedaven exclosos els supòsits de baixa temporal per robatori).

La modificació que ara es proposa en l'article que regula el període impositiu i la meritació de l'impost pretén ser coherent amb la finalitat de la modificació efectuada per la darrera Llei de mesures en l'article de fet imposable en relació amb els vehicles que es troben en situació de baixa temporal.

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura s'insereix en el marc de la regulació de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, recollida en els articles 40 a 50 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, i que, impugnat davant el Tribunal Constitucional, fou declarat ajustada al marc constitucional mitjançant la sentència número 87/2019, de 20 de juny de 2019.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a crear tributs propis, en els termes que estableix la Constitució espanyola (articles 133, 156 i 157) i l'article 202 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu que la Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern. L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica es configura com un impost propi de caràcter mediambiental que grava les emissions de diòxid de carboni que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions amb efecte d'hivernacle.

Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic	Article 46 2b	Modificació

Capítol III. Impost sobre les estades en establiments turístics

Article 22.1

DGT M-216.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 49 de la la Llei 5/2017, de 29 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, que resta redactat de la manera següent:

"1. Els recursos del Fons per al foment del turisme s'han de destinar a projectes o actuacions que persegueixen algun dels objectius següents:
a) La promoció turística de Catalunya.
b) La protecció, la preservació, la recuperació i el millorament dels recursos turístics.
c) El foment, la creació i el millorament de productes turístics que impulsin la desestacionalització, la desconcentració territorial, la mobilitat de baixes emissions, els allotjaments eficients o l'accés universal del turisme.
d) El millorament dels serveis de control i inspecció sobre els establiments i equipaments turístics.
e) El desenvolupament d'infraestructures, projectes tecnològics o serveis relacionats amb el turisme sempre que comportin una millora de la gestió, la qualitat, la competitivitat o el coneixement turístic.

En tot cas, la promoció, els projectes i actuacions han de ser compatibles amb el model de turisme sostenible des del punt de vista ambiental, social, econòmic i territorial, i han de configurar-se amb els valors d'identitat del país i de respecte a la comunitat d'acollida."

OBJECTE

D'acord amb el que proposa la Direcció General de Turisme, la mesura modifica l'article 49 de la Llei 5/2017, que regula la destinació dels recursos del Fons per al foment del turisme. Les finalitats del Fons han d'estar alineades amb els objectius estratègics de sostenibilitat turística fonamentats en els aspectes socials, culturals, ambientals i territorials, principals eixos en què fonamentar les futures polítiques turístiques d'acord amb el Compromís per un turisme responsable i els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides.

NECESSITAT

Els 5 objectius previstos en la normativa vigent estan definits en termes molt genèrics i no garanteixen l'acompliment dels objectius prèviament establerts d'acord amb la planificació turística de la Generalitat, la qual preveu mantenir i potenciar la destinació turística, tant des del punt de vista de la competitivitat, de la qualitat com de la sostenibilitat.
Els recursos del Fons s'han de configurar com un mecanisme destinat a finançar aquestes polítiques turístiques.

Els projectes i actuacions als quals es destinen el Fons per al foment del turisme, han de permetre assolir l'acompliment dels objectius prèviament establerts d'acord amb la planificació turística de la Generalitat, el Compromís per un turisme responsable i els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis puntuals amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 5/2017, de 29 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni

3) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

4) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de turisme, que inclou en tot cas:
Art. 171
L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de turisme, que comprèn, entre d'altres, l'ordenació i la planificació del sector turístic; la promoció del turisme i la fixació dels criteris, la regulació de les condicions i l'execució i el control de les línies públiques d'ajut i de promoció del turisme.

Llei 5/2017, de 29 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades e	Article 49	Modificació

Capítol IV. Cànon de l'aigua

Article 23.

ACC M-275.0

S'afegeix un apartat, el *4 bis*, a l'article 72 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, amb el text següent:

"4 bis. S'aplica un coeficient 0 sobre el tipus establert amb caràcter general per als usos industrials o assimilables en els casos d'usos d'aigua no potable destinada a la prestació gratuïta per part de les administracions que en siguin titulars dels serveis d'alimentació de fonts públiques i monumentals, neteges de carrers i regs de parcs, jardins i camps esportius públics i altres serveis que s'estableixin per reglament."

OBJECTE

Atès que s'ha proposat modificar l'exempció corresponent a aquests usos (article 64.2 c) delimitant el seu abast d'aplicació, i es vol que aquests usos d'aigua no potable, en relació els serveis d'alimentació de fonts públiques i monumentals, neteges de carrers i regs de parcs, jardins i camps esportius públics, no estiguin exempts, sinó que tributin. Cal modular el seu règim de tributació, i cal preveure que en aquests supòsits el tipus de gravamen específic sigui zero, d'aquesta manera aquests consums – fins ara exempts- ja pagaran el tipus de gravamen general.

NECESSITAT

És una mesura que es relaciona amb la proposta de limitar el supòsit d'exempció (art. 64.2c)), amb aquestes modificacions el que es vol es donar compliment al principi de recuperació de costos vinculats al cicle de l'aigua (art. 9 de la Directiva 60/2000/CE), de manera que incentivi l'ús eficient del recurs, d'aquí que es consideri necessari gravar més aquests usos no bàsics, fets per administracions, com regar jardins, camps esportius, manteniment de fonts

La Directiva fixa el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, a partir del principi "qui contamina, paga" aplicat de manera que incentivi l'ús eficient del recurs i permeti assolir els objectius ambientals fixats. El reduir l'abast de l'exempció es justifica per incentivar la presa de mesures correctores per disminuir aquest tipus de consums no bàsics, però, es vol que paguin el tipus de gravamen general del cànon però no l'específic, aquí el coeficient 0.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.

Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2003	Addició

Article 23.

ACC M-268.0

Es modifica la lletra *a)* de l'apartat 10 de l'article 71 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactada de la manera següent:

"71.10. En els usos d'aigua destinada a l'abastament a terceres persones, el tipus s'afecta dels coeficients següents:

a) En funció dels volums d'aigua utilitzada per a aquest ús als quals s'apliquen:

C1: 0,40 sobre els metres cúbics usats i no lliurats a terceres persones.

C2: 0,07 sobre els volums d'aigua captats directament del medi, d'una infraestructura de l'Agència Catalana de l'Aigua o d'una comunitat de regants legalment constituïda, o sobre els produïts per una instal·lació de tractament d'aigua marina.

C3: 0 sobre els volums provinents d'una infraestructura d'un altre operador, sempre que hagin estat mesurats per comptador o altres dispositius de control."

OBJECTE

Incrementar el coeficient que s'aplica sobre el volum d'aigua corresponent a pèrdues de la xarxa, en els usos d'aigua destinada a l'abastament a tercers, amb la voluntat de donar compliment al principi de recuperació de costos vinculats al cicle de l'aigua exigit per la Directiva 60/2000/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües, que s'ha d'aplicar de manera que incentivi l'ús eficient del recurs, d'aquí que es consideri necessari gravar més les pèrdues i mes en la conjuntura de sequera que s'està vivint.

NECESSITAT

La Directiva 2000/60/CE fixa la necessitat de recuperar els costos del cicle de l'aigua amb una contribució adient de cada ús, a partir del principi "qui contamina, paga" aplicat de manera que incentivi l'ús eficient del recurs i assolir els objectius ambientals. Des d'un punt de vista ambiental no està justificat mantenir l'actual coeficient que grava les pèrdues i cal tendir a incrementar-los per incentivar la presa de mesures correctores per evitar aquet mal ús del recurs

La necessitat de millorar la implementació de la contribució dels usos d'aigua destinada a l'abastament a tercers al finançament del cicle integral de l'aigua en compliment del previst en la Directiva 2000/60/CE que estableix la recuperació dels costos dels serveis vinculats al cicle de l'aigua, i aquesta recuperació s'ha de fer en la mesura del possible dins del mateix cicle de l'aigua, a la vegada es vol potenciar que es prenguin mesures per evitar pèrdues.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua, que, al seu torn, trasllada el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua previst en l'article 9 de la Directiva marc de l'aigua (60/2000 CE).

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.

En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Apartat 10 de l'article 71	Modificació

Article 23.1

ACC M-294.0

Es modifica la lletra *c)* de l'apartat 14 de l'article 2 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactada de la manera següent:

"c) Qualsevol altra aplicació, fins i tot no consumptiva, de les aigües superficials o subterrànies, com ara la generació d'energia elèctrica, la refrigeració i altres."

OBJECTE

Aclarir el concepte d'ús de l'aigua en relació els usos no consumptius, amb la idea que qualsevol ús de l'aigua comporta una repercussió en el medi. La referència a la repercussió en l'estat de les aigües únicament comporta confusió, inseguretat jurídica i controvèrsia en la seva interpretació, d'aquí la necessitat d'eliminar aquesta referència i assegurar una definició clara.

NECESSITAT

L'ús de l'aigua comprèn actuacions diverses que s'han de considerar per garantir el compliment dels principis que estableix la Directiva 2000/60/CE en relació al principi de recuperació de costos per assolir objectius ambientals. No està justificat mantenir la referència a la repercussió significativa en l'estat del medi per un ús no consumptiu atès que el principi de recuperació de costos no distingeix el tipus de cost i tot ús, consumptiu o no afecta l'estat i té cost.

Es pretén evitar incerteses i delimitar de manera clara el concepte d'ús de l'aigua per tal de donar compliment a allò que preveu la Directiva 60/2000/CE, pel que fa al principi de recuperació de costos per assegurar el manteniment dels cabals ecològics i la qualitat de l'aigua necessària per al correcte funcionament dels ecosistemes aquàtics

La modificació proposada del concepte d'usos de l'aigua té incidència en la tributació i en l'aplicació del cànon de l'aigua, que és un tribut que grava els usos de l'aigua, per aquest motiu està justificada la inclusió de la mesura en l'avantprojecte.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol preliminar, articles 1 i següents, relatiu a les Disposicions generals, que conté els principis bàsics d'aplicació del règim jurídic del cànon e l'aigua i de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	2.14 a)	Modificació

Article 23.2

ACC M-264.0

S'afegeix un article, el 66 *bis*, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, amb el text següent:

"Article 66 bis
Quota tributària

66 bis.1 La quota tributària del cànon de l'aigua, per a usos domèstics i assimilables i per a usos industrials i assimilables, s'obté de la suma d´una part fixa i d'una part variable.

66 bis.2 Per als usos domèstics i assimilables, la part fixa de la quota s'obté en funció dels trams de consum de l'article 69.3, de la manera següent:

a) La part fixa és de:

- 1 €/mes en consums dins el primer tram
- 2 €/mes en consums fins al segon tram
- 3 €/mes en consums fins al tercer tram
- 4 €/mes en consums a partir del quart tram

b) En els casos en què el consum sigui zero, la part fixa és de 4 €/mes.

c) No obstant el previst als apartats a) i b), en els casos en els què sigui d'aplicació la tarifa social prevista a l'article 69.8, la part fixa quan el consum sigui zero o no superi el primer tram, és de 0 €/mes. En el cas que se superi el primer tram, la part fixa és el resultat d'aplicar un coeficient 0,5 als imports previstos a l'apartat a).

d) En els supòsits en què el subministrament es realitzi i facturi a comunitats de propietaris i propietàries, d'usuaris i usuàries o altres entitats formades per una pluralitat de propietaris i propietàries de diferents habitatges, es te en compte, als efectes de la determinació de la quota fixa, cadascun dels habitatges que la componen, a més de la pròpia comunitat si aquesta disposa d'un punt de subministrament propi.

66 bis.3 Per als usos industrials i assimilables la part fixa, és determina segons els trams de consum següents:

- 4 €/mes per a consums mensuals de fins a 10 m3
- 10 €/mes per a consums mensuals d'entre 10 m3 i 30 m3
- 20 €/mes per a consums mensuals superior a 30 m3.

66 bis.4 La part variable de la quota resulta de l'aplicació a la base imposable del tipus de gravamen segons el que determinen els articles 69, 70, 71, 72 i 72 bis.

66 bis.5 La determinació de la quota en els usos agrícoles o ramaders i en els usos industrials per a la producció d'energia elèctrica es regeix pel previst en l'article 74.

OBJECTE

El que es vol és suprimir els mínims de facturació, i preveure que la quota del cànon de l'aigua s'obtingui del resultat de la suma d'una part fixa i una part variable: la part fixa és la novetat. Els mínims de facturació s'apliquen des de l'any 2000, i són 6m3 aplicables quan no hi ha consum, o aquests són molt baixos, aquest sistema de recuperació de costos ha quedat desfasat, no és equitatiu ni generalista. Una part fixa respon al principi de recuperació de costos, és universal, i des d'un punt de vista de transparència, es visualitza l'existència de costos fixes i variables del sector.

NECESSITAT

Introduir una quota fixa en lloc de mínims de facturació, i mantenir la variable, en funció de l'ús i la contaminació, per obtenir la quota tributària final, respon a la necessitat d'adequar millor el tribut a la Directiva marc pel que fa a emprar tributs per recuperar costos del cicle de l'aigua, incentivant un ús eficient del recurs, atendre els costos fixos sense perjudicar a aquells que no arriben a consumir els mínims (persones soles o petites activitats econòmiques).

La substitució dels mínims de facturació per una quota fixa igual per a tots els usuaris d'aigua, contribueix a una aplicació equitativa del tribut, i permet respondre a la necessitat d'emprar els tributs per incentivar conductes ambientalment sostenibles, cosa que, si sempre s'ha de pagar un mínim amb independència del consum, no succeeix.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua, que, al seu torn, trasllada el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua previst en l'article 9 de la Directiva marc de l'aigua (60/2000 CE).

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203). Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Article 66 bis	Addició

Article 23.3

ACC M-267.0

Es modifica l'article 67 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactat de la manera següent:

"Article 67 Base imposable

67.1 La base imposable és constituïda, en general, pel volum d'aigua utilitzat o, si no es coneix, pel volum d'aigua estimat, expressat, en tot cas, en metres cúbics. En els casos d'usos d'aigua per a l'abastament a tercers, s'entén que el volum d'aigua utilitzat inclou el volum d'aigua captat del medi, el lliurat per tercers i el produït en instal·lacions de tractament d'aigua marina.

67.2 La base imposable es determina:

a) En general, i amb caràcter preferent, pel sistema d'estimació directa mitjançant comptadors homologats o altres mecanismes de control. A aquest efecte, els subjectes passius estan obligats a instal·lar i mantenir, a càrrec seu, un mecanisme de mesurament directe del volum d'aigua efectivament utilitzada per a cada tipus d'ús, i a declarar-ne les lectures a l'Agència Catalana de l'Aigua, segons la forma i els terminis establerts, en cada supòsit, per aquesta llei i els reglaments que la despleguen. En el cas que en algun període de consum el subjecte passiu no declari, o declari fora de termini, les lectures dels aparells de mesura, la base imposable es determina per aquell període d'acord amb una lectura calculada a partir de la mitjana de consum dels darrers quatre períodes amb declaracions de consums reals en els dos anys immediatament anteriors, o en la mitjana d'un nombre inferior de períodes, si no se'n disposa de quatre per raó de la data d'inici de l'ús de l'aigua. En el supòsit que l'ús d'aigua el facin contribuents amb una activitat estacional, es pot considerar el volum d'aigua declarat per determinar l'estimació directa de la base imposable durant el mateix període de l'any anterior o, si no n'hi ha, de dos anys abans. La base determinada d'aquesta manera es pot regularitzar a partir de les lectures reals dels aparells de mesura que determinen els volums d'aigua utilitzats. Si els usuaris de l'aigua per a abastament a terceres persones no opten expressament pel sistema d'estimació directa o no presenten les dades exigides perquè es pugui aplicar, s'entén que hi renuncien expressament a favor de l'estimació objectiva, llevat dels casos de les persones usuàries que utilitzen més de cent mil metres cúbics d'aigua anuals, i de les persones usuàries que efectuen subministrament d'aigua en alta, en què la base s'ha de determinar en tot cas pel sistema d'estimació directa.
b) Per estimació objectiva, per a contribuents determinats de manera genèrica segons l'ús de l'aigua que fan i al volum de captació, tenint en compte les característiques i les

OBJECTE

Substituir el sistema d'aplicació de mínims de facturació a usuaris domèstics i industrials de 6 m3/mes, encara que el consum mensual sigui inferior, per anar a un sistema més equitatiu en què el cànon té una part fixa i una de variable en funció del consum i la contaminació, recuperant costos fixes dels serveis del cicle de l'aigua sense perjudicar els petits consumidors (persones soles, petites activitats econòmiques, etc). És una mesura que està íntimament relacionada amb l'addició de l'article 66 bis al TRMALC, on es preveuen les parts fixes per obtenir la quota.

NECESSITAT

Els mínims de facturació no responen als principis de la Directiva marc en quant a la utilització d'instruments fiscals per recuperar costos del cicle de l'aigua, establint un sistema que incentivi un ús eficient del recurs, i perjudica a aquelles persones que consumeixen menys dels mínims. Es vol substituir per una quota fixa, que permeti cobrir els costos fixos del cicle de l'aigua sense perjudicar a aquells que no els arriben a consumir.

La substitució dels mínims de facturació per una quota fixa igual per a tots els usuaris d'aigua, contribueix a una aplicació equitativa del tribut, i permet respondre a la necessitat d'emprar els tributs per incentivar conductes ambientalment sostenibles, cosa que, si sempre s'ha de pagar un mínim amb independència del consum, no succeeix.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua, que, al seu torn, trasllada el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua previst en l'article 9 de la Directiva marc de l'aigua (60/2000 CE).

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.

En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

circumstàncies de l'aprofitament, i d'acord amb les fórmules de càlcul següents:

– Per a qualsevol tipus d'ús i en cas de captacions subterrànies que no tinguin instal·lats dispositius de mesurament directe de cabals de subministrament, el consum mensual s'avalua d'acord amb la potència nominal del grup elevador mitjançant la fórmula següent:

Q = 37.500 x p/(h + 20)

En la qual,

Q = és el consum mensual facturable, expressat en metres cúbics,

p = és la potència nominal del grup o dels grups elevadors, expressada en quilovats,

h = és la profunditat dinàmica mitjana de l'aqüífer en la zona considerada, expressada en metres.

– En cas de subministrament mitjançant contractes d'aforament, en funció del volum contractat.

– En cas d'establiments amb subministrament mixt, la base es determina per estimació objectiva, d'acord amb les fórmules anteriors, més la mitjana dels volums lliurats o facturats per l'entitat subministradora en l'any anterior al de l'opció per aquest sistema.

– En el cas d'usos d'aigua per a l'abastament a tercers, segons la fórmula següent:

Volum total utilitzat = volum d'aigua corresponent a la facturació neta sense incloure els mínims de facturació/0,7

Per aplicar els coeficients establerts per l'apartat 10 de l'article 71, cal considerar el volum d'aigua no lliurat a tercers, que és el que resulta d'aplicar al volum total usat, determinat segons la fórmula anterior, un percentatge de pèrdues de la xarxa d'abastament del 30%.
c) Per estimació indirecta quan l'Administració no pugui determinar la base imposable per mitjà de cap dels sistemes d'estimació anteriors a causa d'algun dels fets següents:

c.1) L'incompliment de l'obligació d'instal·lar aparells de mesurament establerta per la lletra a.

c.2) La manca de presentació de declaracions exigibles o la insuficiència o la falsedat de les presentades.

c.3) La resistència, l'excusa o la negativa a l'actuació inspectora.

c.4) L'incompliment substancial de les obligacions comptables.

67.3 Per a l'estimació indirecta de la base imposable, l'Administració ha de tenir en compte els signes, els índexs o els mòduls propis de cada activitat i, a més, qualsevol dada, circumstància o antecedent del subjecte passiu o d'altres contribuents que pugui resultar indicatiu del volum d'aigua captada.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Article 67	Modificació

En particular, en els supòsits de captacions per a abastament a tercers, l'Agència pot utilitzar la fórmula concreta establerta per a la determinació de la base en règim d'estimació objectiva o bé modificar els valors indicats en aquest règim quan de les dades i altres antecedents de què disposa es desprèn que no s'ajusten a la realitat.

67.4 En qualsevol cas, l'Administració pot imposar la instal·lació de dispositius de control de cabal o de contaminació quan calgui per a la planificació hidrològica i l'assoliment d'objectius d'estalvi i de qualitat de l'aigua. En aquest cas, s'han d'establir les mesures de foment i les línies d'ajut compensatòries.

Article 23.4

ACC M-265.0

Es modifica la lletra *b)* de l'apartat 2 de l'article 69 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactada de la manera següent:

"b) Consum mensual entre 15 i 18 metres cúbics: 6."

OBJECTE

Incrementar el coeficient que s'aplica sobre el volum d'aigua corresponent al tercer tram amb la voluntat de donar compliment al principi de recuperació de costos vinculats al cicle de l'aigua exigit per la Directiva 60/2000/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües, que s'ha d'aplicar de manera que incentivi l'ús eficient i racional del recurs, d'aquí que es consideri necessari gravar més aquests consums domèstic elevats, associats a usos superflus

NECESSITAT

La Directiva 2000/60/CE fixa el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua mitjançant una contribució adequada de cada tipus d'ús, a partir del principi "qui contamina, paga", i des d'un punt de vista ambiental no està justificat mantenir l'actual coeficient, cal incrementar-lo, perquè aquests contribuents modifiquin conductes relacionades amb l'estalvi, i incentivar-los en la presa de mesures correctores per fer un ús eficient del recurs.

La necessitat de millorar la implementació de la contribució dels usuaris domèstics de l'aigua que fan consums elevats al finançament del cicle integral de l'aigua, en compliment del previst en la Directiva 2000/60/CE que estableix la recuperació dels costos dels serveis vinculats al cicle de l'aigua, i, a la vegada es vol potenciar que els afectats prenguin mesures per fomentar l'estalvi de l'aigua en aquest sector.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua, que, al seu torn, trasllada el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua previst en l'article 9 de la Directiva marc de l'aigua (60/2000 CE).

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Aquesta matèria i potestats que se'n deriven estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent, així com la seva aplicació.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	lletra b) de l'article 69.2	Modificació

Article 23.5

ACC M-260.0

Es modifica l'apartat 8 de l'article 69, del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactat de la manera següent:

"69.8 S'aplica als subjectes passius del cànon de l'aigua que compleixen les condicions assenyalades en els paràgrafs següents una tarifa social de 0 euros per metre cúbic. En cas que, malgrat complir-se aquestes condicions, el consum superi el volum corresponent al primer tram, determinat d'acord amb el que preveu l'apartat 3 d'aquest article, la tarifa social serà la resultant d'aplicar sobre els tipus previstos als apartats 1 i 2, un coeficient 0,5.

Són beneficiàries d'aquesta tarifa les persones titulars de captacions d'aigua i les persones titulars de pòlisses o contractes de subministrament d'aigua que es trobin empadronades, si és procedent, a l'habitatge pel qual la sol·liciten, que disposin d'un comptador individual o d'un contracte d'aforament i que s'incloguin en algun dels col·lectius següents:

a) Pensionistes del sistema de la seguretat social no contributiu per jubilació, jubilació per invalidesa i invalidesa.

b) Pensionistes del sistema de la seguretat social contributiu i de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa (SOVI) de més de seixanta anys que cobren la pensió mínima per jubilació o viduïtat, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

c) Pensionistes del sistema de la seguretat social contributiu que cobren la pensió mínima en concepte d'incapacitat permanent, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

d) Persones perceptores de les prestacions socials de caràcter econòmic per a atendre determinades situacions de necessitats bàsiques establertes per la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

e) Persones perceptores de fons procedents dels règims a extingir següents: fons d'assistència social (FAS) i Fons de la Llei general de la discapacitat (LGD) aprovada pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre.

f) Famílies amb tots els membres de la unitat familiar en situació d'atur, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

OBJECTE

-Per gaudir d'ampliació de trams, s'exigeix està empadronat l'habitatge del titular de la pòlissa, i cal preveure el mateix per la tarifa social.
-Es modifiquen els apartats g) per incloure els perceptors de l'ingrés mínim vital i l'i) per incloure habitatges socials de titularitat local; i s'afegeixen les lletres j) i k) per preveure dos nous col·lectius els refugiats, i els que tinguin uns ingressos inferiors a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC).
-Reordenar els darrers paràgrafs de l'apartat per dotar-lo de coherència.

NECESSITAT

S'ha de preveure que per gaudir de la tarifa social de 0 €, cal que el/la titular de la pòlissa estigui empadronat/empadronada en l'habitatge pel qual se sol·licita aquest benefici fiscal. I per altra banda, es vol incloure quatre nous col·lectius: el perceptor de l'ingrés mínim vital, els que usin habitatges socials de titularitat local, les persones refugiades i els que tinguin uns ingressos inferiors a l'IRSC, com a beneficiàries d'aquesta tarifa social.

Es requereix establir les condicions per poder-se beneficiar de la tarifa social, recollint al mateix precepte les condicions per aplicar-la. També es vol establir mesures addicionals a les existents per assegurar l'accés de tota la societat a un bé de primera necessitat: l'aigua, i el col·lectiu que rep l'ingrés mínim vital, el que habita en habitatges socials de titularitat local, les persones refugiades i les que tenen uns ingressos inferiors a l'IRSC.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.
Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

g) Destinataris i destinatàries dels fons de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania i/o ingrés mínim vital.

h) Les persones i unitats familiars que acreditin que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica o a les quals hagi estat reconeguda, per mitjà d'un informe dels serveis socials de l'Administració competent, la situació de risc d'exclusió residencial o qualsevol altra que requereixi especial protecció, d'acord amb el que estableix la normativa vigent.

i) Les persones i les unitats familiars que acreditin uns ingressos anuals bruts inferiors a l'indicador de renda de suficiènci de Catalunya, que no estiguin incloses en cap de les situacions anteriors.

j) Entitats socials i usuaris d'habitatges adscrits a la Xarxa d'Habitatges d'Inserció Social que coordina l'Agència de l'Habitatge de la Generalitat o d'habitatges vinculats a la inserció social de titularitat dels ens locals.

k) Les persones refugiades que acreditin aquesta condició d'acord amb la normativa vigent i que es trobin en una situació similar a la de les anteriors lletres.

Per a l'aplicació de la tarifa social a què fan referència les lletres anteriors, són aplicables les regles següents:
Totes les persones i entitats beneficiàries potencials d'aquesta tarifa han d'acreditar els requisits exposats en els apartats anteriors i sol·licitar la seva aplicació pels mitjans que es fixin per resolució de la direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua.
En el cas de persones i entitats beneficiàries potencials incloses en la lletra h), la sol·licitud d'aquesta tarifa també es pot fer davant les entitats subministradores, que l'han d'aplicar quan es compleixin els requisits anteriors i disposin d'informe dels serveis socials que acrediti la situació de vulnerabilitat. En aquests supòsits, les entitats subministradores han de comunicar a l'Agència Catalana de l'Aigua, d'acord amb les prescripcions tècniques que s'aprovin a aquest efecte, les dades de les persones abonades a les quals s'ha aplicat la tarifa social.
A l'efecte de l'aplicació de la tarifa social del cànon de l'aigua, les entitats subministradores i les entitats socials que intervenen en el procés de reconeixement de la situació de les persones abonades tenen autorització per a cedir les dades de caràcter personal necessàries a l'Agència Catalana de l'Aigua"

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Lletra g) de l'apartat 8 de l'article 69	Modificació
	Article 69.8	Modificació

Article 23.6

ACC M-295.0

Es modifica l'apartat 9 de l'article 69 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"69.9. S'aplica als usuaris i a les usuàries d'aigua provinent de fonts pròpies i als usuaris i a les usuàries d'aigua que tingui la qualitat de no potable o que procedeixi de fonts alternatives de producció, sempre que no hagi estat distribuïda per mitjà de les xarxes de subministrament d'aigua potable, un coeficient de 0,5 sobre el volum d'aigua subjecte a la tarifa domèstica corresponent al quart tram. És requisit per aplicar aquest coeficient que s'hagi acreditat que l'ús de l'aigua es destina exclusivament a reg eficient."

OBJECTE

Adequar la fiscalitat de l'aigua en relació amb els consums domèstics de l'aigua destinats a reg, en l'actual context general d'escassedat del recurs, i així incentivar, mitjançant l'instrument fiscal, conductes ambientalment sostenibles, la qual cosa obliga a revisar la contribució de les bonificacions fiscals a aquest objectiu. En aquest cas es tracta d'eliminar la bonificació addicional que s'estalia per als grans consumidors d'aigua per a reg.

NECESSITAT

Els tributs han de servir per incentivar un ús sostenible del recurs a partir del principi qui usa, paga. El cànon per a usos domèstics s'incrementa en funció de trams de consum creixent, bonificat en 0,5 el quart tram en cas de reg eficient amb aigua no potable, i amb 0,2 per a consums superiors a 600 m3 en aquest tram. En la situació d'escassedat de recursos hídrics, aquesta segona bonificació ni incentiva un ús eficient ni compleix el principi de recuperació de costos.

Per assolir la finalitat d'incitar a un consum eficient dels recursos hídrics i d'assumir el cost d'una utilització d'aigua per a reg molt elevat, es considera adequada la supressió d'una bonificació fiscal que s'aplica en el quart tram de consum, una vegada pel transcurs del temps els afectats han pogut adoptar les mesures necessàries per controlar l'ús del recurs, tenint present l'escassetat habitual a Catalunya.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.

Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.

En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2003	Apartat 9 de l'article 69	Modificació

Article 23.7

ACC M-274.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 72 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactat de la manera següent:

"72.4. S'aplica un coeficient 0'5 sobre el tipus establert amb caràcter general per a usos industrials o assimilables en els supòsits següents:

a) En els casos d'usos d'aigua potable destinada a la prestació gratuïta, per part de les administracions que en siguin titulars, dels serveis d'alimentació de fonts públiques i monumentals, neteges de carrers i regs de parcs, jardins i camps esportius públics i d'altres serveis que s'estableixin per reglament.
b) En els casos d'usos d'aigua potable o aigua distribuïda per les xarxes de subministrament d'aigua potable destinats al reg d'horts no considerats domèstics d'acord amb l'article 2.16.a, sempre que no hi hagi contaminació de caràcter especial en naturalesa o quantitat per adobs, pesticides o matèria orgànica, comprovat pels serveis d'inspecció de l'administració competent."

OBJECTE

Incrementar a 0,5 (ara és 0) el coeficient aplicable al tipus de gravamen específic de determinats usos d'aigua potable destinada a la prestació gratuïta, per part de les administracions, dels serveis d'alimentació de fonts públiques i monumentals, neteges de carrers i regs de parcs, jardins i camps esportius públics, així com el reg d'horts no domèstics, per complir el principi de recuperació de costos exigit per la Directiva, que s'ha d'aplicar de manera que incentivi l'ús eficient del recurs, i considerant que l'aigua potable s'aboca a xarxa de clavegueram bàsicament.

NECESSITAT

Cal incrementar el coeficient de 0 a 0,5, per donar compliment al principi de recuperació de costos vinculats al cicle de l'aigua (article 9 de la Directiva 60/2000/CE), que s'ha d'aplicar de manera que incentivi l'ús eficient del recurs, d'aquí que es consideri necessari gravar més aquests usos no bàsics, que fan les diferents administracions, com regar jardins, camps esportius, manteniment de les fonts, horts no domèstics ...

La Directiva fixa el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, a partir del principi "qui contamina, paga" aplicat de manera que incentivi l'ús eficient del recurs i permeti assolir els objectius ambientals fixats. L'increment es justifica per incentivar la presa de mesures correctores per disminuir aquest tipus de consums no bàsics i considerant els costos de disponibilitat i sanejament d'aquesta aigua.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.

Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Apartat 4 de l'article 72	Modificació

Article 23.8

ACC M-266.0

Es modifica l'article 74 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 74
Quota tributària específica per a determinats usos

74.1. Per als usos agrícoles o ramaders de l'aigua no exempts d'acord amb el que estableix l'article 64.2.e) la quota tributària s'ha de fixar d'acord amb un sistema de determinació objectiva, basat en qualsevol de les següents magnituds característiques de l'activitat:

a) Capacitat productiva de l'explotació, en nombre, volum o pes.

b) Nombre i característiques dels caps de bestiar.

c) Extensió de l'explotació agropecuària, sistemes de depuració propis i sistemes de gestió dels productes fitosanitaris.

74.2. La determinació de la quota a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article, es fa segons la fórmula següent, desenvolupada en l'annex 6 d'aquesta Llei, i que es basa en dades relatives al tipus d'explotació, de bestiar i al nombre de places, que han de ser declarades pel subjecte passiu:

Q = nombre de places per euro/plaça.

74.3. En els casos d'usos industrials d'aigua per a la producció d'energia elèctrica, les centrals hidroelèctriques poden optar per acollir-se, de manera voluntària, a un sistema de determinació objectiva de la quota basat en la potència instal·lada en l'establiment i en l'energia produïda, expressada en quilowatts hora, d'acord amb la fórmula següent:

Quota expressada en euros = kWh produïts × euros/kWh, en funció del tipus d'establiment definit en el quadre següent:

Tipus d'establiment Potència Import Unitat

Grup 1 > = 50 MW 0,00608 euros/kWh

OBJECTE

L'objecte és regular de manera coherent el capítol VI del DL3/2003, el canvi en l'estructura del cànon de l'aigua eliminant mínims de facturació i establint que la quota tributària a ingressar resulta de la suma d'una part fixa i d'una variable en funció de l'ús i la contaminació, obliga a proposar la incorporació d'un article nou que reculli aquesta situació i, per tant cal modificar l'article 74 que reguli només les quotes específiques no vinculades a aquesta nova estructura. S'aprofita per preveure que els hidroelèctrics, presentin dades trimestrals en relació a l'energia produïda

NECESSITAT

La modificació de l'estructura per obtenir la quota tributària del cànon de l'aigua proposada en altres mesures, establint una part fixa i una variable, obliga a revisar els articles corresponents a la quota, de tal manera que l'article 74 es limita ara a regular les quotes específiques ja existents, la ramadera i la hidroelèctrica, afegint, en aquest darrer cas, l'obligació de declarar trimestralment la producció d'energia, per evitar revisions constants.

La substitució dels mínims de facturació per una quota fixa igual per a tots els usuaris d'aigua, contribueix a una aplicació equitativa del tribut, i permet respondre a la necessitat d'emprar els tributs per incentivar conductes ambientalment sostenibles. Aquesta nova estructura obliga a tractar per separat els casos de quotes específiques amb règim jurídic propi ja existent, cas dels usos hidroelèctrics o ramaders no exempts

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua, que, al seu torn, trasllada el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua previst en l'article 9 de la Directiva marc de l'aigua (60/2000 CE).

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.

En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Grup 2* < 50 MW 0,00040 euros/kWh

* Sempre que la persona titular no faci en altres establiments activitats de producció amb potència superior a 50 MW. En aquest cas, es considera grup 1.

Als efectes de la determinació de la quota, les centrals hidroelèctriques han de declarar dins els vint dies naturals primers de cada trimestre, l'energia produïda en el trimestre anterior."

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Article 74	Modificació

Article 23.9

ACC M-276.1

"3. L'Agència Catalana de l'Aigua és la responsable de les dades obtingudes en exercici de les seves funcions de gestió, liquidació i recaptació de tributs vinculats amb el cicle de l'aigua. L'Agència pot utilitzar aquestes dades amb la finalitat de dissenyar la política tributària i la normativa en matèria d'aigües.
A aquests efectes, la unitat organitzativa de l'Agència Catalana de l'Aigua que té atribuït l'exercici de les funcions de gestió, liquidació i recaptació tributàries ha de subministrar a les altres unitats de l'Agència la informació i les dades de manera proporcional, necessària i imprescindible per al compliment de les finalitats esmentades. Aquesta informació, s'ha de traslladar de manera anonimitzada, sempre que sigui possible o, si la finalitat perseguida ho requereix, pseudoanonimitzada, de manera que no permeti la identificació de les persones afectades i respecti la seva confidencialitat."

OBJECTE

Preveure en una norma en rang de Llei, que les dades tributàries que obté i gestiona l'Agència Catalana de l'Aigua, en el marc de les seves competències en el règim econòmic financer vinculades amb el cicle de l'aigua, poden ser emprades per la pròpia Agència Catalana de l'Aigua amb unes finalitats concretes, i amb unes condicions determinades que garanteixin la confidencialitat.

NECESSITAT

L'ACA, en exercici de les seves funcions tributàries, obté dades amb transcendència tributària. Dades que cal tractar en el marc de l'article 95 de l'LGT, cosa que sovint provoca que no es puguin emprar o es qüestioni el seu ús per fer-dissenyar la política tributària i fer canvis normatius en materia de tributació de l'aigua. Es vol recollir normativament que es poden emprar aquestes dades, sempre que sigui per a les finalitats descrites.

Amb aquesta iniciativa legislativa el que es vol és que quedi degudament recollit en un text amb rang de Llei que l'Agència Catalana de l'Aigua pot emprar les dades obtingudes en la gestió, liquidació i recaptació dels tributs que per llei conformem el seu règim jurídic financer, per elaborar dissenyar la política tributària en matèria d'aigües i fer canvis normatius en matèria de tributació.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.
Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent, així com la seva aplicació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Disposició addicional 29	Modificació

Article 23.10

ACC M-297.0

S'afegeix una disposició addicional, la trenta-tresena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, amb el text següent:

"Disposició addicional trenta-tresena.
Règim jurídic aplicable a entitats subministradores no professionals.

En els supòsits en què una persona física o jurídica de qualsevol naturalesa faci un subministrament d'aigua en baixa, de manera no professional, l'Agència Catalana de l'Aigua, per raons d'eficiència, pot deteerminar l'aplicar el règim jurídic propi dels usuaris domèstics de fonts pròpies. L'aplicació d'aquesta nova modalitat, tindrà efectes des del canvi o inici del nou règim."

OBJECTE

Clarificar la situació tributària de les entitats subministradores d'aigües que no tenen una vocació empresarial, i que fan autogestió del subministrament d'aigua, i preveure la possibilitat que es puguin acollir a un sistema de tributació més senzill. La realitat és que hi ha molts tipus d'entitats subministradores, i tot i que la norma ja distingeix pel volum que facturen, continua havent-hi un gran nombre d'entitats subministradores que per la seva mida, dur a terme les formalitats d'aquest règim els és dificultós.

NECESSITAT

Solucionar les dificultats que sorgeixen al moment d'aplicar la repercussió del cànon de l'aigua quan diferents substituts dels contribuents del cànon de l'aigua, no estan recolzats per cap infraestructura empresarial, cosa que provoca que tot i tenir un règim d'autoliquidació i liquidació més simple que el previst per a les grans empreses subministradores o consistoris, els continua essent complicat complir les obligacions tributàries.

Es pretén donar la possibilitat a aquestes entitats subministradores als efectes del cànon de l'aigua, segons la definició de l'article 2.8 del TRLMAC, que es puguin acollir a la modalitat de tributació previst per als usos domèstics amb fonts pròpies, per evitar-los tantes gestions, i facilitar que petites urbanitzacions amb fonts pròpies puguin acomplir les seves obligacions i l'ACA millorar la gestió del cobrament dels seus deutes.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua, que, al seu torn, trasllada el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua previst en l'article 9 de la Directiva marc de l'aigua (60/2000 CE).

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent, així com la seva aplicació.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	DA 34	Addició

Article 23.11

ACC M-296.0

S'afegeix una disposició transitòria, la setzena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició transitòria setzena.
Determinació de les matèries oxidables: règim de declaració i mètode per obtenir el seu valor.

Els usuaris i les usuàries industrials del règim especial del gravamen específic del cànon de l'aigua han d'adequar el valor declarat de les matèries oxidables (MO) en la seva DUCA a la determinació de MO = DQO/2, previst en l'article 72 bis 4, quan aquesta acabi la seva vigència i calgui renovar-la. Tot i això, poden optar voluntàriament per declarar-ho abans de la fi de la vigència de la DUCA.

En els casos que els usuaris i les usuàries encara no hagin declarat els nous valors de MO i es procedeixi a revisar-los d'ofici, l'Agència Catalana de l'Aigua ha de convertir els valors declarats a la determinació de MO=DQO/2, d'acord amb la relació entre la DQO i la DQO decantada (DQOd) igual a DQO/DQOd =1,33, llevat que l'interessat o la interessada acreditin un valor diferent d'aquesta relació i actualitzin la seva DUCA."

OBJECTE

L'objectiu és clarificar com es farà l'aplicació de la modificació del sistema d'obtenció del valor del paràmetre MO que fins ara es determinava amb DQO decantada i ara es proposa que es faci amb DQO no decantada segons modificació de l'apartat 4 de l'article 72bis del TRLMAC, donant l'opció al contribuent d'aplicar el nou sistema presentant una nova DUCA o esperar que la DUCA perdi la seva vigència. També es preveu un aspecte més pràctic en relació amb la conversió dels resultats analítics, durant el període en què convisquin els dos sistemes per obtenir el valor del paràmetre MO.

NECESSITAT

Com que es proposa modificar com obtenir el valor del paràmetre MO, cal establir un règim transitori amb què els contribuents puguin optar entre presentar una nova DUCA on declarin el valor de les MO, segons resultats de la DQO. Tanmateix, en cas de revisió d'ofici l'ACA obtindrà el valor de les MO, segons el nou sistema, per això cal preveure com es farà la conversió per poder fer la comparativa amb allò declarat pel contribuent, emprant els resultats de la DQO decantada.

Cal clarificar com aplicar la modificació del sistema d'obtenció del valor del paràmetre MO, que ara es fa amb DQO no decantada, segons modificació de l'apartat 4 de l'article 72bis del TRLMAC feta amb Llei 3/2022. Es dona l'opció al contribuent d'aplicar el nou sistema presentant una nova DUCA o esperar el termini legal de renovació de 4 anys. També es regula un aspecte més pràctic de conversió dels resultats analítics, durant el període en què convisquin els dos sistemes.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.
Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent, així com la seva aplicació.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Disposició transitòria setzena	Addició

Títol II. Tributs cedits

Capítol I. Impost sobre la renda de les persones físiques

Article 24.1

DGT M-225.0

Es modifica amb efectes de l'1 de gener del 2024, l'article 1 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"Article 1. Deducció per lloguer de l'habitatge habitual

1.1. Els contribuents poden deduir el 10 %, fins a un màxim de 500 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que compleixin els requisits següents:

Que es trobin en alguna de les situacions següents:
– Tenir 32 o menys en la data de meritació de l'impost.
– Haver estat a l'atur cent vuitanta-tres dies o més durant l'exercici.
– Tenir un grau de discapacitat igual o superior al 65 %.
– Ésser vidu o vídua i tenir 65 anys o més.

Que la suma de llur base imposable general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, no sigui superior a 30.000 euros anuals.

1.2. Els contribuents poden deduir el 10%, fins a un màxim de 1.000 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte del lloguer de l'habitatge habitual, sempre que en la data de meritació pertanyin a una família nombrosa o monoparental i compleixin els requisits establerts per les lletres *b* i *c* de l'apartat 1.1.

1.3. En el cas de tributació conjunta, si algun dels declarants es troba en alguna de les circumstàncies especificades per la lletra *a* de l'apartat 1.1 i per l'apartat 1.2, l'import màxim de la deducció és de 1.000 euros, i el de la suma de la base imposable general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, de la unitat familiar és de 45.000 euros.

1.4. Aquesta deducció només es pot aplicar una vegada, amb independència del fet que en un mateix subjecte passiu puguin concórrer més d'una de les circumstàncies establertes per la lletra a de l'apartat 1.1.

1.5. Un mateix habitatge no pot donar lloc a l'aplicació d'un import de deducció superior a 1.000 euros. D'acord amb això, si en relació amb un mateix habitatge resulta que més d'un contribuent té dret a la deducció conforme a aquest precepte, cadascun d'ells podrà aplicar en la seva declaració una deducció per aquest concepte per l'import que s'obtingui de dividir la quantitat resultant de l'aplicació del 10 % de la despesa total o el límit màxim de 1.000 euros, si escau, pel nombre de declarants amb dret a la deducció.

1.6. A l'efecte de l'aplicació d'aquesta deducció, són famílies nombroses les que defineix la Llei 40/2003, del 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses.

1.7 Els contribuents han d'identificar l'arrendador o arrendadora de l'habitatge fent-ne constar el NIF en la declaració-liquidació corresponent .

1.8. Als efectes de l'aplicació d'aquesta deducció, i de conformitat amb l'article 94 de la Llei general tributària, les entitats gestores de la Seguretat Social han de facilitar la informació relativa a les persones que han estat a l'atur més de cent vuitanta-tres dies durant l'exercici."

OBJECTE

La mesura modifica l'article 1 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, que regula la deducció per lloguer de l'habitatge habitual en l'impost sobre la renda de les persones físiques prevista per a determinats col·lectius (tenir 32 o menys; haver estat a l'atur 183 dies o més durant l'exercici; tenir un grau de discapacitat igual o superior al 65 %; ésser vidu o vídua i tenir 65 o més anys): s'amplia el nombre de beneficiaris que hi tenen dret segons el límit de renda, que actualment és de 20.000 € i passa a 30.000 €; i de l'altra, s'incrementa l'import màxim de la deducció, de 300 a 500€.

NECESSITAT

La deducció per lloguer de l'habitatge habitual, prevista per als col·lectius assenyalats anteriorment, es va crear en la Llei 31/2002, de 30 de desembre, i ha estat modificada en diverses ocasions. Aquestes modificacions no han afectat però a les quanties. Transcorreguts 20 anys des d'aleshores cal revisar les quanties de deducció i els topalls de renda atesa la realitat econòmica actual.

La mesura preveu dues modificacions de la deducció actual de lloguer: d'una banda s'amplia el nombre de beneficiaris que hi tenen dret segons el límit de renda, que actualment és de 20.000 € i passa a 30.000 €; i de l'altra, s'incrementa l'import màxim de la deducció que actualment és de 300€ (600€ en cas de declaració conjunta o família nombrosa) a 500€ (i 1.000€ en els segons supòsits esmentats)

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura proposada s'insereix en l'actual regulació de deducció per lloguer de l'habitatge habitual regulada en la Llei 31/2002, de 21 de desembre. L'esmentada norma fou aprovada en el marc de les competències normatives que té atribuïdes la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, incrementant aleshores els tipus de gravamen de la base liquidable general a partir d'uns imports determinats, amb l'objectiu de reduir el dèficit, tenint en compte, però, criteris de justícia tributària

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que preveu l'article 203.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té plena competència normativa per a la regulació dels tributs propis. Tanmateix, i pel que fa als tributs cedits, la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries atorga a les Comunitats Autònomes competència normativa. Concretament l'article 46 estableix l'abast de les competències normatives en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Llei 31/2002, de	Article 1, apartat 1	Modificació
Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesrures fiscals i administratives	Article 1, apartat 1	Modificació

Article 25.

DGT M-254.2

Es modifica, amb efectes de l'1 de gener de 2024, l'article únic de la Llei 24/2010, del 22 de juliol, d'aprovació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que resta redactat de la manera següent:

"Article únic. Escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques

S'aprova l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques següent:

OBJECTE

La mesura té per objecte la modificació de la tarifa autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques, regulada en l'article únic de la Llei de la Llei 24/2010, del 22 de juliol: la modificació és doble: es passa de 9 a 8 trams i es redueix la tributació dels trams més baixos amb correccions tècniques d'altres trams.

NECESSITAT

Catalunya té el 1r tram més elevat de tributació de totes les ccaa, i això perjudica a les rendes mitjanes-baixes: contribuents amb sous bruts de 30.000€ suporten la càrrega fiscal més elevada de tot l'Estat; fins a 20.000€ ocupen el 2n lloc del rànquing i els que declaren més de 45.000€ ocupen el 3r lloc. Els contribuents amb sous bruts de fins 70.000€ ocupen el 4t lloc i a partir d'aquest nivell, els declarants catalans tributen al voltant de la mitjana espanyola.

La mesura es focalitza en les rendes baixes-mitjanes: reducció de la tributació dels primers trams i aplicació de correccions tècniques en la resta per evitar que els contribuents amb rendes més altes se'n beneficiïn (però tampoc hi surtin gaire perjudicats). Es manté el tipus marginal dels quatre darrers trams.
També es modifiquen els trams de BLG: es passa de 9 a 8 amb una amplitud de trams més equilibrada, en especial en els trams més baixos i fins els 53.000 euros

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura proposada s'insereix en l'actual regulació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques, constituïda per la Llei 24/2010, de 22 de juliol. L'esmentada norma fou aprovada en el marc de les competències normatives que té atribuïdes la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, incrementant aleshores els tipus de gravamen de la base liquidable general a partir d'uns imports determinats, amb l'objectiu de reduir el dèficit, tenint en compte, però, criteris de justícia tributària.

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que preveu l'article 203.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té plena competència normativa per a la regulació dels tributs propis. Tanmateix, i pel que fa als tributs cedits, la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries atorga a les Comunitats Autònomes competència normativa. Concretament l'article 46 estableix l'abast de les competències normatives en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Llei 24/2010, de 22 de juliol, d'aprovació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques	Article únic	Modificació

Article 26.1

DGT M-226.1

Deducció per lloguer de l'habitatge habitual per part de víctimes de violència masclista

1. Amb efectes de l'1 de gener del 2024, la persona contribuent que acrediti tenir la condició de víctima de violència masclista en els àmbits establerts en l'apartat 2*a*, pot deduir el 20 %, fins a un màxim de 1.000 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que llur base imposable total, menys el mínim personal i familiar no sigui superior a 30.000 euros anuals.

El percentatge i l'import màxim de deducció s'eleven fins al 25% i els 1.200 euros, si, a més, la persona contribuent té una discapacitat igual o superior al 65%.

Aquesta deducció es pot gaudir durant tres exercicis consecutius.

2. Les persones contribuents a què es refereix l'apartat 1 són les següents:

- víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella.
- víctimes de violència masclista en l'àmbit social per tràfic amb finalitat d'explotació sexual i amb altres finalitats amb dimensió de gènere.
- víctimes de violència masclista en l'àmbit familiar per matrimoni forçós

3. La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

OBJECTE

LLa mesura té per objecte l'aprovació d'una nova deducció en l'IRPF per lloguer de l'habitatge habitual per part de persones víctimes de violència masclista. El percentatge de deducció és del 20 % de la quota fins a un màxim de 1.000 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer per part d'aquelles persones. El percentatge i l'import màxim de la deducció s'eleven fins a un 25 % i 1.200 euros si, a més, la contribuent té una discapacitat igual o superior al 65 %.

NECESSITAT

La mesura proposada té com a objectiu donar suport, des del punt de vista de la fiscalitat social, a les dones que han patit o pateixen violència masclista a l'efecte d'alleugerir la càrrega que comporta aquesta condició mitjançant l'atorgament de facilitats per a l'accés a l'habitatge. Algunes comunitats autònomes de règim comú ja preveuen aquest benefici fiscal en el seu ordenament jurídic, en exercici de les competències normatives en l'IRPF.

La introducció del benefici fiscal – com a deducció de la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques- té com a finalitat afavorir l'accés a l'habitatge de lloguer a les dones víctimes de violència masclista per tal d'afavorir que comencin o continuïn amb una vida autònoma i, així, intentar evitar els efectes d'aquesta violència. Per l'exposat, la deducció es pot aplicar durant tres exercicis consecutius.

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura de caràcter tributari s'inclou en l'avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2024 en tant que té un contingut econòmic i es considera oportú incloure-la juntament amb la resta de mesures que acompanyen al pressupost.

Es tracta d'una mesura que té vocació de permanència en l'ordenament jurídic.

COMPETÈNCIA

La Llei de l'Estat 22/2009, de 18 de desembre, en els articles 45 a 53, atorga a les comunitats autònomes la competència per a regular aspectes de gestió i liquidació dels tributs cedits. En concret, l'article 46.1 l'abast de les competències normatives de les comunitats autònomes en relació amb l'impost sobre la renda de les persones físiques:

"1. En el Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas, las Comunidades Autónomas podrán asumir competencias normativas sobre:
(...)
c) Deducciones en la cuota íntegra autonómica por:
Circunstancias personales y familiares, por inversiones no empresariales y por aplicación de renta, siempre que no supongan, directa o indirectamente, una minoración del gravamen efectivo de alguna o algunas categorías de renta."

Capítol II. Impost sobre successions i donacions

Article 27.1

DGT M-220.0

S'afegeix una secció setena *bis* al capítol únic del títol II de la Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions, amb el text següent:

"Secció setena bis
Reducció per la donació d'un habitatge que ha de constituir l'habitatge habitual per la donació de diners destinats a l'adquisició d'aquest habitatge habitual a favor de víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella.

Article 55 bis. Supòsit d'aplicació

1. En les donacions a descendents, que tinguin la condició de víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella, d'un habitatge que ha de constituir llur habitatge habitual o de diners destinats a l'adquisició d'aquest habitatge habitual, es pot aplicar una reducció del 95 % del valor de l'habitatge o l'import donats, amb una reducció màxima de 100.000 euros, límit que es fixa en 200.000 euros per a les donatàries que tinguin un grau de discapacitat igual o superior al 65 %. També s'aplica la reducció en el cas que la donació sigui d'un terreny o de diners per adquirir-lo perquè, en ambdós casos, la descendent hi construeixi el seu primer habitatge habitual.

2.Els imports màxims que fixa l'apartat 1 s'apliquen tant en el cas d'una única donació com en el cas de donacions successives o simultànies, que a aquest efecte són acumulables, tant si són exclusivament dineràries com si combinen donació d'habitatge o terreny i donació de diners, i tant si provenen del mateix ascendent com si provenen de diferents ascendents. En les donacions de diners, la reducció només es pot aplicar, amb els límits esmentats, a les que s'han fet dins els tres mesos anteriors a l'adquisició de l'habitatge o terreny, d'acord amb el que estableix la lletra *d* de l'article 55.1.

Article 55 ter. Requisits

1. Per a poder gaudir de la reducció que estableix aquesta secció, cal que es compleixin els requisits següents:

a) Una persona té la condició de víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella quan s'acrediti aquesta condició mitjançant sentència condemnatòria (ferma?) o pels certificats acreditatius emesos pels organismes competents.

b) La donació s'ha de formalitzar en escriptura pública, en la qual s'ha de fer constar de manera expressa la finalitat, en cada cas, de la donació:
– Que l'habitatge constituirà l'habitatge habitual de la donatària.
– Que el terreny es destinarà a la construcció d'aquest habitatge habitual.
– Que els diners rebuts es destinaran a l'adquisició del terreny o de l'habitatge habitual de la donatària. En el cas de donació dinerària, l'escriptura pública s'ha d'atorgar en el termini d'un mes a comptar del lliurament dels diners.

c) La suma de les bases imposables general i de l'estalvi de la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques presentada per la donatària no pot ésser superior, restant-ne els mínims personal i familiar, a 36.000 euros.

d) En el cas de donacions de diners, la donatària ha d'adquirir l'habitatge en el termini de tres mesos a comptar de la data de la donació o, si n'hi ha de successives, a comptar de la data de la primera donació.

2. A l'efecte de l'aplicació de la reducció caldrà estar al que estableixen en les lletres a), b), c) i d)

OBJECTE

La mesura té per objecte l'addició d'una nova secció, la setena bis, al capítol únic del títol II de la Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions, que estableix una nova reducció del 95 % per la donació a descendents, que tinguin la condició de víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella, d'un habitatge que ha de constituir l'habitatge habitual o per la donació de diners destinats a l'adquisició d'aquest.

NECESSITAT

La mesura proposada té com a objectiu donar suport, des del punt de vista de la fiscalitat social, a les dones víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella, a l'efecte d'alleugerir la càrrega que comporta aquesta condició mitjançant l'atorgament de facilitats per a l'accés a l'habitatge. Algunes comunitats autònomes de règim comú ja preveuen aquest benefici fiscal en el seu ordenament jurídic en exercici de les competències normatives en l'ISD.

La introducció del benefici fiscal – com a reducció del 95 % del valor de l'habitatge o de l'import donat per adquirir-lo en la modalitat impositiva de donacions de l'impost sobre successions i donacions- té com a finalitat afavorir l'accés a l'habitatge a les dones víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella, per tal d'afavorir que comencin o continuïn amb una vida autònoma i, així, intentar evitar els efectes d'aquesta violència.

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura de caràcter tributari s'emmarca en la regulació de les reduccions aprovades per la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de l'impost sobre successions i donacions, continguda en la Llei 19/2010, del 7 de juny. S'inclou la modificació de la Llei, mitjançant l'avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2024 en tant que té un contingut econòmic i es considera oportú incloure-la juntament amb la resta de mesures que acompanyen al pressupost
Es tracta d'una mesura que té vocació de permanència en l'ordenament jurídic.

COMPETÈNCIA

La Llei de l'Estat 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, en els articles 45 a 53, atorga a les comunitats autònomes la competència per a regular aspectes de gestió i liquidació dels mateixos. En concret, l'article 48 de la Llei 22/2009 estableix l'abast de les competències normatives cedides en l'impost sobre successions i donacions, podent aquestes aprovar reduccions sobre la base imposable en la modalitat impositiva de donacions.

Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions	Títol II. Capítol únic. Secció setena bis	Addició

de l'apartat 2 de l'article 55.

3. Aquesta reducció s'entén concedida amb caràcter provisional i resta condicionada al compliment dels requisits temporals establerts en l'apartat 2 d'aquest article:"

Article 27.2

DGT M-221.0

S'afegeix un apartat, el 1 *bis,* a l'article 58 bis de la Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions, amb el text següent:

"1.*bis*. Els descendents i els ascendents consanguinis poden aplicar una bonificació del 99 % de la quota tributària de l'impost sobre successions en les adquisicions per causa de mort d'una causant víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella, que hagi mort com a conseqüència d'actes derivats d'aquesta violència.

La condició de víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista."

OBJECTE

La mesura té per objecte l'addició d'un nou apartat 1 bis a l'article 58 bis de la Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions, en concret, l'addició d'una bonificació del 99 % pels descendents i ascendents consanguinis per les adquisicions mortis causa del patrimoni d'una causant víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella, que hagi mort com a conseqüència d'actes derivats d'aquesta violència.

NECESSITAT

La mesura té com a objectiu donar suport, des del punt de vista de la fiscalitat social, als descendents i ascendents d'una causant víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella en el moment que rebin el patrimoni de la víctima, atesa la situació de vulnerabilitat en què incorreran per la mort de la causant, i més, els menors d'edat. Algunes comunitats autònomes de règim comú ja disposen d'aquest benefici fiscal, en exercici de les competències normatives en l'ISD.

La introducció del benefici fiscal –com a bonificació de la quota de l'impost sobre successions- té com a finalitat afavorir la recepció del patrimoni per part dels descendents i ascendents de la causant, qui ha traspassat com a conseqüència d'actes derivats de violència masclista, atesa la situació de vulnerabilitat que els sorgeix arran d'aquest fet.

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari

MARC NORMATIU

La mesura de caràcter tributari s'inclou en l'avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2024 en tant que té un contingut econòmic i es considera oportú incloure-la juntament amb la resta de mesures que acompanyen al pressupost.

Es tracta d'una mesura que té vocació de permanència en l'ordenament jurídic.

COMPETÈNCIA

La Llei de l'Estat 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, en els articles 45 a 53, atorga a les comunitats autònomes la competència per a regular aspectes de gestió i liquidació dels mateixos. En concret, l'article 48 de la Llei 22/2009 estableix l'abast de les competències normatives cedides en l'impost sobre sucessions i donacions, podent aquestes aprovar bonificacions en la modalitat impositiva de successions.

Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions	Article 58 bis, apartat 1 bis	Addició

Capítol III. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

Article 28.1

DGT M-222.1

Tipus de gravamen reduït en l'adquisició de l'habitatge habitual per víctimes de violència masclista

1. El tipus impositiu aplicable a la transmissió d'un immoble que ha de constituir l'habitatge habitual d'una persona que tingui la condició de víctima de violència masclista en els àmbits que es determinen en l'apartat 2 *a*, és del 5 %, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys els mínims personal i familiar, de la contribuent en la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 36.000 euros.

2. Als efectes de l'aplicació d'aquest tipus impositiu:

a) Les persones contribuents a què es refereix l'apartat 1 són les següents:

- víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella.
- víctimes de violència masclista en l'àmbit social per tràfic amb finalitat d'explotació sexual i amb altres finalitats amb dimensió de gènere.
- víctimes de violència masclista en l'àmbit familiar per matrimoni forçós

La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

b) Es considera habitatge habitual tant l'habitatge com un traster i fins a dues places d'aparcament, que hagin estat adquirits simultàniament en unitat d'acte o estiguin situats al mateix edifici o complex urbanístic, i sempre que, en ambdós casos, en el moment de l'adquisició es trobin a disposició del transmitent, sense haver estat cedits a terceres persones.

c) S'inclou en el concepte d'immoble el terreny que sigui objecte d'adquisició per a la posterior construcció de l'habitatge habitual.

d) Per a considerar que l'habitatge constitueix l'habitatge habitual de la contribuent ha d'haver estat habitat de manera efectiva i permanent per la contribuent en el termini de dotze mesos comptats a partir de la data d'adquisició de l'habitatge o d'acabament de les obres de construcció. En aquest darrer cas, les obres han de finalitzar dins un termini de tres anys a comptar de l'adquisició.

e) Es considera habitatge habitual l'habitatge en què la contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. S'entén que l'habitatge va tenir també aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella estable, extinció de parella estable, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

f) Si l'habitatge ha estat habitat de manera efectiva i permanent per la contribuent en el termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'adquisició o d'acabament de les obres, el termini de tres anys a què fa referència la lletra *e* es computa des d'aquesta darrera data.

3. Aquest tipus de gravamen té caràcter provisional i resta condicionat al compliment dels requisits temporals establerts en les lletres c, d, e i f de l'apartat 2.

OBJECTE

La mesura té per objecte l'addició d'un nou precepte a l'ordenament jurídic, pel qual s'aprova un tipus de gravamen reduït del 5 % per l'adquisició de l'habitatge habitual per persones víctimes de violència masclista, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys els mínims personal i familiar, de la contribuent en la darrera declaració de l'IRPF no excedeixi els 36.000 euros.

NECESSITAT

La mesura proposada té com a objectiu donar suport, des del punt de vista de la fiscalitat social, a les dones que han patit o pateixen violència masclista en els àmbits relacionats a l'efecte d'alleugerir la càrrega que comporta aquesta condició mitjançant l'atorgament de facilitats per a l'accés a l'habitatge. Algunes comunitats autònomes de règim comú ja preveuen aquest benefici fiscal en el seu ordenament jurídic en exercici de les competències normatives en l'ITPAJD

La introducció d'aquest benefici fiscal té com a finalitat afavorir l'accés a l'habitatge de propietat a les dones víctimes de violència masclista, per tal d'afavorir que comencin o continuïn amb una vida autònoma i, així, intentar evitar els efectes d'aquesta violència. La mesura permet complir l'objectiu, ja que el tipus general per l'adquisició és del 10 % o de l'11 % segons el valor de l'immoble.

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura de caràcter tributari s'inclou en l'avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2024, en tant que té un contingut econòmic i es considera oportú incloure-la juntament amb la resta de mesures que acompanyen al pressupost.

Es tracta d'una mesura que té vocació de permanència en l'ordenament jurídic.

COMPETÈNCIA

La Llei de l'Estat 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, en els articles 45 a 53, atorga a les comunitats autònomes la competència per a regular aspectes de gestió i liquidació dels mateixos. En concret, l'article 49 de la Llei 22/2009 estableix l'abast de les competències normatives cedides en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, podent aquestes aprovar tipus impositius de gravamen en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses.

Article 28.1

DGT M-222.1

Tipus de gravamen reduït en l'adquisició de l'habitatge habitual per víctimes de violència masclista

1. El tipus impositiu aplicable a la transmissió d'un immoble que ha de constituir l'habitatge habitual d'una persona que tingui la condició de víctima de violència masclista en els àmbits que es determinen en l'apartat 2 *a*, és del 5 %, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys els mínims personal i familiar, de la contribuent en la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 36.000 euros.

2. Als efectes de l'aplicació d'aquest tipus impositiu:

a) Les persones contribuents a què es refereix l'apartat 1 són les següents:

- víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella.
- víctimes de violència masclista en l'àmbit social per tràfic amb finalitat d'explotació sexual i amb altres finalitats amb dimensió de gènere.
- víctimes de violència masclista en l'àmbit familiar per matrimoni forçós

La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

b) Es considera habitatge habitual tant l'habitatge com un traster i fins a dues places d'aparcament, que hagin estat adquirits simultàniament en unitat d'acte o estiguin situats al mateix edifici o complex urbanístic, i sempre que, en ambdós casos, en el moment de l'adquisició es trobin a disposició del transmitent, sense haver estat cedits a terceres persones.

c) S'inclou en el concepte d'immoble el terreny que sigui objecte d'adquisició per a la posterior construcció de l'habitatge habitual.

d) Per a considerar que l'habitatge constitueix l'habitatge habitual de la contribuent ha d'haver estat habitat de manera efectiva i permanent per la contribuent en el termini de dotze mesos comptats a partir de la data d'adquisició de l'habitatge o d'acabament de les obres de construcció. En aquest darrer cas, les obres han de finalitzar dins un termini de tres anys a comptar de l'adquisició.

e) Es considera habitatge habitual l'habitatge en què la contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. S'entén que l'habitatge va tenir també aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella estable, extinció de parella estable, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

f) Si l'habitatge ha estat habitat de manera efectiva i permanent per la contribuent en el termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'adquisició o d'acabament de les obres, el termini de tres anys a què fa referència la lletra *e* es computa des d'aquesta darrera data.

3. Aquest tipus de gravamen té caràcter provisional i resta condicionat al compliment dels requisits temporals establerts en les lletres c, d, e i f de l'apartat 2.

OBJECTE

La mesura té per objecte l'addició d'un nou precepte a l'ordenament jurídic, pel qual s'aprova un tipus de gravamen reduït del 5 % per l'adquisició de l'habitatge habitual per persones víctimes de violència masclista, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys els mínims personal i familiar, de la contribuent en la darrera declaració de l'IRPF no excedeixi els 36.000 euros.

NECESSITAT

La mesura proposada té com a objectiu donar suport, des del punt de vista de la fiscalitat social, a les dones que han patit o pateixen violència masclista en els àmbits relacionats a l'efecte d'alleugerir la càrrega que comporta aquesta condició mitjançant l'atorgament de facilitats per a l'accés a l'habitatge. Algunes comunitats autònomes de règim comú ja preveuen aquest benefici fiscal en el seu ordenament jurídic en exercici de les competències normatives en l'ITPAJD

La introducció d'aquest benefici fiscal té com a finalitat afavorir l'accés a l'habitatge de propietat a les dones víctimes de violència masclista, per tal d'afavorir que comencin o continuïn amb una vida autònoma i, així, intentar evitar els efectes d'aquesta violència. La mesura permet complir l'objectiu, ja que el tipus general per l'adquisició és del 10 % o de l'11 % segons el valor de l'immoble.

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura de caràcter tributari s'inclou en l'avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2024, en tant que té un contingut econòmic i es considera oportú incloure-la juntament amb la resta de mesures que acompanyen al pressupost.

Es tracta d'una mesura que té vocació de permanència en l'ordenament jurídic.

COMPETÈNCIA

La Llei de l'Estat 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, en els articles 45 a 53, atorga a les comunitats autònomes la competència per a regular aspectes de gestió i liquidació dels mateixos. En concret, l'article 49 de la Llei 22/2009 estableix l'abast de les competències normatives cedides en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, podent aquestes aprovar tipus impositius de gravamen en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses.

Article 29.1

DGT M-217.0

1. Pot gaudir d'una bonificació del 100 % en la quota de l'impost en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, la transmissió d'objectes d'art i antiguitats quan l'adquirent sigui un empresari dedicat habitualment a la seva compravenda i els adquireixi per la seva revenda.

2. L'aplicació d'aquesta bonificació té caràcter provisional. Per a l'elevació a definitiva, el subjecte passiu ha de justificar la venda posterior del bé en el termini d'un any des de la seva adquisició.

3. Si no es produeix la transmissió a què es refereix l'apartat 2 dins el període assenyalat el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació, comptat des de l'endemà de la data d'incompliment, una autoliquidació complementària sense bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora."

4. A l'efecte d'aquesta bonificació, es consideren obres d'art i antiguitats els definits en el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció regulat en la Llei de l'impost sobre el valor afegit.

OBJECTE

La mesura té per objecte l'addició d'un nou precepte a l'ordenament jurídic, pel qual s'aprova una bonificació del 100 per 100 de la quota de l'impost de transmissions patrimonials oneroses que grava les la transmissió d'objectes d'art i antiguitats quan l'adquirent sigui un empresari dedicat habitualment a la seva compravenda i els adquireixi per la seva revenda.

NECESSITAT

La mesura proposada té com a objectiu donar resposta des del punt de vista tributari al paper que desenvolupen les galeries i antiquaris en tant que professionals de la cultura que, des del sector privat, conserven, difonen i promocionen l'art

La introducció del benefici fiscal – com a bonificació de la quota de l'impost que grava les operacions- té com a finalitat afavorir l'activitat de les galeries i antiquaris en tant que es redueix la càrrega tributària que suposa l'adquisició dels objectes d'art als seus propietaris per a la seva venda posterior

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura s'inclou en l'avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2024 en tant que té un contingut econòmic i es considera oportú incloure-la juntament amb la resta de mesures que acompanyen al pressupost.
Es tracta d'una mesura que té vocació de permanència en l'ordenament jurídic.

COMPETÈNCIA

La Llei de l'Estat 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, en els articles 45 a 53, atorga a les comunitats autònomes la competència per a regular aspectes de gestió i liquidació dels mateixos. En concret, l'article 49 de la Llei 22/2009 estableix l'abast de les competències normatives cedides en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, podent aquestes aprovar bonificacions en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses.

Capítol IV. Impost sobre el patrimoni

Article 30.1

DGT M-292.0

Amb efectes de l'entrada en vigor d'aquesta llei es modifica l'article 2 del Decret llei 16/2022, de 20 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"Article 2. Vigència

La tarifa aprovada en l'article 1 és aplicable mentre es mantingui vigent l'impost temporal de solidaritat de les grans fortunes."

OBJECTE

La mesura té per objecte la modificació de l'article 2 del Decret llei 16/2022, de 20 de desembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni, que regula la vigència de la tarifa de l'impost sobre el patrimoni, prevista per al 2022 i el 2023, que incorporava un darrer tram de base per a patrimonis de més de 20M €, al tipus del 3,48%.

NECESSITAT

Degut a la creació de l'impost temporal sobre grans fortunes (ITGF), el Decret llei 16/2022, de 20 de desembre, va establir una nova tarifa de l'impost sobre el patrimoni amb la incorporació d'un darrer tram per a patrimonis de més de 20M € (3,48%), amb una vigència limitada a 2 anys, amb la finalitat que la quota tributària meritada pels contribuents residents a Catalunya pel nou impost estatal romangués a Catalunya.

La recent sentència del Tribunal Constitucional per la qual desestima el recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Govern de la Comunitat Autònoma de Madrid i, per tant, declara la constitucionalitat de l'ITSGF, comporta haver de modificar l'article 2 del Decret llei esmentat per tal de mantenir a Catalunya la recaptació derivada d'aquest impost a Catalunya davant la possibilitat més certa ara que aquest tribut estatal es mantingui vigent més enllà dels 2 anys esmentats.

La inclusió de la mesura proposada en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos es justifica en atenció a la vocació de permanència de la norma introduïda en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura proposada s'insereix en l'actual regulació de l'escala autonòmica de l'impost sobre el patrimoni, regulada en el Decret llei 16/2022, de 20 de desembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni.

L'esmentada norma fou aprovada en el marc de les competències normatives que té atribuïdes la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni.

COMPETÈNCIA

La Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries atorga a les Comunitats Autònomes competència normativa en determinats tributs cedits per l'Estat. Concretament l'article 47 estableix que en relació amb l'impost sobre el patrimoni, aquelles poden regular el mínim exempt, el tipus de gravamen i deduccions i bonificacions de la quota.

Decret llei 16/2022, de 20 de desembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni.	Article 2	Modificació

Capítol V. Impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats

Article 31.1

ACC M-128.0

Es modifica l'annex del Decret llei 17/2022, de 20 de desembre, pel qual s'estableixen mesures d'adaptació a l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració, i per a la subrogació de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat en el conveni regulador del finançament i l'explotació de la xarxa d'abastament de la Llosa del Cavall.

OBJECTE

Actualitzar els tipus de gravamen de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració, establerts en el DECRET LLEI 17/2022, de 20 de desembre, pel qual s'estableixen mesures d'adaptació a l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració, i per a la subrogació de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat en el conveni regulador del finançament i l'explotació de la xarxa d'abastament de la Llosa del Cavall.

NECESSITAT

Establir un marc de tributació que afavoreixi que els productors de residus optin per aplicar els principis jeràrquics de gestió dels residus que dimanen de la normativa europea, i fer-ho gradualment per a permetre avaluar les modificacions necessàries a les activitats econòmiques i a les administracions competents per a adaptar-se a una fiscalitat superior, sense suposar pèrdues de competitivitat momentànies, però amb la certesa que s'aplicarà

Per tal de garantir l'eficàcia d'aquesta mesura tributària resulta necessari actualitzar els tipus impositius, en el marc del règim jurídic dels impostos ambientals, tal com ja es preveu en el Decret llei 17/2022, és a dir, el seu caràcter no confiscatori, la seva adaptació a la capacitat econòmica dels subjectes tributaris i el respecte als principis constitucionals

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació.
Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la normativa següent:

El Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i

La Llei estatal 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular,

El Decret llei de la Generalitat 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:

a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
B.Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

Part segona. Mesures de simplificació institucional

Títol III. Mesures en matèria de la Presidència de la Generalitat i del Govern

Article 32.1

PRE M-244.0

Es modifica l'article 6 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que resta redactat de la manera següent:

"Suplència i substitució
1.En cas d'absència, malaltia o impediment del president o presidenta de la Generalitat, n'exerceix la suplència el conseller primer o consellera primera o el vicepresident o vicepresidenta, si han estat nomenats. Altrament, n'exerceix la suplència el conseller o consellera que ocupi el primer lloc en l'ordre de prelació protocol·lària, llevat que el president o presidenta de la Generalitat en designi un altre per decret. En cas d'absència, malaltia o impediment de la persona cridada a exercir la suplència, correspon el seu exercici al conseller o consellera que ocupi el lloc immediatament inferior en l'ordre de prelació protocol·lària, tret que el president o presidenta en designi un altre per decret.
2. Si concorre un dels supòsits de cessament del president o presidenta de la Generalitat que determina l'article 7.3, el substitueix el conseller primer o consellera primera o el vicepresident o vicepresidenta, si han estat nomenats; altrament, el substitueix el conseller o consellera que ocupi el primer lloc en l'ordre de prelació protocol·lària. Si concorre en la persona cridada a substituir el president o presidenta de la Generalitat un dels supòsits de cessament dels consellers que determinen les lletres b, c, d, e i f de l'article 21, la substitució correspon al conseller o consellera que ocupi el lloc immediatament inferior en l'ordre de prelació protocol·lària.
3. Ni la suplència ni la substitució del president o presidenta de la Generalitat no permeten exercir les atribucions del càrrec relatives al plantejament d'una qüestió de confiança, a la designació i el cessament dels consellers o a la dissolució anticipada de la legislatura.
4. La substitució del president o presidenta de la Generalitat s'acorda per mitjà d'un decret, del qual s'ha de donar compte al Parlament."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la modificació de l'article 6 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, per tal de clarificar la incongruència entre els actuals apartats 1 i 4.

Per coherència s'ha modificat l'apartat 4 eliminant la referència a la suplència atès que regulava que en tots els casos era necessari formalitzar un decret.

NECESSITAT

Es proposa la modificació de l'article 6 per clarificar la incongruència entre l'actual apartat 1 i l'actual apartat 4. Actualment, mentre que l'apartat 1 de l'article 6 ja preveu, per imperatiu legal, qui exercirà la suplència, incoherentment l'apartat 4 estableix que, en tots els casos, la suplència s'acorda per mitjà d'un decret.

Amb les modificacions de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern proposades, es pretén, aclarir i simplificar el supòsit de la suplència del president o presidenta de la Generalitat. Es clarifica l'ordre de prelació dels cridats a exercir la suplència sense necessitat de formalitzar un decret. Excepcionalment serà necessària la formalització d'un decret quan no operi la prelació establerta per imperatiu legal.

La mesura proposada ha de regular-se mitjançant una norma amb rang de llei, atès que s'està clarificant la regulació relativa als decrets de suplència, prevista a la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern. També es pretén dur a terme modificacions dirigides a la millora organitzativa de l'administració.

MARC NORMATIU

D'acord amb l'article 62.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya la iniciativa legislativa correspon, entre d'altres, al Govern. L'article 36.1 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que el Govern exerceix la iniciativa legislativa per mitjà de la presentació de projectes de llei al Parlament.

Estatut d'autonomia de Catalunya (article 150, sobre l'organització de l'Administració de la Generalitat; article 159, sobre règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes).

S'emmarca en la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i d'altra banda, en la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com sobre les diverses modalitats organitzaves i instrumentals per a l'actuació administrativa.

D'acord amb l'article 159 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou, entre d'altres: ...c) Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

LLEI 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.	Aricle 6	Modificació

Article 32.2

PRE M-243.0

Es modifica l'article 20 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que resta redactat de la manera següent:

"Encàrrec de despatx
En cas d'absència, malaltia o impediment d'un conseller o consellera, sempre que, a criteri del conseller o consellera o del president o presidenta, no pugui dur a terme el despatx ordinari dels assumptes i les funcions corresponents per mitjans telemàtics, o en cas de vacança del càrrec, el president o presidenta de la Generalitat pot acordar, per mitjà d'un decret, l'encàrrec de despatx ordinari dels assumptes i les funcions corresponents".

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la modificació de l'article 20 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, per tal de preveure la necessitat de formalitzar un decret d'encàrrec quan no sigui possible dur a terme el despatx ordinari per mitjans telemàtics, o en cas de vacança del càrrec de conseller/a.

NECESSITAT

La modificació de l'article 20 respon a la necessitat de donar resposta a les noves realitats en l'àmbit digital i avançar cap a una administració pública més oberta i moderna. Així, únicament es podrà encarregar el despatx ordinari dels assumptes i les funcions corresponents a un conseller o consellera quan no es pugui dur a terme aquest despatx ordinari per mitjans telemàtics (a criteri del conseller o consellera o del president o presidenta), o en cas de vacança.

Es pretén donar resposta a la realitat actual atesos els canvis en l'àmbit tecnològic. Actualment es pot dur a terme el despatx ordinari dels assumptes i les funcions corresponents per mitjans telemàtics sense necessitat de formalitzar un decret encarregant el despatx dels assumptes ordinaris. Tanmateix, en el cas que no sigui possible dur a terme el despatx ordinari per mitjans telemàtics es podrà formalitzar un decret.

La mesura proposada ha de regular-se mitjançant una norma amb rang de llei, atès que s'està matisant i concretant la regulació relativa als decrets d'encàrrec, prevista a la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern. També es pretén dur a terme modificacions dirigides a la millora organitzativa de l'administració.

MARC NORMATIU

D'acord amb l'article 62.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya la iniciativa legislativa correspon, entre d'altres, al Govern. L'article 36.1 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que el Govern exerceix la iniciativa legislativa per mitjà de la presentació de projectes de llei al Parlament.

Estatut d'autonomia de Catalunya (article 150, sobre l'organització de l'Administració de la Generalitat; article 159, sobre règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes).

S'emmarca en la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i d'altra banda, en la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com sobre les diverses modalitats organitzaves i instrumentals per a l'actuació administrativa.

D'acord amb l'article 159 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou, entre d'altres: ...c) Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

LLEI 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.	Article 20	Modificació

Article 33.1

PRE M-241.0

Els alts càrrecs inclosos dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat, poden pertànyer a més de dos consells d'administració o òrgans de Govern sense necessitat d'autorització excepcional del Govern de la Generalitat, sempre que no percebin cap tipus de dret d'assistència per a la concurrència a aquestes reunions.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és l'addició d'una disposició addicional l'Avantprojecte de llei de mesures per tal de preveure que els alts càrrecs inclosos dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat, poden pertànyer a més de dos consells d'administració o òrgans de Govern sense necessitat d'autorització excepcional del Govern de la Generalitat.

NECESSITAT

Amb la regulació actual no es té dret a percebre cap tipus de dret d'assistència pel fet de concórrer a dos o més consells d'administració o de qualsevol altre òrgan col·legiat de l'Administració i de les entitats, ens o empeses del seu sector públic i per tant, esdevé innecessària la necessitat d'autorització del Govern, de manera excepcional, un alt càrrec pugui pertànyer a més de dos consells d'administració d'organismes o òrgans de govern d'empreses o entitats

Amb la vigència de la DA 21a de la Llei 2/2014, de 27 de gener, per la qual el personal directiu del sector públic de la Generalitat no percep cap tipus de dret d'assistència per a la concurrència a reunions d'òrgans de govern o de qualsevol altre òrgan col·legiat de l'Administració i del seu sector públic no seria necessària l'autorització del Govern per tal que un alt càrrec pertanyi a més de dos consells d'administració d'organismes o òrgans de govern d'empreses o entitats

La mesura proposada ha de regular-se mitjançant una norma amb rang de llei, atès que s'està excepcionant el requisit d'autorització per part del Govern per autoritzar, de manera excepcional, que un alt càrrec pertanyi a més de dos consells d'administració d'organismes o òrgans de govern d'empreses o entitats previst a la Llei 13/2005, de 27 de desembre. També es pretén dur a terme modificacions dirigides a la millora organitzativa de l'administració

MARC NORMATIU

La iniciativa s'emmarca en l'ordenament jurídica en les normes següents: d'una banda, en la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat. I, d'altra banda, en la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

COMPETÈNCIA

Article 150 EAC: correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com sobre les diverses modalitats organitzaves i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Article 136 EAC: correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Part tercera. Mesures financeres

Títol IV. Mesures relatives al règim jurídic de les finances públiques

Article 34.1

IG M-202.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 47 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"1. Correspon als òrgans superiors de la Generalitat i als consellers i conselleres dels departaments, dins dels límits de l'article 35, autoritzar les despeses pròpies dels serveis al seu càrrec, llevat dels casos reservats per la llei a la competència del Govern, i efectuar la disposició i la liquidació del crèdit exigible tot proposant a la tresoreria els pagaments corresponents. En el supòsit que la despesa a efectuar sigui d'un import de fins a quinze mil euros no es requerirà dita autorització."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de l'apartat 1 l'article 47 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, per tal de dispensar d'autorització de la despesa per part de l'òrgan competent en el cas que aquesta no superi els 15.000 euros.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal d'agilitar els procediments administratius que tenen contingut econòmic de despesa amb un import de fins a 15.000 euros de forma assimilable al mínim dels imports de la contractació menor, amb la voluntat de simplificar a la seva vegada el procediment en sí mateix, en tant que s'elimina el tràmit previ d'autorització de la despesa.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació ha de permetre agilitar els procediments administratius que impliquin imports de despesa de fins a 15.000 euros de manera que no caldrà efectuar aquest tràmit d'autorització prèvia.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta es troba integrat pel DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC número 3791A, 24 de desembre de 2002) en relació a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	47.1	Modificació

Article 34.2

IG M-251.0

Es modifica l'article 64 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 64
1. La Intervenció de la Generalitat, amb plena autonomia respecte dels òrgans i les entitats subjectes a fiscalització, té les facultats següents:
a) Ésser el centre de control intern d'acord amb les modalitats de control que estableix l'article 68.
b) Ésser el centre directiu de la comptabilitat pública atribuïda a la Generalitat de Catalunya.

2. La Intervenció General es dota d'un conjunt de persones, dades, processos, sistemes i eines tecnològiques que interactuen pel desenvolupament de les seves funcions respecte dels òrgans i les entitats."

OBJECTE

La finalitat de la introducció d'aquest paràgraf és recollir les necessitats logístiques de les tasques de la Intervenció, tot i legitimant dels recursos i les eines tecnològiques que siguin necessàries per a dur a terme les facultats que té atribuïdes d'acord amb aquest mateix article en consonància amb la digitalització i automatització a les quals legitima la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. S'afegeix un apartat 2 i es numera el primer amb apartat 1.
Tot l'exposat s'incardina en el propòsit de donar compliment al principi de simplificació administrativa.

NECESSITAT

És necessària per a les actuacions que dur a terme la Intervenció General en el desenvolupament de les tasques que té atribuïdes d'acord amb les seves facultats d'ésser el centre de control intern de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i d'ésser el centre directiu de la comptabilitat pública atès que actualment s'està duent a terme actuacions de simplificació i automatització de processos i procediments a través dels recursos de què disposa la Intervenció.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació en el règim jurídic que regula les facultats de la Intervenció regulades a l'article 64 que ara es proposa modificar, permetrà disposar de l'habilitació plasmada a la Llei de finances i que ara preveu la normativa bàsica estatal.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és la següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	64	Modificació

Article 34.3

IG M-198.0

Es modifica la lletra *d* de l'article 66 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, que resta redactada de la manera següent:

"d) Si l'objecció deriva de comprovacions materials de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, així com les adquisicions patrimonials de béns o drets o de qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat.

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra d) de l'article 66 del Text refós de la Llei de finances públiques, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la LLEFI es doni coherència i s'actualitzi el redactat amb relació als conceptes que són objecte de fiscalització inclosos en seu de la regulació de l'objecció o discrepància de la fiscalització que es poden generar en el control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial.

NECESSITAT

Donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	66.d)	Modificació

Article 34.4

IG M-190.0

Es modifica la lletra *c* de l'apartat 3 de l'article 68 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"c) La intervenció de l'aplicació de les quantitats destinades a serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, les adquisicions patrimonials de béns o drets, així com la resta despesa feta amb els cabals públics o qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat, que inclou també l'examen documental corresponent."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial.

NECESSITAT

Donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Article 68.3.c)	Modificació

Article 34.5

IG M-200.0

S'afegeix un apartat, el 8, a l'article 68 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"8. En els casos en què els sistemes informàtics donin seguretat jurídica al que estableix la normativa i, si escau, a l'anotació comptable corresponent, es pot establir, per resolució de l'interventor general, l'automatització total o parcial de les actuacions de control a realitzar dins de les modalitats establertes, que és la que es fa íntegrament per mitjans electrònics, i, per tant, sense l'actuació de personal del Cos d'Intervenció de la Generalitat, essent la Intervenció General, la unitat responsable de la seva implantació i el seu seguiment."

OBJECTE

Automatitzar actuacions incloses dins de les modalitats de control regulades en aquest mateix article 68 per dotar d'eficàcia, eficiència i economia a les actuacions de la Intervenció General en el desenvolupament de les seves funcions, d'acord amb l'habilitació establerta per a l'actuació administrativa automatitzada en l'article 41 Llei 40/2015, la qual haurà de ser implantada i efectuar el seu seguiment per part de la Intervenció General com a òrgan competent en matèria de control i comptabilitat. Tot en benefici de l'optimització de la gestió, els tràmits i el procediment de què es tracti.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per dotar d'agilitat i optimitzar les tasques de control que efectua la Intervenció General, la qual cosa redundarà en benefici del procediment, acte o objecte de control atès que es preveu una reducció dels terminis per a la fiscalització i la resta de tasques a efectuar en les distintes modalitats de control previstes a l'article 68 TRLFPC.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar de l'automatització de les tasques de control permetrà optimitzar-les escurçant terminis de les modalitats de control i especialment, posant el focus en aquelles en què és necessari disposar d'aquesta automatització ja sigui de forma puntual, parcial o total.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, de 24 de desembre de 2002), així com la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	68.8	Addició

Article 34.6

IG M-192.0

S'afegeix un apartat, el 9, a l'article 68 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"9. L'establert en l'article 63 pot ser substituït per la presa de raó en comptabilitat, en els supòsits que determini el titular de la Intervenció General, d'acord amb una anàlisi dels riscos existents i dels recursos disponibles, sens perjudici que les intervencions corresponents puguin efectuar totes les actuacions de comprovació que jutgin adients en els diferents expedients."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és l'addició d'un nou apartat 9 a l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, i en concret, amb la finalitat de substituir la fiscalització prèvia per una presa de raó comptable en el casos en què un cop analitzats els riscos concurrents i els recursos disponibles per dur a terme el control es considera que és adient la seva implementació.
Tot en benefici de l'optimització de la gestió, els tràmits i en definitiva, el procediment de què es tracti objecte de control.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per dotar d'agilitat i optimitzar les tasques de control que efectua la Intervenció General i racionalitzar els procediments en aquells casos en què sigui necessari d'acord amb l'anàlisi de riscs que s'efectuï al respecte.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder aplicar la presa de raó comptable als expedients amb contingut econòmic de despesa permetrà optimitzar les tasques de control i en conseqüència, els procediments objecte de control.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Article 68.9	Addició

Article 34.7

IG M-255.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 69 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

"2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, la Intervenció General, pot acordar les modalitats de control que ha d'exercir la Intervenció en els òrgans, les entitats del sector públic de la Generalitat, els procediments o les actuacions, amb els requisits que es determinin, per tal de millorar l'eficàcia i l'eficiència en les seves finalitats."

OBJECTE

Agilitar i simplificar l'aplicació de les modalitats de control intern de la Intervenció General en el desenvolupament de les facultats que té atribuïdes. Per altra banda, la Intervenció de la Generalitat ha d'actuar amb plena autonomia respecte dels òrgans i les entitats subjectes a fiscalització i per garantir aquesta autonomia es considera adient que les modalitats de control -que sorgeixen en funció dels resultats dels controls efectuats tant en el Pla anual d'actuacions de control com fruit de les actuacions de fiscalització prèvia- siguin acordades per part de la Intervenció General.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari dotar d'agilitat i simplificació a les actuacions de control i en concret, a la necessitat de l'aplicació d'una modalitat o altra de control, i per tant, donar compliment al principi de simplificació administrativa d'acord amb el règim jurídic del procediment administratiu comú.

Aquesta mesura forma part d'un paquet de mesures de simplificació i agilitat del control intern que la Intervenció General endega en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta. Simplificar l'àmbit de les modalitats de control donar com a resultat major capacitat de reacció per a dur a terme controls que esdevenen necessaris, oportuns i/o prioritaris, sense demorar les decisions de la Intervenció General al respecte.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de control programades que requereixen de l'aplicació de modalitats de control distintes a les actuals ateses les necessitats sorgides de dur a terme un nombre superior d'actuacions ja sigui per l'existència d'un volum més gran d'actuacions per part de les entitats sotmeses a control o ja sigui per l'existència de noves actuacions a controlar com ara els fons next generation (fons mrr i fons comunitaris).

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és el següent:
-El text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (TRLFPC) (DOGC número 3791A, 31 de desembre de 2002).
-Les lleis estatals i de la Generalitat de Catalunya sobre procediment administratiu comú.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Article 69.2	Modificació

Article 34.8

IG M-257.1

Es modifica l'apartat 6 de l'article 71 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:
"6. La Intervenció General, sense perjudici de les competències que corresponen al departament competent en matèria d'administració pública previstes a l'article 173.2 de la Llei 5/2017, del 28 de març, exerceix la supervisió contínua de les entitats del sector públic de la Generalitat, per tal d'avaluar:
a)La subsistència de les circumstàncies que van justificar la creació d'aquestes entitats.
b)La sostenibilitat financera d'aquestes entitats.
c)La concurrència de la causa de dissolució per l'incompliment de les finalitats que van justificar la creació de l'entitat o si la subsistència de l'entitat és el mitjà més idoni per a aconseguir-les.
L'aplicació del sistema de supervisió contínua previst en aquest apartat es realitzarà pel procediment establert pel control financer."

OBJECTE

Agilitar i simplificar l'aplicació de les modalitats de control intern de la Intervenció General en el desenvolupament de les facultats que té atribuïdes, i en especial, en la funció de supervisió contínua. Per altra banda, la Intervenció de la Generalitat ha d'actuar amb plena autonomia respecte dels òrgans i les entitats subjectes a fiscalització i per garantir aquesta autonomia es considera adient que es simplifiqui la funció de supervisió contínua de les entitats del sector públic.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari dotar d'agilitat i simplificació a les actuacions de control i en concret, a la necessitat de l'aplicació de la funció de supervisió contínua de les entitats del sector públic i per tant, donar compliment al principi de simplificació administrativa d'acord amb el règim jurídic del procediment administratiu comú.

Dins del paquet de mesures de simplificació i agilitat de control que la Intervenció ha vingut endegant en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta es considera que el fet de simplificar l'àmbit de les modalitats de control donar com a resultat major capacitat de reacció per a dur a terme controls que esdevenen necessaris, oportuns i/o prioritaris, sense demorar les decisions de la Intervenció General al respecte.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de control programades que requereixen de l'aplicació de modalitats de control distintes a les actuals ateses les necessitats sorgides de dur a terme un nombre superior d'actuacions ja sigui per l'existència d'un volum més gran d'actuacions per part de les entitats sotmeses a control o ja sigui per l'existència de noves actuacions a controlar com ara els fons next generation (fons mrr i fons comunitaris).

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta de mesura és, bàsicament, el que tot seguit es detalla:
- El DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24 de desembre de 2002).
-Les normes de procediment administratiu general de caràcter estatal i de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Article 71.6	Modificació

Article 34.9

IG M-201.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 81 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"5. En cas que les entitats del sector públic incompleixin el deure de remissió a la Intervenció General de la documentació que estableixen els apartats anteriors o la informació complementària d'aquesta documentació, sense que s'hagi acreditat cap causa justificada de l'incompliment, la Intervenció General ho ha de comunicar al departament competent en matèria de finances públiques, perquè s'adoptin les mesures destinades a suspendre el lliurament a l'entitat de subvencions o transferències a què tingui dret amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, sempre que no provinguin d'altres administracions. Aquesta suspensió es manté fins que no s'acrediti la remissió dels comptes, i no genera, en cap cas, dret a compensació financera."

OBJECTE

Addició d'un nou apartat 5 a l'article 81 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre per tal de poder regular els casos d'incompliment de les obligacions de retiment de comptes per part de les entitats al sector públic que hi estan obligades d'acord amb el citat TRLFPC ateses les disfuncions que pot comportar aquest en la consolidació dels comptes per a l'elaboració del compte general de la Generalitat de Catalunya que a la seva vegada la Intervenció General ha de retre a la Sindicatura de Comptes.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal de poder complir amb l'obligació de la Intervenció General de retre els comptes de la Generalitat de Catalunya amb la informació necessària i completa i dins dels terminis establerts en la normativa en matèria de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà disposar dels comptes comptables de les entitats del sector públic d'acord amb la normativa d'aplicació i garantirà que el contingut del compte general és complet.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant a les entitats del sector públic obligades a presentar els seus comptes comptables.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002) i al seu torn, la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Article 81.5	Addició

Article 34.10

IG M-195.0

Es modifica la lletra *c* de l'article 84 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"c) Autoritzar despeses sense els crèdits pressupostaris corresponents o amb crèdit insuficient o infringint d'alguna altra manera les disposicions vigents sobre la matèria, inclòs el fet de comprometre crèdits com a conseqüència de pactes, acords o negocis jurídics amb tercers aliens a la Generalitat de Catalunya quan siguin susceptibles d'implicar el reconeixement d'obligacions no previstes en el pressupost de despeses aprovat per llei o quan els crèdits previstos no siguin suficients i els compromisos comportin efectes en exercicis futurs, sense que es disposi d'autorització prèvia dels òrgans competents en matèria de finances per a l'aprovació d'aquest tipus de despesa."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra c) de l'article 84 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, per tal de poder contemplar aquells supòsits que es produeixen i no es troba degudament regulats i per tant, dels quals susceptibles de no ser indemnitzats a la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar resposta a les situacions detectades arran dels controls efectuats per la Intervenció General en el desenvolupament de les seves funcions. En aquest sentit, es considera que l'acció de comprometre greument els cabals públics de la Hisenda de la Generalitat de Catalunya ha de ser considerada una acció susceptible de generar una obligació d'indemnitzar a la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà incoar els expedients corresponents per tal de determinar la procedència o no de la indemnització corresponent a favor de la Generalitat en cas de comissió d'aquest tipus d'accions.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tot i pal·liant els possibles efectes adversos del seu coneixement.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Article 84.c)	Modificació

Article 34.11

ECO M-164.0

S'afegeix un apartat, el 5 a l'article 112 del text refós de la llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"5. Per tal de facilitar la realització de les avaluacions, els departaments de l'Administració de la Generalitat i les entitats que en depenen es comprometen a subministrar les dades administratives i informació a les entitats de l'Administració de la Generalitat que tinguin atribuïdes competències d'avaluació de polítiques públiques quan, amb la finalitat d'elaborar estudis d'avaluació, actuïn per encàrrec dels esmentats departaments o entitats del sector públic. S'haurà de garantir que l'equip avaluador pugui accedir a les dades necessàries per a realitzar l'avaluació.
En el cas de que la comunicació de dades impliqui l'accés a dades personals, la comunicació preveurà les garanties de seguretat necessàries, d'acord amb allò previst al Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques en allò que respecta al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, a la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades personals i garantia dels drets digitals, els seus desenvolupaments reglamentaris, i, si escau, la legislació específica o sectorial que sigui aplicable.
El sistema d'estadística oficial de Catalunya haurà d'incorporar les dades de les avaluacions que consideri rellevants."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és la introducció d'un requeriment normatiu perquè els Departaments de la Generalitat de Catalunya i els seus departaments facin ús de la cessió de dades amb la finalitat de facilitar l'intercanvi d'informació en la preparació d'estudis d'avaluació de polítiques públiques. Aquest requeriment s'afegeix als ja establerts en matèria d'avaluació de polítiques públiques en el Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLLFPC).

NECESSITAT

L'estratègia d'institucionalització de l'avaluació ha millorat notablement en els últims anys, impulsant-ne l'ús i millorant l'eficàcia i la transparència. No obstant, cal eliminar traves administratives en l'intercanvi de dades per mantenir aquest progrés. Establir un sistema àgil i eficaç de cessió de dades entre departaments de la Generalitat de Catalunya milloraria les avaluacions de polítiques públiques, promocionant la transparència i la responsabilitat.

L'OCDE destaca la necessitat d'institucionalitzar l'avaluació i establir un marc regulador.
A nivell nacional, existeixen exemples de sistemes d'intercanvi de dades similars, com són la Disposició addicional del Llibre primer de la Llei 17/2017, d'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya, i la Ley 27/2002 de 20 de diciembre, de institucionalización de la evaluación de políticas públicas en la Administración General del Estado.

L'avantprojecte de llei de mesures es considera una oportunitat adequada per a modificar el TRLLFPC, on addicionalment, coincidint amb el procés de presentació, debat, esmena i aprovació del projecte de pressupostos 2024, suposa una important mesura per consolidar i avançar en la institucionalització de l'estratègia d'avaluació de les polítiques públiques.

MARC NORMATIU

La proposta d'inclusió del requeriment té com a principal marc normatiu les següents disposicions normatives:
•Estatut d'Autonomia de Catalunya
•Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya
•Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern
•Llei 13/2008, de la Presidència de la Generalitat i del Govern
•Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya
Aquest marc normatiu estableix el marc competencial per regular un sistema d'avaluació a la Generalitat de Catalunya, a través dels Informes d'Impacte Econòmic i Socials, les Revisions de Despesa, els Plans departamentals d'avaluació, i en regular els principis i orientació de la transparència pública i el bon govern a Catalunya.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública tota aquella informació necessària per a que els ciutadans en puguin avaluar la gestió realitzada. Aquest precepte es troba definit en el següent articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:
Article 71.4 L'Administració de la Generalitat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública la informació necessària perquè els ciutadans en puguin avaluar la gestió.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	apartat 5 a l'article 112	Addició

Títol V. Mesures en matèria de convenis, encàrrecs de gestió i altres acords, amb contingut econòmic

Article 35.1

IG M-194.1

Els convenis, els encàrrecs de gestió i altres acords que tinguin contingut econòmic s'han de formalitzar amb anterioritat al moment en què comencin a produir efectes. Els titulars de les unitats administratives i el personal al servei de la Generalitat de Catalunya que tinguin a càrrec seu la resolució o el despatx dels assumptes, han d'adoptar les mesures oportunes per remoure els obstacles que impedeixin, dificultin o endarrereixin la tramitació del procediment.

OBJECTE

Evitar efectes desfavorables (nul·litat o anul·labilitat de les actuacions)dels instruments jurídics formalitzats un cop executades o quan es troben en execució les actuacions perquè no disposen de cobertura legal. Aquestes situacions es detecten en el control intern de la Intervenció (omissió de la fiscalització prèvia). La Sindicatura de Comptes (Informe 10/20, 25/07/23) estableix "cal assenyalar que el principi general dels actes és el de la irretroactivitat i, per tant, els convenis, acords i contractes s'han de formalitzar amb anterioritat al moment en què comencin a produir efectes.".

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal d'evitar els efectes desfavorables que implica dur a terme actuacions administratives sense disposar d'un instrument jurídic que les empari en el moment del seu inici. D'aquesta manera es vincula els efectes de l'instrument de formalització amb les actuacions que empara.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà evitar els efectes de no disposar d'un instrument jurídic de cobertura en l'àmbit dels convenis i encàrrecs de gestió.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és la següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Títol VI. Modificacions legislatives en matèria de patrimoni

Article 36.1

ECO M-299.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 13 del text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2002, del 24 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"2. Nogensmenys, el Departament competent en matèria de patrimoni, prèvia petició del Departament interessat, podrà prescindir del tràmit de concurs i autoritzar l'adquisició directa quan s'escaurà per les peculiaritats dels béns o de les necessitats del servei a satisfer, o per la urgència extrema de l'adquisició a efectuar o per les limitacions del mercat immobiliari de la localitat on són situats o per l'adquisició de finques situades en sòl no urbanitzable ens espais naturals o en la zona d'influència del domini públic maritimoterrestre per la seva protecció o restauració. En aquest cas se'n donarà compte al Govern, que hi apreciarà la urgència i/o la concurrència de raons que ho justifiquen, i es publicaran els detalls de l'adquisició al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.*"

OBJECTE

Modificar l'apartat 2 de l'article 13 del text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya per tal que a petició dels departaments es pugui prescindir del tràmit de concurs i autoritzar l'adquisició directa en casos determinats. En tal cas se'n donarà compte al Govern, que hi apreciarà la urgència i/o la concurrència de raons que ho justifiquen, i es publicaran els detalls de l'adquisició al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya."

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa deriva del compliment dels mandats legals de la Llei 7/2020, del 2 de juliol, de l'Agència de la Natura de Catalunya, i de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, que ens els dos casos preveuen la possibilitat d'adquirir finques com un dels instruments adequats per a complir els objectius de les citades disposicions.

L'article 7 de la Llei 7/2020, del 2 de juliol, de l'Agència de la Natura de Catalunya, estableixen que l'Agència de la Natura de Catalunya ha de desenvolupar el seu propi programa d'adquisició de sòl per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.

La Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral de la Llei preveu l'adquisició pública del sòl amb els objectius de salvaguardar i recuperar la part del litoral més amenaçada per la urbanització i l'artificialització,

En ambdós supòsits es considera que el tràmit d'expropiació forçosa o celebració d'un concurs no és el mes adequat per a complir els objectius i finalitats de les respectives Lleis.

Preveure de forma expressa la possibilitat d'autoritzar l'adquisició directa de finques d'especial interès per al desenvolupament de la infraestructura verda de Catalunya, o de finques situades en la zona d'influència del domini públic maritimoterrestre per la seva protecció o restauració, permetrà aprofitar l'oportunitat d'adquirir a títol onerós aquest tipus de finques

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei permetrà avançar en l'adquisició directa de finques per fer front a problemàtiques greus a efectes de la situació d'emergència climàtica, i que requereixen una actuació urgent.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la següent normativa
1)Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.
2)Llei 7/2020, del 2 de juliol, de l'Agència de la Natura de Catalunya
3)Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

COMPETÈNCIA

Article 215 de l'Estatut d'autonomia.
El patrimoni de la Generalitat
1. El patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.
2. Una llei del Parlament ha de regular l'administració, la defensa i la conservació del patrimoni de la Generalitat.Es modifica l'apartat 2 de l'article 13 del text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya aprovat el Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"2. Nogensmenys, el Departament competent en matèria de patrimoni, prèvia petició del Departament interessat, podrà prescindir del tràmit de concurs i autoritzar l'adquisició directa quan s'escaurà per les peculiaritats dels béns o de les necessitats del servei a satisfer, o per la urgència extrema de l'adquisició a efectuar o per les limitacions del mercat immobiliari de la localitat on són situats o per l'adquisició de finques situades en sòl no urbanitzable ens espais naturals o en la en la zona d'influència del domini públic maritimoterrestre per la seva protecció o restauració. En aquest cas se'n donarà compte al Govern, que hi apreciarà la urgència i/o la concurrència de raons que ho justifiquen, i es publicaran els detalls de l'adquisició al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya."

Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya	Apartat 2 de l'article 13	Modificació

Part quarta. Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol VI. Mesures administratives en matèria de personal de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic

Capítol I. Normes generals

Article 37.1

PRE M-075.0

S'afegeix una lletra, la *e,* a l'article 103.1 del Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el text següent:

" e) El complement variable per serveis efectius en horari nocturn o en dia festiu, així com per realització de guàrdies de presència física i guàrdies localitzades."

OBJECTE

Preveure un nou concepte retributiu per encaixar en el sistema retributiu la prestació de serveis efectius en horari nocturn o en dia festiu, així com les guàrdies de presència efectiva o de localització de tal manera que amb aquesta modificació tècnica en la regulació legal s'ha de permetre una aplicació homogènia als diferents àmbits de la Generalitat de determinats serveis que en el marc retributiu actual no tenien un correcte encaix.

NECESSITAT

La realització de les guàrdies, el treball nocturn i en dies festius en l'actualitat es retribueixen mitjançant gratificacions per serveis extraordinaris (fora de la jornada) o mitjançant el complement específic, la qual cosa no té un correcte encaix normatiu, ja que cal retribuir aquests serveis vinculant-los a la seva realització efectiva. Cal una modificació tècnica legal que permeti una aplicació homogènia i doni cobertura a la retribució de la seva realització efectiva.

La retribució de les guàrdies, el treball nocturn i en dies festius, no té un correcte encaix en el sistema retributiu: pel concepte de gratificacions per serveis extraordinàries —per estar dins la jornada ordinària o és periòdica—, i pel complement específic —es percep malgrat no es presti el servei de forma efectiva—. La CRDP ha manifestat la conveniència de proposar una regulació homogènia aplicable a la retribució d'aquests conceptes.

La modificació s'ha de dur a mitjançant una norma amb rang legal, atès que l'Estatut Bàsic de l'empleat públic disposa que l'estructura de les retribucions complementàries dels funcionaris s'estableixin per una norma amb rang legal en l'àmbit de cada Administració pública, atenent entre altres, a les característiques dels llocs de treball. L'impacte en el pressupost de les retribucions complementàries justifica la seva inclusió en la seva Llei d'acompanyament.

MARC NORMATIU

Articles 22 i 24 del Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.

Articles 100 i 103 del Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat per Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 1236 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels drets del personal al servei de les administracions públiques.

L'article 24 EBEP estableix que l'estructura de les retribucions complementàries dels funcionaris les han d'establir les lleis corresponents de cada Administració pública.

Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública	Article 103.1.e)	Addició

Article 37.2

PRE M-223.2

S'afegeix una nova disposició addicional, la sisena bis, en el Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat per Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el redactat següent:

"Disposició addicional sisena bis
Creació de l'Escala Estadística i d'Anàlisi del Cos Superior d'Administració de la Generalitat

1. Es crea, dins el Cos Superior d'Administració de la Generalitat, l'Escala Estadística i d'Anàlisi. Correspon a aquesta escala l'elaboració, anàlisi, proposta, assessorament i suport tècnic en matèria de dades estadístiques i la gestió del seu tractament, en relació a models i metodologies estadístiques, en operacions de recollida i reutilització de dades; l'elaboració i coordinació de la gestió estadística oficial i dels programes i projectes d'actuació estadística; l'assistència tècnica a les institucions i òrgans per a l'elaboració d'estadístiques; l'elaboració i gestió del sistema de registres estadístics, directoris i altres registres associats d'estadística oficial; el disseny, la definició, l'elaboració i l'anàlisi d'enquestes i estudis d'opinió; la innovació i investigació en el tractament de noves fonts de dades i la implementació de noves metodologies.

2. Per a l'accés a l'Escala Estadística i d'Anàlisi es requereix estar en possessió d'un títol universitari de grau, doctorat o llicenciatura, enginyeria o arquitectura.

3. Els funcionaris de carrera del Cos Superior d'Administració de la Generalitat que hagin prestat serveis amb funcions substancialment coincidents amb les pròpies de l'Escala Estadística i d'Anàlisi durant un període de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició addicional, s'integraran en aquesta escala mitjançant resolució de la persona titular del departament competent en matèria de funció pública.

4. El personal laboral fix, que en el moment d'entrada en vigor d'aquesta disposició addicional estigui prestant serveis o en una situació de suspensió contractual, en llocs de treball amb funcions substancialment coincidents amb les pròpies de l'Escala Estadística i d'Anàlisi, pot accedir mitjançant un procés de promoció interna exclusiva, i per una sola vegada, a la condició de personal funcionari de carrera de la mateixa."

OBJECTE

Crear, dins el Cos Superior d'Administració de la Generalitat, una escala especialitzada en la matèria específica estadística atès el caràcter homogeni de les funcions a realitzar i l'alt nivell d'especialització de les funcions en l'àmbit estadístic així com la integració en aquesta escala dels funcionaris del cos que hagin dut a terme les funcions assignades a la mateixa.

NECESSITAT

L'especialització de les funcions de l'àmbit estadístic justifiquen la creació de l'Escala dins el cos superior d'administració de la Generalitat, l'escala d'administració general el qual té assignades les funcions genèriques de direcció administrativa, de gestió, d'estudi i propostes, de preparació de normativa, d'elaboració d'informes que requereixin un coneixement complet de la legislació administrativa i similars.

La creació de Escala Estadística i d'Anàlisi, s'adequa al contingut de les funcions a desenvolupar i ha de tenir funcions estretament relacionades amb la direcció, coordinació, l'assessorament, i la gestió en l'àmbit de l'estadística, i que no es corresponen amb les genèriques assignades a l'escala superior d'administració general del cos superior d'administració atesa la transversalitat funcional d'aquesta.

La modificació s'ha de dur a mitjançant una norma amb rang legal, atès que l'article 16 del Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat per Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, estableix que la creació, la modificació i la supressió de cossos i escales es fan per llei.

MARC NORMATIU

Article 75 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.

Article 16 del Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat per Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels drets del personal al servei de les administracions públiques.

L'article 75 EBEP estableix que els cossos i escales de funcionaris es creen, es modifiquen i se suprimeixen per llei de les assembles legislatives de les comunitats autònomes.

Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.	Disposició addicional sisena	Addició

Article 37.3

PRE M-073.1

S'afegeix una disposició addicional, la trenta-dosena, a la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, amb el text següent:

"Disposició addicional trenta-i-dosena
Gestió per projectes i adscripció de personal de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic

1. S'entén per projecte, als efectes d'aquesta disposició, el conjunt ordenat d'actuacions de l'Administració de la Generalitat que té com a finalitat assolir uns objectius prèviament establerts de naturalesa transversal o especialitzada, que s'ha d'atendre amb una organització de caràcter temporal i flexible mitjançant l'adscripció de personal en atenció a criteris de competència, expertesa professional i pluridisciplinarietat.

2. Els projectes poden ser departamentals o interdepartamentals, en funció del seu àmbit d'aplicació.

Els projectes departamentals han de ser aprovats mitjançant resolució de la persona titular de la secretaria general del departament.

Els projectes interdepartamentals han de ser aprovats mitjançant resolució conjunta de les persones titulars de les secretaries generals dels departaments participants, previ informe de la Direcció General de Funció Pública.

Les resolucions que aprovin els projectes seran publicades al portal de transparència de la Generalitat de Catalunya.

3. El projecte ha de contenir els objectius; les funcions i tasques que se'n deriven; els indicadors i resultats per a l'avaluació del projecte; les necessitats de personal vinculades i les seves característiques amb la determinació dels coneixements i l'expertesa requerits; la direcció de les actuacions; l'adscripció orgànica; la seva durada que no podrà excedir de quatre anys; l'aportació de mitjans materials i tecnològics necessaris i, excepcionalment, el cost i el seu finançament.

4. El projecte es caracteritza per la creació d'un equip pluridisciplinar de personal expert en els àmbits transversals o especialitzats relacionats directament amb els objectius del projecte.

La cobertura de les necessitats de personal dels projectes es durà a terme mitjançant l'adscripció temporal de personal funcionari i, si s'escau, personal laboral fix, dels departaments participants, que seran designats mitjançant una resolució d'atribució temporal de funcions pel departament al qual es trobin adscrits.

El personal laboral fix s'adscriu als projectes de conformitat amb la legislació laboral i el conveni col·lectiu d'aplicació.

L'atribució temporal de funcions té per objecte el desenvolupament temporal de funcions, tasques i responsabilitats vinculades al projecte i, en qualsevol cas, s'han de correspondre amb les pròpies del cos, escala o categoria. Els funcionaris amb atribució temporal de funcions continuaran percebent les retribucions íntegres del seu lloc de treball, sens perjudici de la percepció de les indemnitzacions per raó del servei que els hi puguin correspondre. L'atribució temporal de funcions es limita al temps necessari per al desenvolupament de les funcions i tasques atribuïdes al projecte i, com a màxim, tindrà una durada de quatre anys.

OBJECTE

L'objecte és introduir a l'Administració de la Generalitat eines organitzatives de gestió flexibles que permetin fer front a problemàtiques que no són estrictament departamentals, sinó que tenen un àmbit transversal o especialitzat que cal abordar amb equips pluridisciplinars de funcionaris de carrera experts en les matèries amb uns objectius marcats i una organització funcional i temporal fins a l'assoliment dels objectius i amb l'adscripció d'aquest personal al desenvolupament de funcions i tasques vinculades directament al projecte mitjançat una atribució temporal de funcions.

NECESSITAT

La necessitat de regular eines de gestió flexibles, els projectes, que responguin a les necessitats que l'Administració no pot abordar amb el model clàssic d'estructura departamental i d'unitat directiva, així com regular l'adscripció del personal funcionari a aquests projectes.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat que es puguin desenvolupar amb seguretat jurídica els projectes com a una eina de gestió flexible i temporal per a assolir uns objectius de l'Administració i l'adscripció a aquests de funcionaris de carrera i la creació d'equips multidisciplinars.

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual. Cal disposar d'aquesta mesura per poder regular l'adscripció del personal al model de gestió per projectes a l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

- Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

- Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola i l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'ocupació pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública	Disposició addicional trenta-dosena	Addició

L'atribució temporal de funcions té caràcter voluntari i només excepcionalment pot tenir caràcter forçós, sempre que s'acrediti la inexistència de personal voluntari amb el perfil professional adequat i es justifiqui la impossibilitat de garantir l'adequada prestació de les funcions vinculades al projecte.

Les resolucions d'atribució temporal de funcions seran comunicades a les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit que correspongui.

5. Es podrà adscriure al projecte personal interí per a l'exercici de funcions que es corresponguin amb les relacionades amb el lloc de treball objecte de nomenament, així com les genèriques del cos o escala del lloc que ocupa.

6. L'adscripció a un projecte de personal amb vinculació fixa entre l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic es durà a terme mitjançant la reassignació funcional d'empleats públics a què fa referencia la disposició addicional vint-i-sisena d'aquesta Llei."

Article 38.1

PRE M-074.0

S'afegeix una disposició addicional, la quarta, a la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició addicional quarta
Ampliació dels permís per naixement i cura de menor en famílies monoparentals amb guarda legal exclusiva.

En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, el permís per naixement i el permís per adopció, per guarda amb finalitats d'adopció, o acolliment, tant temporal com permanent, s'amplia en deu setmanes en el supòsit dels progenitors o progenitores de famílies monoparentals amb guarda legal exclusiva del fill o filla."

OBJECTE

L'objecte de la mesura consisteix en ampliar, en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, deu setmanes el permís per naixement per a la mare biològica o per a l'altra progenitor/a i el permís per adopció, per guarda amb finalitats d'adopció, o acolliment, tant temporal com permanent, en el supòsit de famílies monoparentals quan tinguin la guarda legal exclusiva, amb un durada màxima de 26 setmanes, en atenció al bé superior dels menors a ser cuidats pel seu progenitor o progenitora en les mateixes condicions que en el cas que es tracti de dues persones progenitores.

NECESSITAT

El vigent article 13 de la Llei 8/2006 preveu l'ampliació durant quatre setmanes del permís de paternitat o maternitat en el cas de les famílies monoparentals. Es considera que no incloure a la Llei l'ampliació a deu setmanes d'aquests permisos per a les famílies monoparentals, vulnera el dret de no discriminació dels menors en impedir que aquests es beneficiïn del mateix temps de cura directa que haurien tingut d'haver nascut en una família amb dos progenitors.

El Tribunal Suprem ha unificat doctrina denegant aquest dret a les famílies monoparentals argumentant que aquesta previsió no està prevista expressament a la Llei, però interpel·la al poder legislatiu per tal que reguli aquesta extensió en atenció al bé superior dels menors a ser cuidats pels seus progenitors.

D'acord amb la doctrina establerta pel Tribunal Suprem i, davant la paràlisi de les institucions estatals, escau aprovar una norma amb rang de llei a Catalunya, per tal que les famílies monoparentals puguin ampliar el període de cura del menor, igualant aquest permís a la durada màxima de 26 setmanes previstes en el cas de les famílies amb dos progenitors, sense cap cost de tramitació d'una norma amb rang legal específica només per aquesta qüestió puntual.

MARC NORMATIU

Convenció sobre els Drets de l'Infant adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989
Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea (CDFUE)
Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic
Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a regular l'ampliació dels permisos de conciliació, s'emmarquen dins l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola i l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, preceptes que s'han de posar en relació amb l'article 49 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que regula els permisos per motius de conciliació de la vida personal, familiar i laboral, per raó de violència de gènere i per a les víctimes de terrorisme i els seus familiars directes, que en tenir el caràcter de condicions mínimes poden ser ampliats mitjançant les corresponents lleis de desenvolupament.

Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya	Disposició addicional quarta	Addició

Article 39.1

PRE M-071.0

Es modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, que resta redactat de la manera següent:

"1. Mentre no entri en vigor la llei d'ocupació pública catalana que ha d'establir una nova ordenació dels cossos i les escales de l'Administració de la Generalitat es mantenen en vigor les següents disposicions:

a) S'afegeix l'especialitat d'ambientòlogia a les actuals especialitats dels cos de titulació superior.

b) Es creen les escales corresponents a les especialitats dels cossos de titulació superior, diplomatura, tècnic d'especialistes i auxiliar tècnic amb els mateixos requisits de titulació i funcions assignades fins al moment d'entrar en vigor aquesta disposició, inclosa l'escala que fa referència a l'especialitat d'ambientologia.

c) L'escala d'ambientologia dins el cos de titulació superior del grup A, subgrup A1, té les funcions següents:

– Elaborar, analitzar, aplicar i fer el seguiment de polítiques, estratègies, programes, plans i projectes per a la gestió del medi ambient i el desenvolupament sostenible.

– Elaborar directrius, propostes de resolució, informes, estudis tècnics i peritatges ambientals de caràcter oficial en l'àmbit de les competències corresponents a l'Administració pública de la Generalitat.

– Impulsar, assistir i gestionar processos administratius relacionats amb el medi ambient.

– Emetre informes en el marc de processos administratius relatius a la gestió del medi ambient, les activitats, el territori, el paisatge i el desenvolupament sostenible.

– Analitzar i aplicar la normativa pròpia de l'àmbit i definir la base tècnica de la normativa catalana.

– Promoure, aplicar i coordinar actuacions d'assessorament, divulgació, sensibilització, formació, educació, innovació i participació relatives a aquest àmbit.

– Assessorar en la integració de la sostenibilitat en les polítiques sectorials del mateix Govern i dels ens locals.

– Avaluar l'estat i les dinàmiques del medi ambient, i els plans, programes i projectes que hi tenen incidència.

– Inspeccionar, analitzar i fer el seguiment de les actuacions i activitats amb incidència sobre el medi ambient.

– Planificar, gestionar i fer el seguiment dels ajuts econòmics i les inversions destinades a actuacions pròpies d'aquest àmbit.

– Coordinar-se amb la política ambiental europea i internacional.

d) El Govern ha d'aprovar els requisits de titulació per a l'accés a les noves escales creades per aquesta disposició. Com a requisit de titulació per a l'accés a l'escala d'ambientologia s'estableix

OBJECTE

L'objecte de la mesura consisteix en possibilitar que es puguin convocar els nous processos selectius corresponents a les noves escales amb els requisits de titulació previstos per a l'accés a les especialitats anteriors a la creació de les escales, sense que es puguin retardar aquestes convocatòries fins a la regulació mitjançant un decret del Govern, atès que això generaria un increment de la taxa de temporalitat. Igualment, és necessària aquesta adequació de la norma per a possibilitar la convocatòria de processos selectius a la nova escala d'ambientòlegs.

NECESSITAT

Un cop finalitzats els processos d'estabilització, esdevé inajornable la convocatòria dels processos selectius corresponents a les ofertes públiques d'ocupació ordinàries dels anys 2021, 2022 i 2023, garantint que la taxa de temporalitat a la Generalitat no superi el 8% dels llocs estructurals. És necessari possibilitar que es mantinguin les titulacions actuals per a l'accés a les noves escales fins a la concreció de les noves titulacions que estableixi el Govern.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat que es puguin convocar tots els processos selectius de les noves escales del cossos especials corresponents a les ofertes públiques d'ocupació ordinàries dels anys 2021, 2022 i 2023 un cop finalitzats els processos d'estabilització.

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual. Cal disposar d'aquesta mesura per poder donar compliment a la normativa bàsica en relació a la taxa de temporalitat a l'Administració de la Generalitat.

MARC NORMATIU

- Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.
- Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
- Llei 9/1986, de 10 de novembre, de cossos de funcionaris de la Generalitat de Catalunya.
- Llei 20/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat en l'ocupació pública.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola i l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'ocupació pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del seu sector públic	Disposició transitòria tercera	Modificació

el grau i la llicenciatura en ciències ambientals, sens perjudici que s'estableixin altres titulacions.

e) Un cop finalitzats els processos d'estabilització d'ocupació temporal, s'adscriuran a l'escala d'ambientologia els llocs de treball que requereixin de la titulació esmentada en la lletra b i que exerceixin les funcions a què fa referència la lletra c."

Article 39.2

PRE M-072.0

S'afegeix un apartat, el tercer, a la disposició transitòria tercera de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic,amb el text següent:

"3. Els funcionaris de carrera que, el darrer dia del termini de pressa de possessió del procés selectiu d'estabilització de personal funcionari mitjançant concurs oposició convocat per la Direcció General de Funció Pública, es trobin ocupant amb caràcter definitiu o provisional o tinguin reservat un lloc de treball que tingui atribuïdes les funcions determinades a la lletra c) de l'apartat 1 d'aquesta disposició i que sigui adscrit a l'escala d'ambientologia del cos de titulació superior, subgrup A1, en virtut del previst a l'apartat 1 d'aquesta disposició, s'integraran en l'escala d'ambientologia del cos de titulació superior.

Igualment s'integraran en aquesta escala les persones que hagin superat el processos selectius d'accés al cos superior d'Administració, subgrup A1, per l'opció medi ambient.

Els funcionaris de carrera que s'integrin en l'escala d'ambientologia resten en la situació administrativa que correspongui respecte del cos o escala des del qual s'integren."

OBJECTE

L'objecte és regular la integració en la nova escala d'ambientòlegs del cos de Titulació Superior, subgrup A1, dels funcionaris que es trobin ocupant amb caràcter definitiu o provisional o tinguin reservat un lloc de treball que tingui atribuïdes les funcions determinades a la lletra c) de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 2/2021 i de les persones que hagin superat el processos selectius d'accés al cos superior d'Administració, subgrup A1, per l'opció medi ambient. Cal també regular la situació administrativa respecte del cos o escala des del qual s'integren.

NECESSITAT

La necessitat de regular la integració dels funcionaris que siguin adscrits als llocs de treball que tinguin atribuïdes les funcions determinades a la lletra c) de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, en la nova escala d'ambientòlegs del cos de Titulació Superior, subgrup A1.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat que es puguin integrar en la nova escala d'ambientòlegs del cos de Titulació Superior, subgrup A1, les persones que es trobin ocupant amb caràcter definitiu o provisional o tinguin reservat un lloc de treball que tingui atribuïdes les funcions determinades a la lletra c) de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 2/2021, del 29 de desembre.

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual. Cal disposar d'aquesta mesura per poder regular la integració dels funcionaris en la nova escala d'ambientòlegs del cos de Titulació Superior, subgrup A1.

MARC NORMATIU

- Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.
- Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
- Llei 9/1986, de 10 de novembre, de cossos de funcionaris de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola i l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'ocupació pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.	Disposició transitoria tercera	Addició

Capítol II. Normes sectorials

Article 40.1

IG M-186.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, del 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactada de la manera següent:

"b) Intervenir i comprovar materialment la despesa feta amb els cabals públics, o qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat, requerint, si s'escau, l'ajuda de funcionaris especialitzats per a l'emissió d'informes raonats sobre la comprovació material de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, les adquisicions patrimonials de béns o drets, així com la resta de tipologia de despesa.
Aquesta comprovació s'ha de fer d'acord amb les instruccions anuals que aprovi la Intervenció General a aquests efectes, que s'han de fonamentar en una anàlisi de riscos de l'àmbit o operacions a controlar o en una obligació legal, i també en els mitjans disponibles i el temps necessari per fer-la."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra b) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial.

NECESSITAT

Donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	3.1.A.b)	Modificació

Article 40.2

IG M-197.0

Es modifica la lletra *d)* de l'apartat 1.A de l'article 3, de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

"d) Assistir a les licitacions que es facin per a la contractació de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, les adquisicions patrimonials de béns o drets i la seva alienació, i els arrendaments.
L'assistència a les meses és potestativa i es concreta d'acord amb els criteris que estableixi la Intervenció General."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra d) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial.

NECESSITAT

Donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.	Article 3.1.A.d)	Modificació

Article 40.3

IG M-258.0

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora, amb el text següent:

"3. La responsabilitat del representant de la Intervenció General en exercici de la comprovació material es valorarà de forma proporcional als mitjans personals i materials disponibles per efectuar l'acte de comprovació i no arribarà a aquells defectes o faltes d'adequació de la inversió realitzada que no donin lloc a resultat tangible, susceptible de comprovació, o aquells vicis o elements ocults, impossibles de detectar en el moment d'efectuar la comprovació material. En els supòsits en què no s'hagi designat assessor tècnic, per no considerar-ho necessari, la responsabilitat exigible al representant designat quedarà limitada als aspectes i deficiències que es puguin detectar que no necessitin d'una qualificació tècnica en un sector específic corresponent a l'objecte de comprovació."

OBJECTE

La mesura que ara es proposa consisteix en afegir un nou apartat a l'article 3 de la LLEFI per tal de preveure i regular el règim de responsabilitat dels membres de la Intervenció General en l'àmbit de la comprovació material de la despesa feta amb cabals públics, així com de tota actuació que impliqui la variació del patrimoni de la Generalitat de tota actuació dut a terme per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

La justificació rau en que és necessari dotar a la funció de la comprovació material de la despesa feta amb cabals públics, així com de tota actuació que impliqui la variació del patrimoni de la Generalitat de tota actuació dut a terme per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, d'un règim de responsabilitat concret i específic per aquest àmbit d'actuació de les actuacions de control de la Intervenció General, per tal d'establir supòsits, abast i límits.

Aquesta mesura forma part d'un paquet de mesures de simplificació i agilitat del control intern que la Intervenció General ha vingut endegant en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta. El fet de regular aquest àmbit derivat del control també forma part d'aquest paquet de mesures i n'és una conseqüència necessària.

Les actuacions de comprovació material han de disposar d'un règim de responsabilitat per part dels que les efectuen, extrem que ha esdevingut preceptiu ateses les necessitats sorgides de dur a terme un nombre superior d'actuacions ja sigui per l'existència d'un volum més gran d'actuacions per part de les entitats sotmeses a control o ja sigui per l'existència de noves actuacions a controlar com ara els fons next generation (fons mrr i fons comunitaris).

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
-LLEI 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

LLEI 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Article 3.3	Addició

Article 40.4

IG M-187.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 16/1984, del 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactada de la manera següent: :
"b) Intervenir i comprovar la despesa feta amb cabals públics o qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial.

NECESSITAT

Donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.	Article 10.2.b)	Modificació

Article 40.5

IG M-188.0

Es modifica la lletra *d* de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 16/1984, del 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactada de la manera següent: :
"d) Assistir a les licitacions que es facin per a la contractació de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, les adquisicions patrimonials de béns o drets i la seva alienació, i els arrendaments."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial.

NECESSITAT

Donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Article 10.2.d)	Modificació

Article 40.6

IG M-189.0

Es modifica la lletra f de l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei 16/1984, del 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactada de la manera següent:
"f) Intervenir i comprovar la despesa feta amb cabals públics o qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat".

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra f) de l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial.

NECESSITAT

Donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC)
(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Article 10.3.f)	Modificació

Article 40.7

IG M-199.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 11 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:
"3. El contingut i la durada de les proves selectives i dels cursos selectius de formació per a l'accés a les escales del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya, el contingut del temari que ha de regir la fase d'oposició i les regles sobre la composició i el sistema de designació dels tribunals qualificadors es determinarà d'acord amb la normativa aplicable."

OBJECTE

L'objecte de la modificació de l'apartat 3 de l'article 11 de la LLEFI és atorgar coherència als processos selectius per accedir al Cos d'Intervenció General (Escala Superior i Escala Tècnica) amb relació a la normativa establerta per a la resta de processos selectius, tot i remetent a la normativa general en la matèria.

NECESSITAT

La regulació actual preveu el requisit consistent en què el Govern aprovi per reglament el contingut i la durada de les proves selectives i dels cursos selectius de formació per a l'accés al Cos d'Intervenció, el contingut del temari i les regles sobre la composició i el sistema de designació dels tribunals qualificadors, quan en la resta de processos selectius d'altres cossos no s'hi estableixi per la qual cosa es considera un requisit afegit que no simplifica els processos.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que en modificar la norma s'estandarditza la regulació establerta per als processos de selecció del Cos d'Intervenció amb la de la resta de processos selectius establerts, sense que sigui necessari afegir més tràmits dels establerts en general.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'avantprojecte rau en el fet que d'aquesta manera es disposarà d'aquesta mesura de simplificació tan bon punt entri en vigor la Llei de mesures, i així els pròxims processos selectius que es vulguin dur a terme es podran iniciar sense que sigui necessari que el Govern els aprovi.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en qual s'insereix la proposta és la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora (DOGC número 422, de data 4 d'abril de 1984) i dins del context de les facultats de control intern previstes al Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Article 11.3	Modificació

Article 40.8

IG M-191.1

S'afegeix una disposició transitòria, la quarta, a la Llei 16/1984, del 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, amb el text següent:

"Disposició transitòria quarta
L'accés a les escales del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya, tant pel torn lliure com pel torn de promoció interna, es fa d'acord amb els processos i requisits regulats a l'article 11 d'aquesta Llei, llevat del requisit relatiu al torn de promoció interna sobre l'acreditació de l'antiguitat mínima que, per als pels processos selectius que es convoquin fins el 31 de desembre de 2025 es computaran, als efectes d'acreditar l'antiguitat mínima exigida per a participar en el torn de promoció interna a què fa referència l'article 11.2, els serveis prestats en llocs de treball adscrits a la Intervenció General."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, tot i afegint-hi una nova disposició transitòria als efectes de disposar del personal suficient per al desenvolupament de les tasques de control mentrestant no es resolen o convoquen els processos selectius del cos d'Intervenció.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal de poder disposar d'efectius suficients dins de la Intervenció General per poder dur a terme les tasques de control d'acord amb els perfils requerits per aquestes tasques mentrestant es resolen o s'inicien els procediments selectius corresponents.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà continuar i dur a terme les actuacions de control amb el personal adequat d'acord amb les funcions atribuïdes mentrestant no es disposa dels efectius definitius.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació permetrà disposar del personal necessari del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya per dur a terme les tasques de control.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora (DOGC número 422, de 04/04/1984), així com el DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Disposició transitòria tercera	Addició

Article 41.1

INT M-085.0

S'afegeix un article, el *9 bis,* a la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya.
"Article 9 bis
En l'àmbit dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvaments de la Generalitat, el departament competent en aquesta matèria ha de vetllar per la prevenció dels riscos i la protecció eficaç de la seguretat i la salut dels seus
efectius en el desenvolupament de les funcions respectives en condicions suficients i adequades a la naturalesa i les característiques d'aquestes funcions, d'acord amb la normativa que resulti d'aplicació."

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte incloure dins l'articulat de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, un reconeixement explícit de la garantia dels SPEIS de la Generalitat a la integració de la prevenció dels riscos i la protecció eficaç de la seguretat i la salut en el desenvolupament específic de les seves funcions.

NECESSITAT

Amb motiu de la signatura, el 21 de juliol de 2023, del nou Acord de condicions laborals del cos de Bombers de la Generalitat per al període 2023-2026, el Departament d'Interior es compromet a reforçar i millorar la integració de la prevenció de riscos laborals al cos de Bombers. D'altra banda, la prevenció de riscos i la protecció eficaç de la seguretat i la salut de la resta d'efectius que integren els SPEIS de la Generalitat es troba mancada de recolzament legal específic.

Sens perjudici de la competència estatal bàsica en aquesta matèria, l'aprovació de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i la resta de normativa de desplegament, amb posterioritat a la Llei 5/1994 ha generat la necessitat d'incloure-hi un reconeixement explícit en aquesta matèria.

La llei especial que regeix els SPEIS de la Generalitat és la Llei 5/1994, per la qual cosa escau incloure-hi aquesta previsió. Així mateix, la mesura proposada ha de constituir el fonament jurídic específic que habiliti les despeses d'integració de la prevenció de riscos, en l'àmbit concret dels SPEIS de la Generalitat, a les instal·lacions, equipaments i materials, als vehicles i a les activitats operatives i de formació i entrenament.

MARC NORMATIU

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya; Acord de condicions laborals del cos de Bombers de la Generalitat per al període 2023-2026, subscrit en data 21 de juliol de 2023 i ratificat per Acord del Govern de data 12 de setembre de 2023; Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i resta de normativa de desplegament.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en els preceptes següents de l'Estatut d'autonomia de Catalunya:
-l'article 132, relatiu a la competència exclusiva en matèria de protecció civil, regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis,
-i l'article 170.1.h, relatiu a la competència executiva de la Generalitat en matèria de prevenció de riscos laborals i seguretat i salut en el treball.

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya	Article 9 bis	Addició
	articlr 9 bis	Addició

Article 41.2

INT M-087.0

Es modifica l'article 13 de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 13
1. Correspon al departament competent en matèria de prevenció, extinció d'incendis i salvaments el comandament del cos de Bombers de la Generalitat.
2. El cos de Bombers de la Generalitat exerceix les funcions següents:
a) L'extinció d'incendis i la direcció de les operacions i delimitació de les actuacions dels serveis o cossos que concorrin en tasques de suport.
b) En els supòsits d'ocurrència de qualsevol sinistre o situació d'emergència, actuar amb la finalitat de minimitzar els danys, tant personals com materials.
c) Dur a terme activitats de prevenció tendents a evitar o disminuir el risc d'incendis i d'accidents, i exercir la intervenció administrativa de la Generalitat en l'àmbit de la prevenció i seguretat en matèria d'incendis dels establiments, les activitats, les infraestructures i els edificis en els termes establerts a la legislació específica d'aplicació.
d) Estudiar i investigar les tècniques, les instal·lacions i els sistemes per a la protecció contra incendis en relació amb la normativa específica en aquesta matèria.
e) Intervenir en operacions de protecció civil, d'acord amb les previsions dels plans territorials i dels plans especials corresponents i elaborar els plans d'actuació respectius dels serveis d'extinció d'incendis.
f) Les actuacions de salvament marítim.
g) El salvament fluvial, el rescat de muntanya i les actuacions de salvament de persones, animals i els seus béns.
h) La recerca de les persones perdudes o desaparegudes, en col·laboració amb el cos de Mossos d'Esquadra i amb la resta de forces de seguretat pública.
i) La investigació i anàlisi dels sinistres en els quals intervingui per raó de la seva competència, per tal d'informar sobre les causes, les conseqüències i els danys produïts.
j) Les activitats informatives i formatives adreçades a la ciutadania per tal de disminuir la seva exposició al risc en incendis i accidents i d'augmentar la seva autoprotecció.
k)Actuar en serveis d'interès públic, per raó de la capacitació específica dels seus membres i de l'adequació dels mitjans materials disponibles.
l) Totes les altres que li corresponguin o li puguin correspondre d'acord amb la legislació vigent."

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte adequar i actualitzar la redacció de la Llei 5/1994, de 4 de maig, als àmbits competencials i funcionals que es corresponen amb l'actuació del cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya i, al mateix temps, delimitar amb més claredat i precisió alguna de les funcions que es van establir l'any 1994.

NECESSITAT

El transcurs d'un llarg període de temps des de l'aprovació i entrada en vigor de la redacció actualment vigent de l'article 13 de la Llei 5/1994, juntament amb el desplegament assolit durant aquest període per part del cos de Bombers de la Generalitat, han determinat la necessitat d'actualitzar, aclarir i especificar alguns aspectes de les funcions d'aquest cos per tal de reflectir-ne les realitats organitzatives, competencials i funcionals actuals.

L'article 13 de la Llei 5/1994 enumera les funcions que corresponen al cos de Bombers de la Generalitat, per la qual cosa escau introduir en aquest mateix precepte les actualitzacions i adequacions normatives vinculades específicament amb aquesta qüestió.

L'actualització i clarificació normativa proposada ha de contribuir a una planificació pressupostària més ajustada dels recursos necessaris per a l'exercici de cadascuna de les funcions que exerceix el cos de Bombers i a evitar, al mateix temps, totes aquelles situacions d'ineficiència o duplicitat de recursos que es poguessin derivar d'indeterminacions normatives en aquest àmbit.

MARC NORMATIU

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya; Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis; Carta de Serveis de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, aprovada per Resolució IRP/134/2010, de 21 de gener.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, relatiu a la competència exclusiva en matèria de protecció civil, regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments.

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya	Article 13	Modificació
	Article 13	Modificació

Article 41.3

INT M-089.1

Es modifica l'article 24 de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:
"Article 24
El cos de Bombers de la Generalitat s'estructura territorialment en parcs, àrees regionals i regions d'emergències."

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte incloure dins l'articulat de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, la delimitació real de l'estructura del cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya quant a la seva organització territorial.

NECESSITAT

L'organització territorial actual del cos de Bombers de la Generalitat, llargament consolidada en el decurs del temps, no es correspon amb la reflectida a la Llei 5/1994, de 4 de maig, reguladora d'aquest cos, per la qual cosa es detecta la necessitat d'adequar aquesta regulació.

L'article 24 de la Llei 5/1994 estableix el marc legal de l'organització territorial del cos de Bombers de la Generalitat, per la qual cosa escau introduir en aquest mateix precepte les actualitzacions i adequacions normatives vinculades específicament amb aquesta qüestió.

La mesura ha de contribuir a una planificació pressupostària adequada dels recursos necessaris per a l'exercici de les funcions del cos de Bombers d'acord amb l'organització real en el territori, evitant les disfuncions administratives derivades de la seva manca de correspondència amb la llei reguladora del cos, i ha de constituir també el fonament i marc legal que garanteixi el manteniment de l'eficiència i racionalitat en el disseny d'aquesta estructura territorial bàsica.

MARC NORMATIU

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya Decret 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior.
Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
Constitució espanyola.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en els preceptes següents de l'Estatut d'autonomia de Catalunya:
- L'article 132, relatiu a la competència exclusiva en matèria de protecció civil, regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments,
- L'article 150, relatiu a la competència exclusiva en matèria d'organització de l'Administració de la Generalitat.

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya	Article 24	Modificació

Article 41.4

INT M-086.0

Es modifica l'article 25 de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 25
-1 El parc és el conjunt de mitjans personals i materials, amb organització pròpia, situat en un municipi i amb un àmbit territorial d'intervenció funcional concret.
-2 L'àrea regional és un conjunt de parcs amb unitat de coordinació i àmbit comarcal. Excepcionalment, hi poden haver àrees regionals d'àmbit intercomarcal, d'acord amb el que estableix l'apartat 4.
-3 La regió d'emergències és una unitat territorial d'àmbit superior que agrupa diverses àrees regionals i vetlla per llur coordinació, operativa i funcional.
-4 S'ha de determinar per reglament l'organització territorial, funcional i operativa del cos de Bombers de la Generalitat, d'acord amb l'organització territorial de Catalunya i l'operativitat pròpia del cos."

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte incloure dins l'articulat de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, la delimitació real de l'estructura del cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya quant a la seva organització territorial.

NECESSITAT

L'organització territorial actual del cos de Bombers de la Generalitat, llargament consolidada en el decurs del temps, no es correspon amb la reflectida a la Llei 5/1994, de 4 de maig, reguladora d'aquest cos, per la qual cosa es detecta la necessitat d'adequar aquesta regulació.

L'article 25 de la Llei 5/1994 conté les definicions legals de les estructures territorials bàsiques en què s'organitza el cos de Bombers de la Generalitat, per la qual cosa escau introduir en aquest mateix precepte les actualitzacions i adequacions normatives vinculades específicament amb aquesta qüestió.

La mesura ha de contribuir a una planificació pressupostària adequada dels recursos necessaris per a l'exercici de les funcions del cos de Bombers d'acord amb l'organització real en el territori, evitant les disfuncions administratives derivades de la seva manca de correspondència amb la llei reguladora del cos, i ha de constituir també el fonament i marc legal que garanteixi el manteniment de l'eficiència i racionalitat en el disseny d'aquesta estructura territorial bàsica.

MARC NORMATIU

Es troba regulat a la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, i en el Decret 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior.
Així com, la competència de la Generalitat es fonamenta en l'Estatut d'autonomia de Catalunya, articles 132 i 150.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en els preceptes següents de l'Estatut d'autonomia de Catalunya:
-L'article 132, relatiu a la competència exclusiva en matèria de protecció civil, regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments,
-L'article 150, relatiu a la competència exclusiva en matèria d'organització de l'Administració de la Generalitat.

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya	Article 25	Modificació

Article 41.5

INT M-092.3

Es modifica l'article 52 de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 52

1 Els bombers i bomberes voluntaris tenen dret a gaudir d'una assegurança que cobreixi els accidents que es puguin produir en acte de servei; a gaudir de la defensa jurídica necessària en les causes instruïdes com a conseqüència d'actuacions dutes a terme en l'exercici de llurs funcions; i a percebre les compensacions que indemnitzin els conceptes que es determinin reglamentàriament, en la forma i quantia que s'hi estableixi."

2 Els bombers i bomberes voluntaris que, per la seva actuació en servei vegin alterada de forma permanent la seva condició física i siguin declarats en situació d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa per l'Institut Nacional de la Seguretat Social, tenen dret a percebre una compensació per un import complementari al de la pensió reconeguda per l'Institut Nacional de la Seguretat Social. Les condicions per a l'atorgament d'aquesta compensació així com la seva durada i quantia, s'han d'establir reglamentàriament.

3 Els bombers i bomberes voluntaris han d'ésser distingits o recompensats quan s'aprecií alguna de les circumstàncies o algun dels supòsits que siguin determinats per reglament."

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte introduir dins l'articulat de la Llei 5/1994, de 4 de maig, la garantia legal de protecció i indemnització integrals dels bombers/es voluntaris amb motiu de la prestació altruista dels seus serveis en el marc funcional dels SPEIS de la Generalitat, refermant la protecció que els ofereix l'art. 554.3.a) del Codi Penal i afegint una habilitació normativa específica per a complementar la compensació en el supòsit que del servei altruista prestat se'n derivin seqüeles físiques de caràcter permanent.

NECESSITAT

Es constata la necessitat d'actualitzar i ampliar els mecanismes de reconeixement, protecció i compensació del col·lectiu de bombers/es voluntaris de la Generalitat a l'efecte de garantir-ne l'emparament i el rescabalament íntegres davant de totes les conseqüències, directes i indirectes, que es poden derivar de la prestació d'aquest servei altruista.

L'article 52 de la Llei 5/1994 estableix el marc legal de garantia de protecció del col·lectiu de bombers/es voluntaris, per la qual cosa escau introduir en aquest mateix precepte les actualitzacions i adequacions normatives vinculades específicament amb aquesta qüestió.

La mesura proposada té un impacte directe en la previsió de despeses del pressupost de la Generalitat i ha de contribuir a una planificació pressupostària més ajustada dels recursos necessaris per a la protecció i compensació integrals del col·lectiu de bombers/es voluntaris.

MARC NORMATIU

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya; Decret 8/2015, de 27 de gener, pel qual s'aprova el Reglament del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya i del Consell de Bombers Voluntaris de la Generalitat de Catalunya; Ordre PRE/210/2020, de 4 de desembre, per la qual es fixen les quanties de les compensacions corresponents a les prestacions de les persones membres del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en els preceptes següents de l'Estatut d'autonomia de Catalunya:
l'article 132, relatiu a la competència exclusiva en matèria de protecció civil, regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments,
l'article 166.2, relatiu a la competència exclusiva en matèria de voluntariat.

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya	Article 52	Modificació

Article 42.1

INT M-088.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 28 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, que resta redactat de la manera següent:

"1. L'accés a les categories de facultatiu o facultativa i tècnic o tècnica de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra es fa per convocatòria de lliure accés, mitjançant oposició o concurs oposició.
Les convocatòries d'accés a la categoria de facultatiu/iva poden incloure un torn de promoció interna per a les persones funcionàries de carrera de la categoria de tècnic o tècnica de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra, si compleixen els requisits de titulació, tenen una antiguitat mínima de dos anys en la categoria de tècnic o tècnica i compleixen la resta de requisits exigits en la convocatòria."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és adequar la normativa a la realitat, en tant que les convocatòries de promoció interna que es preveuen en l'actual regulació han estat desertes en la totalitat de casos en què s'han convocat en el decurs de gairebé vint anys. Per tant, l'actual sistema és totalment ineficient, ja que obliga a duplicar processos selectius. Alhora, el canvi normatiu permet adequar la promoció interna de l'escala de suport a l'establerta amb caràcter general a la resta de cossos i escales de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

La regulació actual comporta dur a terme una convocatòria de promoció interna entre col·lectius que, per les seves condicions de treball, no estan mai interessats en participar-hi. Per tant, la totalitat de convocatòries resten desertes i s'ha de realitzar la convocatòria en torn lliure. D'altra banda, aquesta previsió específica exclou l'escala de suport de la regulació general sobre la promoció interna establerta per a la totalitat de col·lectius de la Generalitat.

Aquesta modificació normativa permet establir per a l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra les mateixes condicions per a la promoció interna que les establertes amb caràcter general per a la totalitat de col·lectius de la Generalitat de Catalunya.

L'oferta pública d'ocupació per l'any 2023 incorpora places corresponents a l'escala de suport i les convocatòries estan previstes pel segon semestre de 2023. La modificació proposada permetrà un estalvi econòmic en recursos interns i una millor eficiència en els processos selectius, reduint els costos derivats de la convocatòria de promoció interna i establint dos torns en una única convocatòria.

MARC NORMATIU

Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.
Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
Llei 8/2023, del 12 de maig, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat, de foment de la promoció interna i d'agilitació de la cobertura de llocs de treball amb funcionaris de carrera.
Les successives lleis de pressupostos de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública.
Article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes.
Article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: L'organització de l'Administració de la Generalitat.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra	Article 28.1	Modificació

Article 42.2

INT M-084.0

S'afegeix un article, el *29 bis*, a la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, amb el text següent:

"Article 29 bis

1. La carrera horitzontal del cos de Mossos d'Esquadra suposa el reconeixement individualitzat del desenvolupament professional d'acord amb un model de competències i habilitacions operatives i l'assoliment de diferents nivells d'expertesa i experiència, validats a través de l'avaluació del rendiment i de les competències professionals.
2. Reglamentàriament, mitjançant una ordre del conseller o consellera competent en matèria de seguretat pública, s'establirà un sistema d'itineraris professionals estructurats en nivells d'expertesa professional en el mateix lloc de treball i en la provisió dels llocs de treball de les diferents especialitats. Aquest sistema ha d'incloure:
a) Els graus o nivells que es reconeixeran, amb el corresponent complement de carrera horitzontal.
b) Els requisits per accedir a cada grau o nivell, els temps i condicions de permanència, així com les circumstàncies que poden resultar en la pèrdua d'aquests.
c) Els mecanismes i criteris per avaluar la trajectòria i actuació professional, la qualitat dels treballs realitzats, els coneixements adquirits i el resultat de l'avaluació del desenvolupament. Podran incloure's d'altres mèrits i aptituds en funció de l'especificitat de la funció desenvolupada.
3. L'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, en col·laboració i coordinació amb la direcció general competent en matèria de policia, d'acord amb la legislació vigent per a l'expedició i l'homologació de títols i formació especialitzada, elaborarà el pla formatiu del Pla de carrera professional del cos de Mossos d'Esquadra."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és habilitar normativament al Departament d'Interior per a implantar un pla de carrera horitzontal en el cos de Mossos d'Esquadra, prèvia autorització dels òrgans competents, a partir de les conclusions que s'obtinguin a la comissió establerta a l'Acord de 2 de juliol de 2020, entre el Departament d'Interior i les organitzacions sindicals de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra sobre la jubilació anticipada i altres millores en les condicions laborals, i d'acord amb el que s'estableix en el Text refós de l'Estatut Bàsic de l'empleat públic – TREBEP -.

NECESSITAT

El desenvolupament de la carrera professional del CME és necessari per assegurar el compliment eficient de les tasques de policia integral.

L'actualització dels itineraris professionals en especialitats i la implantació de la carrera horitzontal, sense canvi de lloc de treball, és essencial per la modernització, millora de la professionalització i qualitat de la prestació del servei, garantint la formació, especialització i manteniment de les condicions psicofísiques.

El desenvolupament d'un pla de carrera horitzontal al cos de Mossos d'Esquadra requereix d'una habilitació legal que permeti el seu desenvolupament reglamentari posterior, i atorgui la seguretat jurídica necessària per garantir-ne el compliment i l'execució correctes.

L'Acord de 2 de juliol de 2020 sobre la jubilació anticipada i altres millores en les condicions laborals, estableix la creació d'una comissió per establir un pla de carrera professional per a les unitats de seguretat ciutadana. Així mateix, és urgent actualitzar el pla de carrera professional vigent actualment, establert per l'Ordre IRP/326/2010. Per a fer-ho, és necessari disposar d'habilitació legal, d'acord amb l'establert als articles 16 i 17 del TREBEP.

MARC NORMATIU

Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
Acord GOV/166/2006, de 24 d'octubre, pel qual s'aproven el Pla de carrera professional del cos de mossos d'esquadra i determinades mesures referides a la relació de llocs de treball del cos de mossos d'esquadra i Ordre IRP/326/210, de 12 de maig, que el modifica.
Acord de Govern de 21 de juliol de 2020, pel qual es ratifica l'Acord de 2 de juliol de 2020 entre el Departament d'Interior i les organitzacions sindicals de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra sobre la jubilació anticipada i altres millores en les condicions laborals.

COMPETÈNCIA

Article 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública.
Article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes.
Article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: L'organització de l'Administració de la Generalitat.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra	Article 29 bis	Addició

Article 42.3

INT M-081.1

Es modifica la lletra *b)* de l'apartat 1 de l'article 40 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, que resta redactada de la manera següent:

"b) Retribucions complementàries:
1r. El complement de destinació, corresponent al nivell del lloc de treball que s'ocupa.
2n. El complement específic, que ha de figurar en la relació de llocs de treball i comprèn, de manera diferenciada, els conceptes d'especial dificultat tècnica, de grau de dedicació, de responsabilitat, d'incompatibilitat, de perillositat, de penositat, de mobilitat per raó del servei i d'especificitat d'horaris. Només es pot atribuir un complement específic a cada lloc de treball, una part del qual pot ser d'import variable per tal de retribuir circumstàncies concretes dels serveis que es produeixin de manera efectiva. La quantia resultant pot variar en funció dels conceptes anteriors atribuïts al lloc de treball, així com del compliment dels requisits establerts en la part variable.
3r. El complement de productivitat.
4t. El complement de carrera professional, corresponent a les retribucions associades al pla de carrera professional, segons l establert a l article 29 bis.
5è. Gratificacions per serveis extraordinaris.
6è. Indemnitzacions per raó del servei."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és l'habilitació legal necessària respecte d'una configuració del complement específic que respongui al principi d'equitat i, alhora, a la necessitat de garantir una prestació del servei policial de la màxima qualitat. També s'incorpora el complement que ha d'anar associat al desenvolupament del pla de carrera professional.

NECESSITAT

El model retributiu i d'horaris actual es troba regulat en normes reglamentàries i en els successius acords de condicions que s'han aprovat des de l'any 1996. És necessària una actualització del marc legal que sintetitzi els conceptes i doti de major coherència el sistema.
Cal considerar les recomanacions recollides en l'informe de la Sindicatura de Comptes de fiscalització limitada de les despeses de personal del CME, corresponent a l'exercici 2018.

El nou esquema de valoració del complement específic permet reordenar dos conceptes retributius aplicats fins al moment de forma desagregada (el complement de nocturnitat i la compensació indemnitzatòria per treball en cap de setmana) i integrar-los en una part (del complement específic) que sigui variable, atenent al fet que es retribueixen circumstàncies concretes del servei.
Aquest tipus de complements variables són habituals en diversos col·lectius policials.

El 31 de juliol de 2023 s'ha signat l'Acord entre el Departament d'Interior i les organitzacions sindicals representatives del Cos de Mossos d'Esquadra sobre conciliació i millores retributives, que inclou un nou esquema del complement específic, en el sentit que per a determinades situacions concretes, es proposa establir un component variable del seu import, derivat de circumstàncies concretes del servei així com del compliment dels requisits que s'estableixin.

MARC NORMATIU

Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.
Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
Les successives lleis de pressupostos de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública.
Article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes.
Article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: L'organització de l'Administració de la Generalitat.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra	Article 40.1	Modificació

Article 42.4

INT M-090.1

Es modifica la lletra *b* de l'article 53 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, que resta redactada de la manera següent:

"b) La participació en l'establiment de les condicions de prestació del servei dels funcionaris.
A aquest efecte, el Consell de la Policia, mitjançant els grups de negociació que, si s'escau, es constitueixin en el seu marc, és l'òrgan en el qual els representants dels membres de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i de l'administració exerceixen el dret la negociació col·lectiva, d'acord amb els procediments de participació normativament establerts."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és adequar la normativa a la realitat, en tant que el dret a la negociació col·lectiva de les persones membres del cos de Mossos d'Esquadra s'ha vingut reconeixent de facto des que es va explicitar el dret a la lliure sindicació, en atenció a la jurisprudència constitucional.

NECESSITAT

La regulació actual pot suscitar dubtes jurídics, si no es considera el context, quant al dret de la negociació col·lectiva de les persones membres del cos de Mossos d'Esquadra, en tant que no es recullen de forma explícita aquests termes entre les funcions del Consell de la Policia, sinó que únicament es parla de "participació en l'establiment de les condicions de treball".

Aquesta modificació normativa permet adequar el text normatiu a la realitat, sense que impliqui cap alteració respecte del funcionament actual del Consell de la Policia. D'acord amb el marc normatiu de les forces i cossos de seguretat i del cos de Mossos d'Esquadra en particular, ha de ser la Llei 10/1994 de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra la que reculli de forma expressa el dret a la negociació col·lectiva.

De la negociació col·lectiva del cos de Mossos d'Esquadra en deriven pactes i acords vigents que tenen impacte econòmic. Recentment, el Govern ha ratificat l'Acord de 31 de juliol de 2023 sobre conciliació i millores retributives del cos de Mossos d'Esquadra. Cal evitar que es puguin suscitar dubtes jurídics quant a la validesa d'aquests acords, derivats de la lectura literal de la Llei 10/1994 sense considerar el context jurisprudencial i d'interpretació material.

MARC NORMATIU

Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de Seguretat.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical.
Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

COMPETÈNCIA

Article 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública.
Article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes.
Article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: L'organització de l'Administració de la Generalitat.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra	Article 53	Modificació

Article 43.1

IG M-193.0

Es modifica la disposició addicional segona del Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer, que queda redactat de la manera següent:

"Segona
Amb caràcter transitori i per un període de cinc anys, les funcions atribuïdes a l'Escala Superior d'Intervenció del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris de l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya, mitjançant resolució d'habilitació de l'interventor/a general i amb l'abast que aquest/a determini, que pot perllongar per necessitats del servei.
Així mateix, amb caràcter transitori i pel mateix període, les funcions atribuïdes a l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris de l'Escala Superior d'Administració General del Cos superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant resolució d'habilitació de l'interventor/a general i amb l'abast que aquest/a determini.
Durant el període de vigència de l'habilitació, el personal habilitat té dret a la percepció d'un component singular en el complement específic del lloc que ocupa fins a la seva equiparació amb el nivell retributiu propi de les funcions per a les quals és habilitat."

OBJECTE

Modificació de la DA 2a DLLEI 46/2020 per tal d'adequar el termini de 4 anys que s'hi estableix i homogeneïtzar-lo amb el de 5 anys disposat a l'apartat 5 de la DT 2a LLEFI que determina que els llocs vacants de l'escala tècnica de control i comptabilitat del Cos d'Intervenció poden ser ocupats transitòriament, per un període de 5 anys, per personal de l'escala superior d'administració general del Cos Superior d'Administració, i, excepcionalment, per altres cossos. D'aquesta manera s'obtenen períodes de transitorietat idèntics en matèria d'ocupació de personal en l'àmbit de la Intervenció.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència i consistència a la normativa relativa al personal de la Intervenció en els períodes transitoris en què és necessària l'ocupació de llocs de treballs en funció de l'estat dels processos selectius i de les necessitats del servei i d'aquesta manera evitar que la manca d'ocupació de les places comporti generar disfuncions en les funcions de control previstes a la Llei 16/1984, de de 20 de març, LLEFI.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula l'ocupació dels llocs de treball de la funció interventora permetrà gestionar els efectius d'una forma més adequada a les necessitats.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor la previsió del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, ja serà d'aplicació i se'n podrà fer ús de forma coherent amb la resta de normativa que regula l'ocupació transitòria dels llocs de treball del Cos d'Intervenció.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
- Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer.
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.
-DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer.	Disposició addicional segona	Modificació

Títol VII. Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic

Capítol I. Agència de Ciberseguretat de Catalunya

Article 44.1

PRE M-079.0

S'afegeix una nova lletra, la *i,* a l'apartat 4 de l'article 2 de la Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, amb el text següent:

"i) Auditar i certificar el compliment dels requeriments establerts a la normativa vigent respecte dels sistemes d'informació inclosos en l'àmbit d'actuació de l'Agència."

OBJECTE

L'objecte de la iniciativa és l'addició d'una nova funció de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya i que és l'auditoria i certificació dels sistemes d'informació en l'àmbit que li és propi, per donat compliment al requeriment del Centre Criptològic Nacional, en el procés de reconeixement de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya com a òrgan d'auditoria tècnica.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per garantir el compliment dels requeriments establerts pel Centre Criptològic Nacional, en el procés de reconeixement de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya com a òrgan d'auditoria tècnica. En cas de no abordar-se aquesta iniciativa de modificació no es podria obtenir aquest reconeixement.

La mesura és adequada a les finalitats que es persegueixen ja que permet acomplir el requeriment formalitzat a l'entitat, i que únicament es pot complir amb l'addició d'una nova funció a la Llei de creació de l'Agència. Si bé és clar que l'Agència disposa de les competències necessàries per executar aquestes funcions, és imprescindible explicitar-les en la seva normativa rectora d'acord amb les indicacions rebudes en el procés d'avaluació i reconeixement.

La inclusió de la mesura es justifica en la necessitat de modificar la Llei per introduir la nova funció requerida. No es tracta d'una modificació substancial. I s'ha de dur a terme la modificació legal dins del termini del requeriment formulat pel Centre Criptològic Nacional, en el procés de reconeixement de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya com a òrgan d'auditoria tècnica.

MARC NORMATIU

- Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya i que es proposa la seva modificació
- Decret 223/2019, de 29 d'octubre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, els béns i actius que s'adscriuen a l'Agència, així com els drets i obligacions a què l'Agència se subroga, que també s'haurà de modificar, però que per a això precisa primer de la modificació de la Llei.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de la seva Administració.
L'article 140.7 de l'EAC disposa que correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de comunicacions electròniques.
L'article 121.1.a de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de comerç, incloent l'ordenació administrativa del comerç electrònic.
L'article 53 de l'EAC estableix que els poders públics han de facilitar el coneixement de la societat de la informació i impulsar l'accés a les tecnologies de la informació, en condicions d'igualtat, en tots els àmbits de la vida social; (...).
L'article 49 de l'EAC estableix que els poders públics han de garantir la protecció de la seguretat i la defensa dels drets i dels interessos legítims de consumidors i usuaris.

Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya	Article 2.4.i)	Addició

Article 44.2

PRE M-300.0

S'afegeix un apartat, el 8, a l'article 2 de la Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, amb el text següent:

"8. L'Agència de Ciberseguretat de Catalunya pot exercir les seves funcions amb relació el Parlament, les institucions que estableix el capítol V del Títol II de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i els organismes independents de la Generalitat en el termes que acordin."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la modificació de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, per tal d'establir la possibilitat que l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya pugui exercir les seves funcions sobre el Parlament, les institucions estatutàries i els organismes independents, si de forma voluntària aquests ho sol·liciten i en els termes que les diferents parts ho acordin.

NECESSITAT

La mesura es proposa a instància de la Sindicatura de Comptes que demanda la necessitat que el Parlament, les institucions estatutàries i els organismes independents puguin estar sota l'àmbit d'aplicació de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya. El redactat actual de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, no recull aquesta aplicació voluntària ni tampoc hi ha cap precepte que permeti establir aquesta interpretació.

La mesura projectada i que consisteix en la modificació expressa de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, és adequada a l'objectiu que es persegueix, atès que sense la previsió expressa en una norma amb rang legal de la possibilitat de l'exercici de les funcions de l'Agència en relació amb el Parlament, les institucions estatutàries i els organismes independents no és possible establir aquesta vinculació.

La mesura és justificada en tant que es tracta d'una mesura organtzativa i davant la necessitat de donar resposta immediata a la sol·licitud expressament formulada per la Sindicatura de Comptes i que només es pot acomplir amb la modificació de la Llei 15/2017 del 25 de juliol.

MARC NORMATIU

-Capítol V del Títol II de l'Estatut d'autonomia.
-Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya
-Decret 223/2019, de 29 d'octubre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, els béns i actius que s'adscriuen a l'Agència, així com els drets i obligacions a què l'Agència se subroga.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de la seva Administració.
L'article 140.7 de l'Estatut disposa que correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de comunicacions electròniques.
L'article 53 de l'Estatut estableix que els poders públics han de facilitar el coneixement de la societat de la informació i impulsar l'accés a les tecnologies de la informació, en condicions d'igualtat, en tots els àmbits de la vida social; (...).
L'article 49 de l'Estatut estableix que els poders públics han de garantir la protecció de la seguretat i la defensa dels drets i dels interessos legítims de consumidors i usuaris.

Lei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya	Article 2.8	Addició

Capítol II. Centre d'Estudis d'Opinió

Article 45.1

PRE M-130.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 1 de la Llei 6/2007, de 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que resta redactat de la manera següent:

"3. El Centre d'Estudis d'Opinió té autonomia funcional i de gestió, i s'adscriu al departament que determini el Govern."

OBJECTE

Es modifica l'apartat 3 de l'article 1 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, el qual determina l'adscripció del Centre d'Estudis d'Opinió al Departament d'Economia i Finances. La proposta és modificar aquesta previsió en el sentit que sigui el Govern qui determini el departament d'adscripció del CEO. Tanmateix, a partir del Decret 1/2011, de 4 de gener, de reestructuració del Departament de la Presidència, els decrets que han regulat des de llavors l'estructura de dit Departament disposen que el CEO s'adscriu al Departament de la Presidència.

NECESSITAT

Es proposa la modificació per raons de seguretat jurídica, per tal d'adequar a l'ordenament jurídic, en el sentit que l'adscripció departamental no té reserva de llei, sinó que és una matèria reservada al Govern. Per aquesta raó, no seria del tot adequat que la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió en determini el departament d'adscripció.

Amb la modificació que es proposa, el text de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, s'adequa a la normativa reguladora de l'organització de l'Administració de la Generalitat. Aquesta normativa actualment adscriu el CEO al Departament de Presidència.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures de 2024 es justifica per criteris d'oportunitat, agilitat i economia en el procediment en per tractar-se d'una modificació d'abast limitat que no justifica l'impuls d'un avantprojecte de modificació de la Llei 6/2007, del 17 de juliol.

MARC NORMATIU

Article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
Article 4 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya,
Article 23 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.
Article 30 de la Llei 5/2007, de 4 de juliol, de mesures fiscals i financeres.
De tot l'anterior es desprèn que l'adscripció departamental no té reserva de llei, sinó que és una matèria reservada al Govern de la Generalitat.
Article 1.3 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió	Article 1.3	Modificació

Article 45.2

PRE M-131.0

Es modifica l'article 2 de la Llei 6/2007, de 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que resta redactat de la manera següent:

"Article 2
Els estudis d'opinió
Als efectes d'aquesta llei, tenen la condició d'estudis d'opinió:
a) Les enquestes electorals que pregunten a la població de Catalunya sobre la intenció de vot o sobre la valoració dels líders i dels partits polítics, i també els estudis postelectorals.
b) Els treballs que tenen per objecte l'anàlisi de les actituds i les opinions de la societat, l'avaluació i el seguiment de polítiques o serveis de la Generalitat, i altres treballs que siguin rellevants per a l'acció del Govern."

OBJECTE

Es modifica l'article 2 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que estableix què són estudis d'opinió als efectes de la Llei. La modificació consisteix a incorporar en l'apartat a) l'univers de les enquestes electorals "a la població de Catalunya" i, en l'apartat b) eliminar "de Catalunya", per adequar-los a l'esperit de la Llei.

NECESSITAT

La redacció vigent de l'article 2 ha comportat el dubte de si en aquells estudis d'opinió de l'apartat b) en els quals formen part de l'univers d'anàlisi persones que no conformen la societat de Catalunya, com ara els turistes, és o no d'aplicació el règim que la Llei determina: l'obligació de sotmetre el projecte a vistiplau del CEO, la contractació de les enquestes a empreses homologades i que les dades de l'estudi d'opinió s'incorporin al Registre d'Estudis d'Opinió.

Es considera que l'esperit de la Llei és que el règim que regula s'apliqui també als estudis esmentats, i circumscriure l'àmbit d'aplicació a la població de Catalunya pel que fa a les enquestes electorals.
Per això, es proposa eliminar "de Catalunya" en l'apartat b) i afegir "a la població de Catalunya" en l'apartat a) de l'article 2.
Així el text s'adequa millor a l'esperit i objectius de la Llei.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures de 2024 es justifica per criteris d'oportunitat i per tractar-se d'una modificació d'abast limitat que no justifica l'impuls d'un avantprojecte de modificació de la Llei 6/2007, del 17 de juliol.

MARC NORMATIU

Article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració.
Article 2 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, pel que fa a què es considera estudi d'opinió a efectes de la mateixa llei.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva, entre d'altres, sobre l'estructura, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administració. El Centre d'Estudis d'Opinió és un organisme autònom administratiu.

Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió	Article 2	Modificació

Article 45.3

PRE M-132.0

Es modifica l'article 3 de la Llei 6/2007 del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que resta redactat de la manera següent:

"Article 3
Funcions del Centre d'Estudis d'Opinió
El Centre d'Estudis d'Opinió té les funcions següents:
a) Elaborar o supervisar i controlar estudis d'opinió i enquestes que proporcionin informació sobre les opinions de la societat pel que fa a la realitat geogràfica, econòmica, demogràfica, política i social de Catalunya; sobre llurs actituds, hàbits, costums i preferències, incloent-hi els que fan referència a circumstàncies relatives a la intimitat personal o familiar, i sobre llurs opinions i intencions en qüestions ètiques, morals, socials, ideològiques, polítiques o comunitàries.
b) Elaborar, en exclusiva en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, estudis d'opinió i enquestes electorals que preguntin a la població de Catalunya sobre la intenció de vot o sobre la valoració dels líders i dels partits polítics, i també els estudis postelectorals.
c) Desenvolupar, impulsar i fomentar projectes de recerca científica de rellevància per a l'estudi de la societat.
d) Col·laborar amb universitats i instituts de recerca per a la realització de projectes de recerca i la formació especialitzada de persones investigadores en ciències socials.
e) Prestar assessorament i formació, amb relació als criteris tècnics que cal seguir a l'hora de dissenyar, desenvolupar i analitzar estudis d'opinió de la Generalitat, als departaments de la Generalitat, als organismes i les entitats que en depenen o hi estan vinculats, i també a qualsevol persona jurídica pública o privada que es doti ordinàriament en més d'un cinquanta per cent amb subvencions i altres ingressos procedents de l'Administració de la Generalitat, o en què la dita administració participi en més d'un cinquanta per cent del capital o del fons patrimonial o bé tingui la facultat de nomenar-ne la majoria de membres dels òrgans de govern.
f) Gestionar el Registre d'Estudis d'Opinió.
g) Difondre els resultats de l'activitat del Centre i d'altres treballs de naturalesa acadèmica que hi tinguin relació."

OBJECTE

Es modifica l'article 3 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que regula les funcions del Centre. La proposta és: en l'apartat a) substituir "dels habitants de Catalunya" per "de la societat"; en l'apartat b), incorporar "a la població de Catalunya", i modificar els apartats c) i següents per incloure les funcions de desenvolupament, foment i difusió de la recerca en ciències socials, la formació i anàlisi dins la funció d'assessorament i ampliar l'àmbit de la difusió, de manera que l'article té dos apartats més.

NECESSITAT

Adaptació a l'article 2, doncs el servei que ofereix el CEO ha de ser rigorós i de qualitat; i es crea per unificar, homogeneïtzar i universalitzar els criteris tècnics que cal seguir en l'elaboració dels estudis d'opinió. Per complir el mandat legal, en un context de transformació tecnològica i de desenvolupament metodològic de les ciències socials, el CEO ha de poder actuar en l'àmbit de la recerca en ciències socials en col·laboració amb universitats i centres de recerca.

El text dels apartats a) i b) de l'article 3 que es proposa és coherent amb el que estableix l'article 2 que també s'ha proposat modificar.
Per tal de poder realitzar tasques de desenvolupament, foment i difusió de la recerca en ciències socials el CEO necessita que les funcions que preveu la Llei incorporin aquestes activitats, tal com passa en el cas d'organismes anàlegs d'altres àmbits territorials o funcionals.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures de 2024 es justifica per criteris d'oportunitat, celeritat i economia en el procediment en per tractar-se d'una modificació d'abast limitat que no justifica l'impuls d'un avantprojecte de modificació de la Llei 6/2007, del 17 de juliol.

MARC NORMATIU

Article 44.4 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en el qual s'estableix que els poders públics han de fomentar la investigació i la recerca científica de qualitat, la creativitat artística i la conservació i la difusió del patrimoni cultural de Catalunya.
Articles 150 i 158.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableixen les competències de la Generalitat en matèria d'organització i recerca, desenvolupament i innovació tecnològica
Articles 2 i 3 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que estableix les funcions del Centre.

COMPETÈNCIA

Article 150 de l'Estatut d'autonomia.
Article 158.1 Estatut d'autonomia: Recerca, desenvolupament i innovació tecnològica
1. Correspon a la Generalitat, en matèria de recerca científica i tècnica, la competència exclusiva amb relació als centres i les estructures de recerca de la Generalitat i als projectes que aquesta finança, que inclou en tot cas:
a) L'establiment de línies pròpies de recerca i el seguiment, el control i l'avaluació dels projectes.
b) L'organització, el règim de funcionament, el control, el seguiment i l'acreditació dels centres i les estructures situats a Catalunya.
c) La regulació i la gestió de les beques i dels ajuts convocats i finançats per la Generalitat.

Article 45.4

PRE M-133.0

Es modifica l'article 20 de la Llei 6/2007, de 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que resta redactat de la manera següent:

"Article 20
Principis d'actuació i règim d'obtenció de la informació
1. El Centre d'Estudis d'Opinió compleix les funcions que li corresponen d'acord amb els principis d'objectivitat i de neutralitat en la seva actuació, i vetlla, en tot moment, pel ple respecte als drets dels ciutadans, per la protecció de les dades personals obtingudes i pel deure del secret, d'acord amb la normativa de protecció de dades personals.
2. Els estudis elaborats o promoguts pel Centre d'Estudis d'Opinió i els departaments de la Generalitat s'han d'atenir als principis següents:
a) La resposta dels ciutadans a les demandes d'informació per a estudis d'opinió és sempre voluntària.
b) Els ciutadans es poden acollir al dret de no respondre una pregunta determinada.
3. Sens perjudici de les obligacions d'informació derivades de la normativa de protecció de dades personals, els empleats públics i els agents encarregats de recollir informació per a estudis d'opinió han de llegir de viva veu, o presentar per escrit en cas d'enquestes autoadministrades, la declaració següent, a les persones a qui demanen informació:
Les informacions que us demanem són per a l'elaboració d'un estudi d'opinió oficial.
L'administració i el personal de l'administració que utilitzin aquesta informació estan obligats per llei a garantir-vos l'anonimat i el secret estadístic i a complir la normativa de protecció de dades de caràcter personal.
Teniu dret a no respondre totes les preguntes."

OBJECTE

En l'apartat 1, es canvia la referència normativa no vigent per la normativa de protecció de dades personals. En l'apartat 3 s'afegeix la referència "sens perjudici de les obligacions d'informació derivades de la normativa de protecció de dades personals" a l'inici, i, en el tercer paràgraf, se substitueix la conjunció "o" per "i" de manera que queda "l'administració i el seu personal". També es preveu, per al cas d'enquestes autoadministrades en les quals no hi ha una persona entrevistadora, i, per tant, no es pot llegir la informació de viva veu, que la informació s'ha de donar per escrit.

NECESSITAT

Se segueixen les consideracions i recomanacions de l'informe de l'APDCAT de 19 d'octubre de 2022, amb l'objectiu d'adequar l'article a la normativa de protecció de dades vigent, millorar el redactat i oferir major claredat i seguretat jurídica en relació amb les obligacions d'informació aplicables. També s'adapta la forma de donar la informació a els supòsits en les quals no hi ha una persona entrevistadora que pugui llegir de viva veu la informació.

La mesura es proposta per tal d'adequar la redacció a la normativa de protecció de dades vigent i donar major claredat i seguretat jurídica en relació amb les obligacions d'informació aplicables és convenient introduir els canvis que es proposen.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures de 2024 es justifica a partir de les consideracions de l'informe de l'APDCAT de 19 d'octubre de 2022 i per criteris d'oportunitat, celeritat i economia en el procediment per tractar-se d'una modificació d'abast limitat que no justifica l'impuls d'un avantprojecte de modificació de la Llei 6/2007, del 17 de juliol.

MARC NORMATIU

Article 13 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades.
Article 20 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva, entre d'altres, sobre l'estructura, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administració. El Centre d'Estudis d'Opinió és un organisme autònom administratiu.

Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió	Article 20	Modificació

Article 45.5

PRE M-134.0

Es modifica l'article 22 de la Llei 6/2007, de 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que resta redactat de la manera següent:

"Article 22
El Registre d'Estudis d'Opinió
1. El Registre d'Estudis d'Opinió és un registre públic, la gestió del qual correspon al Centre d'Estudis d'Opinió.
2. Són objecte d'inscripció en el Registre d'Estudis d'Opinió les dades procedents dels estudis elaborats o promoguts pel Centre d'Estudis d'Opinió o pels departaments i els organismes i entitats que depenen de la Generalitat o hi estan vinculats a què fa referència l'article 3.c, després de l'elaboració tècnica dels dits estudis. Han de formar part d'aquestes dades les matrius de dades anonimitzades dels estudis d'opinió que en tinguin.
3. Els estudis que es dipositin en el Registre d'Estudis d'Opinió en cap cas no poden contenir dades que permetin la identificació de les persones enquestades.
4. L'accés al Registre d'Estudis d'Opinió és obert mitjançant el web del Centre d'Estudis d'Opinió. El director o directora del Centre d'Estudis d'Opinió ha de fixar el termini per incorporar els estudis al Registre, i n'ha de donar compte al Consell Rector. Aquest termini, per als estudis a què fa referència l'article 2.a, en cap cas no pot ésser superior a un mes a comptar de l'acabament del treball de camp. Per als estudis a què fa referència l'article 2.b promoguts pel Centre, el termini no pot ésser superior a tres mesos a comptar de l'acabament del treball de camp; per als promoguts pels departaments i pels organismes i entitats que depenen de la Generalitat o hi estan vinculats a què fa referència l'article 3.c, no pot ésser superior a deu mesos a comptar de l'acabament del treball de camp, tenint en compte que s'han de fer arribar al Centre en el termini que fixa l'article 19.5.
5. S'han d'establir per reglament el procediment d'inscripció dels estudis al Registre d'Estudis d'Opinió, el contingut que han de tenir els estudis inscrits i els altres aspectes que siguin pertinents."

OBJECTE

Es modifica l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que regula el contingut del Registre d'Estudis d'Opinió, per tal de preveure que les matrius de dades anonimitzades dels estudis que en tinguin s'han d'incorporar.
Es modifica l'apartat 4 de l'article 22 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que regula l'accés al Registre d'Estudis d'Opinió, per tal de preveure l'accés obert mitjançant el web del CEO, sense necessitat de sol·licitar-lo.

NECESSITAT

La Llei no fa cap esment a les matrius de dades dels estudis d'opinió, si bé el CEO ha consolidat la pràctica de publicar-les. Alhora, l'accés obert és més coherent amb la normativa actual atès que no s'hi inclouen dades de caràcter personal i, per tant, no concorren les circumstàncies previstes per limitar-ne l'accés.

Per tal de garantir que les pràctiques consolidades i congruents amb la legislació actual sobre transparència es mantinguin en el temps és necessària la seva inclusió a la Llei, que estableixi l'accés obert al Registre d'Estudis d'Opinió i que garanteixi que el registre inclou les matrius de dades anonimitzades, que han de protegir l'accés a la informació i la seva reutilització lliure.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures de 2024 es justifica per criteris d'oportunitat i per tractar-se d'una modificació d'abast limitat que no justifica l'impuls d'un avantprojecte de modificació de la Llei 6/2007, del 17 de juliol.

MARC NORMATIU

Article 71.4 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: l'Administració de la Generalitat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública la informació necessària perquè els ciutadans en puguin avaluar la gestió.
Article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració.
Article 22 de la Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió, que regula el Registre d'Estudis d'Opinió.
Article 8 i capítol IV de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva, entre d'altres, sobre l'estructura, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administració. El Centre d'Estudis d'Opinió és un organisme autònom administratiu.

Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió	Article 22	Modificació

Article 46.1

ECO M-142.0

Es modifica la disposició addicional primera de la Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional Primera
Subrogació dels drets i les obligacions del Laboratori General d'Assaigs i Investigació i integració del seu patrimoni
1. L'Administració de la Generalitat subroga, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, en els drets i les obligacions que corresponen al Laboratori General d'Assaigs i Investigació, i els exerceix per mitjà del departament competent en matèria d'indústria.
2. Les referències que la normativa fa al Laboratori General d'Assaigs i Investigació s'ha d'entendre que es fan al departament competent en matèria d'indústria.
3. El patrimoni propi i adscrit del Laboratori General d'Assaigs i Investigació s'integra en el patrimoni de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i s'assigna al departament competent en matèria d'indústria."

OBJECTE

Dins del marc de la proposta de modificació normativa que permeti la licitació d'un nou contracte per a la gestió de l'IDIADA sota el règim jurídic patrimonial de l'àmbit públic, s'aprofita per millorar la tècnica normativa de manera que es configura una disposició addicional per a cadascuna de les entitats que es van dissoldre i extingir, LGAI i IDIADA, per disposar sobre la subrogació dels drets i de les obligacions així com de la integració del patrimoni com a conseqüència de la dissolució i extinció de la seva personalitat jurídica establerta als articles 3 i 5, respectivament, de la Llei 11/2011, de 29 de desembre.

NECESSITAT

L'article 5 de la Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa, va establir la dissolució de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil (IDIADA) i l'extinció de la seva personalitat jurídica. L'article 6 d'aquesta llei determina que les funcions que l'ordenament jurídic atribueix a l'IDIADA són assumides pel departament competent en matèria d'indústria. Cal complementar amb la disposició addicional primera que disposa la subrogació de la Generalitat de Catalunya en els drets i obligacions de l'IDIADA i la disposició transitòria segona que disposa que el patrimoni adscrit a l'IDIADA passa a ésser adscrit al departament competent en matèria d'indústria.

D'acord amb aquestes disposicions, la Generalitat de Catalunya es va subrogar en la posició de l'extint IDIADA i, per tant, en el contracte regulador de la prestació dels serveis d'assaig, recerca, desenvolupament, control de qualitat, certificació i altres i de la cessió de l'ús dels immobles, equips, instal·lacions i altres mitjans materials afectes als serveis esmentats subscrit en data 8 de setembre de 1999, la vigència del qual, després d'una pròrroga, finalitza el 8 de setembre de 2024. En aquesta data, la Generalitat de Catalunya esdevindrà titular única de la societat mercantil gestora dels serveis de l'IDIADA. No es preveu la pròrroga d'aquest contracte i en conseqüència cal licitar un nou concurs per a gestionar els béns de l'IDIADA.

I en el marc d'aquesta necessitat s'instrumenta la millora tècnica normativa que permet recollir en una disposició addicional per a cadascuna de les entitats que es van dissoldre i extingir, LGAI i IDIADA, per disposar sobre la subrogació dels drets i de les obligacions així com de la integració del patrimoni com a conseqüència de la dissolució i extinció de la seva personalitat jurídica establerta als articles 3 i 5, respectivament, de la Llei 11/2011, de 29 de desembre.

Atès que aquesta societat desenvolupa una activitat de mercat altament especialitzada i en constant evolució que té un significatiu impacte en l'economia i ocupació del país, es considera convenient mantenir la seva configuració actual pel què fa a la participació del sector públic i privat en el seu accionariat. Així, amb l'objectiu de licitar un contracte per a un nou model de gestió que serveixi a aquest objectiu en el marc de la legislació vigent, amb la finalitat d'adaptar la norma a la situació actual en què la citada empresa desenvolupa una activitat de mercat que és aliena a una funció pròpia de l'Administració pública es fa necessari derogar l'article 6 de la Llei 11/2011, de 29 de desembre, i ajustar altres disposicions.

Entre les disposicions que cal ajustar s'instrumenta la millora tècnica normativa que permet recollir en una disposició addicional per a cadascuna de les entitats que es van dissoldre i extingir, LGAI i IDIADA, per disposar sobre la subrogació dels drets i de les obligacions així com de la integració del patrimoni com a conseqüència de la dissolució i extinció de la seva personalitat jurídica establerta als articles 3 i 5, respectivament, de la Llei 11/2011, de 29 de desembre.

La millora tècnica plantejada s'emmarca dins d'altres modificacions normatives proposades que parteixen de la premissa que el contracte que la Generalitat de Catalunya manté amb l'IDIADA finalitza el 8 de setembre de 2024 i no està prevista la seva pròrroga. Conseqüentment cal licitar un nou concurs per a gestionar els serveis d'IDIADA mitjançant un procediment complex que requereix el seu inici de forma imminent.

MARC NORMATIU

- DL 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.
- Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.
- DL 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.
- Supletòriament, la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria

d'organització de la seva administració, que comprèn el seu funcionament, i sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa i l'article 215 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya determina que el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol.

A més, l'article 159 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou, entre d'altres, els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials

Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa.	disposició addicional primera	Modificació

Capítol IV. Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil

Article 47.1

ECO M-143.0

S'afegeix una disposició addicional, la segona, a la Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa:

"Disposició addicional Segona
Subrogació dels drets i les obligacions de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil i integració del seu patrimoni
1. L'Administració de la Generalitat subroga, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, en els drets i les obligacions que corresponen a l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil, i els exerceix per mitjà del departament competent en matèria d'indústria.
2. Les referències que la normativa fa a l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil s'ha d'entendre que es fan al departament competent en matèria d'indústria.
3. El patrimoni propi i adscrit de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil s'integra en el patrimoni de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Els béns immobles que conformen el complex de l'Albornar s'integren amb la consideració de béns demanials i la resta de béns com a patrimonials, i s'assignen al departament competent en matèria d'indústria."

OBJECTE

Dins del marc de la proposta de modificació normativa que permeti la licitació d'un nou contracte per a la gestió de l'IDIADA sota el règim jurídic patrimonial de l'àmbit públic, s'aprofita per millorar la tècnica normativa de manera que es configura una disposició addicional per a cadascuna de les entitats que es van dissoldre i extingir, LGAI i IDIADA, per disposar sobre la subrogació dels drets i de les obligacions així com de la integració del patrimoni com a conseqüència de la dissolució i extinció de la seva personalitat jurídica establerta als articles 3 i 5, respectivament, de la Llei 11/2011, de 29 de desembre.

NECESSITAT

L'article 5 de la Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa, va establir la dissolució de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil (IDIADA) i l'extinció de la seva personalitat jurídica.
L'article 6 d'aquesta llei determina que les funcions que l'ordenament jurídic atribueix a l'IDIADA són assumides pel departament competent en matèria d'indústria. Cal complementar amb la disposició addicional primera que disposa la subrogació de la Generalitat de Catalunya en els drets i obligacions de l'IDIADA i la disposició transitòria segona que disposa que el patrimoni adscrit a l'IDIADA passa a ésser adscrit al departament competent en matèria d'indústria.
D'acord amb aquestes disposicions, la Generalitat de Catalunya es va subrogar en la posició de l'extint IDIADA i, per tant, en el contracte regulador de la prestació dels serveis d'assaig, recerca, desenvolupament, control de qualitat, certificació i altres i de la cessió de l'ús dels immobles, equips, instal·lacions i altres mitjans materials afectes als serveis esmentats subscrit en data 8 de setembre de 1999, la vigència del qual, després d'una pròrroga, finalitza el 8 de setembre de 2024. En aquesta data, la Generalitat de Catalunya esdevindrà titular única de la societat mercantil gestora dels serveis de l'IDIADA. No es preveu la pròrroga d'aquest contracte i en conseqüència cal licitar un nou concurs per a gestionar els béns de l'IDIADA.

I en el marc d'aquesta necessitat s'instrumenta la millora tècnica normativa que permet recollir en una disposició addicional per a cadascuna de les entitats que es van dissoldre i extingir, LGAI i IDIADA, per disposar sobre la subrogació dels drets i de les obligacions així com de la integració del patrimoni com a conseqüència de la dissolució i extinció de la seva personalitat jurídica establerta als articles 3 i 5, respectivament, de la Llei 11/2011, de 29 de desembre.

Atès que aquesta societat desenvolupa una activitat de mercat altament especialitzada i en constant evolució que té un significatiu impacte en l'economia i ocupació del país, es considera convenient mantenir la seva configuració actual pel què fa a la participació del sector públic i privat en el seu accionariat. Així, amb l'objectiu de licitar un contracte per a un nou model de gestió que serveixi a aquest objectiu en el marc de la legislació vigent, amb la finalitat d'adaptar la norma a la situació actual en què la citada empresa desenvolupa una activitat de mercat que és aliena a una funció pròpia de l'Administració pública es fa necessari derogar l'article 6 de la Llei 11/2011, de 29 de desembre, i ajustar altres disposicions.

Entre les disposicions que cal ajustar s'instrumenta la millora tècnica normativa que permet recollir en una disposició addicional per a cadascuna de les entitats que es van dissoldre i extingir, LGAI i IDIADA, per disposar sobre la subrogació dels drets i de les obligacions així com de la integració del patrimoni com a conseqüència de la dissolució i extinció de la seva personalitat jurídica establerta als articles 3 i 5, respectivament, de la Llei 11/2011, de 29 de desembre.

La millora tècnica plantejada s'emmarca dins d'altres modificacions normatives proposades que parteixen de la premissa que el contracte que la Generalitat de Catalunya manté amb l'IDIADA finalitza el 8 de setembre de 2024 i no està prevista la seva pròrroga. Conseqüentment cal licitar un nou concurs per a gestionar els serveis d'IDIADA mitjançant un procediment complex que requereix el seu inici de forma imminent.

MARC NORMATIU

•DL 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.
•Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.
•DL 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.
•Supletòriament, la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'organització de la seva administració, que comprèn el seu funcionament, i sobre les diverses modalitats organitzatives i

instrumentals per a l'actuació administrativa i l'article 215 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya determina que el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol.

A més, l'article 159 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou, entre d'altres, els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials

Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa.	disposició addicional segona	Addició

Capítol V. Junta de Govern per als Residus Industrials

Article 48.1

ACC M-263.0

S'afegeix un nou apartat, el 3 *bis*, a l'article 6 de la Llei 8/2008, amb el contingut següent:

"Es crea la Junta de Govern per als Residus Industrials, que ha d'administrar els recursos procedents de l'impost sobre la deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració relatius als residus industrials i les actuacions derivades del Fons de gestió de residus, amb la composició següent:
a) El president o presidenta, que és designat pel president o presidenta de l'Agència de Residus de Catalunya.
b) Tres vocals designats per l'Agència de Residus de Catalunya.
c) Quatre vocals del sector associatiu industrial i de gestió de residus, designats per les entitats Associació Catalana d'Instal·lacions de Tractament de Residus Especials (ACITRE), Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC), Foment del Treball i Gremi de Recuperació de Catalunya.
d) El secretari o secretària, designat per l'Agència de Residus de Catalunya, amb veu i sense vot."

OBJECTE

La proposta te per objecte equiparar l'òrgan de govern del fons de gestió dels residus industrials a l'òrgan de govern ja existent per gesstionar els fons relatius als residus municipals i dels residus de la construcció..
.
.
.
..
.
.
.

Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:
a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
b.Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

LLEI 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus	Apartat 3bis de l'article 6	Addició

Capítol VI. Institut Català de les Empreses Culturals

Article 49.1

CLT M-224.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 4 de l'article 3 de la Llei 20/2000, de 29 de desembre, de creació de l'Institut Català de les Indústries Culturals, que resta redactada de la manera següent:

"b) Sens perjudici de les causes de reintegrament establertes per la normativa de subvencions, les subvencions s'han de reintegrar totalment o parcialment, en funció dels rendiments d'explotació o d'altres indicadors d'èxit del projecte, en els termes que determinin les bases reguladores."

OBJECTE

Aclarir la redacció de l'article 3.4, de forma que no es pugui interpretar un obligat retorn del 100% de la subvenció en funció dels rendiments d'explotació o d'altres indicadors d'èxit del projecte, sinó que es pugui modular a les bases específiques segons la tipologia dels projectes objecte d'ajut. Aquest sempre ha estat l'esperit de les aportacions reintegrables.

NECESSITAT

Aquest extrem de retorn total o parcial de la modalitat de subvenció de l'instrument de les Aportacions Reintegrables cal que quedi més clar a la redacció de la lletra b, de manera que no es pugui dubtar en la seva interpretació en el sentit que forçosament s'ha de retornar el 100% de la modalitat de subvenció, ja que això limitaria la capacitat d'establir polítiques culturals per a cada sector. Contradictòries.

El matís que es dona a la redacció actual tindria una major eficiència i eficàcia en el funcionament dels ajuts, permetent una millor capacitat i ajust d'exercici de la política cultural. En aquest sentit, permetria ampliar l'ús de les ARs a altres àmbits culturals per continuar treballant aquest canvi de la cultura de la subvenció a fons perdut a la del finançament.

Es justifica la seva inclusió atès que es tracta de reforçar la interpretació d'un article necessari per gestionar una eina financera cabdal per a les polítiques del departament de Cultura. La proposta no té contingut regulatori d'una matèria ni impacte en l'activitat econòmica ni imposa obligacions a tercers destinataris.

MARC NORMATIU

La proposta es un aclariment en l'article 3.4 lletra b de la Llei 20/2000, de 29 de desembre, de creació de l'Institut Català de les Indústries Culturals aprovada pel Parlament de Catalunya, sense cap més abast normatiu.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.
Així mateix, l'article 127 de l'Estatut d'autonomia disposa que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura.

Llei 20/2000, de 29 de desembre, de creació de l'Institut Català de les Indústries Culturals.	3.4.b	Modificació

Capítol VII. Òrgan de govern del fons de transició nuclear

Article 50.1

EMT M-283.0

Es modifica la disposició transitòria de la Llei 10/2022, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 5/2020, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear, i de creació de l'òrgan de govern del fons, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició transitòria

1. Respecte la recaptació total de l'exercici del 2023, excepcionalment, el repartiment del fons entre els municipis de la zona de planificació II del PENTA es farà de manera igualitària entre tots els municipis, sempre que es justifiqui que el destinen a actuacions directament relacionades amb la promoció econòmica, la generació de llocs de treball o la transició energètica, justificació que substitueix la presentació de projectes.
Als municipis del PENTA I, igualment de forma excepcional, els correspon el mateix import lineal que resulti per a cada municipi del PENTA II, sempre que es justifiqui que el destinen a actuacions directament relacionades amb la promoció econòmica, la generació de llocs de treball o la transició energètica, justificació que substitueix la presentació de projectes. En el cas de romanents s'aplica l'article 8, apartat c) de la Llei 5/2020, de 29 d'abril.

.

2. Per als següents exercicis, a falta de desplegament reglamentari del Fons de transició nuclear, excepcionalment i com a mecanisme subsidiari de gestió del fons, es faculta l'òrgan de govern per determinar, per majoria simple, la formula de repartiment del fons entre els municipis beneficiaris del mateix, tot respectant el que diu l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, al seu punt 4.c), sempre que es justifiqui que el destinen a actuacions directament relacionades amb la promoció econòmica, la generació de llocs de treball o la transició energètica, justificació que substitueix la presentació de projectes

En absència d'acord de l'òrgan de govern, el Fons es reparteix de manera igualitària entre els municipis de la zona de planificació II del PENTA. Als municipis del PENTA I els correspon el mateix import lineal que resulti per a cada municipi del PENTA II. En tot cas cal que es justifiqui que el destinen a actuacions directament relacionades amb la promoció econòmica, la generació de llocs de treball o la transició energètica, justificació que substitueix la presentació de projectes.

OBJECTE

Assegurar el repartiment del fons de transició nuclear:
-Respecte la recaptació total del 2023, entre tots els municipis beneficiaris del mateix, ja que la disposició transitòria objecte de modificació només defineix repartiment excepcional per al PENTA II i deixa sense definició el repartiment dels municipis més afectats.
-En anys posteriors a 2023, en absència de reglament i excepcionalment, determinar la forma de repartiment del Fons.

NECESSITAT

El fons de transició nuclear està pendent de regular mitjançant un reglament que determini les prioritats d'actuació, amb participació de les entitats locals de les zones afectades i de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives. En absència d'aquest, es preveu un mecanisme transitori i excepcional que resol només parcialment el repartiment del fons, ja que només l'especifica per al Penta II, i limita l'excepcionalitat del repartiment a l'any 2023

Aquesta modificació dona resposta a les mancances de la Llei 10/2022 en relació al repartiment per al 2023 i amplia el mecanisme subsidiari i excepcional perquè, en absència de reglament es puguin complir els objectius regulats, de rellançar i equilibrar els territoris beneficiaris del fons i que els municipis puguin fer ús del fons per a l'exercici del 2023 i posteriors.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis puntuals en la normativa sobre el Fons de transició nuclear i que té per objecte esmenar mancances de l'actual marc normatiu.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1)Estatut d'autonomia de Catalunya.
2)Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries
3)Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.
4)Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic
5)Llei 10/2022, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 5/2020, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear, i de creació de l'òrgan de govern del fons
6)Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023

COMPETÈNCIA

L'article article 203.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència financera a la Generalitat de Catalunya per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. El fons de transició nuclear es nodreix de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, un impost propi de la Generalitat de Catalunya.

Article 50.2

EMT M-282.1

Es modifica la lletra c) de la Disposició final primera, de la Llei 10/2022, que resta redactada de la manera següent:
"c) Les vocalies, distribuïdes de la manera següent:
- Quinze membres dels consells comarcals, a raó de dos membres per cada consell comarcal afectat per més d'un municipi (Baix Camp, Baix Ebre, Priorat, Ribera d'Ebre, Terra Alta, Segrià i Garrigues) i un membre del consell comarcal del Montsià, a proposta del ple de cadascun dels ens.
- Quatre alcaldes o alcaldesses de la zona de planificació I del PENTA (àrea d'Ascó) i quatre alcaldes o alcaldesses de la zona de planificació I del PENTA (àrea de Vandellòs). N'han d'ésser membres, obligatòriament, l'alcalde o alcaldessa del municipi més petit en població, del més petit en superfície, del més gran en població i del més gran en superfície de cada zona.
- Una persona representant de l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ).
- Quatre membres a proposta de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives al territori.
- Una persona representant de la Cambra de Comerç de Tortosa.
- Una persona representant de la Cambra de Comerç de Reus.
- Una persona representant de la Cambra de Comerç de Lleida."

OBJECTE

Equiparar la representació davant l'òrgan de govern del Fons de transició nuclear de tots els territoris i municipis beneficiaris del mateix, ja que els territoris de Montsià, Garrigues i Segrià, que esdevenen beneficiaris mitjançant la Llei 3/2023, del 16 de març, posterior a la 10/2022, no tenen representació en aquest òrgan de gestió del fons.

NECESSITAT

L'òrgan de govern del FTN es responsable de la seva gestió. La seva composició la fixa la Llei 10/2022 i comprèn la representació dels consells comarcals de l'àrea d'influència, que es limita als municipis de les comarques de Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona. La Llei 3/2023, del 16 de març elimina aquesta limitació però no la trasllada a la composició de l'òrgan de govern, tot generant un greuge entre els municipis no representats a l'ens de gestió.

Aquesta modificació dona resposta a les peticions manifestades pels municipis de Garrigues i Segrià, i te en compte també al únic municipi de Montsià i adequa el contingut de la Llei 10/2022 a la lògica aplicada en la Llei 3/2023, del 16 de març.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis puntuals amb vocació de permanència, en la normativa sobre el Fons de transició nuclear i que té per objecte d'esmenar mancances de l'actual marc normatiu.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:
1)Estatut d'autonomia de Catalunya.
2)Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries
3)Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.
4)Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic
5)Llei 10/2022, del 23 de desembre, de modificació de la Llei 5/2020, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear, i de creació de l'òrgan de govern del fons
6)Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023

COMPETÈNCIA

L'article 203.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència financera a la Generalitat de Catalunya per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. En aquest sentit el fons de transició nuclear es nodreix de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, un impost propi de la Generalitat de Catalunya.

Capítol VIII. Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya

Article 51.1

ECO M-307.0

Ateses les especials característiques de la Universitat Oberta de Catalunya, no és aplicable a la seva fundació titular la lletra a) de l'article 174.1 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

OBJECTE

La proposta té la finalitat de clarificar, des de la vessant del sector públic de la Generalitat, la condició de la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya (FUOC) com a entitat titular de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

La Llei 3/1995, ha reconegut la UOC com una universitat privada, que es regeix pel règim jurídic aplicable a les universitats privades. Atès que la UOC manca de personalitat jurídica es considera necessari harmonitzar els règims jurídics de la UOC i de la FUOC per tal que pugui actuar en el món jurídic com a fundació

NECESSITAT

L'especificitat del règim universitari pel qual es reconeix autonomia per a garantir les llibertats de càtedra, d'estudi i d'investigació, així com l'autonomia de gestió i l'administració dels seus propis recursos també ha d'abastar a la UOC per la qual cosa es necessita que el règim jurídic de l'entitat que assumeix la seva titularitat sigui establert des de la normativa sectorial d'universitats que ja preveu les garanties i controls adients.

Excepcionant a la FUOC d'aquest criteri establert en la regulació general de les fundacions del sector públic de la Generalitat es permet que una universitat privada no tingui menor grau d'autonomia que les universitats públiques, que no formen part del sector públic de la Generalitat, sens perjudici que altres normatives sectorials mantinguin els criteris de vinculació que es considerin adequats per a la protecció dels interessos públics

La justificació de la incorporació de la mesura a l'avantprojecte de llei es fonamenta en el fet que la regulació de les fundacions del sector públic de la Generalitat i dels criteris que els hi són aplicables, un dels quals es proposa que no sigui aplicable a la FUOC, està incorporada també en una llei de mesures, la Llei 5/2017 del 28 de març.

MARC NORMATIU

Llei 5/2017 del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

LLEI 3/1995, de 6 d'abril, de reconeixement de la Universitat Oberta de Catalunya.

LLEI 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.

LLEI 21/2014, del 29 de desembre, del protectorat de les fundacions i de verificació de l'activitat de les associacions declarades d'utilitat pública.

LLEI 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

COMPETÈNCIA

Article 118 EAC. Competència en matèria d'associacions i fundacions.
Article 150 EAC Competència en l'organització de l'Administració de la Generalitat. Article 172 EAC. Competència en matèria d'universitats.

Avantprojecte de llei de mesures pel 2024 disposició Addició

Títol VIII. Modificacions legislatives dels òrgans independents

Article 52.1

PRE M-129.2

S'afegeix una disposició addicional a la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, amb el text següent:
"Disposició addicional
Protecció de dades en l'àmbit de la intel·ligència artificial a Catalunya
1. L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades exerceix les competències que té atribuïdes, així com les relatives a la supervisió, l'assessorament, la conscienciació i la formació en la utilització dels sistemes d'intel·ligència artificial a Catalunya en l'àmbit del dret fonamental a la protecció de dades.
2. Les competències esmentades en l'apartat anterior s'exerceixen dins l'àmbit de les funcions atribuïdes a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades per la seva normativa reguladora i sens perjudici de les que corresponen a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic en l'àmbit de la intel·ligència artificial."

OBJECTE

L'objecte de la iniciativa és atribuir a un òrgan independent i especialitzat, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'exercici de competències en matèria de supervisió, assessorament, conscienciació i formació en la utilització dels sistemes d'intel·ligència artificial a Catalunya.

Aquesta previsió permetria garantir l'aplicació a Catalunya de la normativa europea que reguli la intel·ligència artificial, en relació amb la qual s'està tramitant una proposta de Reglament comunitari, i anar avançant en la conscienciació i formació en l'ús d'aquestes eines.

NECESSITAT

El desplegament massiu de la intel·ligència artificial suposa riscos en relació amb la protecció de la privacitat, els drets fonamentals, la seguretat i la salut de les persones, com serien l'elaboració de perfils, errors en la programació, biaixos en termes de discriminació, o l'ètica en la programació.

Això fa necessària l'atribució de competències en la matèria a un òrgan específic, independent i especialitzat, garantint l'existència de mecanismes de supervisió humana.

L'exercici de funcions de supervisió s'ha d'atribuir a una autoritat de control especialitzada en protecció de dades de caràcter personal, en línia amb l'article 59.8 de la Proposta de Reglament en intel·ligència artificial, i amb el que han fet altres autoritats com la CNIL (autoritat de control francesa), l'ICO (autoritat de control britànica.

Amb aquesta atribució es podran aplicar a Catalunya les previsions de la normativa europea.

Una iniciativa d'aquesta naturalesa requereix una norma amb rang de llei, ja que s'estan atribuint noves funcions a un òrgan creat per llei, fet que justifica la seva inclusió a l'Avantprojecte de llei de mesures.
Igualment, això permetria, al més aviat possible, vetllar per l'adequat desplegament de la intel·ligència artificial.

MARC NORMATIU

La Proposta de Reglament d'intel·ligència artificial, actualment en tramitació, a l'article 59, preveu l'existència d'autoritats nacionals competents amb la finalitat de garantir l'aplicació i execució del Reglament, les quals han de desenvolupar les seves funcions amb objectivitat i imparcialitat.
La disposició addicional centèsima trigèsima de la Llei 22/2021, de 28 de desembre, de pressupostos generals per l'any 2022, i la Llei 28/2022, de 21 de desembre, de foment de l'ecosistema de les empreses emergents (disposició addicional setena), creen l'Agència Espanyola de Supervisió d'Intel·ligència artificial.
Aquestes previsions han estat desplegades pel Reial decret 729/2023, de 22 d'agost, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Espanyola de Supervisió d'Intel·ligència Artificial.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba recollida en les previsions de l'EAC relatives al dret de les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures de tota mena de discriminació, i amb dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal (art. 15), el dret a la protecció de dades personals (art. 31), protecció de consumidors i usuaris (art. 128),), organització administració Generalitat (art. 150), procediment de les Administracions Públiques Catalanes (Art. 159.1), planificació, ordenació i promoció de l'activitat econòmica (art. 152), competència (art. 154), i videovigilància i control de so i enregistraments (art. 173).

La normativa estatal no exclou la competència de la Generalitat en matèria d'intel·ligència artificial, ni l'atribució de competències a una autoritat de control catalana en exercici de l'autogovern previst a l'Estatut.

Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades	disposició addicional	Addició

Part cinquena. Mesures administratives

Títol VIII. Mesures administratives en matèria de drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, i de política social i igualtat

Article 53.1

DSO M-026.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que resta redactat de la manera següent:

4. Les sol·licituds de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu es poden demanar en qualsevol moment. Llevat que la norma de creació estableixi una altra cosa, la concessió de la prestació econòmica, si escau, té efectes econòmics des del primer dia del mes següent al de la data de la sol·licitud.

OBJECTE

Modificar els efectes econòmics de les prestacions econòmiques per al manteniment de les despeses de la llar, prestacions complementàries als ajuts, les pensions i les prestacions estatals i prestacions per atendre les necessitats bàsiques, regulades als articles 20, 21 i 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Aquesta proposta està vinculada amb la proposta de derogació de l'apartat 5 de l'article 16- Procediment per a la concessió de les prestacions de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

NECESSITAT

En una situació de crisi econòmica, els apartats 4 i 5 de l'article 16 van ser modificats per l'article 206.1 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, adoptant el redactat actual. Arran d'aquest canvi les persones perden 3 mesos d'efectes econòmics si l'Administració no resol en termini. Atesa la situació de vulnerabilitat d'aquest col·lectiu, és necessari restablir els efectes econòmics inicials de la prestació.

Aquesta mesura pretén restablir els efectes econòmics inicials i revertir la situació actual en la que les prestacions regulades pels articles 20, 21 i 23 de la Llei 13/2006 tenen uns efectes econòmics que penalitzen a les persones pel retard en la tramitació per part de l'administració. Revertir aquesta situació implicarà una simplificació en la tramitació administrativa i una adequació al context econòmic i social de les persones en situació de pobresa.

La modificació del punt 4 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquesta llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.
Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
Decret 256/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials.

COMPETÈNCIA

Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic	Article 16.4	Modificació

Article 54.1

DSO M-027.3

Es modifica l'article 42 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

"Article 42
Sistema d'Informació Social

1. El Sistema d'Informació Social garanteix la disponibilitat de la informació relativa a les prestacions i a la Cartera de serveis socials i l'exercici de les competències atribuïdes a les administracions públiques en matèria de serveis socials.
L'Administració de la Generalitat ha de garantir que sigui un sistema d'ús comú, compartit, integrat i també la coordinació d'aquest sistema, establint els criteris comuns als quals s'han d'ajustar el contingut i les condicions d'accés. L'organització i el funcionament del Sistema d'Informació Social s'ha de regular mitjançant una Ordre del Departament competent en matèria de serveis socials, d'acord amb els principis que estableix aquest article i en coordinació amb els departaments competents en matèria d'administració digital i atenció ciutadana.
2. Els agents que configuren la xarxa de serveis socials d'atenció pública i que intervenen en la prestació de serveis socials i les persones usuàries dels serveis socials tenen dret a accedir al Sistema d'Informació Social i a utilitzar-lo, d'acord amb la normativa aplicable. Els professionals autoritzats del sistema accediran a la informació estrictament necessària per realitzar les seves funcions.
3. El Sistema d'Informació Social es fonamenta en els principis de descentralització en el subministrament de les dades i en el tractament que en fan les administracions i les entitats implicades, d'interoperabilitat i de fiabilitat. En l'accés i la utilització del sistema s'ha de garantir la confidencialitat de les dades i la seguretat de les comunicacions en l'intercanvi d'informació entre els agents del sistema. Caldrà aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades al caràcter sensible de la informació, per tal de garantir i verificar periòdicament la confidencialitat, la integritat, la traçabilitat, la disponibilitat i l'autenticitat de la informació, i també l'exercici de drets per part de les persones afectades. La traçabilitat ha de permetre el control dels accessos al sistema d'informació pels perfils d'usuaris autoritzats, la identitat i categoria professional de l'usuari, la data i hora en què va tenir lloc l'accés, l'acció realitzada, les dades afectades i el motiu de l'accés.
4. El Sistema d'Informació Social integra les dades relatives a l'atenció social del sector públic i de les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Publica, amb els objectius d'evitar duplicitats i millorar l'atenció a les persones destinatàries dels serveis socials.
Ha d'incorporar totes les dades necessàries per a la intervenció social, el reconeixement i la gestió de les prestacions i els serveis de la cartera de serveis socials i per a l'exercici de les altres funcions atribuïdes a les administracions competents en matèria de serveis socials.
S'habilita el departament competent en matèria de serveis socials, els equips d'atenció social de les administracions locals i les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Publica per accedir i tractar amb finalitats de intervenció social, gestió, tractament i explotació de dades de les persones usuàries dels serveis socials del seus territoris d'intervenció. El tractament de dades s'haurà de limitar a les necessàries en funció de la finalitat prevista."
Les dades del sistema d'informació social s'integren, d'acord amb les previsions i els criteris establerts, en el model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat i el seu sector

OBJECTE

Habilitar la comunicació de dades a totes les administracions competents en la matèria que participen als serveis i les prestacions de la Xarxa d'Atenció de Serveis Socials, per tal de garantir que els Plans d'intervenció que es duen a terme per part dels treballadors socials es compleixen, millorant l'eficiència dels sistemes i oferint dades per mesurar l'acompliment de les prestacions i serveis gestionats per la Xarxa d'Atenció de Serveis Socials. Els professionals autoritzats del sistema de serveis socials accediran a la informació estrictament necessària per realitzar les seves funcions.

NECESSITAT

Un gran nombre de persones en situació de complexitat social requereixen que el sistema de serveis socials intervinguin de manera concurrent i conjunta en la valoració del seu estat. Aquestes persones poden tenir més d'un Pla d'intervenció i els professionals dels diferents àmbits d'atenció que intervenen han de poder accedir a la informació per no generar contradiccions i disrupcions en el procés d'atenció i millorar l'eficàcia i eficiència de les prestacions atorgades.

Millorar la coordinació del procés d'atenció social i integral. Promoure que els diferents professionals que intervenen en el procés d'atenció disposin de la informació necessària per la presa de decisions i que aquesta es doni tenint en compte tots els elements necessaris que ajudin a dur a terme una valoració multidimensional, un diagnòstic i l'elaboració d'un pla d'atenció "únic", evitant duplicitats en l'elaboració de plans i coordinant les accions vers la persona.

Atès que es tracta de modificar una norma amb rang de llei, s'utilitza la tramitació de l'avantprojecte de llei de mesures per a realitzar la proposta de modificació que ampliarà la capacitat de seguiment de les prestacions atorgades als Plans d'Intervenció que es fan a les famílies, amb els requisits corresponents.

MARC NORMATIU

-L'article 29 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials, s'estipula que entre les competències del Departament en matèria de serveis socials, aquest ha d'establir instruments de recollida d'informació i fer-ne el tractament estadístic als efectes de les polítiques de serveis socials.

-L'article 42 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials.

-Llei 2/2014, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

-La Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic afegeix una disposició addicional a la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, per a habilitar la comunicació de dades entre els serveis assistencials i els serveis socials i garantir una atenció integrada i centrada en les persones.

COMPETÈNCIA

L'article 166 de l'EAC relatiu als Serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies estableix que "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas" (apartat a).
L'article 13 del Decret 256/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials manté les funcions i l'estructura de la Direcció General de Serveis Socials que preveu el Decret 229/2018, de 23 d'octubre, de reestructuració del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. En aquest decret, a l'article 4.7 (apartat i) del Decret 229/2018, de 23 d'octubre, s'estableix que, entre d'altres, correspon a la Direcció General de Serveis Socials (DGSS), la participació en el disseny, el desplegament, la coordinació, l'accés i el seguiment del sistema d'informació en l'àmbit dels Serveis Socials entre les unitats del Departament.

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials	Article 42	Modificació

públic.
5. Per poder explotar les dades del Sistema d'Informació Social amb finalitat de recerca científica, anàlisi estadística i planificació i avaluació de polítiques públiques s'han de recollir, compilar, analitzar i presentar de manera anonimitzada i han de poder ser desagregades per sexes. Les dades han de ser útils, vàlides, fiables, comprovables, comparables i actualitzades. També es poden emprar amb aquestes finalitats dades del Sistema d'Informació Social sempre que se sotmetin prèviament a un procés de pseudonimització amb les garanties següents:
a) Que es garanteixi la separació funcional entre qui faci la recerca o estudi i qui realitzi la pseudonimització.
b) Que es garanteixi la impossibilitat de reidentificació per l'equip investigador o per terceres persones.
c) Que es realitzi una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades.
d) Que emeti informe el Comitè d'ètica en els serveis socials.
6. Totes les comunicacions i les actuacions amb les persones usuàries del sistema de serveis socials s'han de realitzar preferentment per mitjans electrònics. A aquest efecte, els agents del sistema han de disposar dels tràmits electrònics escaients per rebre les sol·licituds, comunicacions o documentació de la ciutadania i, com a mínim, d'una bústia de correu electrònic d'atenció ciutadana. Les oficines d'atenció presencial assisteixen en la presentació d'escrits, en la identificació i signatura electrònica i la tramitació atesa a les persones usuàries dels serveis socials que ho sol·licitin.
L'Administració competent, ha de posar a disposició de la ciutadania un sistema de carpeta digital que permeti a les persones interessades accedir, en qualsevol moment, als seus expedients i tramitacions i a rebre i emmagatzemar les comunicacions electròniques dels agents del sistema que s'hi vulguin comunicar. El desplegament i el funcionament de la carpeta s'ha de regular per Ordre del departament competent en matèria de serveis socials, d'acord amb l'estratègia i els criteris pel desplegament del servei de l'àrea privada de la Seu electrònica de l'Administració de la Generalitat, establerts pel departament competent en matèria d'atenció ciutadana.
L'Administració de la Generalitat ha de posar a disposició dels ens locals i altres entitats agents del Sistema d'Informació Social, les plataformes tecnològiques i els serveis digitals que siguin necessaris per garantir el desplegament i el funcionament dels serveis digitals previstos en aquest article.
7. Es crea el Consell de Governança del Sistema d'Informació Social com a òrgan consultiu per vetllar per les condicions d'interoperabilitat del Sistema d'Informació Social i la millora continua del sistema. Han de formar part del Consell representants dels departaments i organismes de la Generalitat afectats, dels ens locals, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i dels altres organismes o entitats que s'estableixi mitjançant el Decret que reguli el Consell.
8. L'Administració de la Generalitat ha d'emprar les solucions corporatives per garantir la disponibilitat, l'intercanvi i la interoperabilitat de les dades i la informació, sens perjudici dels casos que, per l'especificitat sectorial o per la complexitat de les dades que es gestionen, es disposi de sistemes d'informació o plataformes de gestió específics que garanteixin la interoperabilitat amb les solucions tecnològiques corporatives."

Article 54.2

DSO M-029.2

S'afegeix una Disposició addicional, la setzena, a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, amb el text següent:

"Disposició addicional setzena
Serveis proactius i personalitzats

1. El departament competent en matèria de serveis socials ha de crear un registre de persones interessades en rebre informació personalitzada, en base a la informació que consta al Sistema d'Informació Social, sobre els serveis, les prestacions i els ajuts del sistema de serveis socials, inclosa la informació vinculada als ajuts, serveis i prestacions en matèria de suport a les famílies. La inscripció en aquest registre requereix el consentiment exprés de les persones interessades i ha d'incorporar l'adreça de correu electrònic, el número de telèfon mòbil i, si escau, altres mitjans electrònics per rebre, per sistemes de missatgeria electrònica, informació personalitzada adaptada a la seva situació.

2. Amb el consentiment explícit i específic a aquests efectes, el registre pot incorporar també aquella informació socioeconòmica que resulti adequada i pertinent als efectes de la finalitat del registre i voluntàriament vulguin introduir les persones ciutadanes i aquella que autoritzin consultar que estigui relacionada amb els serveis, les prestacions i els ajuts esmentats i sempre que la dita consulta resulti necessària per oferir informació a les persones afectades.

3. Amb caràcter previ a l'obtenció del consentiment, s'ha d'informar les persones afectades, de tots els aspectes que requereix la normativa de protecció de dades, en especial sobre l'elaboració de perfils, la lògica aplicada i les conseqüències que se'n poden derivar.

4. Les persones afectades tenen el dret de retirar el seu consentiment en qualsevol moment, donar-se de baixa del registre, així com el dret a exercir els drets que els reconeix la normativa de protecció de dades personals.

5. Les persones que no hagin atorgat el seu consentiment per rebre informació a través de serveis proactius i personalitzats, tenen dret a accedir d'una manera fàcil i a rebre informació general sobre els serveis, prestacions i ajuts del departament i específica vinculada als serveis, les prestacions o els ajuts dels quals gaudeixen o han
sol·licitat.

6. La creació del registre requereix l'elaboració, amb caràcter previ, d'una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades de les persones afectades i la formulació, si escau, d'una consulta prèvia a l'Autoritat catalana de Protecció de Dades.

7. Igualment, la creació del registre i l'aprovació dels formularis i les clàusules per a la recollida del consentiment de les persones afectades ha de ser informada pel Comitè d'ètica dels serveis socials de Catalunya.

8. La informació anonimitzada i agregada del registre es pot utilitzar també per a estudis estadístics i de recerca."

OBJECTE

Afegir una Disposició addicional a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials per a introduir els serveis proactius i personalitzats amb la creació d'un registre de persones interessades en rebre informació personalitzada, en base a la informació que consta al Sistema d'Informació Social, sobre els serveis, les prestacions i els ajuts del sistema de serveis socials, inclosa la informació vinculada als ajuts, serveis i prestacions en matèria de suport a les famílies.

NECESSITAT

És necessària la regulació dels serveis proactius i personalitzats orientats a portar a terme una transformació de l'Administració perquè sigui més innovadora, oberta, digital i eficient, amb l'objectiu d'aportar serveis públics de la màxima qualitat.

Crear un registre de persones interessades en rebre informació personalitzada, en base a la informació que consta al Sistema d'Informació Social, sobre els serveis, les prestacions i els ajuts del sistema de serveis socials, inclosa la informació vinculada als ajuts, serveis i prestacions en matèria de suport a les famílies, permetrà a l'Administració apropar-se a la ciutadania i avançar-se en les seves necessitats.

És necessària la inclusió del projecte normatiu en l'avantprojecte de llei per tal de crear el registre de persones interessades en rebre informació personalitzada i així avançar en oferir serveis proactius i personalitzats a la ciutadania en relació als ajuts, serveis i prestacions del sistema de serveis socials i de suport a les famílies.

MARC NORMATIU

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies.
Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
Decret 256/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials.

COMPETÈNCIA

Article 166 de l'Estatut d'Autonomia de la Generalitat de Catalunya, competència exclusiva en matèria de serveis socials, voluntariat, protecció de menors i promoció de les famílies i de la infància.

Article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials	Disposició addicional setzena	Addició

Article 54.3

DSO M-047.0

S'afegeix una disposició addicional, la dissetena, a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, amb el text següent:

"Disposició addicional dissetena
Els serveis de suport a l'exercici de la capacitat designats notarialment que prestin entitats sense ànim de lucre acreditades poden ser finançats, en tot o en part, pel Sistema Públic de Serveis Socials en els supòsits i amb les criteris d'accés al servei que estableixi la normativa reguladora de la Cartera de Serveis Socials".

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és incloure una disposició addicional a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, per tal d'establir els límits de finançament a les assistències notarials per part del Departament de Drets Socials, tenint en compte la modificació que es va fer del Codi civil mitjançant el Decret llei 19/2021, de 31 d'agost.

NECESSITAT

Atesa la necessitat d'eficiència en la gestió del pressupost públic, el finançament d'aquests serveis per part de la Generalitat de Catalunya s'ha de limitar a aquelles supòsits en que, tenint en compte, si escau, la capacitat econòmica de les persones afectades, el finançament públic sigui necessari per assegurar el dret de les persones a viure dignament.

La mesura garanteix l'eficiència en la utilització dels recursos públics, atès que condiciona el finançament dels serveis a que concorrin els supòsits i els criteris d'accés que estableixi la cartera de serveis socials. D'altra banda, a través de l'acreditació de les entitats i els processos de provisió de serveis, es garanteix que les entitats que prestin aquests serveis amb finançament públic reuneixen els requisits necessaris per prestar un servei de qualitat.

Es tracta d'una mesura que permet donar resposta a les sol·licituds de finançament de serveis de suport a la capacitat derivats de designes notarials, tenint en compte l'eficiència pressupostària i la capacitat econòmica de les persones afectades i el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida.

MARC NORMATIU

-Llibre II de la Llei 25/2010 de 29 de juliol, que aprova el Llibre Segon del Codi Civil de Catalunya.
-Decret Llei 19/2021 de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi Civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat.
-Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil i processal per al suport a las persones amb discapacitat en el exercici de la seva capacitat jurídica.
-Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011
-Decret 188/94, de 28 de juny de creació de la Comissió d'Assessorament i Supervisió de les persones jurídiques sense ànim de lucre que tinguin atribuïda la tutela de menors o mesures de suport a les persones amb la seva discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 166 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies i de la infància, que inclou en tot cas les mesures de protecció social i llur execució.

La Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'article 129 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, té competència exclusiva en matèria de dret civil, amb l'excepció de les matèries que reserva a l'Estat l'article 149.1.8a de la Constitució espanyola.

Article 55.1

DSO M-022.0

S'afegeix un apartat, el 2, a l'article 93 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, i l'apartat únic actual passa a ésser l'1:

"2. Aquest servei inclou les unitats integrades d'atenció a infants i adolescents víctimes d'abusos sexuals, on han de participar professionals de tots els Departaments i institucions implicades en la investigació, atenció i assistència als infants i adolescents víctimes i testimonis de violència sexual. Els serveis de les unitats integrades d'atenció a infants i adolescents víctimes d'abusos sexuals s'han d'ubicar en equipaments únics adaptats a les necessitats dels infants i adolescents atesos i les seves famílies i han de constituir l'espai adequat per a la pràctica de la prova anticipada per garantir la protecció efectiva davant la victimització secundària que preveu l'article 87."

OBJECTE

S'afegeix un apartat segon a l'article 93 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, per tal de donar cobertura normativa a les noves unitats integrades d'atenció a infants i adolescents víctimes d'abusos sexuals. L'addició ha de permetre avalar jurídicament els elements clau de les unitats integrades.

NECESSITAT

La unitat integrada d'atenció a infants i adolescents víctimes d'abusos sexuals (Barnahus), prevista per l'ACORD GOV/157/2022, de 26 de juliol, és una eina pensada per lluitar contra la violència sexual envers la infància i adolescència, i protegir específicament les víctimes en un espai únic, on seran atesos per professionals de diferents departaments per abordar la seva problemàtica i prevenir la victimització secundària.

L'addició de l'apartat que es proposa permet sincronitzar la cobertura normativa necessària pel desplegament de la unitat integrada Barnahus reiteradament esmentada, i les partides pressupostàries corresponents que, a tal fi, li han de donar suport.

La proposta d'addició pretén millorar la cobertura jurídica de la unitat integrada vinculant-la jurídicament i integrar-la en el servei d'atenció especialitzada als infants i adolescents víctimes d'abús sexual. L'addició permetrà avalar jurídicament els elements clau de la unitat integrada (coordinació interdepartamental, espai únic, pràctica de prova anticipada i prevenció de la victimització secundària).

MARC NORMATIU

Llei Orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant de la violència (article 12)
Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (article 93)
ACORD GOV/144/2023, de 4 de juliol, pel qual es posa en marxa un paquet de mesures d'actuació adreçades a combatre la violència sexual contra infants i adolescents a Catalunya
ACORD GOV/157/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova l'estratègia Barnahus per a l'abordatge integral dels abusos sexuals contra la infància i l'adolescència a Catalunya

COMPETÈNCIA

Articles 105 (Suport als òrgans jurisdiccionals), 131.2.c) i g) i 131.3, g) i h) (Organització escolar), 153.2 (Polítiques de Gènere), 162.1 (Salut Pública), 164.2 (Policia de la Generalitat), 166 (Serveis Socials i Protecció de Menors) de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.	Article 93	Addició

Article 56.1

DSO M-028.1

Es modifica l'apartat 1.1 de la Disposició addicional setena, de la Llei 2/2014, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic que queda redactat de la manera següent:

"1.1 S'habiliten les administracions públiques competents en matèria de serveis socials perquè puguin comprovar, d'ofici i sense el consentiment previ de les persones interessades, les dades declarades per les persones sol·licitants de les prestacions o els serveis dels quals tinguin atribuïda la competència legalment o reglamentàriament, amb la finalitat de comprovar si es compleixen en tot moment les condicions necessàries per a la percepció de les prestacions i serveis, amb l'objectiu d'atendre les persones sol·licitants o beneficiàries d'aquests d'una manera integral i coordinada, poder mesurar l'impacte de la intervenció social i garantir el bon ús dels fons públics a fi d'evitar l'obtenció o el gaudi indegut o fraudulent de les prestacions, els serveis o els ajuts econòmics que puguin rebre els subjectes que participin en el Sistema de Serveis Socials o que en siguin beneficiaris.
La comprovació s'ha de limitar a les dades que siguin necessàries, segons la finalitat i l'objectiu al que es vol donar compliment, i segons els requisits i les condicions del servei o la prestació que es tracti i pot incloure. La comprovació pot abastar les dades declarades per les persones afectades que poden incloure, entre d'altres, si escau:
a) Les dades identificatives.
b) La situació administrativa de residència.
c) El parentiu.
d) La situació de discapacitat o dependència.
e) La situació laboral.
f) Els ingressos i els deutes públics o privats, els ajuts públics o privats percebuts i la càrrega dels deutes dels membres de la unitat econòmica de convivència, judicials amb impacte econòmic o sobre l'habitatge
g) Les dades dels subministraments bàsics.
L'Administració de la Generalitat ha d'emprar les solucions corporatives per garantir la disponibilitat, l'intercanvi i la interoperabilitat de les dades i la informació, sens perjudici dels casos que, per l'especificitat sectorial o per la complexitat de les dades que es gestionen, es disposi de sistemes d'informació o plataformes de gestió específics.
La creació i el desplegament dels sistemes i els serveis digitals específics per a la interoperabilitat de les dades previstos en aquesta disposició es realitzarà d'acord amb el model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic, en coordinació amb els departaments competents en administració digital."

OBJECTE

La mesura proposada té com a finalitat comprovar si es compleixen en tot moment les condicions necessàries per a la percepció de les prestacions, amb l'objectiu d'atendre les persones d'una manera integral i coordinada, poder mesurar l'impacte de la intervenció social i garantir el bon ús dels fons públics a fi d'evitar l'obtenció o gaudi indegut o fraudulent de les prestacions, serveis o ajudes econòmiques que puguin rebre els subjectes que participin en el Sistema de Serveis Socials o que en siguin beneficiaris.
Cal adaptar la normativa per tal de poder acomplir amb l'àmbit competencial.

NECESSITAT

És necessària la informació requerida per tal de dur a terme una gestió més eficient dels recursos del sistema públic per part de totes les administracions públiques competents en matèria de serveis socials. Actualment no es pot garantir la disponibilitat, l'intercanvi i la interoperabilitat de les dades i la informació per a tots els agents que participen en la gestió de la Xarxa d'Atenció de Serveis Socials.

La mesura permetrà a les diferents administracions públiques competents en matèria de serveis socials garantir la disponibilitat, l'intercanvi i la interoperabilitat de les dades i la informació, amb l'objectiu d'atendre les persones d'una manera integral i coordinada, poder mesurar l'impacte de la intervenció social i garantir el bon ús dels fons públics.

Atès que es tracta de modificar una norma amb rang de llei, s'utilitza la tramitació de l'avantprojecte de llei de mesures per a realitzar la proposta de modificació que millorarà la capacitat del Departament de Drets Socials de disposar de sistemes d'informació o plataformes de gestió específics.

MARC NORMATIU

La mesura proposada té els seus antecedents en el marc normatiu següent:

-Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic. Disposició addicional Setena, que fa referència a l'habilitació a les administracions públiques amb relació a l'accés de dades de caràcter personal.

-Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a implementar la mesura proposada d'acord amb els següents preceptes de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006:

L'article 166 de l'EAC relatiu als Serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies estableix que "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas" La regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública (apartat a).

LLEI 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.	Disposició addicional setena	Modificació

Article 57.1

IFE M-214.1

Es modifica l'apartat 1 de l'art. 33 de la Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, que resta redactat de la forma següent:

"1.Es crea l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, com a òrgan administratiu, amb rang de direcció general, encarregat de vetllar pel compliment dels preceptes d'aquesta llei amb l'objectiu d'evitar tota forma de discriminació, directa o indirecta, per qualsevol dels motius i ens els àmbits a què fa referència l'article 1, tant el sector públic com en l'àmbit privat. La modificació d'aquest òrgan, de la seva denominació, estructura i funcions, així com la seva supressió, es determina per decret."

OBJECTE

La proposta afecta al preàmbul, a diversos preceptes de l'articulat i disposicions addicionals, finals i transitòries, amb l'objecte d'aclarir la naturalesa jurídica de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació com a òrgan administratiu amb rang de direcció general, i modificar la seva denominació per la d'OITND, tal i com apareix en el Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del DIFE, així com suprimir l'obligació d'haver de retre comptes al Parlament.

NECESSITAT

La modificació que es proposa pretén aclarir la naturalesa jurídica de l'OITND, en coherència amb la seva realitat dins de l'estructura del DIFE, que, en el Decret 134/2022, el configura com a òrgan administratiu amb rang orgànic de direcció general, integrat dins l'estructura de la Secretaria d'Igualtats, i en congruència amb el fet que cap llei l'ha atorgat mai personalitat jurídica pròpia, ni mai ha estat configurat com a tal en els pressupostos de la Generalitat.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen. En tractar-se de la modificació de la llei en la que es va crear l'Organisme, té el rang normatiu necessari per a assolir el principi de seguretat jurídica i cohesionar i fer congruent les normes reglamentàries que el delimiten i les que el regulin en un futur.

La seva inclusió en la llei de mesures es justifica pel seu impacte en la llei de pressupostos, atès que no és el mateix dotar un òrgan administratiu que dotar un organisme amb personalitat jurídica pròpia, i per l'agilitat que comporta la seva aprovació. Això aclariria definitivament i de forma ràpida la naturalesa jurídica de l'OITND i facilitaria la tramitació del projecte de Decret del Reglament sancionador (en tràmit actualment) així com el futur Decret de regulació.

MARC NORMATIU

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació.
La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya.
El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.
Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèners i intersexuals i per a eradicar l'homogòbia, la bifòbia i la transfòbia, i per a imposar les sancions subsegüents.

COMPETÈNCIA

'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) garanteix el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació: articles 4, 15.2, 18, 19, 21.1, 22.1, 23.1, 24.1, 25.3, 28, 30, 40.8, 41, 52i 53.1

Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació.	article 33.1	Modificació

Article 57.2

IFE M-231.1

Al preàmbul i a l'apartat 2 de l'article 33 de la Llei 19/2020, del 20 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, se suprimeix l'incís següent: "i ha de retre comptes davant el Parlament."

OBJECTE

La proposta afecta al preàmbul, a diversos preceptes de l'articulat i disposicions addicionals, finals i transitòries, amb l'objecte d'aclarir la naturalesa jurídica de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació com a òrgan administratiu amb rang de direcció general, i modificar la seva denominació per la d'OITND, tal i com apareix en el Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del DIFE, així com suprimir l'obligació d'haver de retre comptes al Parlament.

NECESSITAT

La modificació que es proposa pretén aclarir la naturalesa jurídica de l'OITND, en coherència amb la seva realitat dins de l'estructura del DIFE, que, en el Decret 134/2022, el configura com a òrgan administratiu amb rang orgànic de direcció general, integrat dins l'estructura de la Secretaria d'Igualtats, i en congruència amb el fet que cap llei l'ha atorgat mai personalitat jurídica pròpia, ni mai ha estat configurat com a tal en els pressupostos de la Generalitat.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen. En tractar-se de la modificació de la llei en la que es va crear l'Organisme, té el rang normatiu necessari per a assolir el principi de seguretat jurídica i cohesionar i fer congruent les normes reglamentàries que el delimiten i les que el regulin en un futur.

La seva inclusió en la llei de mesures es justifica pel seu impacte en la llei de pressupostos, atès que no és el mateix dotar un òrgan administratiu que dotar un organisme amb personalitat jurídica pròpia, i per l'agilitat que comporta la seva aprovació. Això aclariria definitivament i de forma ràpida la naturalesa jurídica de l'OITND i facilitaria la tramitació del projecte de Decret del Reglament sancionador (en tràmit actualment) així com el futur Decret de regulació.

MARC NORMATIU

- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació.
- La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
- La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya.
- El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.
- Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèners i intersexuals i per a eradicar l'homogòbia, la bifòbia i la transfòbia, i per a imposar les sancions subsegüents.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) garanteix el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació: articles 4, 15.2, 18, 19, 21.1, 22.1, 23.1, 24.1, 25.3, 28,

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

30, 40.8, 41, 52i 53.1

	Preàmbul	Modificació
Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació		

Article 57.3

IFE M-212.2

Article 37. Observatori i Centre de Memòria i Documentació de la Discriminació

1. Es crea l'Observatori i Centre de Memòria i Documentació de la discriminació que depèn del departament competent en matèria d'igualtat i feminismes. Es configura com a òrgan col·legiat, la composició i les funcions del qual s'han de determinar per decret, garantint la presència de persones expertes en matèria de delictes d'odi, discriminació i intolerància i amb la participació de la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació.
2. L'Observatori i Centre de Memòria i Documentació de la Discriminació té les funcions següents, sens perjudici de la seva modificació mitjançant decret:
a) Elaborar anàlisis i proporcionar informacions objectives i comparables sobre els fets esdevinguts en l'àmbit territorial de Catalunya que puguin suposar una forma de discriminació, d'intolerància o de conductes d'odi per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1, amb l'objectiu de proposar l'adopció de mesures i accions específiques.
b) Impulsar i fomentar activitats divulgatives i d'investigació; en aquest sentit, pot editar materials relacionats amb aquesta memòria, acordar amb les administracions l'edició de publicacions específiques, i establir contractes amb les organitzacions socials domiciliades a Catalunya i altres subjectes, d'acord amb el que estableixen la normativa europea i l'estatal bàsica en matèria de contractació pública.
c) La custòdia d'arxius, registres i documents, inclosos documents audiovisuals, de les entitats que lluiten contra la discriminació en l'àmbit social, polític i cultural. Els fons documentals dipositats a l'Observatori i Centre de Memòria han d'ésser de lliure accés per a la ciutadania.

OBJECTE

L'objecte de la modificació de l'article 37 de la Llei 19/2020 de 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació, és incloure també el redactat de l'article 38 – amb la seva conseqüent derogació - per tal d'unificar en un únic òrgan col·legiat l'Observatori de la Discriminació, previst a l'article 37, i el Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació, previst a l'article 38.
En aquest sentit, el nou redactat de l'article 37 recull aquest únic òrgan col·legiat que passa a anomenar-se Observatori i Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació.

NECESSITAT

La modificació que es proposa pretén simplificar l'estructura i funcions dels centres que preveu el Capítol II del Títol IV de la Llei 19/2020, i clarificar que el funcionament d'aquests es durà a terme mitjançant un únic òrgan i no per separat.

Atenent a la finalitat perseguida, que és la creació d'un únic òrgan col·legiat que desenvolupi les funcions tant de l'Observatori de la Discriminació i del Centre de Memòria Històrica.

Es justifica la seva inclusió en l'Avantprojecte de Llei en tant que aquesta unificació es considera que té un impacte econòmic

quant al personal requerit per l'estructura i el desenvolupament de les funcions de l'Observatori de la Discriminació i el Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació, previstos a Capítol II del Títol IV de la Llei 19/2020 .Aquest impacte és de dimensió important.

MARC NORMATIU

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació, La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques, La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya, El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes, Decret 21/2021, de 25 de maig, per la qual s'estableix la nova codificació dels departaments en què s'estructura la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 15.2. de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya regula que: "Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació, i tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal".
En el mateix sentit, l'article 40.8 estableix que "els poders públics han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual, i també han de promoure l'eradicació del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de l'homofòbia i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones".

Llei 19/2020, de 30 de desembre	Articles 37 i 38	Modificació

Article 57.4

IFE M-229.1

A la lletra *a* de l'article 52 de la Llei 19/2020, del 20 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, se suprimeix l'incís "d'obtenir una indemnització o una reparació del dany causat"

OBJECTE

La proposta afecta al preàmbul, a diversos preceptes de l'articulat i disposicions addicionals, finals i transitòries, amb l'objecte d'aclarir la naturalesa jurídica de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació com a òrgan administratiu amb rang de direcció general, i modificar la seva denominació per la d'OITND, tal i com apareix en el Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del DIFE, així com suprimir l'obligació d'haver de retre comptes al Parlament.

NECESSITAT

La modificació que es proposa pretén aclarir la naturalesa jurídica de l'OITND, en coherència amb la seva realitat dins de l'estructura del DIFE, que, en el Decret 134/2022, el configura com a òrgan administratiu amb rang orgànic de direcció general, integrat dins l'estructura de la Secretaria d'Igualtats, i en congruència amb el fet que cap llei l'ha atorgat mai personalitat jurídica pròpia, ni mai ha estat configurat com a tal en els pressupostos de la Generalitat.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen. En tractar-se de la modificació de la llei en la que es va crear l'Organisme, té el rang normatiu necessari per a assolir el principi de seguretat jurídica i cohesionar i fer congruent les normes reglamentàries que el delimiten i les que el regulin en un futur.

La seva inclusió en la llei de mesures es justifica pel seu impacte en la llei de pressupostos, atès que no és el mateix dotar un òrgan administratiu que dotar un organisme amb personalitat jurídica pròpia, i per l'agilitat que comporta la seva aprovació. Això aclariria definitivament i de forma ràpida la naturalesa jurídica de l'OITND i facilitaria la tramitació del projecte de Decret del Reglament sancionador (en tràmit actualment) així com el futur Decret de regulació

MARC NORMATIU

- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació.
- La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
- La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya.
- El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.
- Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèners i intersexuals i per a eradicar l'homogòbia, la bifòbia i la transfòbia, i per a imposar les sancions subsegüents.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) garanteix el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació: articles 4, 15.2, 18, 19, 21.1, 22.1, 23.1, 24.1, 25.3, 28, 30, 40.8, 41, 52i 53.1

Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació	ARTICLE 49.1	Modificació

Títol IX. Mesures administratives en matèria d'infraestructures i mobilitat, d'urbanisme i habitatge, de medi ambient i sostenibilitat, i i d'ordenació d'aigües
Capítol I. Mesures administratives en matèria d'infraestructures i mobilitat

Article 58.1

TER M-154.0

S'afegeix un article, el 44 *bis,* a la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable, amb el text següent:

"Article 44 *bis*.Infraccions específiques en matèria de seguretat

1. El personal que realitzi activitats de conducció i de manteniment de les instal·lacions de transport per cable així com el personal que realitzi activitats amb repercussió sobre la seguretat del transport per cable, no podrà realitzar-les quan es trobi amb taxes d'alcohol superiors a 0,2 grams per litre o nivells d'alcohol en aire espirat superiors a 0,10 mil·ligrams per litre, o amb presència en l'organisme de qualsevol substància que pugui pertorbar o disminuir les seves facultats psicofísiques. La ingesta de begudes alcohòliques amb taxes superiors a les indicades o de les esmentades substàncies és una infracció molt greu.
2. El personal de conducció i el personal que realitza tasques de manteniment de les instal·lacions de transport per cable, així com el personal que realitzi activitats amb repercussió sobre la seguretat del transport per cable, estan obligats, si els ho requereix l'empresa, a sotmetre's a proves d'alcoholèmia o a tota altra prova que se'ls pugui fer per a detectar si han consumit les substàncies a què fa referència l'apartat anterior. La negativa a sotmetre's a aquestes proves és una infracció molt greu.
A aquests efectes, les empreses gestores de les instal·lacions de transport per cable poden fer, abans de l'inici o durant la jornada laboral d'aquest personal, les actuacions adequades de prevenció, control i seguiment per a la detecció de nivells d'alcohol, d'estupefaents, de substàncies tòxiques o d'altres substàncies, i han d'aplicar les mesures disciplinàries corresponents si el personal es nega a sotmetre's a les proves o en els casos de deteccions positives.

3. Les infraccions molt greus que tipifica aquest article se sancionen amb una multa de fins a 15.000 euros."

OBJECTE

La proposta completa el règim d'infraccions de la Llei 12/2002, tipificant com infracció la ingesta de begudes alcohòliques per sobre dels límits establerts, o altres substàncies que puguin afectar les facultats psicofísiques, per part del personal que realitzi activitats de conducció, manteniment o amb repercussió sobre la seguretat del transport per cable. La proposta reconeix als gestors d'instal·lacions de transport per cable la facultat de realitzar a aquest personal proves d'alcoholèmia o de detecció de substàncies, tipificant com infracció la negativa a sotmetre's a les mateixes.

NECESSITAT

La proposta pretén introduir mecanismes addicionals per a salvaguardar la prestació del servei de transport per cable en condicions de seguretat per als seus usuaris, per al personal de les instal·lacions i per a tercers, en termes anàlegs als que ja estableix la normativa vigent per al transport ferroviari (article 67 Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària).

Atès que la mesura persegueix augmentar la seguretat del servei de transport per cable, s'adequa als seus fins, tota vegada que estableix una prohibició de realitzar determinades activitats relacionades amb la seguretat amb taxes d'alcohol per sobre de les permeses o amb substàncies tòxiques, facultant a les empreses explotadores a realitzar proves de detecció i sancionant l'incompliment tant de la prohibició com de l'obligació de sotmetre's a aquestes proves.

Atès que el règim d'infraccions i sancionador que es complementa està regulat a la Llei 12/2002 i, per tant, té rang de Llei, per donar compliment al principi de jerarquia normativa, cal que la mesura s'introdueixi al nostre ordenament jurídic a través d'una norma amb rang legal com és la Llei de Mesures. Addicionalment, l'addició proposada és molt concreta, el que encaixa en el concepte de "mesura" que caracteritza el contingut de la Llei de Mesures.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la normativa reguladora del transport per cable vigent a Catalunya, integrada per la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable – en la qual es proposa l'addició d'un nou article 44 bis - i el Decret 152/2010, de 2 de novembre, de desplegament de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable.

COMPETÈNCIA

La mesura afegeix un nou article 44 bis a la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable. Per tant, la Generalitat pot, a través d'una nova Llei de Mesures, introduir aquest precepte, ja que aquest s'emmarca dins un àmbit, el transport per cable, sobre el qual la Generalitat té competència exclusiva (art. 169.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya).

Llei 12/2002, de 14 de juny, de transport per cable	Article 44 bis	Addició

Article 59.1

TER M-153.0

Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 44 *bis* de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi, que resta redactat de la manera següent:

" 1. Els agents de la inspecció del transport i els cossos de seguretat encarregats de la seva vigilància han d'ordenar la immobilització immediata del vehicle en cas que es detectin conductes que constitueixin infraccions molt greus, d'acord amb el que s'estableix per l'article 39, així com la infracció greu tipificada a l'apartat, c) de l'article 40.

A l'efecte del que s'estableix per aquest apartat, els membres de la inspecció de transport, o els agents encarregats de la vigilància del transport han de retenir la documentació del vehicle, inclosa, en el seu cas, la corresponent llicència o autorització per a la prestació del servei, fins que s'esmenin les causes que han donat lloc a la immobilització.

És responsabilitat de la persona denunciada, en qualsevol cas, la custòdia del vehicle, de les seves pertinences i les despeses que aquesta immobilització pugui ocasionar, així com buscar els mitjans alternatius necessaris per a fer arribar els viatgers al seu destí. En el cas que no ho faci, aquests mitjans podran ser establerts per l'Administració; les despeses que generi l'adopció d'aquestes mesures van, en qualsevol cas, per compte de la persona denunciada, i no pot aixecar-se la immobilització fins que aquest no les aboni."

"3. La immobilització dels vehicles es realitzarà de conformitat amb les següents condicions:

a) Els agents de la inspecció del transport i els cossos de seguretat encarregats de la seva vigilància han de formular la corresponent denúncia i fixar provisionalment la quantia de la sanció.

b) L'import de la sanció ha d'ésser abonat en el moment de la denúncia en concepte de dipòsit i s'ha de lliurar al denunciat el rebut de dipòsit de la quantitat corresponent. En el cas que es faci el dipòsit, aquest s'ha de constituir en metàl·lic, en euros, o mitjançant targeta de crèdit o una transferència efectuada d'acord amb les condicions i garanties que estableixi l'autoritat competent.

La quantitat ha de ser lliurada com a resultat de l'acord que en definitiva adopti l'autoritat competent, a la qual ha de remetre's aquesta quantitat amb la denúncia.

c) Si es deixa sense efecte la denúncia o es redueix l'import de la multa, ha de posar-se a la disposició de l'interessat o del seu representant la quantitat que sigui procedent en cada cas.

d) No es pot retornar, en cap cas, la documentació del vehicle o deixar sense efecte la mesura cautelar d'immobilització del vehicle fins que no es faci efectiu l'import provisional, en concepte de dipòsit, de la sanció"

OBJECTE

L'objecte de la mesura proposada és completar el règim sancionador establert per la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi afegint un supòsit als tipus infractors que donen lloc a la mesura provisional d'immobilització del vehicle i homogeneïtzar l'aplicació de les condicions d'aquesta.
En concret es tracta d'incorporar la infracció consistent en incomplir el règim de tarifes, prevista a l'apartat c) de l'article 40, així com estendre l'aplicació de les condicions de la immobilització a la totalitat de supòsits inclosos a l'article 44 bis, en ambdós casos, de la Llei.

NECESSITAT

La iniciativa es necessària per completar el regim sancionador en matèria de taxi qualificant de forma expressa una conducta que incideix notablement en la prestació del servei en el seu conjunt, ja que infringeix l'obligació de respectar el règim tarifari. També es corregeix la redacció del paràgraf tercer de l'article 44 bis de la Llei, amb l'objecte d'aclarir que les condicions d'aplicació que conté afecten la totalitat de supòsits que donen lloc a la immobilització.

La mesura que es proposa és l'adequada per complir el fi que es persegueix, ja que suposa preveure una resposta punitiva d'una especial gravetat per aquells supòsits en els quals la persona que exerceix la professió de taxista presta el servei de forma incorrecta.

La inclusió de la mesura en l'avantprojecte de Llei es justifica a un doble nivell. D'una banda, perquè es tracta d'una addició molt puntual a un dels articles de la Llei, que no tindria suficient entitat per si mateixa per justificar la tramitació d'una llei substantiva sectorial.
D'altra, perquè la intervenció legislativa urgent ha de permetre poder perseguir amb més eficàcia aquestes conductes que afecten negativament a la correcta prestació del servei de taxi.

MARC NORMATIU

La proposta s'incardina en la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi; es tracta d'una llei sectorial que té per objecte regular els serveis de taxi urbà i interurbà definits per la pròpia Llei com un transport de viatgers amb vehicles d'una capacitat de fins a nou places, inclosa la persona que condueix, que s'efectua per compte d'altri mitjançant el pagament d'un preu.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té atribuïda la competència exclusiva per regular aquesta matèria d'acord amb el que preveu l'article 169 de l'Estatut d'Autonomia, que es projecta sobre els transports terrestres de viatgers per carretera, que transcorrin íntegrament dins el territori de Catalunya, amb independència de la titularitat de la infraestructura.
Aquesta competència inclou en tot cas la regulació del transport urbà i dels serveis de transport discrecional de viatgers en vehicles de turisme.

Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi	Article 44 bis	Modificació

Article 60.1

TER M-152.0

Es modifica l'article 61 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, que resta redactat de la manera següent:

"Article 61
Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

a) L'incompliment de les condicions establertes en els plans directors urbanístics aeroportuaris, en les autoritzacions i en les habilitacions preceptives, si no tenen el caràcter de greus o molt greus.

b) L'incompliment pels usuaris de les normes generals de policia aplicables a les infraestructures aeroportuàries i, específicament, dels deures que determina aquesta llei.

c) L'incompliment de les normes d'operació establertes pel gestor reflectides en publicacions oficials, el manual de l'aeròdrom o del camp d'aviació, o en procediments establerts com obligatoris.

d) La realització de qualsevol activitat, actuació o comportament no autoritzat dins l'àmbit d'una infraestructura aeroportuària que afecti la seguretat operacional, si no té el caràcter de molt greu."

OBJECTE

La proposta de mesura té per objecte actualitzar el contingut de l'article 61 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, en el sentit d'incloure nous casos de tipificació d'infraccions de caràcter lleu en aquest àmbit.
Per aquest motiu, la mesura proposada estableix que constitueix una infracció l'incompliment de les condicions establertes en els plans directors urbanístics aeroportuaris i s'afegeixen dos nous supòsits al catàleg d'infraccions lleus de la llei

NECESSITAT

La iniciativa es necessària per adequar la Llei 14/2009, i més concretament la tipificació de les infraccions lleus, a la concurrència de determinats supòsits detectats en la pràctica de la gestió i de l'operació en aquests tipus d'infraestructures aeroportuàries.

La mesura que es proposa és l'adequada per complir la finalitat que es persegueix, ja que suposa addicionar a la llei tant una infracció d'incompliment de les condicions establertes en els plans directors urbanístics aeroportuaris com dos nous supòsits al catàleg d'infraccions lleus.

La inclusió de la mesura en l'avantprojecte de Llei es justifica en tant en quant fa referència al règim sancionador, que ha de tenir la cobertura corresponent per una norma amb rang legal; tractant-se com es tracta de sengles addicions a un dels articles de la Llei, aquestes no tindrien suficient entitat per si mateixes per justificar la tramitació d'una llei substantiva sectorial.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta que es planteja comporta la modificació de l'apartat a) de l'article 61 i l'addició de dos nous supòsits de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, actual marc legal en matèria aeroportuària de la Generalitat de Catalunya, per raons d'adequació de la norma a la realitat del funcionament diari d'aquests infraestructures.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre aeroports, heliports i altres infraestructures de transport al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei.

Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries	Article 61	Modificació

Capítol II. Mesures administratives en matèria d'urbanisme i habitatge

Article 61.1

TER M-312.0

S'afegeix un apartat, el 2, i l'actual apartat 2 passa a ser 3, a l'article 2 del Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària, que resten redactats de la manera següent:

"2 També està subjecta al dret de tanteig i retracte de l'Administració de la Generalitat la transmissió de qualsevol habitatge situat en una zona declarada de mercat residencial tensionat que sigui propietat d'un gran tenidor persona jurídica que estigui inscrit en el registre de grans tenidors d'habitatge, d'acord amb allò que estableix la disposició addicional vint-i-setena de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, o acord amb el que preveu l'art. 3.k) de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge. Aquest dret d'adquisició preferent afecta la primera i posteriors transmissions dels habitatges durant la vigència d'aquest Decret llei.

Els municipis declarats zona de mercat residencial tensionat consten a l'annex, el qual s'anirà actualitzant conforme els respectius procediments de declaració."

"3. L'exercici dels drets de tanteig i retracte es durà a terme de conformitat amb els procediments i en els termes que estableixen els articles 87 al 91 i els articles 134 al 136 de la Llei esmentada, per a l'exercici dels drets d'adquisició a favor de l'Administració sobre la transmissió dels habitatges amb protecció oficial amb les particularitats següents:

a) Els drets de tanteig i retracte els pot exercir l'Administració de la Generalitat, directament o a través d'entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia competents en matèria d'habitatge, en benefici propi, del municipi, d'altres entitats vinculades que en depenen, de societats mercantils de capital íntegrament públic, o en benefici d'entitats sense ànim de lucre que formin part de la Xarxa d'habitatges d'inserció o que tinguin la consideració de promotors socials d'acord amb el que estableix l'article 51.2.b) de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge. En el cas de les entitats sense ànim de lucre, caldrà que manifestin expressament la voluntat d'adquirir els habitatges provinents d'aquests processos.

b) La decisió de transmetre l'habitatge s'ha de comunicar per part del titular transmissor a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. La notificació ha d'incloure la informació que estableix l'article 89.2 i 89.3.a) i b), de la dita Llei, el preu de venda previst, una declaració expressa de l'estat d'ocupació de l'habitatge, així com la valoració justificada sobre el seu estat de conservació.

c) Un cop notificada la decisió de transmetre, el titular està obligat a mostrar l'habitatge a l'Administració quan aquesta li ho sol·liciti. L'incompliment d'aquest deure en la data assenyalada suspèn el termini d'exercici del dret de tanteig fins a la data del seu compliment efectiu, sens perjudici de l'aplicació del règim sancionador que correspongui.

d) Transcorregut el termini d'exercici del dret de tanteig sense que l'Administració hagi notificat la seva voluntat d'exercir-lo, s'entendrà que renuncia a exercir el dret en relació amb aquesta transmissió.

e) El dret de retracte es pot exercir d'acord amb el que preveu l'article 91 de la dita Llei, però pel mateix preu i en les mateixes condicions d'adquisició en què efectivament s'hagi produït la transmissió.

f) Es prioritzarà l'exercici del dret de tanteig i retracte sobre els habitatges en bon estat de conservació, situats en barris subjectes a una especial degradació social i que tinguin un preu inferior al del mercat.

OBJECTE

S'addiciona un nou apartat per tal d'introduir l'exercici del dret de tanteig i retracte en les transmissions d'habitatges propietat de grans tenidors en les zones de mercat residencial tensionat, declarades d'acord amb la Llei 12/2023 de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, perquè l'accés a l'habitatge digne, adequat i assequible, és un dels drets bàsics del ciutadà, i una de les principals preocupacions de l'Administració.

NECESSITAT

Aquesta tramitació normativa es considera necessària per tal que l'Administració disposi d'un instrument per revertir les deficiències o insuficiències del mercat d'habitatge, afavorint l'equilibri entre l'oferta d'habitatge i la necessitat de residència habitual en els municipis declarats zones de mercat residencial tensionat.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica i l'eficàcia de les competències de l'Administració per tal de mobilitzar directament els habitatges propietat de grans tenidors, sens perjudici que aquestes mesures afavoreixin a més l'interès i la funció social d'aquests habitatges i tendeixin a possibilitar que les famílies residents en aquests municipis puguin gaudir d'un habitatge digne i adequat.

És urgent ampliar les competències de l'Administració en l'exercici del tanteig i retracte en les transmissions d'habitatges propietat de grans tenidors, per tal d'afavorir l'existència d'una oferta suficient i adequada d'habitatge, que doni resposta a la demanda existent i permeti l'equilibri del mercat, assegurant la transparència i el correcte funcionament del mateix.

MARC NORMATIU

_ Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge.
_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
_ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària.
_ Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial.
L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies".
L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

_ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària.	article 2	Modificació

g) El termini per formalitzar l'adquisició dels habitatges és de tres mesos a comptar de la notificació al titular transmissor de la resolució d'exercici del dret de tanteig o del retracte.

També serà prioritari l'exercici del dret de tanteig i retracte en el cas d'habitatges adquirits de persones físiques en els processos d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària.

Article 61.2

TER M-311.0

S'afegeix un apartat, el 3, a la Disposició transitòria única del Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària, amb el text següent:

"3. Mentre no entri en vigor el Decret regulador que ha de desplegar el registre de grans tenidors d'habitatge, les persones jurídiques que vulguin transmetre habitatges situats en una zona declarada de mercat residencial tensionat conforme estableix l'article 2.2 d'aquest Decret llei, hauran d'acreditar mitjançant certificació registral, el número d'habitatges del que són propietaris en el moment de la formalització de l'escriptura de compravenda. Aquesta certificació es testimoniarà en el títol."

OBJECTE

S'addiciona un nou apartat per tal d'introduir una mesura en les transmissions d'habitatges propietat de grans tenidors en les zones de mercat residencial tensionat, declarades d'acord amb la Llei 12/2023 de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, perquè l'accés a l'habitatge digne, adequat i assequible, és un dels drets bàsics del ciutadà, i una de les principals preocupacions de l'Administració.

NECESSITAT

Aquesta tramitació normativa es considera necessària per tal que l'Administració disposi d'un instrument per revertir les deficiències o insuficiències del mercat d'habitatge, afavorint l'equilibri entre l'oferta d'habitatge i la necessitat de residència habitual en els municipis declarats zones de mercat residencial tensionat.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica i l'eficàcia de les competències de l'Administració per tal de mobilitzar directament els habitatges propietat de grans tenidors, sens perjudici que aquestes mesures afavoreixin a més l'interès i la funció social d'aquests habitatges i tendeixin a possibilitar que les famílies residents en aquests municipis puguin gaudir d'un habitatge digne i adequat.

És urgent ampliar les competències de l'Administració en l'exercici del tanteig i retracte en les transmissions d'habitatges propietat de grans tenidors, per tal d'afavorir l'existència d'una oferta suficient i adequada d'habitatge, que doni resposta a la demanda existent i permeti l'equilibri del mercat, amb aquest mesura es podrà assegurar la transparència i el correcte funcionament del mateix.

MARC NORMATIU

_ Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge.
_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
_ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària.
_ Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial.
L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies".
L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària	Disposició transitòria única	Modificació

Article 62.1

TER M-155.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge, que resta redactat de la manera següent:

"1. L'Institut Català del Sòl ha de destinar l'import de les fiances que tingui en dipòsit a inversions per a la construcció pública d'habitatges, amb una atenció especial a les promocions en règim de lloguer i a actuacions directes en nuclis antics o subjectes a un procés de renovació urbana, i també a les finalitats que li són pròpies d'acord amb la seva regulació. En aquestes actuacions, la col·laboració i la coordinació amb els ajuntaments afectats s'han de dur a terme d'acord amb el que estableix l'apartat 2. En tot cas, l'Institut Català del Sòl ha de mantenir disponibilitats per un import no inferior al 5% d'aquests recursos per a garantir l'efectivitat en el pagament de les cancel·lacions i les devolucions consegüents que s'esdevinguin."

OBJECTE

Reduir l'import que l'INCASOL ha de mantenir en disponibilitats líquides de les fiances que té en dipòsit, del 10% establert al 5%, aquesta reducció permet, no obstant, garantir que es podrà fer front a les eventuals cancel·lacions i devolucions que puguin sol·licitar-se, atès que en els darrers anys les constitucions mensuals de fiances sempre han superat les dites devolucions i cancel·lacions.

NECESSITAT

En els darrers anys, les fiances dipositades en l'INCASOL han experimentat un fort creixement. Així, la recaptació de fiances ha estat creixent en el temps, essencialment per l'increment del número d'immobles arrendats pels quals es diposita fiança, l'increment del parc d'immobles terciaris de lloguer, especialment en els darrers exercicis, i l'increment en les rendes de lloguer. De forma que, les constitucions de fiances superen les devolucions i cancel·lacions.

La mesura és adequada per possibilitar un increment de recursos econòmics que l'INCASOL podria destinar a inversions per a la construcció pública d'habitatges, amb una atenció especial a les promocions en règim de lloguer i a actuacions directes en nuclis antics o subjectes a un procés de renovació urbana i, també, a les finalitats que li són pròpies, d'acord amb la seva regulació, en benefici del conjunt de la ciutadania.

Es oportú incloure-la en aquest Avantprojecte, ja que introdueix una reducció, del 10% al 5%, en l'import que l'INCASOL ha de mantenir en disponibilitats líquides de les fiances que té en dipòsit i, incorporar-la en aquest Avantprojecte permet que l'ajust proposat es faci amb la immediatesa requerida per possibilitar un increment de recursos econòmics que l'INCASOL podria destinar a inversions en el parc d'habitatges cosa que reverteix en benefici de la ciutadania.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la Llei 13/1996, de 29 de juliol, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge, que va regular aquesta matèria d'acord amb la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans que atribueix a les comunitats autònomes aquesta regulació en la seva disposició addicional tercera.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència en matèria pròpia en matèria de sòl i habitatge, que és de competència exclusiva de la Generalitat. Així mateix, la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans en la seva disposició addicional tercera expressament preveu que les comunitats autònomes poden establir l'obligació que els arrendadors de finca urbana subjectes a aquesta llei dipositin l'import de la fiança que regula l'article 36.1 d'aquesta llei, sense meritació d'interès, a disposició de l'Administració autonòmica o de l'ens públic que es designi fins a l'extinció del contracte corresponent.

Llei 13/1996, de 29 de juliol, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge.	Art.7.1	Modificació

Article 63.1

TER M-157.1

Es modifica la lletra *b*, de l'apartat 6 *bis*, de l'article 47 del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que resta redactada de la manera següent:

"6 *bis*. A l'efecte de la lletra *b* de l'apartat 6, es presumeix que les noves construccions o la reutilització de les existents per a destinar-les a l'ús d'habitatge familiar estan directament i justificadament associades a una explotació rústica quan concorrin les circumstàncies següents:
a) Que el nou habitatge familiar se situï en un municipi rural amb una població inferior a cinc mil habitants.
b) Que la persona promotora de l'habitatge familiar sigui un descendent de la persona titular d'una explotació rústica familiar situada al municipi. La persona titular de l'explotació rústica ha de residir en aquesta explotació.
c) Que la dita persona promotora treballi en l'explotació o n'obtingui rendiments.
d) Que aquesta presumpció no s'hagi aplicat anteriorment amb relació a la mateixa explotació."

OBJECTE

Modificar, tot ampliant-los, els requisits per aplicar la presumpció establerta en l'article 47.6 bis –que parteix de l'article 47.6.b)- per tal d'imposar l'obligació que el titular de l'explotació rústica -on el descendent d'aquest titular pot fer una nova construcció o reutilitzar-ne una d'existent per a destinar-la a habitatge familiar- hagi de residir-hi. Ara mateix, no és exigible que el titular de l'explotació visqui en aquesta, de manera que el règim legal vigent permet que el titular de l'explotació pugui residir, per exemple, en un nucli urbà.

NECESSITAT

La redacció actual de l'article no recull un dels requisits que actualment es consideren necessaris per tal d'aplicar la presumpció vinculada a la possibilitat de fer una nova construcció o reutilitzar-ne una d'existent, per destinar-la a habitatge familiar, per part del descendent del titular de l'explotació rústica. Aquest aspecte és que el titular hagi de residir en la mateixa explotació rústica, expulsant així altres possibilitats com que resideixi en un nucli urbà.

La mesura és adequada a la finalitat prestesa, això és, establir un règim més restrictiu davant la possibilitat d'aplicar la presumpció vinculada a poder destinar determinades construccions a habitatge familiar en sòl no urbanitzable. Per tal que el promotor de les obres pugui tenir el seu habitatge familiar en l'explotació rústica, no només aquest haurà de complir determinats requisits, sinó que cal que el titular de la mateixa hi resideixi.

La mesura resulta oportuna incloure-la en aquest Avantprojecte, ja que suposa la introducció d'una condició concreta i especifica per tal de controlar l'establiment d'habitatges familiars en SNU. Es tracta d'imposar una obligació que fins ara no estava prevista, si bé sempre havia estat la voluntat del legislador que fos d'aquesta manera. El fet que no hi sigui explícita ha donat lloc a interpretacions que permeten operar la presumpció en casos que no són desitjables.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl no urbanitzable, dins del qual cal modificar l'art. 47.6 bis, lletra b.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. Tenint en compte que la mesura proposada fa referència al règim d'ús del sòl no urbanitzable amb relació a l'admissió de construccions destinades a habitatge familiar sempre que es compleixin els requisits assenyalats a la norma, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	47.6 b)	Modificació
	47.6.bis	Modificació

Article 63.2

TER M-156.1

Es modifica la lletra *h*, de l'apartat 6, de l'article 47 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

"h) Excepcionalment, les instal·lacions de producció d'energia mitjançant fonts renovables destinades a l'autoconsum amb l'objectiu de donar servei a activitats legalment implantades emplaçades en sectors limítrofs al sòl no urbanitzable i en els quals aquestes instal·lacions no puguin ésser construïdes, sia per insuficiència o per esgotament de l'espai disponible dins el sector".

OBJECTE

Es vol corregir la lletra h) de l'art. 47.6, que permet com a nova construcció, en sòl no urbanitzable, instal·lacions de generació d'energia a partir de fonts renovables, no connectades a xarxa en determinades condicions. El seu redactat es cenyeix a les instal·lacions d'energia elèctrica renovables quan es volia incloure totes les instal·lacions de generació d'energies renovables, atès que nombroses instal·lacions com ara les de biogàs o biomassa produeixen d'altres tipus d'energia com ara gas o vapor per ser utilitzades directament en aquest estat i no transformades en energia elèctrica.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar cobertura legal dins el supòsit i amb les condicions de l'art. 47.6 TRLU, no només a les instal·lacions de generació d'energia elèctrica renovable sinó també a instal·lacions com ara les de biogàs o biomassa que produeixen d'altres tipus d'energia, com ara gas o vapor (per exemple en aplicacions industrials papereres), per ser utilitzades directament en aquest estat i no transformades en energia elèctrica.

La mesura és adequada ja que permet autoritzar les instal·lacions de generació de totes les energies renovables per a autoconsum en el sòl no urbanitzable, sempre que es respectin les incompatibilitats i les determinacions de la normativa urbanística i sectorial aplicable. Es tracta de permetre aquestes instal·lacions sigui quina sigui l'energia renovable que es generi.

La mesura resulta oportuna incloure-la en aquest Avantprojecte de llei, ja que corregeix una errada en el redactat de la lletra h) de l'article 47.6 del Text refós, produïda en la llei de mesures anterior i que vindria a excloure les instal·lacions de generació de qualsevol tipus d'energia renovable que no fos l'energia elèctrica, cosa que no era la voluntat del legislador.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl no urbanitzable, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives al contingut de l'article 47.6 h) en quant a admetre una nova construcció en el sòl no urbanitzable i, en concret, les instal·lacions de generació d'energia per a autoconsum.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. Tenint en compte que la mesura proposada en un inici, i la correcció que ara es planteja, fan referència al règim d'ús del sòl no urbanitzable amb relació a l'admissió i autorització de noves construccions, en concret, instal·lacions de generació d'energia mitjançant fonts renovables per a autoconsum, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	47.6.h)	Modificació

Article 63.3

TER M-158.1

Es modifica l'apartat 3 de l'article 115 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"3. Als efectes de les indemnitzacions que preveu la legislació aplicable en el cas de modificacions o revisions del planejament urbanístic que impedeixin o alterin la facultat de participar en actuacions de transformació urbanística, cal que els terrenys comptin amb planejament derivat en vigor, quan aquest és necessari, i, en tot cas, amb l'aprovació definitiva dels projectes d'urbanització i de reparcel·lació, quan sigui aplicable aquest sistema d'actuació. El terminis per a desenvolupar, executar i patrimonialitzar els drets urbanístics es computaran en tot cas des de la vigència del planejament urbanístic general o derivat que correspongui. En defecte de previsió expressa de terminis d'execució o que aquests no estiguin vinculats a l'aprovació definitiva i entrada en vigor del planejament, a efectes indemnitzatoris, les modificacions i revisions no tenen caràcter anticipat si han transcorregut tres anys des de l'entrada en vigor del planejament que prevegi el desenvolupament o des de que s'hagi establert la corresponent ordenació detallada, sempre que la demora no sigui imputable a l'Administració".

OBJECTE

Modificar l'apartat tercer de l'article 115 TRLU, per tal de clarificar els terminis d'execució del planejament a efectes indemnitzatoris en els supòsits de modificació o de revisió del planejament urbanístic que impedeixin o alterin la facultat de participar en actuacions de transformació urbanística.

NECESSITAT

La mesura és necessària per tal d'evitar la retenció del sòl per part de determinats propietaris amb tots o part dels drets adquirits. La manca de desenvolupament i execució de les previsions de creixement en determinats sectors comporta que altres àmbits es desenvolupin de forma anticipada i poc sostenible urbanísticament.

La mesura és adequada per poder establir un termini, que es proposa que sigui de tres anys i sempre que el planejament no n'hagi establert un altre, per tal de poder sol·licitar indemnització anticipada en cas de modificacions o revisions del planejament. Amb la proposta s'aconsegueix establir des de quan es computa el termini (sigui el de tres o altre establert) i això aporta seguretat jurídica.

La mesura resulta oportuna incloure-la en aquest Avantprojecte de llei, ja que especifica un termini a efectes indemnitzatoris que es considera molt rellevant, atès que la manca del mateix provoca l'estancament de sectors o zones que compten amb estudis que avalen el seu creixement, provoca inseguretat jurídica i perllonga el risc de litigiositat.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, regulen la valoració del sòl i els supòsits indemnitzatoris per raons urbanístiques.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació del planejament urbanístic i, de forma més concreta, la valoració del sòl i els supòsits d'indemnització per raons urbanístiques.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Art. 115.3	Modificació
Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Art. 28	Supressió

Article 63.4

TER M-185.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 202 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"1. Els procediments de protecció de la legalitat urbanística caduquen si, un cop transcorregut el termini màxim de divuit mesos per dictar resolució, aquesta no ha estat dictada i notificada. Aquest termini resta suspès en els supòsits a què es refereix la legislació de procediment administratiu comú".

OBJECTE

Modificar l'apartat primer de l'article 202 per tal d'ampliar el termini de sis mesos a un any. La pràctica diària ha demostrat que el termini previst a l'article 202.1 per a la tramitació amb un màxim de 6 mesos és del tot insuficient i, normalment, es recorre al mecanisme de les suspensions per a poder complir tots els requeriments legals. Per això es proposa ampliar-lo fins a 1 any, ajustant-se a la realitat dels temps necessaris per dur a terme tots els actes que legalment correspon.

NECESSITAT

Els expedients de protecció de la legalitat que es tramiten, normalment, aglutinen dos o més procediments en un (procediment sancionador i procediment de restitució de la legalitat) d'acord amb l'article 199.2 del TRLU. Aquest procediment s'anomena procediment complex per la seva especificitat i la necessitat de redactar-se i aprovar-se un projecte de restitució, la qual cosa fa necessari i convenient disposar d'un termini més llarg que l'actual de sis mesos.

La mesura és adequada per tal que la unitat corresponent de la Direcció general d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura que tramita els expedients de protecció de la legalitat, atesa la seva complexitat, pugui dur a terme tots els actes requerits per la llei, amb el mínim risc possible de caducitat i la màxima garantia per els drets de tots els interessats.

La mesura resulta oportuna incloure-la en aquest Avantprojecte de llei, ja que amb l'ampliació del termini proposada la tramitació dels expedients es pot realitzar de forma més adequada. A més, aquesta modificació del TRLUC compliria amb l'establert a l'article 21.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim de protecció de la legalitat urbanística.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació de la protecció de la legalitat urbanística. Tenint en compte que la mesura proposada fa referència al termini de caducitat dels expedients de protecció de legalitat, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Art. 202.1	Modificació
	Art.199.2	Modificació

Article 63.5

TER M-162.2

S'afegeix una disposició addicional, la vint-i-setena, al text refós de la Llei d'Urbanisme, amb el text següent:
"Vint-i-setena
Dotació de places d'aparcament en l'habitatge de protecció pública
En el sòl qualificat d'habitatge de protecció pública, quan la superfície de l'habitatge sigui igual o inferior a setanta metres quadrats útils computables, la persona promotora restarà exempta de construir places d'aparcament. Aquesta previsió també serà d'aplicació quan en una mateixa edificació es prevegi la destinació parcial a habitatges de protecció pública, pel que fa a aquests habitatges.
Amb relació als habitatges de protecció pública de superfície superior a setanta metres quadrats útils computables, les places seran les previstes en el planejament urbanístic del municipi.
El que resulti d'aquesta disposició ha de quedar reflectit en la llicència o en el planejament derivat corresponent."

OBJECTE

Afegir una nova disposició addicional al TRLU per tal que en, els habitatges de protecció pública ubicats en sòls reservats per a HPP, no sigui obligatòria una reserva mínima de places d'aparcaments, tot donant llibertat al projecte per a establir-ne o no. Aquesta mesura només aplicarà en aquells habitatges de protecció pública que tinguin una superfície igual o inferior a 70m2; en els que tinguin superfície superior caldrà respectar les reserves mínimes d'aparcament que estableixi el planejament urbanístic municipal.

NECESSITAT

La mesura és necessària per afavorir les promocions d'habitatge de protecció pública per aquells habitatges més petits i que no es vegin compromesos per la viabilitat econòmica atès que el cost de les places eleva el cost de tota la promoció. Si la previsió de places d'aparcament pot ser lliurement valorada i determinada pel promotor en el projecte, es pot equilibrar econòmicament l'actuació i incentivar aquestes actuacions que tenen interès per part de la ciutadania.

Per tal d'incentivar les actuacions destinades a construir HPP, es considera oportú flexibilitzar l'obligació de reserva de places d'aparcament quan es tracti d'HPP de superfície igual o inferior a setanta metres quadrats, ja que la pràctica ha posat de manifest que el cost de construcció de les places d'aparcament és, en proporció, superior al cost de construir un habitatge d'aquestes dimensions i, per tant, desincentiva aquestes actuacions.

La mesura resulta oportuna incloure-la en aquest Avantprojecte de llei, ja que davant la possibilitat de construir HPP més petit de superfície a resultes de la disposició addicional vint-i-quatrena introduïda el TRLU a través de l'anterior llei de mesures i seguint el mateix objectiu d'incentivar les promocions d'HPP, s'ha considerat plantejar que les reserves mínimes de places d'aparcament no siguin obligatòries per a HPP de petites dimensions.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim aplicable als sòls reservats per a habitatge de protecció pública i les seves previsions en el planejament urbanístic.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 i 149.4.d) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, que constitueix una manifestació de la política del sòl i de l'habitatge i del règim d'intervenció administrativa en l'edificació, tot desenvolupant el règim aplicable als sòls reservats per a habitatge de protecció pública previst en el TRLU.

Decret 344/2006, de 19 de setembre, de regulació dels estudis de mobilitat generada	Annex 3	Modificació
Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 57	Modificació
	Disposició addicional Vint-i-setena	Addició

Article 64.1

TER M-310.0

S'afegeix un paràgraf a l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

"En la transmissió d'habitatges en zones declarades de mercat residencial tensionat, l'Administració de la Generalitat pot exercir el dret de tanteig i retracte en aquests àmbits"

OBJECTE

S'addiciona un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 15 per tal d'introduir l'exercici del dret de tanteig i retracte en les transmissions d'habitatges propietat de grans tenidors en les zones de mercat residencial tensionat, declarades d'acord amb la Llei 12/2023 de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, perquè l'accés a l'habitatge digne, adequat i assequible, és un dels drets bàsics del ciutadà, i una de les principals preocupacions de l'Administració

NECESSITAT

Aquesta tramitació normativa es considera necessària per tal que l'Administració disposi d'un instrument per revertir les deficiències o insuficiències del mercat d'habitatge, afavorint l'equilibri entre l'oferta d'habitatge i la necessitat de residència habitual en els municipis declarats zones de mercat residencial tensionat.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica i l'eficàcia de les competències de l'Administració per tal de mobilitzar directament els habitatges propietat de grans tenidors, sens perjudici que aquestes mesures afavoreixin a més l'interès i la funció social d'aquests habitatges i tendeixin a possibilitar que les famílies residents en aquests municipis puguin gaudir d'un habitatge digne i adequat.

És urgent ampliar les competències de l'Administració en l'exercici del tanteig i retracte en les transmissions d'habitatges propietat de grans tenidors, per tal d'afavorir l'existència d'una oferta suficient i adequada d'habitatge, que doni resposta a la demanda existent i permeti l'equilibri del mercat, assegurant la transparència i el correcte funcionament del mateix

MARC NORMATIU

_ Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge.
_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
_ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària.
_ Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial.
L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies".
L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge	article 15	Modificació

Article 64.2

TER M-175.0

Es modifica la lletra *f* de l'apartat 1 de l'article 124 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge que resta redactada de la manera següent:

"f) Negar-se a subministrar dades a l'Administració, obstruir o no facilitar les funcions d'informació, control o inspecció, o incomplir les obligacions de comunicació, en temps i forma, de les dades que han d'ésser objecte d'inscripció en el Registre d'habitatges buits i d'habitatges ocupats sense títol habilitant i en el Registre de grans tenidors d'habitatge."

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta mesura de modificació és el de donar coherència i permetre una millor aplicació del regim sancionador establert per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, sancionant l'incompliment de l'obligació de comunicació de dades que han d'ésser objecte d'inscripció en el Registre d'habitatges buits i d'habitatges ocupats sense títol habilitant i en el Registre de grans tenidors d'habitatge, per tal d'aconseguir millorar l'efectivitat del control, les infraccions i sancions, sobre la manca de comunicació de dades als Registres.

NECESSITAT

Actualment consta tipificada com infracció en matèria d'habitatge incomplir les obligacions de comunicació veraç de les dades, no obstant no es tipifica l'incompliment de l'obligació de comunicar les dades objecte d'inscripció, aquesta iniciativa permetrà una millor aplicació del regim sancionador establert per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, davant la manca de coherència en la Llei, en la seva redacció actual.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, millorant la normativa vigent del règim sancionador de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, possibilitant sancionar a les persones titulars d'habitatges buits o ocupats sense títol habilitant i les persones jurídiques que siguin grans tenidors, que no compleixin l'obligació de comunicar les dades, i no únicament als que no donen les dades certes.

És urgent modificar la tipificació d'aquesta infracció per millorar l'obligació de comunicació de dades al Registre d'habitatges buits i d'habitatges ocupats sense títol habilitant i al Registre de grans tenidors d'habitatge, regulats a la Disposició addicional Vint-i-quatrena i Vint-i-setena de la Llei 18/2007, de 28 de desembre del dret a l'habitatge.

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
_ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.
_ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge.
_ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial.
L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies".

L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.	Article 124.1.f)	Modificació

Article 65.1

TER M-176.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 1 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, que resta redactat de la manera següent:

"3. El Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial ha de contribuir a evitar el risc de fractura social i fer front a la crisi ambiental per mitjà del millorament de les condicions de vida de la població als barris, viles i àrees urbanes d'atenció especial que pateixen dèficits urbanístics, baixa qualitat de l'edificació, manca d'equipaments i serveis, dificultats d'accessibilitat, riscos ambientals, exposició greu als efectes de l'emergència climàtica, alta vulnerabilitat social i riscos d'exclusió."

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix en modificar el redactat de l'article 1.3 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, per tal d'introduir claredat i coherència a la norma, incloent el terme àrees urbanes d'atenció especial, en coherència amb el redactat dels articles 4, 10, 11 i altres, en els que queda clar que el finançament es pretén fer arribar no només als barris i viles, sinó també a les àrees urbanes d'atenció especial.

NECESSITAT

La modificació del redactat d'aquest article respon a la necessitat d'utilitzar un llenguatge administratiu concís, simple i eficient, que permeti transmetre tota la informació de manera breu i clara, de manera que el contingut del text jurídic sigui comprensible, coherent en sí mateix i no es pugui interpretar erròniament.

La claredat i coherència en el llenguatge emprat s'ajusta als fins que es persegueixen, que són la celeritat i eficàcia a l'hora de desplegar la llei, de manera que es pugui donar compliment als objectius de cohesió social que preveu la llei.

En coherència amb els fins perseguits, es considera que seria un contrasentit tramitar la modificació de la Llei per la via ordinària, atès que aquesta comporta uns terminis molt llargs. La qual cosa suposaria l'endarreriment de la implementació de la Llei, que és justament el que es vol evitar.

MARC NORMATIU

L'article 92.3 de la llei de finances públiques de Catalunya disposa que les bases s'han d'aprovar per ordre del conseller o consellera del departament corresponent.

La Llei 11/2022, de 29 de desembre, crea i regula el Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial per dur a terme actuacions de millorament de les condicions de vida de la població als barris, viles i àrees urbanes.

Aquesta Llei té com a precedent la Llei 2/2004, del 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.

La nova redacció de l'article 16 de la Llei 11/2022 preveu que el departament competent en matèria d'actuacions de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial és el responsable del procediment de participació per a l'obtenció de finançament del Fons i de determinar quins son els projectes a finançar.

COMPETÈNCIA

L'article 110.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

L'article 137.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou, entre d'altres:
a) (..) el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.
e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.
f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.
g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.
h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació

Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles	Article 1.3	Modificació

Article 65.2

TER M-249.1

Es modifica l'apartat 3 de l'article 9 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, que resta redactat de la manera següent:

"Cadascuna de les actuacions finançades s'ha d'executar en un termini màxim de cinc anys a comptar de la data d'atorgament del finançament. Aquest termini es pot ampliar a vuit anys, sempre que al cap de quatre anys des de l'atorgament del finançament, s'hagi executat el 50% del pressupost global inclòs al programa memòria d'intervenció integral."

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix en modificar el redactat de l'article 9.3 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, per tal d'introduir claredat a la norma, es concreta que el termini de quatre anys al que es fa referència és des de l'atorgament del finançament i, en el mateix sentit es substitueix el terme assolit el 50% de la despesa per executat i justificat el 50% del pressupost global inclòs al programa memòria d'intervenció integral.

NECESSITAT

La modificació del redactat d'aquest article respon a la necessitat d'utilitzar un llenguatge administratiu concís, simple i eficient, que permeti transmetre tota la informació de manera breu i clara, de manera que el contingut del text jurídic sigui comprensible i no es pugui interpretar erròniament.

La claredat i coherència en el llenguatge emprat s'ajusta als fins que es persegueixen, que són la celeritat i eficàcia a l'hora de desplegar la llei, de manera que es pugui donar compliment als objectius de cohesió social que preveu la llei.

En coherència amb els fins perseguits, es considera que seria un contrasentit tramitar la modificació de la Llei per la via ordinària, atès que aquesta comporta uns terminis molt llargs. La qual cosa suposaria l'endarreriment de la implementació de la Llei, que és justament el que es vol evitar.

MARC NORMATIU

L'article 92.3 de la llei de finances públiques de Catalunya disposa que les bases s'han d'aprovar per ordre del conseller o consellera del departament corresponent.

La Llei 11/2022, de 29 de desembre, crea i regula el Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial per dur a terme actuacions de millorament de les condicions de vida de la població als barris, viles i àrees urbanes.

Aquesta Llei té com a precedent la Llei 2/2004, del 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.

La nova redacció de l'article 16 de la Llei 11/2022 preveu que el departament competent en matèria d'actuacions de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial és el responsable del procediment de participació per a l'obtenció de finançament del Fons i de determinar quins son els projectes a finançar.

COMPETÈNCIA

L'article 110.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

L'article 137.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou, entre d'altres:
a) (..) el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.
e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.
f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.
g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.
h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles	Article 9.3	Modificació

Article 65.3

TER M-248.1

Es modifica l'article 17.3.f) de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, que resta redactat de la manera següent:

"f) El model de governança proposat, que expliciti tant la distribució de tasques i responsabilitats entre els membres del partenariat publicocomunitari, si n'hi ha, com la relació amb les diverses administracions públiques implicades i altres agents econòmics i socials."

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix en modificar l'apartat 3 de l'article 17 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, per tal de que sigui el departament competent en matèria de regeneració urbana, a través de les bases de la convocatòria, el que estableixi les característiques que ha de complir el programa memòria d'intervenció integral, millorant així la implementació i execució de la Llei, i en conseqüència, la gestió i tramitació de les convocatòries per a l'obtenció del finançament del Fons.

NECESSITAT

La Llei 11/2022, estableix que el departament competent en matèria de regeneració urbana és el responsable del procediment de participació en el Fons.

El fet que el Govern hagi d'establir les característiques que ha de complir el programa memòria d'intervenció integral, implica la necessitat d'aprovar un Decret, el que comporta una major complexitat en la implementació i execució de la Llei amb el consegüent endarreriment de la gestió i tramitació de les convocatòries.

La supressió de la necessitat de tramitació d'un Decret s'ajusta als fins que es persegueixen, que són la celeritat i eficàcia a l'hora d'establir les característiques que ha de complir el programa memòria d'intervenció integral, de manera que es pugui donar compliment als objectius de cohesió social que preveu la llei el més aviat possible.

En coherència amb els fins perseguits, es considera que seria un contrasentit tramitar la modificació de la Llei per la via ordinària, atès que aquesta comporta uns terminis molt llargs. La qual cosa suposaria l'endarreriment de la implementació de la Llei, que és justament el que es vol evitar.

MARC NORMATIU

L'article 92.3 de la llei de finances públiques de Catalunya disposa que les bases s'han d'aprovar per ordre del conseller o consellera del departament corresponent.

La Llei 11/2022, de 29 de desembre, crea i regula el Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial per dur a terme actuacions de millorament de les condicions de vida de la població als barris, viles i àrees urbanes.

Aquesta Llei té com a precedent la Llei 2/2004, del 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.

L'article 16 de la Llei 11/2022 preveu que el departament competent en matèria de regeneració urbana és el responsable del procediment de participació per a l'obtenció de finançament del Fons i de determinar quins son els projectes a finançar.

COMPETÈNCIA

L'article 110.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

L'article 137.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou, entre d'altres:
a) (..) el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.
e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.
f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.
g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.
h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles	Article 17.3	Modificació

Article 65.4

TER M-182.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, que resta redactat de la manera següent:

"1. La contribució del Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial a l'execució dels projectes que han obtingut finançament s'estableix en cada cas i ha de representar com a mínim el 50% i com a màxim el 75% del pressupost global del projecte, si bé excepcionalment pot arribar al 90%, d'acord amb els criteris que determini la convocatòria corresponent."

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix en modificar el redactat de l'article 20.1 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, per tal d'introduir claredat a la norma, substituint el terme finançament de les actuacions resoltes, que indueix a confusió, pel redactat a l'execució dels projectes que han obtingut finançament.

NECESSITAT

La modificació del redactat d'aquest article respon a la necessitat d'utilitzar un llenguatge administratiu concís, simple i eficient, que permeti transmetre tota la informació de manera breu i clara, de forma que el contingut del text jurídic sigui comprensible i no es pugui interpretar erròniament.

La claredat i coherència en el llenguatge emprat s'ajusta als fins que es persegueixen, que són la celeritat i eficàcia a l'hora de desplegar la llei, de manera que es pugui donar compliment als objectius de cohesió social que preveu la llei.

En coherència amb els fins perseguits, es considera que seria un contrasentit tramitar la modificació de la Llei per la via ordinària, atès que aquesta comporta uns terminis molt llargs. La qual cosa suposaria l'endarreriment de la implementació de la Llei, que és justament el que es vol evitar.

MARC NORMATIU

L'article 92.3 de la llei de finances públiques de Catalunya disposa que les bases s'han d'aprovar per ordre del conseller o consellera del departament corresponent.

La Llei 11/2022, de 29 de desembre, crea i regula el Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial per dur a terme actuacions de millorament de les condicions de vida de la població als barris, viles i àrees urbanes.

Aquesta Llei té com a precedent la Llei 2/2004, del 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.

La nova redacció de l'article 16 de la Llei 11/2022 preveu que el departament competent en matèria d'actuacions de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial és el responsable del procediment de participació per a l'obtenció de finançament del Fons i de determinar quins son els projectes a finançar.

COMPETÈNCIA

L'article 110.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

L'article 137.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou, entre d'altres:
a) (..) el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.
e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.
f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.
g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.
h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles	Article 20.1	Modificació

Article 65.5

TER M-183.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, que resta redactat de la manera següent:

"2. El cens emfitèutic no pot tenir una durada superior a deu anys. L'import que ha d'ésser rescabalat en cas de transmissió no pot ésser superior a la inversió efectuada sobre l'immoble afectat amb càrrec al Fons. Aquest import es redueix progressivament en funció del temps que resti del termini de durada establert".

OBJECTE

L'objecte consisteix en modificar l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei, atès que la referència a les inversions de l'ajuntament no és acurada i no s'ajusta a la realitat de la dotació del Fons, que correspon essencialment als Pressupostos de la Generalitat, d'acord amb l'article 5 de la Llei. Així mateix, el cens a què fa referència l'article hauria de vincular-se exclusivament a les aportacions amb càrrec al Fons i no en genèric a les inversions de l'ajuntament, que poden tenir un origen diferent al Fons.

NECESSITAT

La modificació del redactat d'aquest article respon a la necessitat d'utilitzar un llenguatge administratiu concís, simple i eficient, que permeti transmetre tota la informació rellevant de manera breu i clara, de manera que el contingut del text jurídic sigui comprensible i no es pugui interpretar erròniament, contribuint a la finalitat de la celeritat i eficàcia a l'hora de desplegar la llei 11/2022.

El nou redactat d'aquest article, amb la substitució del terme "inversió efectuada per l'ajuntament", de caràcter genèric, pel terme "inversió efectuada sobre l'immoble afectat amb càrrec al Fons", més concret i acurat, s'ajusta a la finalitat de claredat i rigor del llenguatge jurídic, i s'adequa al redactat de l'article 5 de la Llei 11/2022.

En coherència amb la finalitat de celeritat i eficàcia a l'hora de desplegar la Llei, per tal de donar compliment als seus objectius de cohesió social el més aviat possible, es considera que seria un contrasentit tramitar la modificació de la Llei per la via ordinària, atès que aquesta comporta uns terminis molt llargs, la qual cosa suposaria l'endarreriment de la implementació de la Llei, que és justament el que es vol evitar.

MARC NORMATIU

L'art. 92.3 de la llei de finances públiques de Catalunya disposa que les bases s'han d'aprovar per ordre del conseller o consellera del departament corresponent.
La Llei 11/2022, de 29 de desembre, crea i regula el Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial per dur a terme actuacions de millorament de les condicions de vida de la població als barris, viles i àrees urbanes.
Aquesta Llei té com a precedent la Llei 2/2004, del 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.
La nova redacció proposada de l'art. 16 de la Llei 11/2022 preveu que el departament competent en matèria d'actuacions de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial és el responsable del procediment de participació per a l'obtenció de finançament del Fons i de determinar quins son els projectes a finançar.

COMPETÈNCIA

L'article 110.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

L'article 137.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou, entre d'altres:
a) (..) el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.
e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.
f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.
g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.
h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles	Article 22.2	Modificació

Article 65.6

TER M-172.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 25 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, que resta redactat de la manera següent:

"Per a garantir que s'assoleixen els objectius de rellevància, eficiència i efectivitat en l'assignació i l'ús dels recursos públics i també de transparència i rendició de comptes, s'ha d'elaborar un pla d'avaluació de les actuacions que inclogui les avaluacions *ex ante*, *in itinere* i *ex post* que s'han de fer en els diversos moments del projecte. El departament competent en matèria d'actuacions de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial aprovarà el pla d'avaluació".

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix en modificar l'apartat 3 de l'article 25 de la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, per tal de que sigui el departament competent en matèria de regeneració urbana el que aprovi el pla d'avaluació de les actuacions, millorant així la implementació i execució de la Llei, i en conseqüència, la gestió i tramitació de les convocatòries per a l'obtenció del finançament del Fons.

NECESSITAT

La Llei 11/2022, estableix el departament competent en matèria de regeneració urbana com a responsable del procediment de participació en el Fons. Que el Govern hagi d'aprovar el pla d'avaluació a través d'un decret, comporta major complexitat en la implementació i execució de la Llei amb el consegüent endarreriment de la seva gestió i tramitació. L'art. 25.1 de la llei 11/2022 exigeix que el desenvolupament de la llei sigui objecte d'avaluació periòdica per part del Govern.

La supressió de la necessitat de tramitació d'un Decret s'ajusta als fins que es persegueixen, que són la celeritat i eficàcia a l'hora d'aprovar el pla d'avaluació, de manera que es pugui donar compliment als objectius de cohesió social que preveu la llei el més aviat possible.

En coherència amb els fins perseguits, es considera que seria un contrasentit tramitar la modificació de la Llei per la via ordinària, atès que aquesta comporta uns terminis molt llargs. La qual cosa suposaria l'endarreriment de la implementació de la Llei, que és justament el que es vol evitar.

MARC NORMATIU

La Llei 11/2022, de 29 de desembre, crea i regula el Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial per dur a terme actuacions de millorament de les condicions de vida de la població als barris, viles i àrees urbanes que, per llurs característiques socials, econòmiques i ambientals, s'identifiquen com a àrees d'atenció especial d'acord amb els criteris que fixa la pròpia llei.

Aquesta Llei té com a precedent la Llei 2/2004, del 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.

L'article 16 de la Llei 11/2022 preveu que el departament competent en matèria de regeneració urbana és el responsable del procediment de participació per a l'obtenció de finançament del Fons i de determinar quins son els projectes a finançar.

COMPETÈNCIA

L'article 110.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

L'article 137.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou, entre d'altres:
a) (..) el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.
e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.
f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.
g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.
h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació

Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles	Article 25.3	Modificació

Capítol III. Mesures administratives en matèria de medi ambient i sostenibilitat

Article 66.1

ACC M-116.2

Es modifica la disposició addicional única de la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, que passa a ser la disposició addicional primera i s'afegeix una nova disposició addicional, la segona, amb el text següent:

"Disposició Addicional primera
S'han de classificar per via reglamentària els factors de conversió de l'anàlisi i el mesurament de contaminants, per a garantir la comprensibilitat de les dades.

Disposició addicional segona.

En els procediments sancionador incoats i tramitats per l'Administració de la Generalitat en matèria de qualitat de l'aire i de protecció atmosfèrica el termini per dictar i notificar la resolució sancionadora és d'un any"".

OBJECTE

L'objecte de la proposta és ampliar a 1 any el termini per dictar i notificar la resolució sancionadora en els procediments incoats per infraccions de la normativa de qualitat de l'aire i de protecció de l'atmosfera, per reduir la possibilitat de caducitat del procediment per haver transcorregut el termini de 6 mesos que és el que actualment és d'aplicació.

NECESSITAT

La complexitat i el caràter tècnic de la normativa en matèria de protecció de l'atmosfera ocasionen dilacions en la tramitació d'aquests expedients que motiven que s'esgoti el termini de resolució de 6 mesos establert per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, produint-se la caducitat del procediment i obligant a acordar l'inici d'un nou expedient quan els fets no han prescrit.

Ampliar a 1 any el termini per a la resolució dels expedients sancionadors incoats per infraccions a la normativa de protecció de l'atmosfera i de qualitat de l'aire és una mesura adequada per adaptar aquests procediments als tempus que requereixen els actes d'instrucció necessaris per a la seva adequada resolució i evitar amb això que es produeixi la caducitat.

En tractar-se d'una modificació que requereix d'una norma en rang de llei, d'acord amb les Lleis 39/2015, d'1 d'octubre, i què la nova instrucció d'un procediment sancionador a causa de la caducitat de l'anteriorment incoat comporta nous costos en els recursos personals de l'Administració, es considera justificada la seva inclusió en el present avantprojecte

MARC NORMATIU

-Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, relativa a la qualitat de l'aire ambient i a una atmosfera més neta a Europa.
-Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.
-Llei 22/1983, de 21 de novembre, de Protecció de l'ambient Atmosfèric.
-Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions publiques de Catalunya
-Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya:

-Article 46: els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional.

-Article 144.1: corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

-Article 159.1 c): atribueix a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva que inclou, entre d'altres, les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

	Nova disposició	Addició
Llei de mesures fiscals, administratives i financeres per al 2024		

Article 67.1

ACC M-100.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 57 del text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, del 21 de juliol, amb el text següent:

"4. Correspon a l'Agència de Residus de Catalunya autoritzar les instal·lacions mòbils de tractament de residus quan el titular d'aquestes te la seu social a Catalunya, d'acord amb l'article 33.5 de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular"

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació del text refós de la llei de residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol,es determinar quin és l'òrgan competent a Catalunya per autoritzar les instal·lacions mòbils de tractament de residus, d'acord amb l'article 33.5 de la Llei estatal 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una ecomonia circular.

NECESSITAT

En aplicació del previst a l'article 33.5 de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, és necessari determinar l'òrgan competent per autoritzar les instal·lacions mòbils de tractament de residus quan el titular de la planta tingui la seu social a Catalunya. Per això és necessari que el Text refós de la Llei reguladora dels residus atribueixi de manera expressa aquesta competència a l'Agència de Residus de Catalunya.

Amb l'entrada en vigor de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, que constitueix normativa bàsica estatal, cal revisar la normativa aplicable en matèria de residus i recollir de manera expressa en el Text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, que l'Agència de Residus es l'òrgan competent per autoritzar les instal·lacions mòbils de tractament de residus quan el titular d'aquestes te la seu social a Catalunya.

Es considera que atesa la naturalesa i el contingut de la modificació proposada,
la Llei d'acompanyament a la Llei de Pressupostos constitueix l'instrument idoni per a la modificació i actualització de les previsions contingudes en la norma reguladora en matèria de residus a Catalunya

MARC NORMATIU

-Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus
-Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats
-Instrucció de l'Agència de Residus de Catalunya i de la Direcció general de Qualitat Ambiental, sobre el procediment provisional d'autorització de les instal·lacions mòbils de tractament de residus, signada el 30 de juny de 2023.

COMPETÈNCIA

La proposta de modificació formulada s'emmarca en la competència de la Generalitat de Catalunya en matèria de medi ambient d'acord amb l'article 111 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu l'exercici de la potestat legislativa, reglamentària i executiva de la Generalitat en les competències compartides, com és en matèria de medi ambient.

Text refós de la Llei reguladora dels residus aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol.	Article 57	Addició

Article 68.1

ACC M-207.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, que resta redactat de la manera següent:

"1. El Fons de gestió de residus es destina a finançar les infraestructures de gestió de residus municipals i les operacions de gestió dels residus, en el marc dels programes específics de gestió de residus i d'acord amb el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals."

OBJECTE

L'objecte de la present proposta consisteix en aclarir la finalitat del fons de gestió i emmarcar-lo en el Programa de prevenció i Gestió de Residus i en el Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals, tot garantint la seva coherència amb la resta de prescripcions de la Llei 8/2008.

NECESSITAT

Aquesta rau en l'aclariment dels conceptes de finançament als quals es destina el fons de gestió, per tal d'evitar confusions o limitacions, i també en la simplificació del text actualment vigent, ja que especifica operacions que engloba ja el concepte general i es refereix a més a normativa ja derogada

Amb la nova redacció s'aclareix el destí del fons de gestió i s'actualitza la seva redacció per tal de garantir la seva coherència amb la resta de prescripcions de la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació.
Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:
a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
b.Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

LLEI 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus	Apartat 1 de l'article 5	Modificació
	Apartat 1 de l'article 5	Modificació

Article 68.2

ACC M-208.1

Es modifica l'apartat 6 de l'article 5 de la Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, que resta redactat de la manera següent:

"6. La recaptació de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració i les assignacions que corresponguin a la Generalitat procedents de la imposició per les administracions públiques de gravàmens sobre residus s'han de destinar en exclusiva a mesures i inversions relacionades amb millores en la prevenció i gestió de residus i, entre altres, a:
a) Impuls de l'economia circular.
b) Inversions per a la millora, l'ampliació, el manteniment i la construcció d'infraestructures de prevenció i gestió de residus, i dels mitjans per a la recollida separada, incloent recerca, desenvolupament i innovació, d'acord amb els instruments de planificació.
c) Despeses de planificació, seguiment i control de la producció i la gestió de residus, especialment els de competència municipal.
d) Despeses de la gestió del mateix impost per part de l'Agència de Residus de Catalunya tot dedicant un mínim del 4% de la recaptació de l'impost a despeses de gestió, inspecció i control del impost i un mínim del 2% de la recaptació de l'impost a satisfer despeses de personal dedicat a aquestes tasques."

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix a fixar per Llei l'assignació dels recursos econòmics necessaris procedents del fons de gestió de residus, que han de ser destinats a la funció de gestió i inspecció de l'impost, sense que afecti al pressupost de la Generalitat de Catalunya, i sense dependre de les decisions de les Juntes de Govern dels fons de gestió de residus

NECESSITAT

La necessitat rau en la fixació d'unes aportacions econòmiques a l'Agència de Residus de Catalunya procedents dels fons de gestió de residus que no depenguin de criteris que calgui renovar cada any. La seguretat en aquestes aportacions permetran assumir els costos citats i estabilitzar places estructurals en la plantilla, que si no disposessin d'un finançament ferm, no podrien ser cobertes. L'assumpció de l'impost cedit estatal, suposa noves obligacions que cal cobrir.

Correspon a l'Agència de Residus de Catalunya gestionar, comprovar, inspeccionar i revisar els actes derivats de l'aplicació de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coinicineració, i implica l'assignació de recursos, tant humans com econòmics a l'Agència de Residus de Catalunya.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació.
Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret llei 17/2022, de 20 de desembre

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:
a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
b.Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

LLEI 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus	Apartat 6 de l'article 5	Modificació

Article 68.3

ACC M-209.1

Es modifica l'apartat 10 de l'article 6 de la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, que resta redactat de la manera següent:

"10. La distribució dels fons procedents de l'impost sobre la deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració relatius als residus municipals, s'ha d'ajustar als criteris següents:

a) S'han de tenir en compte els fluxos de residus municipals que no es destinin a deposició controlada ni a valorització energètica, que s'han de ponderar d'acord amb els criteris que estableixi la Junta de Govern per als residus municipals.
b) El cinquanta per cent dels fons, com a mínim, s'ha de destinar al finançament de les infraestructures previstes en el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals, incloses les infraestructures de prevenció i preparació per la reutilització; la resta dels recursos s'ha de destinar a la prevenció de residus municipals, a la recollida selectiva i gestió, en origen o en plantes de tractament biològic, de la matèria orgànica, a la recollida selectiva i el reciclatge d'altres fraccions de residus, a altres formes de valorització material i a la promoció de campanyes de sensibilització, divulgació i educació ambiental.

Per tal de garantir la màxima transparència i efectivitat del retorn de l'impost, els ens locals supramunicipals receptors directes del retorn de l'impost han de disposar, com a molt tard el gener de 2026, d'un mecanisme per assignar i retornar els imports corresponents als municipis competents en els aspectes per als quals meriten el retorn"

OBJECTE

Establir els criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus per establir uns percentatges mínims de destinació al finançament d'infraestructures, així com a l'estabilització de recursos per a la gestió del fons per part de l'Agència de Residus de Catalunya, i adaptar-los a la Llei 7/2022.

NECESSITAT

La necessitat rau en l'establiment per Llei dels criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus municipals. Aquests pretenen establir uns percentatges mínims de destinació al finançament d'infraestructures, així com a l'estabilització de recursos per a la gestió del fons per part de l'Agència de Residus de Catalunya. Els criteris establerts fins ara s'han de modificar per adaptar-los a l'impost creat per la Llei 7/2022 i cedit a la Generalitat de Catalunya.

Establir per llei aquesta aportació, l'estabilitza i permet que l'Agència de Residus de Catalunya pugui dotar-se d'aquests recursos, sense dubtes ni a l'albor de les decisions de la Junta de Govern, en el marc de la Llei 7/2022 i la resta de normativa aplicable.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació.
Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:
a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
b.Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

LLEI 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus	Apartat 10 de l'article 6	Modificació

Article 68.4

ACC M-210.1

Es modifica l'apartat 11 de l'article 6 de la Llei 8/2008, que resta redactat de la manera següent:

"11. La distribució dels fons procedents de l'impost sobre la deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració relatius als residus inerts s'ha de destinar a les actuacions de prevenció i les operacions de valorització i optimització de la gestió dels residus de la construcció, i també a la promoció i a la recerca d'aplicacions dels materials recuperats, d'acord amb les directrius aprovades per la Junta de Govern dels Residus de la Construcció."

OBJECTE

L'objecte es modificar els critieris prioritaris per al destí dels ingressos del Fons i de gestió de residus i adaptar el precepte als canvis normatius operats per la creació de l'impost sobre deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració per la Llei estatal 7/2022, de residus i sòls contaminats

NECESSITAT

La necessitat rau en l'establiment per Llei dels criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus municipals. S'ha de modificar també l'article per adaptar-lo a l'impost creat per la Llei 7/2022 i cedit a la Generalitat de Catalunya. Establir per llei aquestes criteris de distribució del Fons de gestió de residus clarifica la gestió dels
fons. D'altra banda és necessari adaptar la redacció de l'article al nou marc legal

La mesura proposada és adequada a la finalitat que persegueix, atès que adaptant la redacció de l'article al nou marc normatiu derivat de l'aprovacio de la Llei estatal 7/2022, de residus i sòls contaminats, es garanteix la seguretat jurídica dels destinataris de la norma.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:
a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
b.Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa

LLEI 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus	Apartat 11 de l'article 6.	Modificació

Article 68.5

ACC M-211.1

Es modifica l'apartat 11 *bis* de l'article 6 de la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, que resta redactat de la manera següent:

"11 bis. La distribució dels fons procedents de l'impost sobre la deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coincineració relatius a residus industrials s'ha de destinar a actuacions de foment de l'economia circular, i també a la millora de les instal·lacions de gestió de residus i altres activitats relacionades amb els residus industrials."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és revisar els criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus industrials fixats per la la Llei 8/2008. Els criteris establerts fins ara s'han de modificar per adaptar-los a l'impost creat per la Llei 7/2022 i cedit a la Generalitat de Catalunya. L'objecte és també adaptar la redacció del precepte al nou marc normatiu derivada de la substitució dels cànons per l'impost estatal.

NECESSITAT

La necessitat rau en l'establiment per Llei dels criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus industrials. Aquests pretenen alliberar els criteris fixats per la Llei 8/2008. Els criteris establerts fins ara s'han de modificar per adaptar-los a l'impost creat per la Llei 7/2022 i cedit a la Generalitat de Catalunya.

El criteris generals de retorn ja estan fixats per l'article 5 de la Llei 8/2008, i no és necessari detallar tant el seu us. Això permetrà adaptar-se a les necessitats del moment a la junta de govern que regeix el fons. D'altra banda cal donar major seguretat jurídica adaptant la norma a la nova situació.

.

.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació.
Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:
a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
b.Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

LLEI 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus	Apartat 11bis de l'article 6	Modificació

Capítol IV. Modificacions legislatives en matèria d'ordenació d'aigües

Article 69.1

ACC M-271.0

S'afegeix un article, el 4 *bis*, al Decret Llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, amb el text següent:

"Article 4bis
Autorització per a la perforació de nous pous i realització de sondejos en situació de sequera

4.1 En aquelles masses d'aigua subterrània del districte de conca fluvial de Catalunya que s'ubiquin en municipis o unitats d'explotació que es trobin en les situacions d'excepcionalitat o d'emergència, declarades de conformitat amb el que preveu el Pla especial d'actuació en situació d'alerta o especial sequera, només es poden realitzar perforacions de nous pous i de sondejos prèvia l'obtenció d'una autorització de l'Agència Catalana de l'Aigua.

4.2 L'Agència només pot atorgar aquesta autorització si la perforació o el sondeig s'adreça a obtenir recursos per a l'abastament de poblacions o si concorren altres causes d'interès públic que ho justifiquin.

4.3 L'autorització ha de regular com a mínim els volums i les condicions d'aprofitament dels cabals extrets, que s'han de fixar d'acord amb la situació de sequera declarada.

4.4 Les persones que executin les perforacions i els sondejos a què fa referència aquest article per encàrrec de la persona titular de l'autorització corresponent han de disposar d'una còpia de la mateixa als efectes de control per part del cos d'inspecció de l'Agencia Catalana de l'Aigua i del Cos d'Agents Rurals."

OBJECTE

L'objecte de la mesura es limitar la realització de tot tipus de perforacions de pous i sondejos en municipis i unitats d'explotació que es trobin situacions d'excepcionalitat i emergència, exigint d'una banda l'obtenció d'una autorització prèvia que es pot atorgar en els casos previstos a la norma i d'altra banda, que els professionals que realitzin aquestes perforacions de pous i sondejos estiguin en disposició d'exhibir una còpia de la referida autorització a requeriment dels inspectors de l'Agència o dels Agents Rurals.

NECESSITAT

En situació de sequera, on la limitació dels recursos disponibles compromet, fins i tot l'abastament a població, determina que els recursos existents s'hagin de destinar a atendre aquests ús prioritari. Per això, resulta imprescindible que no pugui haver cap perforació de pous ni cap realització de sondejos que no resti sotmès al control de l'Agència.

La mesura va adreçada a evitar captacions clandestines en moments en els quals hi ha un sacrifici de totes les persones usuàries de l'aigua, que en veuen reduïda la seva disponibilitat. La mesura és proporcionada perquè només es exigible en situació d'excepcionalitat i emergència formalment declarada de conformista amb el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, vigent en cada moment, sent l'actual l'aprovat per Acord GOV/1/2020, de 8 de gener.

Una mesura com la proposada requereix d'una norma amb rang de Llei. La situació de sequera perllongada determina que calgui que es vehiculi en el primer instrument legal disponible. La mesura suposaria a més un estalvi pel Govern, ja que potencialment s'estima que es podrien posar a disposició de l'abastament recursos valorats al voltant de 1.000.000€.

MARC NORMATIU

Articles 3.1.f), 4.b), 8.2.a), 24.3.a) i b) , 31.1 i 2.c) del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Articles 54, 55, 58 i Disposició transitòria tercera.4 del text refós de la Llei d'aigües provat per Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

COMPETÈNCIA

Article 117.1 Correspon a la Generalitat, en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial subterrània, dels usos i aprofitaments hidràulics i també de les obres que no siguin qualificades d'interès general.

c) Les mesures extraordinàries en cas de necessitat per garantir el subministrament d'aigua.

Decret Llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya	article 4 bis	Addició

Article 70.1

ACC M-302.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 6 del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, que queda redactat de la manera següent:

"3. Resten incorporats al patrimoni propi de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat els béns immobles, les obres, i instal·lacions, els drets reals constituïts a favor d'aquests, les autoritzacions, els permisos i les llicencies atorgats a benefici seu i qualsevol altres actius, drets i obligacions que derivin de la prestació del servei públic de producció i subministrament d'aigua potable de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat fins ara titularitat de la Generalitat de Catalunya. Aquests béns són propietat de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat i es relacionen a l'annex."

OBJECTE

Modificar el règim d'adscripció dels béns i instal·lacions que la Generalitat de Catalunya va adscriure a ATL en el moment fundacional de l'empresa pública, de manera que passin a ser béns propis d'ATL de la mateixa manera que ho són la resta de béns i drets que ha anat adquirint a resultes de l'exercici de les funcions que té encomandes d'acord amb l'art. 3 de la llei de la seva creació.

NECESSITAT

Malgrat la naturalesa jurídica de l'Ens i la seva autonomia a l'hora de prestar el servei públic titularitat de la Generalitat, l'art. 6 del Decret llei 4/2018 estableix una dualitat de tractaments pel que fa al règim aplicable al patrimoni que gestiona en funció de si són anteriors a l'inici de la seva activitat (règim d'adscripció) o bé posteriors (béns propis).

La prestació directa del servei públic per part de l'Ens requereix que el conjunt de béns immobles, les obres i instal·lacions, els drets reals constituïts a favor d'aquests, les autoritzacions, els permisos i les llicències atorgats a benefici seu i qualsevol altres actius, drets i obligacions que derivin de la prestació del servei públic siguin propietat tots ells de l'Ens i no només els adquirits en posterioritat a la data de l'inici de la seva activitat.

Aquesta mesura té per objecte modificar un aspecte puntual del règim del patrimoni d'una entitat del sector públic i, per això, es pot incloure en la llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic que acompanya els Pressupostos de la Generalitat com a mesura en l'àmbit del sector públic i financer.

MARC NORMATIU

Aquesta proposa se circumscriu en el Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, convalidat per Resolució 33/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 4/2018.

COMPETÈNCIA

L'art. 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueixen a la Generalitat de Catalunya competències en matèria d'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i els aprofitaments hidràulics i també de les obres hidràuliques que no siguin qualificades d'interès general.
L'art. 150 li atribueix en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.
L'art. 159 atribueix a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'art. 149.1.18 de la Constitució Espanyola, que inclou els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials.

DECRET LLEI 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'	Article 6	Modificació

Article 70.2

ACC M-303.0

Es modifica el títol de l'annex del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, que resta redactat de la manera següent:

"Annex I
Relació d'obres i instal·lacions de la xarxa Ter-Llobregat de titularitat de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat."

OBJECTE

Com a conseqüència de la modificació de l'article 6 del Decret Llei 4/2018, l'annex del Decret llei 4/2018 on es relacionen les obres i instal·lacions de la xarxa Ter-Llobregat passa a anomenar-se "Relació d'obres i instal·lacions de la xarxa Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat de Catalunya que es traspassen a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat".

NECESSITAT

Malgrat la naturalesa jurídica de l'Ens i la seva autonomia a l'hora de prestar el servei públic titularitat de la Generalitat, l'art. 6 del Decret llei 4/2018 estableix una dualitat de tractaments pel que fa al règim aplicable al patrimoni que gestiona en funció de si són anteriors a l'inici de la seva activitat (règim d'adscripció) o bé posteriors (béns propis).

La prestació directa del servei públic per part de l'Ens requereix que el conjunt de béns immobles, les obres i instal·lacions, els drets reals constituïts a favor d'aquests, les autoritzacions, els permisos i les llicències atorgats a benefici seu i qualsevol altres actius, drets i obligacions que derivin de la prestació del servei públic siguin propietat tots ells de l'Ens i no només els adquirits en posterioritat a la data de l'inici de la seva activitat.

Aquesta mesura té per objecte modificar un aspecte puntual del règim del patrimoni d'una entitat del sector públic i, per això, es pot incloure en la llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic que acompanya els Pressupostos de la Generalitat com a mesura en l'àmbit del sector públic i financer.

MARC NORMATIU

Aquesta proposa se circumscriu en el Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, convalidat per Resolució 33/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 4/2018.

COMPETÈNCIA

L'art. 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueixen a la Generalitat de Catalunya competències en matèria d'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i els aprofitaments hidràulics i també de les obres hidràuliques que no siguin qualificades d'interès general.
L'art. 150 li atribueix en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.
L'art. 159 atribueix a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'art. 149.1.18 de la Constitució Espanyola, que inclou els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials.

DECRET LLEI 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'	annex	Modificació

Article 70.3

ACC M-304.0

S'afegeix un annex, l'annex II, al Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, amb ei text següent:

"Annex II
Relació d'obres i instal·lacions de titularitat de la Generalitat de Catalunya que s'adscriuen a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat

-Instal·lacions fotovoltaiques de producció d'energia elèctrica de la xarxa Ter–Llobregat.
-Instal·lació hidroelèctrica (H) situada a l'Estació Distribuïdora de la Trinitat (EDT), amb una potència total de 1,964 MW."

OBJECTE

Com a conseqüència de la modificació de l'article 6 i l'annex del Decret llei 4/2018, d'aquest canvi s'exclouen expressament les instal·lacions de producció d'energia elèctrica atès que recentment el Consell d'Administració d'ATL ha autoritzat la des-adscripció per a la seva assignació a l'Elèctrica de la Generalitat. Per tal de preveure l'eventualitat que la des-adscripció es completi en posterioritat a l'entrada en vigor de la present proposta, es proposa la introducció d'un nou annex que mantingui l'adscripció d'aquestes instal·lacions a ATL.

NECESSITAT

Malgrat la naturalesa jurídica de l'Ens i la seva autonomia a l'hora de prestar el servei públic titularitat de la Generalitat, l'art. 6 del Decret llei 4/2018 estableix una dualitat de tractaments pel que fa al règim aplicable al patrimoni que gestiona en funció de si són anteriors a l'inici de la seva activitat (règim d'adscripció) o bé posteriors (béns propis).

La prestació directa del servei públic per part de l'Ens requereix que el conjunt de béns immobles, les obres i instal·lacions, els drets reals constituïts a favor d'aquests, les autoritzacions, els permisos i les llicències atorgats a benefici seu i qualsevol altres actius, drets i obligacions que derivin de la prestació del servei públic siguin propietat tots ells de l'Ens i no només els adquirits en posterioritat a la data de l'inici de la seva activitat.

Aquesta mesura té per objecte modificar un aspecte puntual del règim del patrimoni d'una entitat del sector públic i, per això, es pot incloure en la llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic que acompanya els Pressupostos de la Generalitat com a mesura en l'àmbit del sector públic i financer.

MARC NORMATIU

Aquesta proposa se circumscriu en el Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, convalidat per Resolució 33/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 4/2018.

COMPETÈNCIA

L'art. 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueixen a la Generalitat de Catalunya competències en matèria d'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i els aprofitaments hidràulics i també de les obres hidràuliques que no siguin qualificades d'interès general.
L'art. 150 li atribueix en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.
L'art. 159 atribueix a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'art. 149.1.18 de la Constitució Espanyola, que inclou els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials.

DECRET LLEI 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'	annex	Addició

Article 71.1

ACC M-272.0

Es modifica la lletra *c* de l'apartat *2* de l'article 64 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactada de la manera següent:

c) Les persones destinades a la prestació gratuïta, per part de les administracions que en siguin titulars, dels serveis d'alimentació de fonts públiques i monumentals, neteges de carrers i regs de parcs, jardins i camps esportius públics i també els altres serveis que s'estableixin per reglament, sempre que l'aigua emprada per a aquests usos provingui d'una planta de tractament d'aigües residuals.

OBJECTE

Cal modificar l'exempció d'aquests usos que porten a terme les administracions, en relació amb els serveis d'alimentació de fonts públiques i monumentals, neteges de carrers i regs de parcs, jardins i camps esportius públics, i limitar-ne el seu abast, per complir el principi de recuperació de costos exigit per la Directiva, que s'ha d'aplicar de manera que incentivi l'ús eficient del recurs. Resta només exempt l'ús de l'aigua provinent d'una estació depuradora

NECESSITAT

Cal limitar el supòsit d'exempció, per donar compliment al principi de recuperació de costos vinculats al cicle de l'aigua (article 9 de la Directiva 60/2000/CE), que s'ha d'aplicar de manera que incentivi l'ús eficient del recurs, d'aquí que es consideri necessari gravar més aquests usos no bàsics, que fan les diferents administracions, com regar jardins, camps esportius, manteniment de les fonts, horts no domèstics

La Directiva fixa el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, a partir del principi "qui contamina, paga" aplicat de manera que incentivi l'ús eficient del recurs i permeti assolir els objectius ambientals fixats. El reduir l'abast de l'exempció es justifica per incentivar la presa de mesures correctores per disminuir aquest tipus de consums no bàsics i considerant els costos de disponibilitat i sanejament d'aquesta aigua

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.

Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Lletra c) de l'article 64.2	Modificació

Article 71.2

ACC M-273.0

Es modifica la lletra *c* de l'apartat 2 de l'article 69 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactat de la manera següent:

"c) Consum mensual superior a 18 metres cúbics: 10."

OBJECTE

Incrementar el coeficient que s'aplica sobre el volum d'aigua corresponent al quart tram amb la voluntat de donar compliment al principi de recuperació de costos vinculats al cicle de l'aigua exigit per la Directiva 60/2000/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües, que s'ha d'aplicar de manera que incentivi l'ús eficient i racionals del recurs, d'aquí que es consideri necessari gravar més aquests consums domèstic tant elevats, associats a usos superflus

NECESSITAT

La Directiva 2000/60/CE fixa el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua mitjançant una contribució adequada de cada tipus d'ús, a partir del principi "qui contamina, paga" , i des d'un punt de vista ambiental no està justificat mantenir l'actual coeficient, cal incrementar-lo, perquè aquests contribuents modifiquin conductes relacionades amb l'estalvi, i incentivar-los en la presa de mesures correctores per fer un ús eficient del recurs

La necessitat de millorar la implementació de la contribució dels usuaris domèstics de l'aigua que fan consums elevats al finançament del cicle integral de l'aigua, en compliment del previst en la Directiva 2000/60/CE que estableix la recuperació dels costos dels serveis vinculats al cicle de l'aigua, i, a la vegada es vol potenciar que els afectats prenguin mesures per fomentar l'estalvi de l'aigua en aquest sector.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua, que, al seu torn, trasllada el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua previst en l'article 9 de la Directiva marc de l'aigua (60/2000 CE).

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Aquesta matèria i potestats que se'n deriven estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent, així com la seva aplicació.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Lletra c) de l'article 69.2	Modificació

Article 71.3

ACC M-270.0

Es modifica la definició del Kan, continguda a l'apartat 7 de l'article 72 *bis* del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactada de la manera següent:

"Kan: és el coeficient d'abocament a sistema de cada tipus d'abocament; pel que fa a abocaments efectuats a xarxes de clavegueram, col·lectors generals, col·lectors de salmorres i emissaris corresponents a sistemes públics de sanejament, el tipus de gravamen específic, determinat en funció de la càrrega contaminant abocada, resta afectat, amb caràcter general, pel coeficient 1,75.

A partir del 2025 resta afectat pel coeficient 2.

Aquest coeficient és 1,2 pel que fa a abocaments a mar d'aigües residuals no tractades en una depuradora pública, fets mitjançant col·lectors o emissaris submarins públics i pel que fa a liquidacions de cànon de l'aigua emeses des de l'1 de gener de 2008"

OBJECTE

Incrementar, de manera gradual, el coeficient d'abocament efectuats a sistemes de sanejament (xarxes de clavegueram, col·lectors generals, col·lectors de salmorres i emissaris corresponents a sistemes públics de sanejament) Es vol donar compliment al principi de recuperació de costos vinculats al cicle de l'aigua exigit per la Directiva 60/2000/CE, que preveu s'incentivi l'ús eficient del recurs, d'aquí que es consideri necessari gravar més els usos industrials de l'aigua quan els abocaments es fan a sistemes de sanejament

NECESSITAT

Cal incrementar de manera gradual el coeficient d'abocament a sistema d'1,5 a 2 per donar compliment al principi de recuperació de costos vinculats al cicle de l'aigua (article 9 de la Directiva 60/2000/CE), que s'ha d'aplicar de manera que incentivi l'ús eficient del recurs, d'aquí que es consideri necessari gravar més els abocaments a sistemes públics de sanejament, tenint present l'increment de les despeses de depuració per l'augment del cost de l'energia, entre d'altres

La Directiva fixa el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, a partir del principi "qui contamina, paga" aplicat de manera que incentivi l'ús eficient del recurs i permeti assolir els objectius ambientals fixats. L'increment es justifica per incentivar la presa de mesures correctores per disminuir la càrrega contaminant abocada a sistemes públics de sanejament, i des del punt de vista econòmic per compensar l'increment del cost d'energia i subministraments.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.
Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Apartat 7 de l'article 72 bis	Modificació

Article 71.4

ACC M-269.0

Es modifica la lletra *g* de l'apartat 4 de l'article 77 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactada de la manera següent:

"g) La manca d'instal·lació d'aparells de mesurament per a determinar de manera correcta els diferents elements del cànon de l'aigua segons el sistema d'estimació directa amb incompliment de l'obligació a què fa referència aquesta Llei.
Aquesta infracció es considera greu i és sancionable amb una multa pecuniària fixa de 1.000 euros. Tanmateix, constitueix una infracció molt greu, i se sanciona amb una multa pecuniària fixa de 1.500 euros, si l'Administració ha requerit la instal·lació de l'aparell de mesurament i en el termini atorgat no s'ha dut a terme aquesta instal·lació."

OBJECTE

Incrementar l'import de la sanció de 400 € a 1.000 € per la manca d'instal·lació de comptadors quan no hi hagut requeriment previ, amb la intenció d'incentivar la seva col·locació. Aquesta mesura no pot interpretar-se com a una acció de política econòmica sinó com una acomodació a la finalitat perseguida, cercant un equilibri entre la sanció i la gravetat del fet que es pretén sancionar

NECESSITAT

Es necessària l'actualització de l'import de la sanció, per incentivar la instal·lació d'aparells de mesura en les captacions, així s'ha incrementat l'import de la sancions en cas d'infracció, atès que s'ha tingut en compte el cost real de la instal·lació dels aparells de mesura versus la finalitat prevista i la conseqüència de l'incompliment. Per una bona gestió del tribut i de la política hidràulica calen dades reals de consums

La LGT fixa els principis de la potestat sancionadora i en particular disposa que serà aplicable el principi de proporcionalitat preservant la deguda adequació entre la gravetat del fet que es pretén sancionar i la seva sanció.
la manca de comptadors, implica un desajust entre el coneixement de les existències hidràuliques, l'aplicació del cànon de l'aigua amb dades reals de consums i el cost material real de la instal·lació.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del dl3/2003, en concret, article 77 que preveu el règim d'infraccions i sancions tributàries, sens perjudici de les que regeixen supletòriament, en tot allò no establert per aquesta llei, per la Llei general tributària i la legislació general aplicable a la percepció, comprovació i inspecció dels tributs de la Generalitat i per les normes que despleguin aquesta llei.Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques i en concret, establir un règim sancionador propi.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2024

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Decret legislatiu 3/2003	Lletra g) de l'apartat 4 de l'article 77	Modificació

Article 71.5

ACC M-261.0

Es modifica la disposició addicional quarta *bis* del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional quarta *bis*
Import dels recursos per a finançar el cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en el supòsit que no resulti d'un procés de pública concurrència

L'import de l'atribució de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 és el resultant d'incrementar en un 10% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa d'explotació per a l'exercici 2023."

OBJECTE

La mesura té per objecte modificar l'actual disposició addicional quarta bis del TRLMAC per tal d'actualitzar a l'any 2024 els imports de l'atribució de fons que pot validar l'Agència Catalana de l'Aigua en concepte de despesa directa d'explotació dels sistemes públics de sanejament, en el supòsit que el cost directe d'explotació no resulti de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència que afecti a la totalitat de la despesa del sistema.

NECESSITAT

L'actual disposició addicional quarta bis va permetre introduir un increment en els valors atribuïts a les administracions que es troben sotmeses al supòsit de l'article 55.1.a.2) del TRLMAC, per tal d'actualitzar-ho a l'any 2020. Atesa la conjuntura econòmica i l'increment generalitzat dels preus del mercat, es fa necessari introduir una modificació per tal d'actualitzar aquests imports a l'any 2024.

La modificació de la disposició addicional quarta bis en el sentit de preveure una actualització dels imports a l'any 2024 atribuïts en concepte de despesa directa és l'adequada a la finalitat perseguida, considerant la necessitat d'adaptar l'actualització dels imports a les necessitats reals de finançament de les administracions públiques

La introducció de la mesura es justifica en la necessitat d'incrementar els valors atribuïts en concepte de despesa directa mitjançant una actualització a l'any 2024, i té transcendència econòmica en quant incideix en l'exercici de la potestat de despesa de l'ACA, comportant l'increment d'un 10% en les atribucions de fons sotmeses a l'art. 55.1.a.2) per l'esmentat concepte

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya: articles 8.2.h), 55, 55 bis, 62.1, 63.1 i disposició addicional quarta bis.

Decret 130/2003, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis públics de sanejament.

COMPETÈNCIA

Article 117.1: en conca interna, competència exclusiva en matèria de planificació i gestió d'obres hidràuliques no qualificades d'interès general i en matèria d'organització de la seva administració hidràulica.
Article 117.2: participació en la planificació i programació d'obres d'interès general.
Article 117.3: en conques compartides, competència executiva sobre l'adopció de mesures addicionals de protecció i sanejament dels recursos hídrics.
Article 144.1.g): competència exclusiva en matèria regulació i gestió dels abocaments efectuats en les aigües interiors de Catalunya, i també dels efectuats en les aigües superficials i subterrànies que no passen per una altra comunitat autònoma. Dins del seu àmbit territorial correspon a la Generalitat la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments en les aigües superficials i subterrànies.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	Disposició addicional quarta bis	Modificació

Títol X. Mesures administratives en matèria de turisme

Article 72.1

EMT M-050.0

Es modifica la lletra *h* de l'article 14 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, que resta redactada de la manera següent:

"h) La definició de les mesures necessàries per a l'impuls d'un turisme de qualitat, competitiu, ambientalment responsable, socialment just, territorialment equilibrat i reconnectat amb els elements identitaris del país."

OBJECTE

Reflectir els criteris de planificació, principis en els quals s'hauran de fonamentar les futures polítiques turístiques que han de preveure la sostenibilitat de manera holística, és a dir, en la vessant social, mediambiental, econòmica i cultural. Amb aquestes definicions, queden alineats els objectius del Pla de turisme amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides.

NECESSITAT

La modificació és necessària per garantir que el Pla de turisme de Catalunya preveurà les mesures per a l'impuls d'un turisme que a més de ser de qualitat i competitiu, estarà alineat amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides.

És una mesura en consonància amb els principis que basteixen la bona regulació i l'actuació administrativa assenyalats a l'article 129 de la Llei 39/2015 i l'article 31 de la Llei 26/2010. En aquest cas es tracta d'establir la coherència de l'ordenament a actualitzar els criteris als quals s'haurà d'ajustar la planificació.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya (Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya).

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Llei 13/2002, de 21 de juny, de Turisme de Catalunya	Article 14, h)	Modificació

Article 72.2

EMT M-051.0

S'afegeix una lletra, la *m*, a l'article 36 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, amb el text següent:

"m) Exercir l'activitat d'acord amb la seva classificació. Resta prohibida la utilització de qualsevol denominació, classificació, grup, categoria reservada o distintiu turístic sense complir els requisits que estableix la normativa turística."

OBJECTE

Preveure a la Llei de turisme que les empreses turístiques tenen el deure d'exercir l'activitat d'acord amb la seva classificació. Això implica que només es poden utilitzar denominacions, classificacions, grups, categories o distintius turístics si es compleixen els requisits exigits per a la seva obtenció. Aquesta obligació abasta a la totalitat dels allotjaments turístics ja siguin en establiments o en habitatges, com els Habitatges d'ús turístic i les Llars Compartides

NECESSITAT

És necessari per seguretat jurídica, per evitar que una modalitat d'allotjament turístic es pugui anunciar o comercialitzar amb una classificació diferent, i sense complir els requisits d'aquesta; i també per clarificar que la prohibició de la utilització de distintius, classificació, grup o categoria reservada abasta a totes les empreses turístiques.

És una mesura en consonància amb els principis que basteixen la bona regulació i l'actuació administrativa assenyalats a l'article 129 de la Llei 39/2015 i l'article 31 de la Llei 26/2010. En aquest cas es tracta d'una mesura proporcional i adequada a la finalitat perseguida que és garantir que les empreses turístiques exerceixin la seva activitat d'acord amb la seva classificació.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya (Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya).

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya	Article 36 m)	Addició

Article 72.3

EMT M-052.0

S'afegeix un article, el 50 *sexties*, de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, amb el text següent:

"Article 50 sexties
Capacitat
Les llars no es poden ocupar amb més places de les que indiqui la cèdula d'habitabilitat i, en qualsevol cas, la capacitat màxima de places per persones usuàries turístiques és de 4 en total."

OBJECTE

Regular un aspecte important com és la capacitat màxima de les llars compartides, establint que aquesta ve establerta per allò que es determini a la cèdula d'habitabilitat, sense que es pugui superar la capacitat allí establerta i que en cap cas pot ser superior a un total de 4 persones usuàries turístiques en cada llar compartida.

NECESSITAT

Per raons de seguretat jurídica en l'exercici de l'activitat es considera necessari preveure la capacitat de les llars compartides en la Llei de turisme, tant per a les persones que vulguin exercir l'activitat com per a les administracions competents per habilitar-la i controlar-la, ja que es tracta d'un dels requisits principals i distintius d'aquesta modalitat d'allotjament turístic.

La mesura és adequada perquè permetrà disposar de la regulació de la capacitat de la llar compartida en norma de rang de llei, tot això d'acord amb els principis de legalitat, eficàcia i eficiència administrativa, seguretat jurídica i coherència.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny de 2002 , de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de 2020 de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 72.4

EMT M-284.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 50 *bis* de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"4. El terme propietari o propietària previst en la regulació turística dels habitatges d'ús turístic s'ha d'entendre referit només a la persona que té el dret d'usdefruit en cas que no concorrin en la mateixa persona la titularitat de la nua propietat i de l'usdefruit de l'habitatge."

OBJECTE

S'afegeix un nou apartat, el 4, a l'article 50 bis de la Llei de turisme, per aclarir que el terme propietari o propietària que consta a la regulació turística dels habitatges d'ús turístic es refereix a la persona que té l'usdefruit, en el supòsit que no concorrin en la mateixa persona la nua propietat i el dret d'usdefruit de l'immoble. D'aquesta manera s'omple un buit legal que el redactat actual de la normativa no considera.

NECESSITAT

Per raons de seguretat jurídica en l'exercici de l'activitat d'habitatges d'ús turístic (HUTS) es considera necessari assenyalar a qui correspon la titularitat d'aquesta activitat i per tant l'obligatorietat d'habilitar-la legalment, entre d'altres qüestions, en el supòsit, freqüent en el dret civil, que la propietat plena es divideixi entre la nua propietat i el dret d'usdefruit, els quals no concorrin en la mateixa persona.

La mesura és adequada perquè permetrà omplir un buit legal i d'aquesta manera es reforçarà l'eficiència i seguretat normativa així com l'evitació de càrregues administratives innecessàries degut a la manca de previsió legal del supòsit de dret civil assenyalat. Per tant, aquesta mesura es troba enquadrada dintre dels principis que basteixen una bona regulació normativa.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny de 2002 , de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de 2020 de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 72.5

EMT M-285.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 50 *quinquies* de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

" 1. El titular de l'activitat és la persona propietària o a qui autoritzi expressament, sempre que compleixi les mateixes condicions d'empadronament i residència efectiva exigides als propietaris.

El terme propietari o propietària previst en la regulació turística de les llars compartides s'ha d'entendre referit només a la persona que té el dret d'usdefruit en cas que no concorrin en la mateixa persona la titularitat de la nua propietat i de l'usdefruit de l'habitatge."

OBJECTE

Es modifica l'apartat 1 de l'article 50 quinquies de la Llei de turisme, per aclarir que el terme propietari o propietària que consta a la regulació turística de les llars compartides es refereix a la persona que té l'usdefruit, en el supòsit que no concorrin en la mateixa persona la nua propietat i el dret d'usdefruit de l'immoble. D'aquesta manera s'omple un buit legal que el redactat actual de la normativa no considera.

NECESSITAT

Per raons de seguretat jurídica en l'exercici de l'activitat de les Llars Compartides es considera necessari assenyalar a qui correspon la titularitat d'aquesta activitat i per tant l'obligatorietat d'habilitar-la legalment, entre d'altres qüestions, en el supòsit, freqüent en el dret civil, que la propietat plena es divideixi entre la nua propietat i el dret d'usdefruit, en cas que no concorrin en la mateixa persona.

La mesura és adequada perquè permetrà omplir un buit legal i d'aquesta manera es reforçarà l'eficiència i seguretat normativa així com l'evitació de càrregues administratives innecessàries degut a la manca de previsió legal del supòsit de dret civil assenyalat. Per tant, aquesta mesura es troba enquadrada dintre dels principis que basteixen una bona regulació normativa.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny de 2002 , de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de 2020 de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 72.6

EMT M-053.0

S'afegeix una lletra, la u *undecies*, a l'article 88 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, amb el text següent:

"u undecies) L'incompliment dels requisits referits a la situació, edificació, instal·lacions, mobiliari, serveis, superfície o qualitat de l'allotjament, o dels exigits per atendre consultes o incidències relatives a l'activitat, d'acord amb la classificació o el distintiu turístic."

OBJECTE

S'afegeix una nova lletra, u undecies) a l'article 88 del Capítol I del Títol VI de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya (LTC), que es refereix a les infraccions qualificades de greus. La nova lletra addicionada es refereix a una nova infracció que afecta als allotjaments turístics i que consisteix en l'incompliment dels requisits referits a la situació, edificació, instal·lacions, mobiliari, serveis, superfície o qualitat de l'allotjament, o dels exigits per atendre consultes o incidències relatives a l'activitat, d'acord amb la classificació o el distintiu turístic.

NECESSITAT

Es fa necessari un control del compliment dels requisits dels allotjaments turístics, mitjançant la imposició de sancions per incompliment dels requisits i condicions establerts per la Llei de turisme d'acord amb la classificació o el distintiu turístic de l'allotjament.

La mesura és adequada perquè permetrà sancionar per incompliments relacionats amb els requisits necessaris dels allotjaments turístics en relació amb la seva classificació o el distintiu turístic, tot això d'acord amb els principis de legalitat, eficàcia i eficiència administrativa, seguretat jurídica i coherència.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Títol XI. Mesures administratives en matèria de patrimoni natural i biodiversitat

Article 73.

ACC M-227.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 48 del Decret legislatiu 2/2008, del 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, que resta redactat de la manera següent:

"48.1 La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta Llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats. Les espècies de fauna protegida, indicades en l'annex, tenen el valor econòmic següent:

A: 10.000 euros
B: 5.000 euros
C: 1.000 euros
D: 500 euros

El valor econòmic per la mort o la irrecuperabilitat de qualsevol exemplar d'espècie de vertebrat salvatge no cinegètic, exceptuant-ne els rosegadors no protegits i els peixos, llevat dels supòsits autoritzats, és, com a mínim, la determinada per a la categoria D. A les espècies salvatges de presència accidental o ocasional a Catalunya que no tinguin un origen provocat per l'home se'ls aplica el valor econòmic de la categoria C".

OBJECTE

L'objecte de la proposta és actualitzar els valors econòmics per mort o irrecuperabilitat dels exemplars de la fauna autòctona protegida que s'han de tenir en compte en la imposició de sancions accessòries per la comissió d'infraccions tipificades al decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, que aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals.

NECESSITAT

Els valors actuals van ser fixats en la Llei 2/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals. Passats ja 20 anys de la seva vigència és necessari revisar les valoracions dels exemplars morts o irrecuperables per tal de mantenir l'equivalència dels valors. Cal tenir present que l'IPC acumulat en aquest període ha estat del 53,7%.

La mesura proposada és l'adequada a les finalitats que es persegueixen. Actualitzar els valors dels exemplars dels animals morts o irrecuperables arran de la comissió d'infraccions administratives és la mesura més adequada per assolir la finalitat de dissuadir de la comissió d'aquestes infraccions.

La modificació proposada precisa d'una norma amb rang de llei i la naturalesa i abast de la mesura no justifica la tramitació d'una llei independent amb aquesta finalitat. A més en el pla normatiu actual no es preveu modificar el text refós de la llei de protecció dels animals.

MARC NORMATIU

La modificació proposada s'emmarca en les normes següents:

-Decret legislatiu 2/2008, de 4 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la llei de protecció dels animals.
-Decret 2/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida

COMPETÈNCIA

L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.

Aquesta competència compartida inclou, entre d'altres, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims

Decret legislatiu 2/2008	apartat 1 de l'article 48	Modificació

Article 74.1

ACC M-127.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"2.Els propietaris dels terrenys forestals declarats d'utilitat pública o protectors disposen del termini d'un any, a comptar des de la data de publicació al DOGC de l'Acord de Govern de declaració, per a presentar el Projecte o el Pla corresponent a les oficines territorials de l'Administració forestal, la qual ha de resoldre l'expedient en el termini de sis mesos."

OBJECTE

L'objecte de la proposta de modificació de l'article 14.2 de la Llei Forestal de Catalunya, augmentant, de 3 mesos a 6 mesos, el termini de resolució dels Instruments d'Ordenació Forestal (IOF) dels terrenys forestals declarats d'utilitat pública o protectors.

Aquesta proposta es realitza per ajustar el termini legal a la realitat, ja que la majoria d'IOF actualment no es poden aprovar en el termini de 3 mesos.

NECESSITAT

A causa de l'elevat nombre d'IOF que es presenten a la Secció de Boscos Públics per la seva aprovació, uns 30 expedients anuals, i el reduït nombre de tècnics, difícilment es resolen dins del termini de 3 mesos previst actualment. El procediment d'aprovació, regulat per l'Ordre ARP/122/2017, de 13 de juny, inclou revisió de camp, documental, petició d'informes, entre d'altres tràmits. Només modificant la llei és possible l'ampliació del termini.

L'aprovació d'un IOF comporta l'avaluació documental, sol·licitud d'informes, la revisió del IOF en gabinet i terreny i la proposta de resolució amb condicionants i recomanacions. Ampliar el termini de resolució dels IOF de terrenys declarats d'UP o protectors a 6 mesos, té per objecte poder resoldre els expedientes en termini i equiparar el procediment al termini per aprovar els IOF de finques privades, regulat a l'article 14.3 de l'Ordre ARP/122/2017.

El termini actual de resolució dels IOF és de 6 mesos, excepte en els IOF de terrenys forestals declarats d'utilitat pública o protectors, que és de 3 mesos. Igualant el termini d'aprovació de tots els IOF a 6 mesos assegurem el compliment del termini de resolució, evitem perjudicis a les enginyeries redactores dels IOF i a la propietat, potenciem un procediment d'aprovació del IOF més exhaustiu i evitem resolucions aprovades per silenci administratiu.

MARC NORMATIU

La proposta de modificació s'emmarca en la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya, que preveu el termini per resoldre aquests expedients, i en l'article 14.3 de l'Ordre ARP/122/2017, de 13 de juny, per la qual es regulen els instruments d'ordenació forestal, que preveu que la resolució d'aprovació o denegació s'ha de dictar i notificar en el termini màxim de 6 mesos, excepte en el cas dels IOF de terrenys forestals declarats d'utilitat pública o protectors, que serà de 3 mesos, el qual comença a comptar a partir de la data de presentació de la sol·licitud.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya.

Article 75.1

ACC M-105.0

Es modifica l'article 6.1 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, que resta redactat de la manera següent:

"6.1 Aquest capítol és d'aplicació a les instal·lacions següents, situades sobre el terreny en sòls classificats com a no urbanitzables:

a) Parcs eòlics: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de la força del vent, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, amb autoconsum o sense, constituïdes per un aerogenerador o una agrupació d'aquests interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica. Formen també part del parc eòlic les infraestructures d'evacuació elèctrica, la subestació del parc i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

b) Plantes solars fotovoltaiques: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de l'energia solar mitjançant l'efecte fotoelèctric, amb autoconsum o sense, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, constituïdes per un conjunt de mòduls destinats a la captació de l'energia solar interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o de distribució d'energia elèctrica. Formen part també de la planta solar fotovoltaica els inversors, la subestació de la planta, les infraestructures d'evacuació elèctrica i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar l'article 6.1 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables per adaptar-lo als canvis normatius que s'han realitzat en la normativa bàsica estatal que regeix aquesta matèria arran de l'aprovació del Reial Decret-Llei 18/2022, de 18 d'octubre.

NECESSITAT

En data 19.10.22 s'ha publicat al BOE el RD-Llei 18/2022, de 18 d'octubre. Una de les mesures adoptades és suprimir la necessitat d'autorització administrativa de les instal·lacions amb potència instal·lada de fins a 500 kW.Abans aquesta exempció d'autorització només s'aplicava per a instal·lacions de producció de potència instal·lada de fins a 100 kW. Per això és modificar l'article 6.1 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre.

Per tal que a Catalunya també s'apliqui l'exempció d'autorització administrativa a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica de fins a 500 kW de potència instal·lada, resulta necessari introduir la modificació proposada en el Decret-llei 16/2019.

Actualment el règim jurídic vigent a Catalunya ve constituït pel Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables i pel Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, normes amb rang de Llei.

Per aquest motiu, resulta necessari introduir la modificació proposada a través d'una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric.

Reial Decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

Reial Decret-Llei 18/2022, de 18 d'octubre.

Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades.

COMPETÈNCIA

L'article 133 de l'EAC atorga a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia.
D'acord amb l'article 111 de l'EAC "En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat".
Així mateix, d'acord amb l'article 133 de l'EAC, la competència compartida inclou, en tot cas, la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge, transport i distribució d'energia, l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions i l'exercici de les activitats d'inspecció i control de totes les instal·lacions existents a Catalunya.

Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables	Apartat 1 de l'article 6	Modificació

Article 75.2

ACC M-108.0

Es modifica l'apartat 5 de l'article 15 del Decret llei 16/2019, del 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables, que resta redactat de la manera següent:

"15.5 El Departament competent en matèria d'energia, en el termini de 15 dies, ha de donar trasllat de les al·legacions i els informes rebuts en els tràmits d'audiència, consulta i informació pública i les respostes de la persona promotora als departaments competents en matèria d'urbanisme, de paisatge i d'avaluació ambiental i als ajuntaments afectats."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificarl'article 15.5 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables tot substituint un tràmit que s'ha demostrat no operatiu i per fer més àgil la tramitació de les autoritzacions administratives dels projectes d'energies renovables.

NECESSITAT

Des de l'entrada en vigor el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, s'ha constatat que, durant el termini d'al·legacions previst a l'article 15.5, no es formulen observacions i que, per tant, el tràmit d'al·legacions que preveu aquest apartat estaria allargant de forma innecessària l'obtenció de les autorització administratives dels projectes d'energies renovables.

La modificació de l'article 15.5 permetrà eliminar de la tramitació un tràmit d'al·legacions que no aporta cap valor afegit al procés d'autorització de les instal·lacions d'energies renovables i d'aquesta manera agilitzar els procediments administratius.

Actualment el règim jurídic vigent a Catalunya ve constituït pel Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables i pel Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, normes amb rang de Llei.

Per aquest motiu, resulta necessari introduir la derogació proposada a través d'una norma amb rang de Llei

MARC NORMATIU

Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric.

Reial Decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades.

COMPETÈNCIA

L'article 133 de l'EAC atorga a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia.
D'acord amb l'article 111 de l'EAC "En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat".
Així mateix, d'acord amb l'article 133 de l'EAC, la competència compartida inclou, en tot cas, la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge, transport i distribució d'energia, l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions i l'exercici de les activitats d'inspecció i control de totes les instal·lacions existents a Catalunya.

Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.	Apartat 5 de l'article 15	Modificació

Article 75.3

ACC M-316.0

S'afegeix una disposició addicional, la quarta, al Decret llei 16/2019, amb el text següent:

"1. La tramitació de les autoritzacions administratives de les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric amb bateries associat a les energies renovables variables, resta sotmesa al règim jurídic previst pel Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

2. El règim jurídic urbanístic aplicable a aquestes instal·lacions d'emmagatzematge és el previst pels articles 9 *bis*, 34, apartat 5 *bis*, 187.1, apartat o) i 187 *bis* h), del Text refós de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

3. La implantació d'instal·lacions d'elements d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associats en les activitats que disposen d'autorització ambiental o de llicència ambiental d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, té la consideració de modificació no substancial sense conseqüència per a les persones ni per al medi ambient. Aquestes modificacions han de figurar a les actes d'inspecció ambiental o de control periòdic."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables per tal d'introduir la nova activitat d'emmagatzematge elèctric amb bateries associat a la generació renovable, que esdevindrà fonamental i estratègica en els propers anys

NECESSITAT

El marc legal català no contempla l'emmagatzematge amb bateries de forma específica fet que, ja sigui per desconeixement o manca de marc legal, ens pot portar a un endarreriment de la necessària i imprescindible penetració del mateix. El número d'hores en que la xarxa elèctrica no podrà absorbir la producció per manca de capacitat o bé, no hi haurà demanda per a tanta oferta, s'incrementarà. En un sistema elèctric cada cop amb major presència d'energies renovables dependents de la meteorologia, el vent i el sol, és fonamental dotar-se d'un sistema robust de gestió de la demanda i d'emmagatzematge elèctric que permetin aportar al sistema elèctric la flexibilitat necessària per equilibrar l'oferta i la demanda d'electricitat sense posar en perill la seguretat del subministrament elèctric i les inversions en projectes d'energies renovables. Catalunya per les seves condicions d'alta demanda elèctrica en ser molt dinàmica industrialment, necessita de garantir la qualitat del subministrament elèctric i les bateries són el principal element de la xarxa per a garantir-ho davant de la forta penetració d'energia elèctrica " aleatòria" en funció del vent i del sol.

En un sistema elèctric cada cop amb major presència d'energies renovables dependents de la meteorologia, el vent i el sol, és fonamental dotar-se d'un sistema robust de gestió de la demanda i d'emmagatzematge elèctric que permetin aportar al sistema elèctric la flexibilitat necessària per equilibrar l'oferta i la demanda d'electricitat sense posar en perill la seguretat del subministrament elèctric i les inversions en projectes d'energies renovables.
Catalunya per les seves condicions d'alta demanda elèctrica en ser molt dinàmica industrialment, necessita de garantir la qualitat del subministrament elèctric i les bateries són el principal element de la xarxa per a garantir-ho davant de la forta penetració d'energia elèctrica " aleatòria" en funció del vent i del sol.

MARC NORMATIU

El Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.Els articles 9 bis, 34, apartat 5 bis, 187.1, apartat o) i 187 bis h), del Text refós de la llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. La Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

COMPETÈNCIA

L'article 133 de l'EAC atorga a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia. D'acord amb l'article 111 de l'EAC "En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat". Així mateix, d'acord amb l'article 133 de l'EAC, la competència compartida inclou, en tot cas, la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge, transport i distribució d'energia, l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions i l'exercici de les activitats d'inspecció i control de totes les instal·lacions existents a Catalunya.

El Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.	disposició addicional quarta	Addició

Títol XII. Mesures administratives en matèria d'educació

Article 76.1

EDU M-306.0

Es modifica el punt 1 de la Disposició addicional dissetena de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, que resta redactat de la manera següent:

"1.El finançament a càrrec del departament competent en matèria d'educació de la part del cost del servei d'escolarització que satisfan les famílies per plaça escolar corresponent al tercer curs del primer cicle d'educació infantil, I2 (abans P2), en les escoles bressol i llars d'infants municipals, s'estableix en un mòdul fix de 1.800 euros per plaça i any i per dos quadrimestres del curs 2023-2024 i per als cursos escolars 2024-2025 i 2025-2026, d'acord amb el calendari següent:

– En l'exercici pressupostari 2024 es farà efectiu el finançament corresponent a dos quadrimestres del curs 2023-2024 i un quadrimestre del curs 2024-2025.
– En l'exercici pressupostari 2025 es farà efectiu el finançament corresponent a dos quadrimestres del curs 2024-2025 i un quadrimestre del curs 2025-2026.
– En l'exercici pressupostari 2026 es farà efectiu el finançament corresponent a dos quadrimestres del curs 2025-2026."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar la Disposició addicional dissetena de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, que regula el finançament del cost d'escolarització que aportaven les famílies. Aquest cost, assumit per la Generalitat de Catalunya, significa la gratuïtat per a les famílies.
El cost d'escolarització s'establí en 4.800 euros per alumne i curs, ara ja en depassa els 6.000, per l'increment de costos generals, per això cal incrementar l'aportació de 1.600 a 1.800 euros d'acord amb la disponibilitat pressupostària.

NECESSITAT

Les corporacions locals que exerceixen les competències d'escolarització del primer cicle d'educació infantil han posat de manifest la necessitat de millorar les aportacions de la Generalitat de Catalunya per a l'escolarització per tal d'ajustar-les als costos actuals i reals del servei.

L'increment de la dotació econòmica per fer front a l'augment de costos del servei d'escolarització pretén millorar el finançament del cost que suporten les famílies i mitigar l'esforç de les corporacions locals. D'aquesta manera s'ajusta el finançament als costos reals d'escolarització.

La proposta té per objecte modificar l'apartat 1 de la Disposició addicinal de la Llei Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, i s'ha d'incloure a l'Avantprojecte de llei de mesures atès que la modificació afecta una norma d'aquest rang legal i té contingut econòmic.

MARC NORMATIU

Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació. En concret l'article 15.
Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació. En concret l'article 56.
Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic. En concret el punt primer de la Disposició addicional dissetena.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 131 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dóna publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya), en matèria educativa corresponen a la Generalitat competències exclusives, compartides i d'execució.

LLEI 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.	Apartat 1 de la Disposició addicional dissetena	Modificació

Article 77.1

EDU M-040.1

Es modifica l'apartat 2 de l'article 40 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, que resta redactat de la manera següent:

2. Les administracions educatives han d'impulsar acords de col·laboració per a potenciar conjuntament accions educatives comunitàries en l'entorn. Aquestes actuacions, entre les quals es troben els plans educatius d'entorn, han de tenir com a prioritat potenciar l'equitat educativa, la convivència i la participació ciutadana i l'ús del català, amb la finalitat de garantir que tots els alumnes tinguin les mateixes oportunitats per a conèixer i usar les dues llengües oficials."

OBJECTE

És objecte de la proposta:
- Incloure a la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, la referència explícita als PEE en l'articulat referit als plans i programes socioeducatius, atès que són un instrument diferenciat d'aquests i és necessari establir-ne el reconeixement legal després de més de 18 anys de desenvolupament i consolidació.
- Donar compliment als objectius que han promogut l'ACORD GOV/91/2023, de 18 d'abril, pel qual s'estableixen les condicions mínimes per formalitzar els convenis que concretin els plans educatius d'entorn i el finançament de les actuacions relacionades.

NECESSITAT

La necessitat de la proposta es justifica en el fet que els PEE són un instrument de col·laboració entre el Departament d'Educació i els diversos ajuntaments, que tenen com a objectiu el desplegament de mesures amb finalitats comunes, com són evitar la segregació escolar i l'abandonament escolar prematur, així com promoure l'èxit educatiu de tot l'alumnat. En aquest sentit, convé establir el reconeixement en una norma amb rang de Llei, concretament a la Llei d'Educació.

Els Plans educatius d'entorn estableixen una xarxa educativa de treball i aprenentatge entre tots els agents educatius implicats d'una zona, on es troben concentrats la majoria dels alumnes amb més complexitat i vulnerabilitat educativa, que té com a objectiu principal proveir-la dels màxims recursos i oportunitats educatives per a aquests. Aquestes xarxes de treball permeten optimitzar recursos i fer-los més efectius.

La proposta té per objecte la modificació de l'apartat 2 de l'article 40 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, que, com a norma amb rang de llei, no pot ser modificada més que per una altra norma amb el mateix rang legal, com és el cas d'aquest Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

- Article 40 Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, relatiu als plans i programes socioeducatius.
- Article 156 Llei 12/2009, del 10 de juliol d'educació, relatiu a l'Administració educativa.
- Article 162 Llei 12/2009, del 10 de juliol, relatiu a les modalitats de coresponsabilitat entre l'Administració educativa de la Generalitat i les administracions locals.
- Apartats 2 i 3 de la disposició final primera de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació.
- Article 201.3 Llei 12/2009, del 10 de juliol, relatiu al finançament extraordinari per a assolir l'equitat i la qualitat en el Servei d'Educació de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 131 EAC, en matèria educativa, corresponen a la Generalitat competències exclusives, compartides i d'execució. De forma més concreta, l'article 131.2g), li atribueix la competència en relació amb els serveis educatius i les activitats extraescolars complementàries en relació amb els centres docents públics i els centres docents privats sostinguts amb fons públics.

Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació	Article 40.2	Modificació

Article 77.2

EDU M-069.1

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 201 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, amb el text següent:

"4. El Departament aporta recursos extraordinaris als ajuntaments, ja siguin propis o finalistes, per al finançament dels plans educatius d'entorn, en funció de la disponibilitat pressupostària."

OBJECTE

- Aportar més seguretat jurídica a la col·laboració entre el Departament d'Educació i els ajuntaments per a l'impuls dels PEE, establint un nou instrument de finançament, la transferència, més àgil que l'actual consistent en la formalització d'addendes anuals als convenis de col·laboració subscrits entre ambdues parts.
- Donar compliment als objectius que han promogut l'ACORD GOV/91/2023, de 18 d'abril, pel qual s'estableixen les condicions mínimes per formalitzar els convenis que concretin els plans educatius d'entorn i el finançament de les actuacions relacionades.

NECESSITAT

El finançament dels PEE es fa en funció de la disponibilitat pressupostària mitjançant la signatura de les corresponents addendes als convenis de col·laboració subscrits entre ambdues administracions. La tramitació dels expedients és molt dilatada en el temps i afecta directament el temps disponible per a l'execució de la despesa relativa a les diverses actuacions. És necessari establir com a via de finançament alternativa, més àgil i eficaç, la transferència.

El finançament mitjançant transferència es considera una via més adequada i àgil que la signatura d'addendes anuals als convenis de col·laboració, atès que amb l'opció actual sovint es limita el període d'execució de les actuacions previstes als PEE, que va en detriment directe del compliment dels objectius del pla.
Amb la transferència, els ajuntaments podran disposar dels recursos necessaris per implementar els PEE abans de l'inici del curs.

La proposta té per objecte l'addició d'un apartat, el 4, a l'article 201.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, que, com a norma amb rang de llei, no pot ser modificada més que per una altra norma amb el mateix rang legal, com és el cas d'aquest Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

- Article 40 Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, relatiu als Plans i programes socioeducatius.
- Article 156 Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, relatiu a les competències de les administracions educatives.
- Article 162 Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, relatiu a les modalitats de coresponsabilitat entre l'Administració educativa de la Generalitat i les administracions locals.
- Apartats 2 i 3 de la disposició final primera de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació
- Article 201.3 Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, relatiu al finançament extraordinari per a assolir l'equitat i la qualitat en el Servei d'Educació de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 131 EAC, en matèria educativa, corresponen a la Generalitat competències exclusives, compartides i d'execució. En concret, l'article 131.2g) li atribueix la competència exclusiva relativa als serveis educatius i les activitats extraescolars complementàries en relació amb els centres docents públics i els centres docents privats sostinguts amb fons públics.

Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació	S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 201	Addició

Títol XIII. Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Article 78.1

DGT M-218.1

S'afegeix un article, el 6 *bis*, a la Llei 15/1984, de 20 de març, del joc, amb el text següent:

"Article 6 *bis*.

1.No poden ser titulars d'autoritzacions per a l'exercici d'activitats de joc i apostes objecte d'aquesta Llei les persones físiques o jurídiques en les quals concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Haver estat condemnada, en els quatre anys anteriors, per sentència ferma per algun delicte contra la salut pública, de falsedat, d'associació il·lícita, de contraban, delictes contra el patrimoni i contra l'ordre socioeconòmic, contra l'Administració, la Hisenda Pública o la Seguretat Social, així com per qualsevol infracció penal derivada de la gestió o explotació de jocs per als quals no haguessin estat autoritzats.
b) No estar al corrent de les obligacions tributàries o de la Seguretat Social.
c) Haver estat sancionada, en els darrers quatre anys, mitjançant resolució administrativa ferma per infraccions tributàries de conformitat amb la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o amb la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions de conformitat amb la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.
d) Haver estat sancionada mitjançant resolució definitiva, en els darrers quatre anys, per infraccions molt greus recollides en la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció de blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.
e) Haver estat sancionada mitjançant resolució administrativa ferma per dues o més infraccions molt greus, en els darrers quatre anys, per incompliment de la normativa de joc de Catalunya, de l' Estat o d'altres comunitats autònomes.
f) Les persones concursades que es troben en fase de liquidació del concurs o sobre les quals hagués recaigut declaració.
g) Incórrer en algun dels supòsits d'incompatibilitats previstos a la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, a la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

2. La inhabilitació per exercir les activitats de joc i apostes a Catalunya afecta, així mateix, les societats en les quals els seus socis o partícips, administradors, directors, gerents o els qui realitzin tals funcions, es trobin incursos en algun dels supòsits indicats a l'apartat 1.

3. La justificació de no incórrer en les circumstàncies previstes en els apartats 1 i 2 es farà mitjançant declaració responsable, i no es requerirà altra documentació justificativa, sempre que l'òrgan competent en matèria de joc pugui verificar les dades mitjançant consulta a través de les eines d'interoperabilitat corporatives disponibles en cada moment.

4. La concurrència sobrevinguda d'alguna de les circumstàncies descrites a l'apartat 1 en persones jurídiques inscrites en qualsevol de les tres seccions del Registre d'empreses de màquines recreatives i d'atzar comporta la inhabilitació automàtica per exercir les activitats de joc i apostes a Catalunya, la cancel·lació de la inscripció registral i la revocació automàtica de les autoritzacions atorgades a aquest efecte. En el supòsit de l'apartat 2, la inhabilitació a l'empresa només serà efectiva quan les persones físiques afectades per la circumstància d'inhabilitació no abandonin el càrrec en l'empresa."

OBJECTE

La proposta té per objecte addicionar un nou article, el 6 bis, a la Llei 15/1984, de 20 de març, del joc, per tal d'establir les causes d'inhabilitació per exercir l'activitat de joc a Catalunya, és a dir, aquelles que impedeixen tant a persones físiques com jurídiques ser titulars d'autoritzacions per a l'exercici d'activitats de joc i apostes objecte d'aquesta.

NECESSITAT

La regulació vigent del joc no preveu causes d'inhabilitació de les empreses o llurs administradors quan incorren en circumstàncies greus que contravenen béns jurídics protegits, com ara condemna penal, concurs de creditors, reiteració en la comissió d'infraccions molt greus. Altres legislacions de joc més actuals d'altres comunitats autònomes sí que contenen aquestes circumstàncies, com també altres normatives d'altres àmbits sectorials (p. Ex. contractació pública).

Es tracta d'una mesura necessària i proporcionada, prèvia en la majoria de legislacions de joc vigents en altres comunitats autònomes, que s'adequa a la finalitat de disposar d'un marc legislatiu que aporti seguretat jurídica i honorabilitat al conjunt d'empreses que operen en el sector del joc presencial a Catalunya.

Es considera adequat adoptar la mesura mitjançant la inclusió d'una disposició en l'avantprojecte de llei de mesures del 2024 que tingui per objecte la modificació de la legislació vigent en matèria de joc, front l'opció d'impulsar, tramitar i un avantprojecte de llei específic.

MARC NORMATIU

-Llei 15/1984, de 20 de març, del joc
-Decret 240/2004, de 30 de març, d'aprovació del catàleg de jocs i apostes autoritzats a Catalunya i dels criteris aplicables a la seva planificació.
- Articles 29 i següents del Reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat pel Decret 23/2005, de 22 de febrer,

COMPETÈNCIA

L'article 141.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de jocs, apostes i casinos. Aquesta competència comprèn la creació, autorització de jocs i apostes i de les empreses que realitzin aquesta activitat o que tenen per objecte la comercialització i la distribució dels materials relacionats amb el joc en general, incloent-hi les modalitats de joc per mitjans telemàtics i informàtics, com també la regulació i control dels locals, instal·lacions i equipaments relacionats i el règim fiscal corresponent.

Llei 15/1984, de 20 de març, del joc	Article 6 bis	Addició

Article 78.2

DGT M-219.0

Es modifica l'article 9 de la Llei 15/1984, de 20 de març, del joc, amb el text següent:

"Article 9. Prohibicions de participació i d'accés. Dret d'admissió
9.1.Es prohibeix la participació en els joc i apostes a:
a) Les persones menors d'edat.
b) Les persones que constin inscrites en el Registre de persones que tenen prohibit l'accés a salons de joc, casinos i sales de bingo o en el registre equivalent competència de l'Administració general de l'Estat.
c) Les persones accionistes, partícips d'empreses titulars de les autoritzacions per desenvolupar l'activitat de joc a Catalunya en virtut d'aquesta Llei.
d) Les persones accionistes, partícips o directives de les entitats esportives, àrbitres, o altres col·lectius que puguin determinar-se reglamentàriament, respecte d'esdeveniments o activitats esportives,
e) Les persones directives, titulars o les empleades d'establiments dels locals on estiguin instal·lades màquines tipus B i C i màquines d'apostes en qualitat de persona jugadora o apostant.
2. Les persones organitzadores de joc i responsables dels establiments de joc i apostes han d'impedir l'entrada a aquests establiments:
a) A les persones menors d'edat.
b) A les persones que portin armes o objectes que puguin utilitzar-se com a tals i a les persones que, un cop dins dels establiments, alterin de qualsevol forma l'ordre públic.
c) A qualsevol persona que presenti símptomes d'embriaguesa, d'estar sota la influència de substàncies psicotròpiques o d' alienació mental, així com aquelles que manifestin un comportament agressiu o violent que pugui pertorbar l' ordre, la tranquil·litat i el desenvolupament dels jocs.
d) A les persones que figurin inscrites en el Registre de persones que tenen prohibit l'accés a salons de joc, casinos i sales de bingo o en el registre equivalent competència de l'Administració general de l'Estat.
3. L'exercici del dret d'admissió als establiments de joc ubicats al territori de Catalunya no podrà comportar discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió, discapacitat, orientació sexual, identitat de gènere o qualsevol altra condició o circumstància personal o social, ni pel que fa a les condicions d'accés com a usuaris d'aquests establiments, ni en l'ús, permanència i gaudi dels serveis que s'hi presten.
4. Les condicions de les prohibicions d'accés i del dret d'admissió de les persones usuàries als establiments de joc pot ser objecte de desplegament reglamentari mitjançant les disposicions sectorials corresponents.

OBJECTE

La proposta té per objecte modificar l'article 9 de la Llei 15/1984, de 20 de març, del joc, per tal d'ampliar les prohibicions de participació en joc i apostes, determinar les persones a qui els organitzadors de jocs i titulars dels establiments de joc i apostes han d'impedir-hi l'accés i regular l'exercici del dret d'admissió als establiments de joc de Catalunya (casinos de joc, salons de joc i sales de bingo).

NECESSITAT

La regulació actual del règim de prohibicions de participació en el joc és insuficient i tampoc es disposa de normativa legal que estableixi qui no pot accedir a establiments de joc i apostes. La rellevància dels béns jurídics a protegir (el dret a la salut dels menors d'edat i de persones amb problemes d'addicció, així com el dret a accedir als establiments de la ciutadania en general) requereix d'una regulació que ofereixi seguretat jurídica als destinataris.

Es tracta d'una mesura necessària i proporcionada, prevista en la majoria de legislacions de joc vigents en altres comunitats autònomes, que s'adequa a la finalitat de disposar d'un marc legislatiu que aporti seguretat jurídica i garantia dels drets de les persones menors d'edat i dels col·lectius més vulnerables al joc, així com al les empreses que operen en el sector del joc presencial a Catalunya.

Es considera adequat adoptar la mesura mitjançant la inclusió d'una disposició en l'avantprojecte de llei de mesures del 2024 que tingui per objecte la modificació de la legislació vigent en matèria de joc, front l'opció d'impulsar, tramitar i un avantprojecte de llei específic.

MARC NORMATIU

•Llei 15/1984, de 20 de març, del joc
•Decret 240/2004, de 30 de març, d'aprovació del catàleg de jocs i apostes autoritzats a Catalunya i dels criteris aplicables a la seva planificació.
•Reglament dels jocs de bingo, aprovat pel Decret 86/2012, de 13 de juliol.
•Reglament de casinos de joc, aprovat pel Decret 204/2001, de 24 de juliol.
•Reglament de salons de joc aprovat pel Decret 37/2010, de 16 de març.
•Decret 204/2005, de 22 de febrer, pel qual es regulen determinades prohibicions d'accés a establiments de joc i el Registre de persones que tenen prohibit l'accés a salons de joc, casinos i sales de bingo.

COMPETÈNCIA

L'article 141.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de jocs, apostes i casinos. Aquesta competència comprèn la creació, autorització de jocs i apostes i de les empreses que realitzin aquesta activitat o que tenen per objecte la comercialització i la distribució dels materials relacionats amb el joc en general, incloent-hi les modalitats de joc per mitjans telemàtics i informàtics, com també la regulació i control dels locals, instal·lacions i equipaments relacionats i el règim fiscal corresponent.

Llei 15/1984, de 20 de març, del joc	Article 9	Modificació

Article 78.3

DGT M-293.1

S'afegeix un article, l'11 a la Llei 15/1984, amb el text següent:

"Article 11.

1. En l'àmbit del joc i apostes objecte d'aquesta Llei, resta prohibida la publicitat, la promoció, el patrocini i qualsevol forma de comunicació comercial, per qualsevol mitjà o canal, de l'activitat de joc, de les empreses i dels establiments de joc que promoguin, incitin o estimulin la pràctica de l'activitat del joc, que suggereixin que el joc pot solucionar problemes personals, econòmics o financers o de qualsevol altre índole, que emprin un llenguatge o imatges no inclusives i sexistes, o que estiguin dirigides a captar l'interès de les persones menors d'edat.

2. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual, inclosos els serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma, que utilitzin qualsevol dels suports i de les tecnologies disponibles dirigits al públic de Catalunya han de donar compliment, així mateix, a les mesures per garantir la protecció dels infants i els adolescents en la seva programació i comunicacions comercials audiovisuals de conformitat amb la legislació vigent en matèria de comunicació audiovisual a Catalunya.

Aquesta mateixa obligació l'han de complir els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual.

3. Es prohibeix la publicitat de l'activitat de joc, de les empreses i dels establiments de joc en l'exterior dels establiments de joc compreses en l'àmbit d'aquesta Llei, així com la publicitat estàtica del joc en la via pública o mitjans de transport, sempre que promogui, inciti o estimuli la pràctica de l'activitat del joc, que suggereixi que el joc pot solucionar problemes personals, econòmics o financers o de qualsevol altre índole, que empri un llenguatge o imatges no inclusives i sexistes, o que estiguin dirigides a captar l'interès de les persones menors d'edat.

Les empreses de joc compreses en l'àmbit d'aquesta Llei podran publicitar en els llocs indicats en el paràgraf anterior, el seu nom comercial, direcció i horari, prèvia comunicació a l'òrgan competent en matèria de joc.

4. No està permès el patrocini mitjançant l'ús del nom, la marca o la denominació comercial d'una empresa de joc per identificar una instal·lació esportiva, equip o competició esportiva organitzada dins de l'àmbit territorial de Catalunya.

Tampoc està permesa la publicitat de l'activitat de joc, de les empreses i dels establiments de joc en les instal·lacions esportives en què entrenin o competeixen persones menors d'edat en l'àmbit territorial de Catalunya.

5. En tot cas, les comunicacions comercials de les activitats de joc, empreses i establiments de joc en les seves pàgines web o altres mitjans tecnològics han d'incloure de forma visible i accessible, l'advertència de què la pràctica de joc està prohibida a les persones menors d'edat i que la pràctica del joc en excés pot produir trastorns o addicions.

6. Sens perjudici de l'aplicació immediata de les disposicions d'aquest precepte un cop entri en vigor, correspon al Govern desenvolupar, mitjançant decret, el règim específic de publicitat dels jocs i de les apostes i dels establiments de joc en els reglaments corresponents, i el règim de publicitat, patrocini i promoció de les activitats de joc, de les empreses i dels establiments de joc en les seves pàgines web, en les portes d'accés als establiments de joc així com al seu interior, per tal de garantir el dret a la salut de les persones usuàries i del subministrament d'una informació adequada sobre les regles i condicions de desenvolupament del joc.

OBJECTE

La proposta té per objecte regular la publicitat, la promoció i el patrocini de l'activitat de joc, de les empreses i dels establiments de joc mitjançant l'addició d'un nou article 11 a la Llei 15/1984, de 20 de març, del joc, que estableix els supòsits en què aquestes activitats estan prohibides, permeses i/o limitades amb la finalitat de no fomentar el joc i protegir als col·lectius més vulnerables, com son les persones menors d'edat i aquelles que tenen problemes d'addicció al joc.

NECESSITAT

Actualment només algunes disposicions reglamentàries regulen de forma succinta la publicitat als establiments de joc. Atesa però la rellevància dels béns jurídics a protegir (dret a la salut de les persones menors d'edat i persones amb problemes d'addició al joc), és necessari una regulació actualitzada, amb rang de llei, que ofereixi una major protecció dels drets dels col·lectius més vulnerables i seguretat jurídica pel sector empresarial del joc i la ciutadania en general.

Es tracta d'una mesura necessària i proporcionada, prevista en la majoria de legislacions de joc vigents en altres comunitats autònomes, que s'adequa a la finalitat de disposar d'un marc legislatiu que aporti seguretat jurídica i garantia dels drets de les persones menors d'edat i dels col·lectius més vulnerables al joc, així com al les empreses que operen en el sector del joc a Catalunya.

Es considera adequat adoptar la mesura mitjançant la inclusió d'una disposició en l'Avantprojecte de llei de mesures del 2024 que tingui per objecte la modificació de la legislació vigent en matèria de joc, davant l'opció d'impulsar i tramitar un avantprojecte de llei específic, tenint en compte que és l'opció més immediata de disposar d'una regulació legal en la matèria.

MARC NORMATIU

•Llei 15/1984, de 20 de març, del joc
•Decret 240/2004, de 30 de març, d'aprovació del catàleg de jocs i apostes autoritzats a Catalunya i dels criteris aplicables a la seva planificació.
•Reglament dels jocs del bingo, aprovat pel Decret 86/2012, de 31 de juliol.
•Reglament de casinos de joc, aprovat pel Decret 204/2001, de 24 de juliol.
•Reglament de salons de joc, aprovat pel Decret 37/2010, de 16 de març.
•Reglament d'apostes, aprovat pel Decret 27/2014, de 4 de març.
•Reglament de rifes, tómboles i combinacions aleatòries amb finalitats publicitàries o promocionals, aprovat pel Decret 397/2011, d'11 d'octubre.

COMPETÈNCIA

L'article 141.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de jocs, apostes i casinos. Aquesta competència comprèn la creació, autorització de jocs i apostes i de les empreses que realitzin aquesta activitat o que tenen per objecte la comercialització i la distribució dels materials relacionats amb el joc en general, incloent-hi les modalitats de joc per mitjans telemàtics i informàtics, com també la regulació i control dels locals, instal·lacions i equipaments relacionats i el règim fiscal corresponent.

Llei 15/1984, de 20 de març, del joc	Article 11	Addició

7. La publicitat i el patrocini de la loteria reservada a la Generalitat de Catalunya es regeix per les disposicions específiques que contingui el reglament que reguli els aspectes generals d'aquest joc."

Article 79.1

PRE M-076.0

Es modifica l'article 6 del Text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, que resta redactat de la manera següent:

"Article 6
Procediment

6.1 La iniciativa per a la modificació de les demarcacions comarcals pot ésser adoptada:
a) Pel municipi o pels municipis interessats.
b) Per la comarca o per les comarques interessades.
c) Pel Govern de la Generalitat.
d) Pels altres titulars de la iniciativa legislativa.

6.2 En els casos a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 1, qui exerceixi la iniciativa de modificació de les demarcacions comarcals vigents ha de trametre al departament competent en matèria d'Administració local la proposta de modificació i una memòria que en justifiqui els motius i l'oportunitat.
Amb caràcter previ, la proposta de modificació de les demarcacions comarcals s'ha de sotmetre a la consideració de la ciutadania dels municipis afectats mitjançant una consulta popular no referendària.

6.3 El departament competent en matèria d'Administració local ha de sotmetre la proposta a informació pública i n'ha de sol·licitar un informe als ajuntaments i als consells comarcals afectats. Després, ha de sotmetre l'expedient a informe de la Comissió de Delimitació Territorial i, posteriorment, de la Comissió Jurídica Assessora.
6.4 Un cop completat l'expedient, el departament competent en matèria d'Administració local l'ha de lliurar a qui hagi fet la proposta de modificació de les demarcacions comarcals en el cas que sigui titular de la iniciativa legislativa, o bé ha d'elevar al Govern l'avantprojecte de llei corresponent."

OBJECTE

S'incorpora un segon paràgraf a l'apartat segon de l'article 6 relatiu al tràmit de consulta popular no referendària a què s'ha de sotmetre la proposta de modificació de les demarcacions comarcals perquè la ciutadania dels municipis afectats manifesti el seu parer.

Així mateix s'introdueixen una sèrie de modificacions menors que obeeixen a adaptacions en el nomenclàtor, amb la substitució de les referències al Departament de Governació i Relacions Institucionals que surten en l'article 6, per la del departament competent en matèria d'Administració local.

NECESSITAT

S'incorpora dins el procediment de modificació de les demarcacions comarcals establert pel TRLOCC el tràmit de la consulta a la ciutadania dels municipis afectats, com un mecanisme de participació ciutadana, que té per finalitat apropar l'Administració als ciutadans, assegurar que la seva veu s'escolti i integrar les seves preferències en la definició de les polítiques públiques que n'afectin els seus interessos pel que fa al canvi d'adscripció comarcal del seu municipi.

L'establiment de la consulta popular com un tràmit preceptiu dins del procediment de modificació de les demarcacions comarcals és adient per assolir l'objectiu de l'aprofundiment democràtic i conèixer la posició o les opinions de la ciutadania amb relació al canvi de comarca del seu municipi

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 6 del TRLOCC, que en tot cas s'ha de modificar per norma amb rang de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per la disposició següent:

El Text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya, aprovat per Decret 4/2003, de 4 de novembre, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives a la modificació de les demarcacions comarcals.

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que disposa l'article 151 de l'Estatut, correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional que estableixen els articles 140 i 141 de la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas:
a)La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya.
b)La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, (...)
c)L'establiment per mitjà de llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.

També l'article 160 de l'Estatut, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'organització comarcal de Catalunya.	Article 6	Modificació

Article 80.1

PRE M-004.0

Es modifica l'article 4 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que resta redactat de la manera següent:

"Article 4. Fixació d'usos religiosos en el planejament urbanístic

1. El planejament urbanístic, tant el general com el derivat, ha de preveure, d'acord amb les necessitats i les disponibilitats dels municipis, sòls on s'admetin els usos de caràcter religiós per garantir el dret a l'obertura del centre cultes i l'exercici de la llibertat religiosa, d'acord amb els principis de igualtat, proporcionalitat i bona administració.

2. L'ús religiós es considera compatible en totes les zones residencials i terciàries llevat d'exclusió excepcional, fonamentada, motivada, proporcional i no discriminatòria.

3. En tota tramitació de planejament urbanístic amb impacte en els usos religiosos caldrà sol·licitar, simultàniament al tràmit de participació pública, informe de l'òrgan de la Generalitat amb competència en matèria d'afers religiosos."

OBJECTE

L'objecte de la mesura consisteix en la modificació de l'article 4 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte per millorar-ne la redacció utilitzant una terminologia urbanística més acurada que abasti tots els instruments de planificació urbanística i per reforçar normativament la compatibilitat de l'ús religiós amb altres usos urbanístics, evitant que s'estableixen mesures restrictives no justificades.

NECESSITAT

En una avaluació ex post de l'aplicació de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte que va identificat que el redactat de l'article 4 podia comportar mesures restrictives no justificades per a la ubicació de nous centres de culte, que calia reforçar normativament la compatibilitat de l´ús religiós amb altres usos i que calia utilitzar una terminologia més acurada, per evitar casos en que s´aconsegueix evitar l'aplicació de la legislació.

L'article 4 només fa esment als plans d'ordenació urbanística, la proposta de redactat resolt els problemes detectats perquè fa que la normativa no es refereixi a un instrument concret sinó a tots als instruments de planejament que regulin l'ús religiós i estableixi les exigències legals en relació a tots ells.

La modificació d'un precepte legal només es pot promulgar amb una norma del mateix rang. Tractant-se d'una qüestió de l'actualització i millora del redactar d'un abast molt limitat és adient fer-ho incloent aquesta modificació en la Llei de mesures.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura afecta la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que en modifica l'article 4 i es contextualitza en el marc normatiu de la Llei orgànica 7/1980, del 5 de juliol, de llibertat religiosa, que estableix que l'únic límit d'aquest dret és "la protecció del dret dels altres a l'exercici de llurs llibertats públiques i drets fonamentals, així com la salvaguarda de la seguretat, la salut i la moralitat pública, elements constitutius de l'ordre públic protegit per la llei en l'àmbit d'una societat democràtica".

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte.	Article 4	Modificació

Article 80.2

PRE M-005.0

Es modifica l'article 9 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que resta redactat de la manera següent:

"Article 9. Comunicació prèvia d'obertura i ús de centres de culte

1. Per a iniciar les activitats d'un nou centre de culte de concurrència pública s'ha de procedir a la comunicació prèvia a l'ajuntament corresponent, de conformitat amb la normativa reguladora del procediment administratiu comú i de règim local. La comunicació ha d'anar acompanyada de la següent documentació:

1.Projecte tècnic detallat que descrigui les característiques de l'establiment i la seva adaptació a la normativa de l'activitat i el certificat justificatiu del compliment de la normativa tècnica aplicable a l'activitat i instal·lació, ambdós signats per la persona tècnica competent.
2.Acreditació d'inscripció de l'entitat en el registre d entitats religioses o, quan correspongui, de l'autoritat eclesiàstica competent, on consti la ubicació del centre de culte.
3.Declaració responsable de disposar d'un d'una assegurança de responsabilitat civil per a les activitats del centre de culte.
4.En el cas que l'activitat desenvolupada es consideri de risc important en matèria d'incendis, segons el que estableix la Llei 3 /2010, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments activitats, infraestructures i edificis, l'informe previ en matèria d'incendis.

2. En cas d´intervenció administrativa sobre l´immoble o l´activitat, no serà possible presentar la comunicació d'inici d'activitat en un establiment fins que la intervenció, sigui aquesta establerta per la normativa reguladora de les llicències, ordres d'execució i comunicacions prèvies i declaracions responsables urbanístiques o per normes de protecció mediambiental o de protecció del domini públic, finalitzi favorablement i d'acord amb el que estableixi la norma aplicable per permetre la realització de les obres o les activitats objecte de control administratiu, la qual cosa haurà d'acreditar-se en el moment de presentar la comunicació prèvia d'inici de l'activitat de centres de culte.
3. Quan la comunicació no compleixi els requisits exigits a l'apartat anterior, s'ha de requerir a la persona interessada perquè els completi o esmeni en un termini de deu dies, ampliables a cinc dies més quan l'aportació dels documents requerits presenti dificultats especials. La no presentació dels documents en aquest termini implica el desistiment de la comunicació amb els efectes que es preveuen en la legislació sobre procediment administratiu.
4. Reglamentàriament s'establirà el procediment de comprovació dels requisits materials, les conseqüències segons els defectes detectats siguin o no de caràcter essencial, el procediment per a esmenar-los quan sigui possible i les conseqüències de no fer-ho."

OBJECTE

L'objecte de la mesura proposada consisteix en la modificació de l'article 9 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, per tal d'adaptar-lo al que disposa l'article 17 de la Llei estatal 27/2013, de 27 de de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, que consisteix en l'aplicació del règim de comunicació o declaració prèvia.

NECESSITAT

L'article tracta d'un procediment per a l'obertura i ús dels centres de culte que legalment no es pot aplicar. Tot i que ja està parcialment desplaçat de l'ordenament jurídic, per bona pràctica legislativa i per raons de simplificació administrativa i d'increment de la seguretat jurídica és recomanable la seva modificació.

La modificació del precepte contribueix a una clarificació legal i incrementa la seguretat jurídica tant a les administracions locals que han d'aplicar aquesta llei com a les persones interessades, així com participa en la simplificació l'ordenament jurídic.

La mesura que es proposa, que no innova l'ordenament jurídic, però sí aporta seguretat jurídica als operadors, forma part dels objectius de la llei de mesures, alhora que la modificació d'un precepte legal únicament es pot instrumentalitzar amb una norma del mateix rang.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura es contextualitza en el marc normatiu de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que es modifica l'article 9, per tal d'adequar-lo al que s'estableix a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

lLei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte	Article 9	Modificació

Article 80.3

PRE M-006.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que resta redactat de la manera següent:

"1. L'alcalde del municipi corresponent, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria tercera i amb l'única finalitat de preservar la seguretat i la salubritat públiques, i en casos de perill imminent, ha d'ordenar, per mitjà d'una resolució i amb l'audiència prèvia de la persona interessada, el tancament i el desallotjament dels locals de concurrència pública que no han presentat comunicació prèvia d'obertura i ús de centres de culte o que n'incompleixen el contingut, o que infringeixen les normes sobre el local o les instal·lacions exigides per garantir la seguretat i la salubritat del local, fins que es rectifiquin els defectes observats o es compleixin els requisits legals o reglamentaris exigits. En el supòsit d'incompliment o infracció normativa es concedeix el termini que s'estableixi reglamentàriament per a reparar les deficiències. Si no hi ha reparació de les deficiències es porta a terme el tancament del centre."

OBJECTE

L'objecte de la mesura proposada consisteix en la modificació de l'article 11 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, per adaptar-lo al que disposa l'article 17 de la Llei estatal 27/2013, de 27 de de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, el qual estableix un règim de comunicació o declaració prèvia.

NECESSITAT

L'article tracta d'un procediment per a l'obertura i ús dels centres de culte que legalment no es pot aplicar. Tot i que ja està parcialment desplaçat de l'ordenament jurídic, per bona pràctica legislativa i per raons de simplificació administrativa i d'increment de la seguretat jurídica és recomanable la seva modificació.

La modificació del precepte contribueix a una clarificació legal i incrementa la seguretat jurídica tant a les administracions locals que han d'aplicar aquesta llei com a les persones interessades, així com participa en la simplificació l'ordenament jurídic.

La mesura que es proposa, que no innova l'ordenament jurídic, però sí aporta seguretat jurídica als operadors, forma part dels objectius de la llei de mesures, alhora que la modificació d'un precepte legal únicament es pot articular amb una norma del mateix rang.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura es contextualitza en el marc normatiu de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que es modifica l'article 11, per tal d'adequar-lo al que s'estableix a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte	Aricle 11.1	Modificació

Article 80.4

PRE M-012.0

Es modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria Primera de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que resta redactat de la manera següent:

"1. L'exigència establerta per l'article 4 és aplicable a tots els instruments de planejament urbanístic que en el moment de l'entrada en vigor del títol I estiguin en tramitació o en procés de revisió i encara no hagin estat objecte de resolució definitiva".

OBJECTE

L'objecte de la mesura consisteix en la modificació de la disposició transitòria primera de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte per adaptar-la a la nova redacció de l'article 4 de la mateixa llei que es proposa com a mesura en aquest avantprojecte i que està orientada a millorar la redacció utilitzant una terminologia urbanística més acurada que abasti tots els instruments de planificació urbanística.

NECESSITAT

En una avaluació ex post de l'aplicació de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte que va identificat que calia utilitzar una terminologia més acurada, per evitar casos en que s'aconsegueix evitar l'aplicació de la legislació. La referència directe de la Disposició Transitòria primera a l'article 4 obliga a la seva modificació per mantenir la coherència del text legal.

L'article 4 només fa esment als plans d'ordenació urbanística, la proposta de redactat resolt els problemes detectats perquè fa que la normativa no es refereixi a un instrument concret sinó a tots als instruments de planejament que regulin l'ús religiós i estableixi les exigències legals en relació a tots ells. Aquest canvi obliga també a modificar la Disposició Transitòria primera per mantenir la coherència del text legal.

La modificació d'un precepte legal només es pot promulgar amb una norma del mateix rang. Tractant-se d'una qüestió d'actualització i millora del redactar d'un abast molt limitat és adient fer-ho incloent aquesta modificació en la llei de Mesures.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura afecta la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que en modifica l'article 4 i es contextualitza en el marc normatiu de la Llei orgànica 7/1980, del 5 de juliol, de llibertat religiosa, que estableix que l'únic límit d'aquest dret és "la protecció del dret dels altres a l'exercici de llurs llibertats públiques i drets fonamentals, així com la salvaguarda de la seguretat, la salut i la moralitat pública, elements constitutius de l'ordre públic protegit per la llei en l'àmbit d'una societat democràtica".

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte	disposició transitòria primera primer apartat	Modificació

Article 80.5

PRE M-010.0

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional Segona
Acreditació per a l'obtenció de llicències

Les esglésies, les confessions i les comunitats religioses que acompleixen llur activitat a Catalunya, per a poder sol·licitar la llicència urbanística i presentar la comunicació prèvia d'obertura i ús de centres de culte o la cessió o autorització per a l'ús esporàdic a què fa referència l'article 6, han d'acreditar que estan inscrites en el registre estatal d'entitats religioses, directament o, si escau, per mitjà de l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat, sens perjudici del que disposa l'article I.2 de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu sobre assumptes jurídics."

OBJECTE

L'objecte de la mesura consisteix en la modificació de la disposició addicional Segona de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, per adaptar-lo al que disposa l'article 17 de la Llei estatal 27/2013, de 27 de de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

NECESSITAT

La disposició addicional segona fa referència a un procediment per a l'obertura i ús dels centres de culte que legalment no es pot aplicar. Tot i que ja està parcialment desplaçat de l'ordenament jurídic, per bona pràctica legislativa i per raons de simplificació administrativa i d'increment de la seguretat jurídica és recomanable la seva modificació.

La modificació del precepte contribueix a una clarificació legal i incrementa la seguretat jurídica tant a les administracions locals que han d'aplicar aquesta llei com a les persones interessades, així com participa en la simplificació l'ordenament jurídic.

La mesura que es proposa, que no innova l'ordenament jurídic, però sí aporta seguretat jurídica als operadors, forma part dels objectius de la llei de mesures, alhora que la modificació d'un precepte legal únicament es pot instrumentalitzar amb una norma del mateix rang.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura es contextualitza en el marc normatiu de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que es modifica la disposició addicional Segona, per tal d'adequar-la al que s'estableix a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte	disposició addicional segona	Modificació

Article 80.6

PRE M-011.0

Es modifica la disposició addicional Quarta de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional Quarta.

Les administracions, pel que fa a l'establiment de centres de culte, no poden exigir més tràmits previs o llicències que les que estableix aquesta llei."

OBJECTE

L'objecte de la mesura consisteix en la modificació de la disposició addicional quarta de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, per adaptar-lo al que disposa l'article 17 de la Llei estatal 27/2013, de 27 de de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

NECESSITAT

La disposició addicional quarta fa referència a un procediment per a l'obertura i ús dels centres de culte que legalment no es pot aplicar. Tot i que ja està parcialment desplaçat de l'ordenament jurídic, per bona pràctica legislativa i per raons de simplificació administrativa i d'increment de la seguretat jurídica és recomanable la seva modificació.

La modificació del precepte contribueix a una clarificació legal i incrementa la seguretat jurídica tant a les administracions locals que han d'aplicar aquesta llei com a les persones interessades, així com participa en la simplificació l'ordenament jurídic.

La mesura que es proposa, que no innova l'ordenament jurídic, però sí aporta seguretat jurídica als operadors, forma part dels objectius de la llei de mesures, alhora que la modificació d'un precepte legal únicament es pot instrumentalitzar amb una norma del mateix rang.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura es contextualitza en el marc normatiu de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que es modifica la disposició addicional quarta, per tal d'adequar-la al que s'estableix a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte	Disposició addicional quarta	Modificació

Article 81.1

ECO M-001.0

S'afegeix una disposició addicional, la segona, de la Llei 7/2017, del 2 de juny, del règim de les seccions de crèdit de les cooperatives, i la disposició addicional única passa a ser la primera, amb el text següent:

"Disposició addicional segona.
Mesures d'excepció arran del reconeixement de l'existència de causes de força major i de circumstàncies excepcionals
1. Les cooperatives amb secció de crèdit que en un exercici econòmic estiguin afectades per causes de força major i de circumstàncies excepcionals poden acollir-se a les mesures d'excepció següents:
a) No es tenen en compte en el còmput dels recursos propis de la cooperativa per al càlcul del compliment de les relacions sobre l'estructura financera mínima de la cooperativa establertes a l'article 6.1 d'aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament, les pèrdues de la resta de seccions de la cooperativa, diferents de la secció de crèdit, de l'exercici econòmic on concorrin les causes de força major i de circumstàncies excepcionals. Aquesta excepció s'aplica en el tancament comptable de l'exercici econòmic en què han concorregut aquestes circumstàncies i en l'immediatament posterior a aquest.
b) Si la cooperativa té pèrdues en la resta de seccions de la cooperativa, diferents de la secció de crèdit, arran de la concurrència de causes de força major i de circumstàncies excepcionals, no se li aplica en l'exercici econòmic la limitació establerta a l'article 7.4 d'aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament.

2. Les cooperatives amb secció de crèdit per acollir-se a alguna de les mesures d'excepció anteriors han de subjectar-se als requisits següents:
a) Disposar del reconeixement de l'existència de causes de força major i de circumstàncies excepcionals que afecten la cooperativa en un exercici econòmic. L'encarregat de fer aquest reconeixement és el departament competent en matèria agrària amb l'emissió d'un informe, en el qual consti que les explotacions dels socis comuns de la cooperativa es troben en una zona seriosament afectada per una catàstrofe natural greu o un fenomen meteorològic greu i que, a més com a resultat dels danys provocats per aquests, hagin patit una reducció de la seva producció principal igual o superior al 30%, respecte a la producció de referència calculada aquesta com a la mitjana de les cinc campanyes anteriors. Aquest informe s'emet a petició prèvia de la cooperativa afectada i el departament competent en matèria agrària l'ha de trametre a la cooperativa i al departament competent en matèria d'economia i finances.
b) Haver complert en l'exercici econòmic anterior les limitacions d'estructura financera previstes a l'article 6.1 d'aquesta Llei i la restricció sobre les operacions amb la cooperativa prevista a l'article 7.4 d'aquesta Llei.
c) Constar explícitament en la memòria dels comptes anuals auditats que la cooperativa s'acull a les mesures d'excepció en l'exercici. L'auditor d'aquests comptes també ho ha de fer constar explícitament en l'informe complementari a l'informe d'auditoria que ha d'emetre especialment referit a l'activitat financera de la secció de crèdit.
d) Disposar d'un informe del consell rector sobre l'aplicació de les mesures d'excepció a les quals s'acull la cooperativa.
3. El consell rector de la cooperativa ha d'elaborar i aprovar l'informe sobre l'aplicació de les mesures d'excepció a les quals s'acull la cooperativa abans de la formulació dels comptes anuals del primer exercici econòmic en què s'apliqui alguna de les excepcions anteriors, i com a màxim tres mesos després del tancament d'aquest primer exercici.
En l'informe han de constar:
a) Les previsions d'activitat, projeccions d'ingressos, despeses i resultats dels dos exercicis següents al primer exercici econòmic en el qual la cooperativa s'acull a alguna de les mesures d'excepció.
b) La descripció de les actuacions que preveu implementar en aquests dos exercicis, que mostri

OBJECTE

S'incorpora una disposició addicional a la Llei 7/2017, del 2 de juny, del règim de les seccions de crèdit de les cooperatives per a flexibilitzar l'aplicació dels requeriments de recursos propis mínims i la limitació de finançament a l'activitat de la cooperativa amb fons gestionats per la secció de crèdit mentre persisteixi l'existència de causes de força major i de circumstàncies excepcionals, en els casos de catàstrofe natural greu o fenomen meteorològic greu que afectin seriosament les explotacions dels socis comuns de la cooperativa amb secció de crèdit.

NECESSITAT

La sequera impacta sobre les explotacions agràries dels socis de les cooperatives amb secció de crèdit amb la reducció de les seves produccions. Això genera pèrdues en l'activitat cooperativa i qüestiona la seva viabilitat econòmica. El marc legal actual obliga, si escau, a capitalitzar-les per restituir els recursos propis al mínim exigit, i limita l'ús de finançament intracooperatiu, la qual cosa dificulta encara més la seva situació econòmica i dels socis productors.

Arbitrar les mesures de flexibilització proposades permet donar temps a la cooperativa per restablir l'equilibri de la seva estructura financera per tal d'aconseguir, al més aviat possible, l'ajustament a les exigències generals establertes en el règim legal general així com preservar els drets dels titulars dels fons dipositats per les persones sòcies, productores i col·laboradores, en les esmentades seccions de crèdit de les cooperatives agràries.

L'establiment de les mesures de flexibilització proposades permetrà que algunes cooperatives amb secció de crèdit no vegin agreujades les dificultats imposades per la sequera en la seva viabilitat econòmica i continuar complint amb el règim legal de les seccions de crèdit. Això evitarà mesures administratives de requeriment o dissuasió, les quals no respondrien a la seva finalitat en sentit estricte.

MARC NORMATIU

L'article 6.6 de la Llei 12/2015, de 9 del juliol, de cooperatives, estableix que les cooperatives poden tenir seccions de crèdit, unitats econòmiques i comptables internes, amb l'objecte de complir algun dels fins que estableix la regulació d'àmbit català de les seccions de crèdit. El règim d'aquestes seccions és el de la dita regulació específica. La regulació específica existent és la Llei 7/2017, del 2 de juny, del règim de les seccions de crèdit de les cooperatives.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 preveu, en l'article 124, l'exercici de la competència exclusiva en matèria de cooperatives per part de la Generalitat, la qual inclou l'organització i el funcionament de les cooperatives, així com la regulació i el foment del moviment cooperatiu i del sector de l'economia social.

Llei 7/2017, del 2 de juny, del règim de les seccions de crèdit de les cooperatives	Disposició addiciona	Modificació

que en el tancament comptable del primer exercici econòmic en el qual ja no s'apliquin les excepcions es compleixen les limitacions i restriccions establertes als articles 6.1 i 7.4 d'aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament.
Aquest informe, que ha d'estar a disposició de l'òrgan supervisor, ha de ser ratificat en l'assemblea general que aprovi els comptes anuals esmentats, constant de forma expressa com a punt de l'ordre del dia en la convocatòria.
Si de l'informe esmentat es preveu que la cooperativa no compleix les limitacions i restriccions establertes als articles 6.1 i 7.4 d'aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament en el tancament comptable de l'exercici en què ja no s'apliquin les excepcions, correspon acordar per l'assemblea general de la cooperativa l'emissió d'aportacions voluntàries de capital computables com a recursos propis als efectes del règim de les seccions de crèdit de les cooperatives i la seva subscripció en quantia suficient per al seu compliment en el tancament d'aquell exercici.
4. Les cooperatives amb secció de crèdit, que s'hagin acollit a alguna de les mesures d'excepció anteriors, resten subjectes al règim establert per a les limitacions i restriccions previstes, sense mesures d'excepció, als articles 6.1 i 7.4 d'aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament, en el tancament comptable del primer exercici econòmic en el qual ja no els en siguin d'aplicació."

Article 82.1

EMT M-288.0

S'afegeix un paràgraf al punt 3 de la Disposició addicional novena de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, amb el text següent:

"La contraprestació econòmica a pagar a la Generalitat en el cas de béns immobles que no siguin propietat, s'ha de destinar a dur a terme actuacions de millora de la seguretat industrial."

OBJECTE

S'addiciona un nou paràgraf al final del punt 3 punt de la Disposició addicional novena de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, perquè la contraprestació econòmica de la reversió es dediqui a millores de la ITV, àmbit de la seguretat industrial.

NECESSITAT

La Generalitat és responsable subsidiària de prestar el servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles en aquells territoris on la iniciativa privada no ho fa. Hi ha un augment i alhora envelliment del parc de vehicles, per la qual cosa caldrà augmentar les mesures de control i de promoció de la seguretat dels vehicles.

La mesura és adequada ja que actualment no es disposa de pressupost específic per augmentar les mesures de control i promoció de la seguretat dels vehicles, o exercir la prestació subsidiària del servei. La contraprestació econòmica que amb aquesta mesura proposada es destinarà a dur a terme actuacions de millora de la seguretat industrial, servirà per finançar aquestes actuacions sense incrementar el pressupost ordinari.

La introducció del nou paràgraf al final del punt 3 de la Disposició addicional novena de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic), s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei ja que fixa que un ingrés es troba afectat a unes determinades actuacions.

MARC NORMATIU

LLEI 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic. (DOGC número 8575 del 31 de desembre de 2021).

LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023. (DOGC número 8891 de data 06 d'abril del 2023).

LLEI 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial. (DOGC número 5191 de data 08 d'agost de 2008).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Part final. Part final

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera

Permís per naixement i cura de menor en famílies monoparentals amb guarda legal exclusiva als membres del Cos de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra.

INT M-093.1

S'afegeix una disposició addicional, la quarta, a l'avantprojecte de Llei de Mesures fiscals amb el text següent:

La regulació establerta a la DA 4 de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, referida a l'ampliació dels permís per naixement i cura de menor en famílies monoparentals amb guarda legal exclusiva, és també d'aplicació a les persones membres del Cos de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra.

OBJECTE

L'objecte de la mesura és addicionar una disposició tranistòria, la vuitena, a la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra per tal d'establir en una norma amb rang de llei l'equiparació del permís per cura de fill o filla de les famílies monoparentals al que gaudeixen les famílies biparentals.

NECESSITAT

Cal disposar d'habilitació legal prèvia per aplicar a les famílies monoparentals l'ampliació del permís per cura de fill/a.
L'art. 48.2 Llei 10/94 no implica una remissió en blanc al reglament, sinó una remissió al desenvolupament reglamentari per adaptar les previsions que puguin establir-se legalment o adequar les singularitats de la normativa general sobre permisos dels funcionaris públics que pugui ser aplicable per remissió expressa.

Aquesta modificació normativa permet disposar d'una habilitació legal expressa per a l'establiment de l'ampliació del permís per cura de fill o filla en cas de famílies monoparentals en el cos de Mossos d'Esquadra, en tant que aquesta mesura no està prevista en cap altra norma de rang legal.

El Govern, en data 26/9/23, ha ratificat l'Acord de 31/7/23 sobre conciliació i millores retributives del CME, que preveu l'ampliació del permís per cura de fill/a en cas de famílies monoparentals, amb la finalitat d'equiparar el dret respecte de les famílies biparentals. L'apartat 2 de l'Acord indica que cal impulsar la tramitació de les disposicions normatives adients per garantir el desplegament i l'eficàcia de les mesures recollides en l'Acord.

MARC NORMATIU

Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de Seguretat.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.
Estatut d'autonomia de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública.
Article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes.
Article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: L'organització de l'Administració de la Generalitat.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra	Disposició transitòria vuitena	Addició

Part final. Part final

Disposicions addicionals
Disposició addicional segona
Vigència dels concerts i convenis entre les universitats del sistema universitari de Catalunya i les institucions sanitàries

REU M-039.1

Els concerts o convenis subscrits entre les universitats del sistema universitari de Catalunya, les institucions sanitàries titulars de centres sanitaris i el departament competent en matèria de salut, en el cas que es tracti d'institucions sanitàries del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (SISCAT), podran tenir una durada màxima de 10 anys,incloses les pròrrogues.

OBJECTE

Es proposa preveure la mesura següent:

Els concerts o convenis subscrits entre les universitats del sistema universitari de Catalunya, les institucions sanitàries titulars de centres sanitaris i el departament competent en matèria de salut, en el cas que es tracti d'institucions sanitàries del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (SISCAT), podran tenir una durada màxima de 10 anys, prorrogables fins a 10 anys més.

NECESSITAT

Es detecta la necessitat que aquests concerts cobreixin la totalitat de la durada dels plans d'estudi en l'àmbit de les ciències de la salut (alguns de 6 anys o més de durada) i facilitar la seva gestió i aplicació. El termini de 4 anys de l'art. 49 de la LRJSP és insuficient; per això, d'acord amb l'article esmentat i la DA7a de la LUC, es proposa establir un termini de 10 anys, que és més coherent amb la realitat dels estudis, dona estabilitat al sistema i és més eficient.

La mesura aporta més eficiència als instruments de gestió i de relació entre el sistema universitari i el sanitari de Catalunya, i també facilita la gestió i el seguiment per part dels departaments implicats. Són convenis complexos, de negociació i tramitació llarga, i atès que afecten a titulacions que poden abastar una durada superior als 6 anys, és important mantenir-ne la vigència fins que els estudiants puguin finalitzar els estudis.

L'article 49.h) 1r de la LRJSP, d'abast general, estableix que la durada dels convenis no podrà ser superior a quatre anys, excepte que normativament es prevegi un termini superior.

En aquest context, com a regulació singular que afecta l'àmbit competencial de dos departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, la seva inclusió mitjançant una disposició addicional a la Llei de mesures fiscals, financeres i administratives, es considera la més adequada.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca en la normativa següent:

- Article 49.h) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.
- Disposició addicional setena de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya.
- Article 69 de la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya.
- Article 14 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.
- Articles 104 i 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.
- Reial decret 1558/1986, de 28 de juny, pel qual s'estableixen les bases generals del règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries.
- Article 8.b) i Annex III del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, de creació, reconeixement i autorització d'universitats i centres universitaris i acreditació institucional de centres universitaris.

COMPETÈNCIA

L'article 172.1.a) de l'EAC, que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyaments universitaris, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència exclusiva sobre la programació i la coordinació del sistema universitari català.
L'article 162.1 de l'EAC, que atribueix a la Generalitat, en matèria sanitària, la competència exclusiva sobre l'organització i el funcionament intern dels centres, serveis i establiments sanitaris.
Així mateix, la disposició addicional setena de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, sobre les relacions entre les universitats i les institucions sanitàries, preveu que els departaments competents en matèria d'universitats i de sanitat han de promoure la regulació del règim jurídic singular dels hospitals i els centres assistencials universitaris, d'acord amb la normativa vigent.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2024.	Disposició addicional	Addició

Part final. Part final

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera

Règim transitori de les persones beneficiàries de les prestacions de la Llei 13/2006

DSO M-041.0

Les persones beneficiàries de les prestacions que preveien els articles 20 i 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic que s'extingeixen arran la derogació d'aquests articles feta per aquesta Llei, i que compleixin els requisits per accedir a la prestació de la renda garantida de ciutadania, regulada a la Llei 14/2017, de 20 de juliol, o a la prestació econòmica complementària als ajuts, les pensions i les prestacions estatals regulada a l'article 21 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, passaran a percebre aquesta prestació en substitució de la que tenien reconeguda anteriorment, sempre que els resulti més favorable.
A aquests efectes, el Departament competent en matèria de serveis socials iniciarà, d'ofici, amb audiència de les persones interessades, un procediment per tal que les persones que tenen reconeguda actualment una prestació prevista al paràgraf anterior, passin a ser beneficiàries, en substitució d'aquella, de la renda garantia de ciutadania, o del complement als ajuts, les pensions i les prestacions estatals. A aquests efectes, es podrà requerir, si escau, a les persones afectades, la informació i la documentació necessàries per al reconeixement de la nova prestació, llevat que ja se'n disposi. Aquest procediment s'ha de resoldre i notificar en el termini de tres mesos des de la data de l'acord d'inici. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució, es produirà la caducitat del procediment.
Si no es compleixen els requisits per accedir a les noves prestacions o si les noves prestacions resulten menys favorables que les prestacions extingides per aquesta llei, les persones beneficiàries poden seguir gaudint-ne sempre que es mantinguin els requisits establerts.

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és establir un període transitori per tal que les persones que en data d'efectes d'aquesta llei siguin beneficiàries de les prestacions previstes als articles 20 i 23 de la Llei 13/2006, que s'extingeixen arran la derogació d'aquests articles feta per aquesta Llei, puguin accedir a altres prestacions més beneficioses, sempre que compleixin els requisits de la nova prestació.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa respon a la mesura "Redissenyar i simplificar les prestacions econòmiques i socials i el sistema de gestió i tramitació en el marc del Pla de Transformació Digital (Projecte e-Social)" del Pla de Govern XIV Legislatura, que té com a objectiu el d'ampliar i enfortir les polítiques adreçades a les persones i famílies en situació de major vulnerabilitat per reduir la pobresa, l'exclusió social i les desigualtats.

Amb la finalitat de simplificar les prestacions econòmiques i socials i el seu sistema de tramitació, i atès que la població que fins ara era beneficiària d'alguna de les prestacions que es volen extingir es pot acollir a altres prestacions, es proposa un règim transitori per tal que les persones que en la data d'aprovació en siguin beneficiàries puguin percebre altres de més beneficioses.

La derogació dels articles 20 i 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, i l'establiment d'un règim transitori per a les persones beneficiàries d'aquestes prestacions, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquest avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.
Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
Decret 256/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Part final. Part final

Disposicions derogatòries

Disposició derogatòria primera

Resten derogats els preceptes següents del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny:

IFE M-013.0

El capítol III del títol XXIII.

OBJECTE

L'objecte és la derogació del capítol III del títol XXIII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que regula la taxa per l'emissió dels informes d'adequació de l'habitatge que són necessaris per al reagrupament familiar en el marc de la legislació estatal d'estrangeria. La finalitat de la derogació és protegir el dret al reagrupament familiar de les persones vulnerables, el dret a un habitatge digne, i la promoció del principi rector de protecció de les famílies, reconegut a l'Estatut d'autonomia.

NECESSITAT

Els informes INF01: adequació de l'habitatge per al reagrupament familiar, i INF04: adequació de l'habitatge per a la renovació de residència per reagrupament familiar representen, a la pràctica, una despesa que afronten els sol·licitants, la major part dels quals en situació econòmica de vulnerabilitat. La mesura, indirectament, afavorirà el reagrupament, en la línia del principi rector de protecció de les famílies article 40 de l'Estatut d'Autonomia.

La derogació que proposem evitarà que les persones sol·licitants hagin d'esmerçar recursos econòmics quan sol·licitaran els informes 01 o 04. Evitar la despesa de la taxa comportarà un ajut efectiu i directe a les persones estrangers que vulguin reagrupar familiars. La vigència de la taxa té un efecte dissuasiu de l'exercici del dret en les persones en situació vulnerable.

La Llei d'Acompanyament de l'any 2017 (Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic (...) va introduir modificacions al Títol XXIII de la Llei de taxes i preus públics. Concretament, hi va incloure les taxes pels informes 01 i 04 i en va fixar la quota. Aquesta regulació figura al Títol II, article 130, de la llei 5/2017, de 28 de març.

MARC NORMATIU

El règim jurídic dels informes d'adequació de l'habitatge deriva de la competència exclusiva de l'Estat en estrangeria, article 149.1.2 de la Constitució. Aquesta competència es regula a la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener (v.articles 31, 68, així com també el Reial Decret 577/2011, de 20 d'abril (v. articles. 51, 55, 61, 71, 109, 124, 202). Aquest reglament ofereix la seva delegació "en cascada": en primer lloc a les CCAA i, si aquestes no l'accepten, en segon lloc als ajuntaments.
El Departament de Benestar Social i Família va acceptar formalment la delegació, mitjançant ofici de 14 de juny de 2011 adreçat al Secretari d'Estat de Migracions. Posteriorment, la Instrucció DGI/BSF/1/2014, de 22 de juliol, establí el procediment comú i els criteris generals per a l'elaboració dels informes d'estrangeria competència de la Generalitat.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 138.1 de l'Estatut d'Autonomia, correspon a la Generalitat en matèria d'immigració: a) la competència exclusiva en matèria de primer acolliment de les persones immigrades, que inclou les actuacions sociosanitàries i d'orientació, b) el desenvolupament de la política d'integració de les persones immigrades en el marc de les seves competències, c) l'establiment per llei d'un marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades, i d) la promoció i la integració de les persones retornades i l'ajuda a aquestes, i l'impuls de les polítiques i les mesures pertinents que en facilitin el retorn a Catalunya.
D'altra banda, l'article 40 de l'Estatut d'Autonomia recull el principi rector de protecció de les persones i de les famílies, i l'article 26 es refereix al dret a l'habitatge digne. Tots els poders públics de Catalunya s'hi han de sotmetre.

Decret Legislatiu 3/2008	capítol III del títol XXIII	Supressió
Ordre IFE/38/2022, de 10 de març, que dona publicitat a la relació de taxes vigents que gestiona el Departament d'Igualtat i Feminismes		Supressió
Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic (...).	130	Supressió

TER M-165.0

Disposició derogatòria

El capítol IV del títol XIII.

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta es adequar la normativa actual en matèria de taxes a la regulació dels habitatges amb protecció oficial, suprimint la taxa per la prestació dels serveis administratius de les sol·licituds de desqualificació voluntària dels habitatges de protecció oficial o amb protecció oficial i l'atorgament de la desqualificació, derogant el capítol IV del títol XIII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

NECESSITAT

D'acord amb el nou redactat de l'article 79 de la Llei 18/2007 de 28 de desembre, del dret a l'habitatge introduït pel Decret Llei 17/2019 de 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, s'exclou les desqualificacions voluntàries dels habitatges amb protecció oficial.

Aquesta proposta respon a la necessitat de reforçar la seguretat jurídica, l'eficiència i la coherència normativa, adequant la normativa vigent en matèria de taxes a la regulació dels habitatges amb protecció oficial, derogant el capítol IV del títol XIII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

No procedeix el manteniment d'una taxa associada a un tràmit, com és la desqualificació voluntària d'habitatges amb protecció oficial, que ha estat expressament suprimit per l'article 79 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre del dret a l'habitatge.

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
_ Decret Llei 17/2019 de 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge.
_ Decret 2114/1968, de 24 de juliol, pel que s'aprova el Reglament per a l'aplicació de la Llei sobre Habitatges de Protecció Oficial, text refós aprovat pels Decret 2131/1963, de 24 de juliol i 3964/1964 de 3 de desembre.
_Decret 157/2002, d'11 de juny, pel qual s'estableix el règim dels habitatges amb protecció oficial, es determinen els ajuts públics en matèria d'habitatge a càrrec de la Generalitat de Catalunya, i es regula la gestió des ajuts previstos en el Reial decret 1/2002, d'11 de gener, sobre mesures de finançament d'actuacions protegides en matèria d'habitatge i sòl
_ Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que corresponen a la Generalitat la gestió de l'habitatge a Catalunya; aquesta competència inclou en tot cas la gestió, la liquidació i la recaptació de les taxes que estableixi la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de les seves competències sobre habitatge.

L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Per la seva banda, L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	capítol IV del títol XIII	Supressió

Part final. Part final

Disposicions derogatòries

Disposició derogatòria segona

Resten derogades les disposicions següents:

PRE M-007.0

L'article 12 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte.

OBJECTE

L'objecte de la mesura proposada consisteix en la derogació expressa de l'article 12 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que esdevé necessària en tant que el seu contingut ha quedat desplaçat per l'article 17 de la Llei estatal 27/2013, de 27 de de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, el qual estableix un règim d'aplicació de comunicació o declaració prèvia.

NECESSITAT

L'article tracta d'un procediment per a l'obertura i ús dels centres de culte que legalment no es pot aplicar. Tot i que ja està desplaçat de l'ordenament jurídic per bona pràctica legislativa i per raons de simplificació administrativa i d'increment de la seguretat jurídica és recomanable la seva derogació formal.

La derogació expressa del precepte contribueix a una clarificació legal i incrementa la seguretat jurídica tant a les administracions locals que han d'aplicar aquesta llei com a les persones interessades, així com participa en la simplificació l'ordenament jurídic.

La mesura que es proposa, que no innova l'ordenament jurídic, però sí aporta seguretat jurídica als operadors, forma part dels objectius de la llei de mesures, alhora que la derogació d'un precepte legal únicament es pot articular amb una norma del mateix rang.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura es contextualitza en el marc normatiu de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que es deroga l'article 12, per tal d'adequar-la al que s'estableix a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

lei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte	Article 12	Supressió

PRE M-009.0

L'article 14 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte.

OBJECTE

L'objecte de la mesura consisteix en la derogació expressa de l'article 14 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que esdevé necessària en tant que el seu contingut ha quedat desplaçat per l'article 17 de la Llei estatal 27/2013, de 27 de de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

NECESSITAT

L'article tracta d'un procediment per a l'obertura i ús dels centres de culte que legalment no es pot aplicar. Tot i que ja està desplaçat de l'ordenament jurídic per bona pràctica legislativa i per raons de simplificació administrativa i d'increment de la seguretat jurídica és recomanable la seva derogació formal.

La derogació expressa del precepte contribueix a una clarificació legal i incrementa la seguretat jurídica tant a les administracions locals que han d'aplicar aquesta llei com a les persones interessades, així com participa en la simplificació l'ordenament jurídic.

La mesura que es proposa, que no innova l'ordenament jurídic, però sí aporta seguretat jurídica als operadors, forma part dels objectius de la llei de mesures, alhora que la derogació d'un precepte legal únicament es pot articular amb una norma del mateix rang.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura es contextualitza en el marc normatiu de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que es deroga l'article 14, per tal d'adequar-la al que estableix la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, que estableix un procediment de comunicació o declaració prèvia.

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte	Article 14	Supressió

TER M-204.0

L'article 28 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme

OBJECTE

Derogar l'article 28 del RLU, que tracta de la determinació del caràcter anticipat de les modificacions del planejament a efectes indemnitzatoris, atès que aquesta indemnització quedarà regulada de nou en l'article 115.3 TRLU que versa sobre valoració del sòl i supòsits indemnitzatoris, d'acord amb la proposta de modificació que s'ha plantejat d'aquest apartat tercer.

NECESSITAT

La derogació de l'article 28 RLU que es planteja resulta directament de la proposta de modificació de l'apartat tercer de l'article 115 TRLU que té per objectiu clarificar els terminis d'execució del planejament a efectes indemnitzatoris en els supòsits de modificació o de revisió del planejament urbanístic que impedeixin o alterin la facultat de participar en actuacions de transformació urbanística.

La mesura derogatòria és adequada per coherència amb el nou règim indemnitzatori que es proposa establir en l'article 115.3 TRLU, que establirà un termini de tres anys, sempre que el planejament no n'hagi establert un altre, per tal de poder sol·licitar indemnització anticipada en cas de modificacions o revisions del planejament. La no derogació podria suposar problemes interpretatius i, per tant, inseguretat jurídica.

La mesura resulta oportuna incloure-la en aquest Avantprojecte de llei, ja que porta causa directa de la proposta de modificació de l'article 115.3 TRLU que regularà de nou els supòsits indemnitzatoris en cas de modificacions o revisions del planejament urbanístic.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost i el Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, els supòsits indemnitzatoris per raons urbanístiques.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació del planejament urbanístic i, de forma més concreta, la valoració del sòl i els supòsits d'indemnització per raons urbanístiques.

Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Art. 28	Supressió

PRE M-008.0

L'article 13 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte.

OBJECTE

L'objecte de la mesura consisteix en la derogació expressa de l'article 13 de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, que esdevé necessària en tant que el seu contingut ha quedat desplaçat per l'article 17 de la Llei estatal 27/2013, de 27 de de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local.

NECESSITAT

L'article tracta d'un procediment per a l'obertura i ús dels centres de culte que legalment no es pot aplicar. Tot i que ja està desplaçat de l'ordenament jurídic per bona pràctica legislativa i per raons de simplificació administrativa i d'increment de la seguretat jurídica és recomanable la seva derogació formal.

La derogació expressa del precepte contribueix a una clarificació legal i incrementa la seguretat jurídica tant a les administracions locals que han d'aplicar aquesta llei com a les persones interessades, així com participa en la simplificació l'ordenament jurídic.

La mesura que es proposa, que no innova l'ordenament jurídic, però sí aporta seguretat jurídica als operadors, forma part dels objectius de la llei de mesures, alhora que la derogació d'un precepte legal únicament es pot articular amb una norma del mateix rang.

MARC NORMATIU

La proposta d'aquesta mesura es contextualitza en el marc normatiu de la Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, en tant que es deroga l'article 13, per tal d'adequar-la al que estableix la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, que estableix el règim de comunicació o declaració prèvia.

COMPETÈNCIA

L'article 161 de l'Estatut d'autonomia reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses "que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat", i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme i l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local.

Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte	Article 13	Supressió

IFE M-213.1

L'art. 38 de la Llei 19/2020 de 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació

OBJECTE

L'objecte de la modificació de l'article 37 de la Llei 19/2020 de 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació, és incloure també el redactat de l'article 38 – amb la seva conseqüent derogació - per tal d'unificar en un únic òrgan col·legiat l'Observatori de la Discriminació, previst a l'article 37, i el Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació, previst a l'article 38.
En aquest sentit, el nou redactat de l'article 37 recull aquest únic òrgan col·legiat que passa a anomenar-se Observatori i Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació.

NECESSITAT

La modificació que es proposa pretén simplificar l'estructura i funcions dels centres que preveu el Capítol II del Títol IV de la Llei 19/2020, i clarificar que el funcionament d'aquests es durà a terme mitjançant un únic òrgan i no per separat.

Atenent a la finalitat perseguida, que és la creació d'un únic òrgan col·legiat que desenvolupi les funcions tant de l'Observatori de la Discriminació i del Centre de Memòria Històrica.

Es justifica la seva inclusió en l'Avantprojecte de Llei en tant que aquesta unificació es considera que té un impacte econòmic quant al personal requerit per l'estructura i el desenvolupament de les funcions de l'Observatori de la Discriminació i el Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació, previstos a Capítol II del Títol IV de la Llei 19/2020 .Aquest impacte és de dimensió important.

MARC NORMATIU

- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació.
- La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
- La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya.
- El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.
- Decret 21/2021, de 25 de maig, per la qual s'estableix la nova codificació dels departaments en què s'estructura la Generalitat de Catalunya

COMPETÈNCIA

L'article 15.2. de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya regula que: "Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació, i tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal".
En el mateix sentit, l'article 40.8 estableix que "els poders públics han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual, i també han de promoure l'eradicació del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de l'homofòbia i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones".

Llei 19/2020 de 30 de desembre d'Igualtat de Tracte i no-Discriminació.	Article 37	Modificació
	Article 38	Supressió

DSO M-025.0

L'apartat 5 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

OBJECTE

Modificar els efectes econòmics de les prestacions econòmiques per al manteniment de les despeses de la llar, prestacions complementàries als ajuts, les pensions i les prestacions estatals i prestacions per atendre les necessitats bàsiques, regulades als articles 20, 21 i 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Aquesta proposta està vinculada a la proposta de modificació de l'apartat 4 de l'article 16- Procediment per a la concessió de les prestacions de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

NECESSITAT

En una situació de crisi econòmica, els apartats 4 i 5 de l'article 16 van ser modificats per l'article 206.1 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, adoptant el redactat actual. Arran d'aquest canvi les persones perden 3 mesos d'efectes econòmics si l'Administració no resol en termini. Atesa la situació de vulnerabilitat d'aquest col·lectiu, és necessari restablir els efectes econòmics inicials de la prestació.

Aquesta mesura pretén restablir els efectes econòmics inicials i revertir la situació actual en la que les prestacions regulades pels articles 20, 21 i 23 de la Llei 13/2006 tenen uns efectes econòmics que penalitzen a les persones pel retard en la tramitació per part de l'administració. Revertir aquesta situació implicarà una simplificació en la tramitació administrativa i una adequació al context econòmic i social de les persones en situació de pobresa.

La derogació del punt 5 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquesta llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.
Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
Decret 256/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.	Article 16.5	Supressió

DSO M-024.0

L'article 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

OBJECTE

Es proposa la derogació de la prestació per atendre les necessitats bàsiques, que va ser creada per la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, atès que actualment la població destinatària ha quedat inclosa en l'àmbit de protecció de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa respon a la mesura "Redissenyar i simplificar les prestacions econòmiques i socials i el sistema de gestió i tramitació en el marc del Pla de Transformació Digital (Projecte e-Social)" del Pla de Govern XIV Legislatura, que té com a objectiu el d'ampliar i enfortir les polítiques adreçades a les persones i famílies en situació de major vulnerabilitat per reduir la pobresa, l'exclusió social i les desigualtats.

Amb la finalitat de simplificar les prestacions econòmiques i socials i el seu sistema de tramitació, i atès que la població que fins ara era beneficiària de la prestació que es vol extingir es pot acollir a altres prestacions, es proposa derogar l'article 23 de la Llei 13/2006, perquè no es generin més expedients d'aquesta prestació, i un règim transitori per tal que les persones que en la data d'aprovació en siguin beneficiàries puguin percebre altres de més beneficioses.

La derogació de l'article 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquest avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.
Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
Decret 256/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.	Article 23	Supressió

ECO M-141.0

L'article 6 i les disposicions transitòries primera i segona de la Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa.

OBJECTE

Permetre la licitació d'un nou contracte per a la gestió de l'IDIADA sota el règim jurídic patrimonial de l'àmbit públic.

NECESSITAT

L'article 5 de la Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa, va establir la dissolució de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil (IDIADA) i l'extinció de la seva personalitat jurídica. L'article 6 d'aquesta llei determina que les funcions que l'ordenament jurídic atribueix a l'IDIADA són assumides pel departament competent en matèria d'indústria. Cal complementar amb la disposició addicional primera que disposa la subrogació de la Generalitat de Catalunya en els drets i obligacions de l'IDIADA i la disposició transitòria segona que disposa que el patrimoni adscrit a l'IDIADA passa a ésser adscrit al departament competent en matèria d'indústria.

D'acord amb aquestes disposicions, la Generalitat de Catalunya es va subrogar en la posició de l'extint IDIADA i, per tant, en el contracte regulador de la prestació dels serveis d'assaig, recerca, desenvolupament, control de qualitat, certificació i altres i de la cessió de l'ús dels immobles, equips, instal·lacions i altres mitjans materials afectes als serveis esmentats subscrit en data 8 de setembre de 1999, la vigència del qual, després d'una pròrroga, finalitza el 8 de setembre de 2024. En aquesta data, la Generalitat de Catalunya esdevindrà titular única de la societat mercantil gestora dels serveis de l'IDIADA. No es preveu la pròrroga d'aquest contracte i en conseqüència cal licitar un nou concurs per a gestionar els béns de l'IDIADA.

Atès que aquesta societat desenvolupa una activitat de mercat altament especialitzada i en constant evolució que té un significatiu impacte en l'economia i ocupació del país, es considera convenient mantenir la seva configuració actual pel què fa a la participació del sector públic i privat en el seu accionariat. Així, amb l'objectiu de licitar un contracte per a un nou model de gestió que serveixi a aquest objectiu en el marc de la legislació vigent, es fa necessari derogar l'article 6 de la Llei 11/2011, de 29 de desembre, i ajustar altres disposicions, per tal d'adaptar la norma a la situació actual en què la citada empresa desenvolupa una activitat de mercat que és aliena a una funció pròpia de l'Administració pública.

El contracte que la Generalitat de Catalunya manté amb l'IDIADA finalitza el 8 de setembre de 2024 i no està prevista la seva pròrroga. Conseqüentment cal licitar un nou concurs per a gestionar els serveis d'IDIADA mitjançant un procediment complex que requereix el seu inici de forma imminent.

MARC NORMATIU

- DL 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.
- Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.
- DL 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.
- Supletòriament, la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'organització de la seva administració, que comprèn el seu funcionament, i sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa i l'article 215 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya determina que el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol.

A més, l'article 159 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou, entre d'altres, els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials

Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa.	article 6 i les disposicions transitòries primera i segona	Supressió

DSO M-023.0

L'article 20 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

OBJECTE

Es proposa la derogació de la prestació la prestació per al manteniment de les despeses de la llar per a determinats col·lectius, que va ser creada per la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, atès que actualment la població destinatària ha quedat inclosa en l'àmbit de protecció de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa respon a la mesura "Redissenyar i simplificar les prestacions econòmiques i socials i el sistema de gestió i tramitació en el marc del Pla de Transformació Digital (Projecte e-Social)" del Pla de Govern XIV Legislatura, que té com a objectiu el d'ampliar i enfortir les polítiques adreçades a les persones i famílies en situació de major vulnerabilitat per reduir la pobresa, l'exclusió social i les desigualtats.

Amb la finalitat de simplificar les prestacions econòmiques i socials i el seu sistema de tramitació, i atès que la població que fins ara era beneficiària de la prestació que es vol extingir es pot acollir a altres prestacions, es proposa derogar l'article 23 de la Llei 13/2006, perquè no es generin més expedients d'aquesta prestació, i un règim transitori per tal que les persones que en la data d'aprovació en siguin beneficiàries puguin percebre altres de més beneficioses.

La derogació de l'article 20 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquest avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.
Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
Decret 256/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials.

COMPETÈNCIA

Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic	Article 20	Supressió

Part final. Part final

Disposicions finals

Disposició final primera

Entrada en vigor de mesures relatives al cànon de l'aigua

ACC M-262.0

Les modificacions de la lletra *c* de l'apartat 2 de l'article 64, de l'article 67 i de l'article 74 i l'addició de l'article 66 *bis* i d'un apartat 4 *bis* a l'article 72 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, entren en vigor l'1 de gener de 2025.

OBJECTE

La Disposició final vol diferir un exercici fiscal l'entrada en vigor de les següents modificacions proposades:

-Tributació dels usos industrials de l'aigua fins ara exempts, fets amb aigua no potable, per part de les administracions, destinats a serveis d'alimentació de fonts públiques, neteges de carrers i altres.

-El canvis relacionats amb la supressió dels mínims de facturació amb una part fixa per obtenir la quota tributària.

NECESSITAT

L'objectiu d'endarrerir l'entrada en vigor d'aquestes mesures al 2025 (i no al 2024) és perquè els col·lectius afectats puguin adaptar-se, ja que fins ara eren usos que no pagaven per estar exempts, i pel que fa als canvis vinculats amb la supressió dels mínims de facturació per un part fixa, cal proposar l'entrada en vigor perquè l'ACA i les entitats subministradores puguin adaptar els programes per deixar d'aplicar els mínims, i aplicar una part fixa.

La Directiva fixa el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, a partir del principi "qui contamina, paga" aplicat de manera que incentivi l'ús eficient del recurs i permeti assolir els objectius ambientals fixats. Poc a poc cal que tots els usos tributin, per incentivar la presa de mesures correctores i disminuir el consum d'aigua, sempre considerant els costos de disponibilitat i sanejament d'aquesta aigua.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua.

Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Part final. Part final

Disposicions finals

Disposició final segona

Referències normatives en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació.

IFE M-242.1

1.Es modifica la denominació de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i no discriminació establert a la Llei 19/2020, de 30 de desembre, que passa a denominar-se Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació. Es determina que la naturalesa jurídica de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació és la d'òrgan administratiu amb rang orgànic de direcció general, i que li corresponen les funcions establertes a l'article 34 de la Llei 19/2020, de 30 de desembre.

2. Les referències que la Llei 19/2020, de 30 de desembre fa a l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i no discriminació, en el paràgrafs 15è i 17è del preàmbul, en el títol del Capítol II del Títol IV, i en els articles 28.2, 33.2, 33.3, 33.4,34,35, 36, 49.1, 51, Disposició addicional primera, Disposició addicional segona, Disposició addicional tercera, apartat 3 de la Disposició addicional sisena, apartat 3 de la Disposició addicional setena, disposició transitòria segona, disposició transitòria tercera i apartat 2 de la Disposició final segona s'han d'entendre fetes a l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació.

3. La referència de la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, en l'apartat 1 de l'article 38, a l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació s'entenen fetes a l Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació.

4.Totes les referències de la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, al Centre de Memòria i Documentació de la Discriminació en el paràgraf 15è del preàmbul, en el títol del Capítol II del Títol IV i a l'article 37, o a l'Observatori de la Discriminació en el paràgraf 15è del preàmbul, en el títol del Capítol II del Títol IV, a l'article 38 i apartat 3 de l'article 41, s'entenen fetes a l'Observatori i Centre de Memòria i Documentació de la Discriminació.

OBJECTE

S'afegeix aquesta disposició addicional com a conseqüència de la modificació de l'article 37 de la Llei i la supressió de l'article 38, per tal d'unificar en un únic òrgan col·legiat l'Observatori de la Discriminació (article 37), i el Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació (article 38). La proposta del nou redactat de l'art. 37 recull aquest únic òrgan col·legiat que passa a anomenar-se Observatori i Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació. Consegüentment, cal adequar totes les referències que inclou la Llei a aquest òrgan a la nova denominació.

NECESSITAT

Pel que fa a la justificació de la iniciativa, la modificació que es proposa pretén simplificar l'estructura i funcions dels centres que preveu el Capítol II del Títol IV de la Llei 19/2020, i clarificar que el funcionament d'aquests es durà a terme mitjançant un únic òrgan.

Pel que fa a l'adquació de la mesura als fins perseguits, la mesura és adequada a la finalitat perseguida, que és la creació d'un únic òrgan col·legiat que desenvolupi les funcions tant de l'Observatori de la Discriminació com del Centre de Memòria Històrica.

Es justifica la seva inclusió en l'Avantprojecte de Llei en tant que aquesta unificació es considera que té un impacte econòmic quant al personal requerit per l'estructura i el desenvolupament de les funcions de l'Observatori de la Discriminació i el Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació, previstos a Capítol II del Títol IV de la Llei 19/2020.

MARC NORMATIU

- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació.
- La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
- La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya.
- El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.
- Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèners i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, i per a imposar les sancions subsegüents.

COMPETÈNCIA

Pel que fa a la competència, l'article 15.2. de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya regula que: "Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació, i tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal".

Llei 19/2020	DA 12	Addició

Part final. Part final

Disposicions finals

Disposició final tercera

Referències normatives a la Llei 1/2022, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles

TER M-250.0

1.Les referències que la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles fa al Govern, en el paràgraf 18è del preàmbul i en els articles 6.2, 9.6, 17.3, 19.1, 24.1, 24.4, 26.1, DA1a, i al Departament competent en matèria de regeneració urbana en els articles 16.1 i 19.3 s'han d'entendre fetes al departament competent en matèria d'actuacions de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial.

2. Les referències que la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles fa a les bases de la convocatòria en els articles 9.6, 11.2, 11.3, 18.2, 19.1 i 25.2, s'han d'entendre fetes a les bases reguladores del Fons.

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix en modificar la Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles, per tal que sigui el departament competent en matèria d'actuacions de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial el que dicti les normes necessàries per a desplegar aquesta llei enlloc del Govern.

Així mateix se substitueix el terme "bases de la convocatòria", que es recull al llarg de tota la disposició pel de "bases reguladores del Fons" per tal d'introduir claredat a la norma.

NECESSITAT

L'article 92.3 de la llei de finances públiques de Catalunya disposa que les bases s'han d'aprovar per ordre del conseller o consellera del departament corresponent.

El fet que les normes necessàries per a desplegar la Llei les hagi de dictar el Govern, implica la tramitació i aprovació d'un Decret, el que comporta una major complexitat en la implementació i execució de la Llei amb el consegüent endarreriment de la gestió i tramitació de les convocatòries.

La supressió de la necessitat de tramitació d'un Decret comporta la celeritat i eficàcia a l'hora de desplegar la llei, de manera que es pugui donar compliment als objectius de cohesió social que preveu la llei el més aviat possible.

La substitució de "bases de la convocatòria", de caràcter genèric, per "bases reguladores del Fons", més concret i concís, s'ajusta al rigor del llenguatge jurídic, adequant-se a l'objecte establert a la llei, de crear i regular el Fons.

En coherència amb els fins perseguits, es considera que seria un contrasentit tramitar la modificació de la Llei per la via ordinària, atès que aquesta comporta uns terminis molt llargs. La qual cosa suposaria l'endarreriment de la implementació de la Llei, que és justament el que es vol evitar.

MARC NORMATIU

L'article 92.3 de la llei de finances públiques de Catalunya disposa que les bases s'han d'aprovar per ordre del conseller o consellera del departament corresponent.

La Llei 11/2022, de 29 de desembre, crea i regula el Fons de Recuperació Urbana, Ambiental i Social de Barris i Viles d'Atenció Especial per dur a terme actuacions de millorament de les condicions de vida de la població als barris, viles i àrees urbanes.

Aquesta Llei té com a precedent la Llei 2/2004, del 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial.

L'article 16 de la Llei 11/2022 preveu que el departament competent en matèria d'actuacions de foment del programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial és el responsable del procediment de participació per a l'obtenció de finançament del Fons i de determinar quins son els projectes a finançar.

COMPETÈNCIA

L'article 110.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

L'article 137.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou, entre d'altres:
a) (..) el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.
e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.
f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.
g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.
h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

Llei 11/2022, del 29 de desembre, de millorament urbà, ambiental i social dels barris i les viles	Paràgraf 18è del preàmbul, Articles 6.2; 9.6; 11.2; 11.3; 17.3; 18.2; 19.1; 24.1; 24.4; 25.2; 26.1 i DA1a	Modificació

Part final. Part final

Disposicions finals

Disposició final quarta

Entrada en vigor

ECO M-253.0

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, sens perjudici de les dates específiques d'entrada en vigor que fixen determinats preceptes de l'articulat amb relació a algunes modificacions legislatives que conté.

OBJECTE

La iniciativa ve determinada per la necessitat de de fixar l'entrada en vigor de l'avantprojecte de llei. La vacatio és el període de temps entre la publicació i l'entrada en vigor de la norma, que ha de ser suficient, no només perquè els diferents afectats puguin estar-ne informats, sinó també perquè puguin predisposar-se les condicions i els mitjans indispensables per donar-li una aplicació efectiva.

NECESSITAT

Atesa la naturalesa de l'avantprojecte de llei de mesures, de tramitació urgent, de contingut heterogeni i de caràcter complementari que acompanya l'aprovació dels pressupostos anuals, esdevé necessari fixar l'1 de gener de 2023, com a data que va lligada a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos per aportar seguretat jurídica als possibles afectats per la norma.No fos possible l'entrada en vigor aquest dia concret, per un retard en l'aprovació de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya, caldria preveure una entrada en vigor de l'avantprojecte de llei de mesures l'endemà de la seva publicació. Aquesta entrada en vigor immediata s'ha de considerar com a excepcional i sols adequada en els casos en què la disposició requereixi una aplicació urgent, com és el cas.

Es adequada la mesura, atès el caràcter complementari de l'avantprojecte de llei de mesures respecte l'aprovació dels pressupostos anuals.

És del tot necessari fixar l'entrada en vigor per les raons esmentades anteriorment, ja que en principi els nous pressupostos han d'entrar en vigor l'1 de gener de 2023, i en tot cas, si es produeix retard en la seva aprovació, cal preveure una entrada en vigor de l'avantprojecte de llei de mesures l'endemà de la seva publicació.

MARC NORMATIU

L'article 33 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya estableix que : En el supòsit que l'1 de gener, per qualsevol motiu, no resultés aprovat el pressupost, es considerarà prorrogat automàticament el de l'any anterior en els seus crèdits inicials fins a l'aprovació i la publicació dels nous en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. La pròrroga no afectarà els crèdits per a despeses corresponents a serveis o programes que finalitzin durant l'exercici del pressupost prorrogat.Per tant, atesa la naturalesa de l'avantprojecte de llei de mesures, de tramitació urgent, contingut heterogeni i de caràcter complementari que acompanya l'aprovació dels pressupostos anuals, i atès que l'1 de gener de 2022 s'haurien d'aprovar els pressupostos, esdevé necessari fixar l'1 de gener de 2022, com a data que va lligada a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos.L'article 211 de l'Estatut d'autonomia estableix que la Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances i l'article 212 disposa que el pressupost de la Generalitat té caràcter anual.L'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que el Govern exerceix la iniciativa legislativa per mitjà de la presentació de projectes de llei al Parlament.

COMPETÈNCIA

L'article 211 de l'Estatut d'autonomia estableix que la Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances i l'article 212 disposa que el pressupost de la Generalitat té caràcter anual.L'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que el Govern exerceix la iniciativa legislativa per mitjà de la presentació de projectes de llei al Parlament.